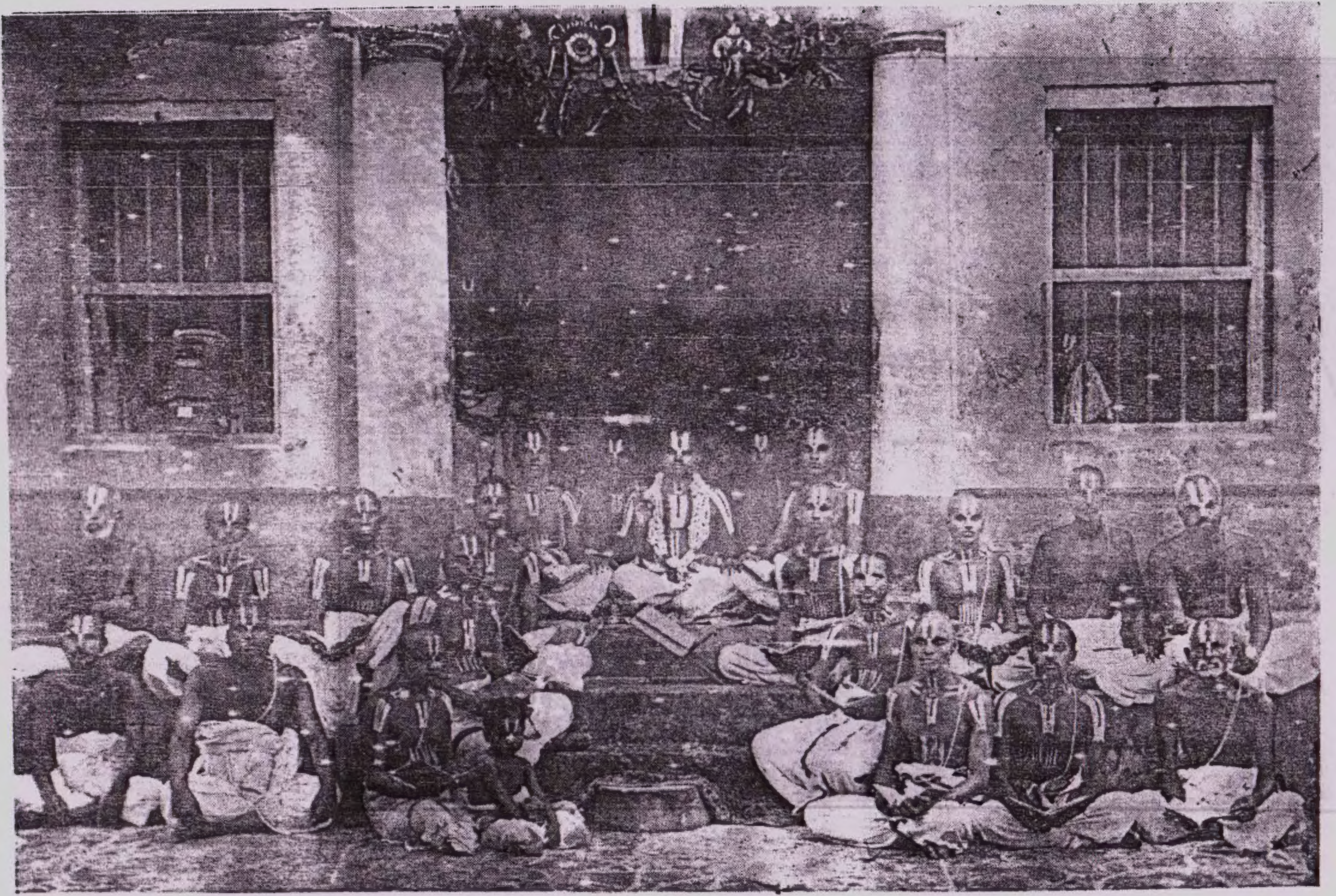

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada
மூகாஞ்சி. மஹாலித்வான் பிரதிவாதிபயங்கரம்
அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள்.

தமது வேதவேதாந்த வைஜயந்திவித்யாநிலயத்தில் ஸ்ரீஸ்வாமிகள் 1931ஆம் ஸூத்தில் நிகழ்த்திய
திருமந்த்ரார்த்த காலக்ஷேபத்தில் அந்தரங்கபக்தர்களமைந்த கோஷ்டியின் காட்சி.

இம்மலரிலுள்ள விஷயங்களின் அட்டவகை

பக்கம்	விஷயம்	எழுதியவர்
1	அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமியின் வைபவ ஸங்க்ரஹம்	புரிசை வரதாசாரியர்
28	அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமி வெளியிட்டுள்ள வடமொழி தென்மொழி நூல்களுக்கு அகராதி க்ரமமான ஜாபிதா	செ
34	ஷஷ்டி பூர்த்தி நினைவு மாலைகளின் அறிக்கை.	செ
35	ஸத்க்ரந்தப்ரகாசன ஸபையின் அறிக்கை (ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் பெருமையைப் பற்றிய ஸ்ரீமுகங்கள்)	செ
36	ஆசார்ய சிகரம்.	திருக்குறுங்குடிமடம்
36	திருவல்லிக்கேணி வை. மு. கோபாலகிருஷ்ணமாசார்யஸ்வாமி திருமுகம்	
37	திருக்குடந்தை இளையவில்லி ஸ்ரீனிவாஸாசார்ய ஸ்வாமியின் ஸ்ரீ முகம்.	
39	ஜகதாசார்யர்	{ காரப்பங்காடு வேங்கடாசார்யர்.
41	ஆசார்ய வைபவத்விசதி (பொழிப்புரையுடன்)	அ. மு. ஸ்ரீனிவாஸாசார்யர்.
75	அபிநந்தந பத்யமாலிகா.	{ கருடபுரம் வரத தேசிகாசாரியர்.
76	ஓர் குதூஹல ஈடுபாடு	N. ஜீயப்பங்கார்.
81	வாழ்த்துப்பாக்கள்	{ மதுரை செந்தமிழ்ப் பத்ராதிபர் ராமானுஜய்யங்கார்
82	அபிநவ பெரியவாச்சார்பிள்ளை	{ அன்பில் ஸௌம்ய நாராயணாசார்யர்
83	An Appreciation (in Tamil)	S. ரங்கஸ்வாமி ஐயங்கார், திருக்குடந்தை
86	ஸ்வாமியின் பெருமை	C. R. ராமஸ்வாமி ஐயங்கார்
89	நமது குலக்கொழுந்து	Dr. V. ராமய்யங்கார்
90	எங்கள் குடிக்கரசு	C. நரலிம்மாசார்யர், அட்வொகேட்.
	A Brief Estimate of a great Personality	Sir. S. Varadachariyar
	Embodiment of Vaishnavism.	D. Ramaswami Iyengar, Advocate.
	Our Swamy a Genius	A. K. Satakopan
	The most Eminent of all Acharyas.	Sami Venkatachalam Chetty
	Another Ramanuja.	R. Narasimha Iyengar. Madurai
	A Divine Personality.	V. V. Iyengar, Bombay
	Sri Mahavidwan P. B. A. Swamigal	Vedavyasa Bhattar Swami
	A Towering Spiritual Personality	S. R. S. Raghavan (New Delhi)
	A Great Master	Vidwan H. Srinivasacharyar

(செ ஆங்கில வியாஸங்களின் மொழிபெயர்ப்பு)

ஒரு மஹானைப்பற்றின ஆராய்ச்சிச் சுருக்கம்
ஸ்ரீ வைஷ்ணவமே வடிவெடுத்தவர்.
நம் ஸ்வாமி ஓர் மேதாவியே.

ஸகல ஆசார்யர்களுக்கும் சிகரமாய் விளங்குபவர்.

மற்றொரு இராமானுசர்.
ஓர் தெய்வீக மஹாபுருஷர்.
ஸ்ரீ மஹாவித்வான். P. B. A. ஸ்வாமிகள்.
ஒளிபொருந்திய ஞானிகளின் சிகரம்.

ஓர் பெரிய ஆசார்யர்

ஸர். எஸ். வரதாசாரியர்.
D. ராமஸ்வாமி ஐயங்கார்.
A. K. சடகோபன்.

{ ஸாமி வெங்கடாசலம்
செட்டி
R. நரசிம்ம ஐயங்கார், மதுரை.
V. V. ஐயங்கார். பாம்பே.
வேதவ்யாஸபட்டர்
S. R. S. ராகவன், டில்லி.
{ H. ஸ்ரீனிவாஸாசார்யர்,
மேல்கோட்டை

T. S. நடேச சாஸ்திரிகளின் வியாஸம்

(ஆங்கிலமும், தமிழும்)

ஸ்ரீபெரும்பூதூர் காலேஜ் தங்கவிழாகொண்டாட்டவெளியீட்டின் வியாஸம் ஜெ

V. V. ஸ்ரீனிவாஸ ஐயங்கார் அவர்களின் பேச்சு

ந்ருவிம்ஹப்ரியா பத்ராதிபரின் ஸ்ரீமுகம்

ம. ம. சாமிநாத ஐயரின் மதிப்புரை

அபிநந்தந பத்திரிகை.

மகிழ்ச்சியுரை.

A Thrilling Experience

A Critical Appreciation of an Inspiring Personality S.

An ardent Follower of Ramanuja

ஸ்வாமி விஷயமான மங்களாசாஸனம், ப்ரபத்தி, ஸுப்ரபாதம், திருசர்யா (ஸம்ஸ்

கிருதத்தில்)—மேலவாத்யார் திருமலை ஐயங்கார். ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர்.

ஸ்ரீமத் பரகாலமட ஸ்ரீமுகம்.

விஜயநகரம் வெங்கடராமாசாரியர் ஸ்ரீமுகம்.

அபிநந்தந பத்திரிகை.

ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் இரண்டு வியாஸங்கள்

ந. தேவநாதையங்கார், காஞ்சி.

தி. த. பாஷ்யம் ஐயங்கார் „

ந. ஜீயப்பயங்கார் „

S. ரங்கஸ்வாமி M. A. புன.

P. N. ஸ்ரீனிவாஸாசார் M.A.

தி. ந. ராமக்ருஷ்ணையங்கார்.

இம் மலரிலுள்ள திருவுருவப்படங்கள்

ஸ்ரீ காஞ்சி பிரதிவாதிபயங்கரம் ஜகத்குரு. அனந்தாசார்ய ஸ்வாமி (சரித்திரமும்)

ஸ்ரீமத் தேரமுந்தூர் ஆண்டவன்

ஸ்ரீமதஹோபில மடாதிச 42வது பட்டம் இஞ்சிமேடு ஸ்வாமி

ஸ்ரீமதஹோபில மடாதிசஸ்தாநத்தை யலங்கரித்திருந்த சக்ரவர்த்தி ஸ்வாமி

ஸ்ரீகாஞ்சி அழகிய மணவாள ராமானுஜ ஜீயர் ஸ்வாமி (வைபவமும்)

திருக்குறுங்குடி மடம் 46வது பட்டம் ஸ்ரீ சடகோப ராமானுஜ ஜீயர் ஸ்வாமி

ஸ்ரீவானமாமலை மடம் 27 வது பட்டம் சின்ன ராமானுஜ ஜீயர் ஸ்வாமி

மைஸூர் ஸ்ரீரங்கநாதப்ரஹ்மதந்த்ர பரகால ஸ்வாமி

மைஸூர் பண்டிதர்த்ந கஸ்தூரி ரங்காசாரிய ஸ்வாமி

க்ரந்த மாலா கார்யாலய க்ரந்த சோதக ஸமிதி (அ. மு. ஸ்ரீனிவாஸாசாரியரும்,

அக்காரக்கனி ஸம்பத்குமாராசாரியரும்).

திருக்கண்ணபுரம் கனபாடி வெங்கடாசாரிய ஸ்வாமி

திருமலை விஞ்சிமூர் மாம்பள்ளம் ஸுதர்சனாசாரிய ஸ்வாமி (வைபவமும்)

திருமலை அனந்தாண் பிள்ளை புரிசை ஸ்ரீரங்காசார்யர் ஸ்வாமி (வைபவமும்)

நம்பிள்ளை ஸன்னிதி காலக்ஷேப கோஷ்டியின் ஒரு பகுதி

தி. அ. குன்றபாக்கம் ஸ்ரீனிவாஸாசார்ய ஸ்வாமி. (வைபவமும்)

மைஸூர் மண்டயம் அனந்தாழ்வார் ஸ்வாமி (வைபவமும்)

பெங்களுர் கல்கி நரவிம்ஹாசார்ய ஸ்வாமி

திருநாராயணபுரம் மண்டயம், ஆழ்வார் ஸ்வாமி

ஸ்ரீபெரும்பூதூர் குண்டலம் நரசிம்ஹாசார்ய ஸ்வாமி (வைபவமும்)

„ காழியூர் ஸ்ரீரங்காசார்ய ஸ்வாமியின் கோஷ்டி. (வைபவமும்)

திருமலை ஈச்சம்பாடி நரவிம்ஹாசார்ய ஸ்வாமி

„ ராமானுஜாசார்ய ஸ்வாமி

திருக்கண்ணபுரம் பட்டப்பாஸ்வாமி (வைபவமும்)

ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர் சோலைமலையாசார்ய ஸ்வாமி

„ திருமலை ஐயங்கார் ஸ்வாமியின் காலக்ஷேப கோஷ்டி.

ஏலூர் ஸ்ரீ வைஷ்ணவமஹாஸபையின் ஒரு பகுதி

T. S. நடேச சாஸ்திரியார் அவர்கள், அட்வோகேட்.

P R E F A C E.

It is my good fortune that I have been associated with the Committee constituted to celebrate the Sashtiabdapoorthi of Sri Maha Vidwan Annangaracharya Swami of Kancheepuram and that is due to the kindness and insistence of some of my friends who prevailed upon me to accept the presidentship of the Committee. I am grateful to them for giving me the opportunity of taking part in this historic celebration.

The souvenir, which is issued by the Committee, is to put on record, however meagre it may be, the life, work and service of Swamiji. To those in Southern India, nay, even the entire Hindu India, such a publication is superfluous as every Hindu who is religiously inclined is well aware of his life and work and the benefits they have derived from the inspiring and learned exposition of the great truths found in our sacred books. His lectures and in addition his publication of books and periodicals on religious topics in Sanskrit, Tamil, Telugu, and Hindi are well known. But to those who have not been fortunate to know him or hear him personally and to the succeeding generations this publication may afford an opportunity of knowing and realising the greatness of Swamiji and the impressions he had left in the minds of the Hindu public. He has placed the followers of the Hindu faith under a deep debt of gratitude to him for the valuable services he has rendered to the cause of Hinduism in general and to the Visishtadwaitha Siddhanta in particular.

Several eminent and learned persons have sent articles about Swamiji for publication. We have been able to incorporate only a few of them as others could not be included for want of time. The lives and the photographs of some of the eminent scholars who have been responsible for the promotion of our religion and culture have also been included, most of the life-sketches being reprints from some of Swamiji's journals.

It was originally contemplated to bring out two publications which would be of outstanding value, a commentary on Bhagavat-geetha as annotated by Sri Ramanuja in his famous Bhashya, both in

Tamil and Telugu, and the other Vishnupurana with a commentary, both being under the authorship of Swamiji. But this could not be accomplished again on account of want of sufficient time. The text of Sri Vishnupurana is, however, under print which is rendered possible due to the generosity of Sri Musalappa Reddiar, B.A., B.L.

The life-sketch of our Swamiji contributed by Sri P. R. Varadachariar, one of the members of the Committee, is the main article in this book. With the permission of Pandit Sri A. M. Srinivasachariar Swami the Sanskrit verses composed by him depicting the Swami's life and called "Acharya Vybhava Dwisati," together with a Tamil synopsis, has been included. Two articles by Swamiji, which come at the end of the volume of great philosophic interest, will be appreciated.

The Committee offers its thanks to Pandit Sri P. R. Varadachariar and the energetic Secretaries and other office-bearers of the Committee and to Sri M. R. Appadorai, B.A., Printer and Publisher, for the help rendered in printing and publishing this souvenir.

Madras,
I—4—51.

(Sd.) W. S. KRISHNASWAMI,
(Hon'ble Justice W. S. Krishnaswami Naidu)
President, Shastriabhapoorthi Committee.

ஸ்ரீ காஞ்சிபுரம்

உபயவேதாந்த மகாவித்வான் பிரதிவாதி பயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர்

ஸ்வாமியின் திவ்ய வைபவ ஸங்க்ரஹம்.

(சென்னை. புரிசை. பரவஸ்து. வரததாஸன் தொகுத்தது.)

ஸ்வாமி தனியன்கள்

(ஸமாச்சரணத் தனியன்.)

ஸ்ரீவத்ஸவம்சாம்புதி பூர்ணசந்த்ரம்

ஸ்ரீரங்கநாதார்ய தநுஜரத்நம்,

தத்பாதயுக்தமாம்புஜ ப்ருங்கராஜம்

அண்ணங்கராசார்யமஹம் ப்ரபத்யே.

திருநகபத்திரத் தனியன்

மீநமாஸி விசாகர்கேசு காஞ்சியாமவததார ய:,

அண்ணங்கராசார்யம் தம் வந்தே ப்ரதிவாதிபயங்கரம்.

(க்ரந்தபரம்பரைத் தனியன்)

காஞ்சி ஸௌம்யவரோபயந்த்ருயமிராட் காருண்யஸம்பாதித

ஸ்ரீமத் த்ராவிடவேதபாஷ்ய விசதஜ்ஞாநாம்ருதாஸ்வாதநம்,

வாதஸ்ய ஸ்ரீமநநந்த தேசிகக்ருபாஸம்ப்ராப்த பாஷ்யாம்ருதம்

வந்தே வாதிபயங்கராசார்யகுலஜம் ஹஸ்த்யத்ரிநாதம் குரும்.

(தரவு கொச்சகம்.)

அண்ணனது குலவிளக்காய் அவனியில்வந் துதித்தருளி,

எண்ணரிய எம்பிரானார் எழிற்குணமே யெடுத்துரைப்போய்!

மண்ணுலகோ ருகந்தேத்தும் மாண்புடைய மதிக்கடலே!

தண்ணாளிசேர் ஆரிய! நின் தாளிகையாம் கருதுவமே.

விண்ணாவரும் மண்ணாவரும் விளம்புமெந்த நாட்டினரும்

கண்மணியாய்க் கருதிவரும் கற்பகமாந் தமிழ்மறையில்

எண்ணதனை யுரைத்தவுடன் இதுவேபாட் டென்றியம்பும்

அண்ணனடி வாழ்த்துமவர் அருளாள னருள் பெறுவார்.

ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் திருவவதார திவ்ய சரித்திரம்

ஸ்வாமியின் திருவம்ச விளக்கம்.

திருமகள் கொழுநனை ஸர்வேச்வரன் தனது பரம க்ருபையால் இருள்தருமா ஞாலத்துள் பிறவியெடுத்துள்ள சேதனர்கள் கடைத்தேறும் பொருட்டு ஆழ்வார்களை யும் ஆசாரியர்களையும் அவ்வப்போது உவந்து தந்தருளினன். அவர்களுள் ப்ரபந்நஜன கூடஸ்தரான நம்மாழ்வாரும் விசிஷ்டாத்வைத தர்சனஸ்தாபகரான எம்பெருமானாரும் தனிச்சிறப்பெய்தியவராவர்.

ஆதிகாலத்தில் எம்பெருமானார் தாம் நிறுவிய வைணவக் கோட்பாடுகள் இந்நிலவுலகம் முழுதும் மேலும்மேலும் பெருகும் வண்ணம் திருவுள்ளமுகந்து நியமித்தருளின எழுபத்து நான்கு ஸிம்மாஸனாதிபதிகளுள் முடும்பை நம்பி யென்பார் ஞானம் அனுட்டானம் இவை நன்குகொண்டு இனிது வாழ்ந்திருந்தவர் ; அவரது வழித் தோன்றலாகத் தேவப் பெருமாள் திருவருளுடன் தோன்றினார் பிள்ளை லோகாசார்யருடைய சிறிய தகப்பனாரின் திருப் பேரனாராகிய ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணன் ஸ்வாமி. காஞ்சீபுரத்துக்குள் ஒரு பகுதியான தூப்புலெனும் தலமே அவரது திருவவதாரத்தினால் புனிதமாயது. சிறு வயதிலேயே அமோக பாண்டித்யம் பெற்று ப்ரதிவாதிபயங்கரரென்ற விருதையும் பெற்றவரான அண்ணன் ஸ்வாமி, கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹமாய் விளங்கிய ஸ்ரீவேதாந்த தேசிகருடைய திருக்குமாரராகிய நயினாராசாரியருடன் பழகி அவருடைய அருளினால் விசிஷ்டாத்வைத ஸாரத்தை க்ரஹித்திருந்து, பிறகு ஸத்ஸம்ப்ரதாய ஸாரப்பொருள்களை நன்கு உணரவேண்டி, உபயகாவிரியின் மத்தியில் பள்ளி கொண்டுள்ள திருவரங்கற்கு ஈடளித்த தனிப்பெருமை வாய்ந்த மணவாள மாமுனிகளின் திருவடிகளில் ஆச்ரயித்து உய்ந்தார்.

“ப்ரனித்த : பரகோஷ்மஷு ப்ரதிவாதிபயங்கர:,

ஸ்ரீவைஷ்ணவாநாம் கோஷ்மஷு தத்தாஸஇதி விச்ருத:”

என்று தாமே அனுஸந்தானம் செய்துகொண்டபடி புறமதத்தவர்திரளில் ப்ரதிவாதிபயங்கரராயும் பாகவத கோஷ்டிகளில் ஸ்ரீவைஷ்ணவ தாஸராயும் விளங்கின (மூலபுருஷராகிய) அப்பேராசிரியரது திருவம்சத்தில் அவதாரம் செய்து குலப் பெருமையை மிகவிளக்கிய மஹான்கள் பலர். நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் வடஇந்தியாவில் பல நாடுகளில் திக்விஜயம் செய்து வைணவமதத்தைப் பரவச்செய்த புஷ்கரம் (ஆத்ய) அனந்தாசார்ய ஸ்வாமிபோல்வார்பலர் இம்மரபில் உதித்த மாஞானிகள். அவ்வனந்தாசாரியர் ஸ்வாமியின் திருப்பேரனருடைய திருக்குமாரரே ஐகத்குரு வென்று புகழ்பெற்ற காதி அனந்தாசாரியர் ஸ்வாமி. அவரது அபார பாண்டித்யமும் அபரிமிதமான தேஜஸ்ஸும் வடநாட்டில் லக்ஷக்கணக்கான சிஷ்யர்களை அவர் திருவடிகளில் ஈடுபடச் செய்தன. கோயில் திருமலை பெருமாள்கோயில் திருநாங்கூர், திருவிந்தனூர் முதலான திவ்ய தேசங்களில் தீர்த்தம் மாலை மரியாதைச் சிறப்புகள் அந்நாள் தொடங்கி இந்நாள் வரையிலும் இத்திருவம்சத்தவர்களுக்கு உள்ளது அன்றியும், மணவாள மாமுனிகள் நியமித்தருளின அஷ்டதிக்கஜாசாரியர்களுள் ஸ்ரீபாஷ்ய ஸிம்ஹாஸனாதிபதியாக நியமனம் பெற்ற பெருமையும் இத்திருவம்சத்தலைவர்க்கு உள்ளது.

அன்னவரது மரபில் தோன்றிய ஸ்ரீமத் அண்ணாரங்காசாரியர் ஸ்வாமி யென்பார் காஞ்சீபுரியில் தென்னண்டை மாடவீதியில் வாழ்ந்துவந்தார். அவர் சிறந்த கல்விக்கடலாகவும் வேதாந்த வித்யா நிதியாகவும் விளங்கியவர். அவரிடத்துக் கல்விபயின்று தேறிய பண்டிதர்களில் இற்றைக்கும் சிலருளர். அவருடைய தேவியாரின் திருநாமம் அலர்மேல் மங்கையம்மங்கார்.

ஸ்ரீஸ்வாமியின் ஜனனம்.

அத்தம்படுகளின் நல்தவப்பயடுக இம்மண்ணுலகத்தவரின் பாக்கியமே வடிவெடுத்தவராய் நம்மனைவர்க்கும் கண்கண்ட தெய்வமாய் விளங்கிவருமவரான ஸ்ரீமான்

அண்ணங்கராசாரிய ஸ்வாமி, கலி 1992-ஆம் விக்குதி ஸ்ரீ பங்குனி மீ விசாகத்திரு நன்னாளில் எம்ஹலக்னத்தில் திருவவதாரம் செய்தருளினார். ஆழ்வார்களு மாசாரியர் களு மொன்றுசேர்ந்து திருவவதரித்த படியோ வென்று இக்காலத்தவர்கள் விதர்க்கிக் கும்படியான பெருமையை அப்போதே திருமுகவொளியினால் கண்டறிந்த தாய்தந்தை யர், தம் குலகூடஸ்தரான அண்ணனே அவதரித்தனரென்று அறுதியிட்டு அவருடைய திருநாமத்தையே சாத்திச் சீரும் சிறப்பும் பொலிய வளர்த்து வந்தனர். நம் ஸ்வாமி, உடன் பிறந்த தங்கை தமக்கைமார்களையுடையவரா யிருந்தாலும் வேறுஸதேஹாதர ின்றிக்கே அத்விதேய புத்திரராயிருந்தபடியால் “செல்வத்தினால் வளர்பிள்ளாய்!” என்னும் படியாக வளர்க்கப்பட்டு வந்தார். ஸ்வாமி இளம்பிராயத்திலணிந்திருந்த தங்கவளை, ஸுவர்ணமேகலை முதலான அணிகலன்களைப்பற்றி இன்றும் சிறப்பாகவும் களிப்பாகவுமுரைப்பார் பலருளர்.

ஸ்வாமியின் குடும்பயோக கேசுமங்கள்.

ஏறக்குறைய முந்நூறுண்டுக்குமுன் அரசாட்சி புரிந்துவந்த நபாபு, வித் வான்களுக்கு நன்கொடையாகக் கிராமபூமிகளை வழங்கும் முறையில் நம் ஸ்வாமியின் முன்னோர்க்கு, வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் திருவடிநாயபுரமென்னும் கிராமத்தைப் பரிசளித்தனர். இப்படி யளிக்கும் கிராமத்திற்கு சரோத்திரியக்கிராம மென்று ப்ரஸித்தமாக வழங்கும் பெயர். வேதசாஸ்திரங்களையோதி ஆசார சீலர்களாயிருக்கு மவர்கள் வடமொழியில் சரோத்ரியரென்று வழங்கப்பெறுவ ரன்றோ. அன்னவர் களுக்கு அளிக்கும் கிராமமாதலால் சரோத்ரியக்ராமமென்றே வழங்கப்பெற்றது. பரம்பரையாக அந்தக்ராமம் நம் ஸ்வாமியின் ஆளுகைக்கும் வந்தபடியால், ஸ்வாமி சரோத்ரியம்தார் (அதாவது) ஜாகீர்தார், ஜமீன்தார் என்ன நின்றவர். ஸ்வாமியின் திருத்தகப்பனார் பரமஸாதுவாய் காஞ்சியில் வித்யாப்ரவசனத்திலேயே நிரதராயிருந்த படியாலே அவருடைய காலத்தில் அந்தக்ராமம் விசேஷபலனை யளிக்கவில்லை யென்றும், பிறகு ஸ்வாமியின் மாதுலரான ஷஷ்டி. திருவேங்கடாசாரியரென்பவர் 30 வருஷகாலம் ஸ்வாமிக்குப் பிரதிநிதியாயிருந்து பலபடியும் பரிசீரமப்பட்டு அந்தக்ராமத்தை விசேஷ மாகப் பயன் பெறுத்தினு ரென்றும் பலரும் சொல்லக்கேள்வி.

ஸ்வாமியின் கல்விப்பயிற்சி

நம் ஸ்வாமி பெற்றிருக்கின்ற அபாரயோக்யதைகளைப் பார்த்தால் இவர் இப் பிறவியில் சிலரிடத்துக் கல்விபயின்று இந்த யோக்யதைகளைப் பெற்றாரென்று சொல்வ தற்கில்லை, நெஞ்சாலு மெண்ணுவதற்கில்லை. ஆனாலும் ஸ்ரீராமக்ருஷ்ணாதிகளும் குரு குலவாஸம் செய்து கல்வி பயின்றதாக நாம் கேள்விப்படுகிற முறையில் ஸ்வாமியின் வித்யாப்யாஸ வைகரிகளையும் கேள்விப்படுகிறோம். ஸ்வாமி உபன்யாஸ காலங்களில் சிலஸமயங்களில் தமது வித்யாகுருக்களை யெடுத்துரைத்து அவர்களின் பெருமைகளைப் புகழ்ந்து நன்றி பாராட்டிக் குலாவக் கேட்டிருந்ததுண்டு. அந்த ப்ரசம்ஸைகள் ஸ்வாமி யியற்றிய நூல்களிலுமுண்டு.

ஸ்வாமிக்குத் திருத்தகப்பனார் சிறந்த வித்வானாகவும் “பயனன்றுகிலும் பாங்கல்லராகிலும் செயல் நன்றாகத் திருத்திப் பணிகொள்வார்” ஆகவும் விளங்கினவ ராதலால் அவரிடத்திலே பெரும்பாலும் காவ்ய நாடகாலங்கார க்ரந்தங்களை நம்

ஸ்வாமி பயின்றார். அக்காலத்தில் ஸ்ரீமத். காதி அனந்தாசாரியர் ஸ்வாமி தமது குலகூடஸ்தருடைய ஸன்னிதியில் வேதாந்த வைஜயந்தி என்கிற பாடசாலையை ஸ்தாபித்திருந்தார். நம் ஸ்வாமியின் திருத்தகப்பனார் அப்பாடசாலையிலேயே தலைமைப் பண்டிதராக எழுந்தருளியிருந்தவர். மத்வஸம்ப்ரதாயஸ்தராய் மஹாபண்டிதரான வித்யாசார் என்பவரும் அப்போது அப்பாடசாலையில் உபாத்யாயராக இருந்தார். அவரிடத்திலும் நம்ஸ்வாமி வித்யாப்யாஸம் பெற்றனர். தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதி வஸந்தோத்ஸவ மண்டபத்தில் சடகோபநிலய மென்னும் பாடசாலையும் அப்போது சிறப்பாக நடந்து வந்தது. நம் ஸ்வாமி அப்பாடசாலையிலும் அந்வயித்துக் கல்வி பயின்றார்.

பத்து பன்னிரண்டு பிராயத்திற்குள்ளேயே திருத்தகப்பனாரிடத்திலேயே நாலாயிரத்தில்யப் பிரபந்தங்களைப் பூர்த்தியாக அதிகரித்து வேதத்திலும் உபயுக்த பாகங்களையோதி மஹா மேதாவியாய் விளங்கினார். புத்திரரின் பெருமைகளைப் பூர்த்தியா யநுபவிக்கும் பாக்கியத்தைப் பெருதவரான திருத்தகப்பனார், ஸ்வாமியின் பதினான் காவது பிராயம் நிரம்பும்போதே திரு நாட்டுக்கெழுந்தருள நேர்ந்துவிட்டது! காலத்தின் கோலம்! விதியின் விளையாட்டு. அதன்பின் நம் ஸ்வாமி ஸ்ரீமத் காதி அனந்தாசார்ய ஸ்வாமியிடத்தில் குருகுல வாஸஞ்செய்து வாழ்ந்து, தர்க்க வ்யாகரணாதி சாஸ்திரங்களை யதிகரித்து அப்போதே மஹாவித்வானென்று புகழ்பெற்றார். காதி அனந்தாசாரியர் ஸ்வாமி சிஷ்ய யாத்திரையாக வடநாட்டுக்கெழுந்தருள நேருங்காலங்களில், அவருடைய திருமாளிகையின் பக்கத்திலே யெழுந்தருளி யிருந்தவரும், இப்போது ஸ்ரீரங்கராஜ வீதியிலெழுந்தருளி யிருப்பவருமான ஸ்ரீ உ. வே. வித்வான் இளங்காடு ரங்காசாரியர் ஸ்வாமியிடத்தில் ந்யாயக்ரந்தங்கள் சில அதிகரித்தார். ஸ்ரீபாஷ்ய தோபாஷ்யாதி ஸம்ஸ்க்ருத வேதாந்த க்ரந்தங்களைப் பூர்த்தியாக ஸ்ரீகாதி அனந்தாசாரிய ஸ்வாமி ஸன்னிதியிலேயே கிரஹித்து அப்போதே ப்ரவசனமும் செய்ய ஆரம்பித்தார்.

அக்காலத்தில் ஸ்ரீகாஞ்சி அழகிய மணவாள ராமானுஜ ஜீயர் மடாதிபதியாய் ஷஷ்டி ஜீயர்ஸ்வாமி யென்று வழங்கப்பெற்றிருந்த உத்தமாச்சரமிஸ்வாமி நம் ஆசிரி யர்க்கு ஸாக்ஷாத்மாதாமஹராய், தமிழ்க்கலையில் ஒத்தாரும் மிக்காரும்ற்ற மஹா விசக்ஷணராய் தர்சன நிர்வாஹ துரந்தரராய் எழுந்தருளியிருந்தார். அந்த ஸ்வாமிதாம் நம் ஆசிரியரை ஞானபுத்திரராக அபிமானித்து நாலாயிர தில்யப்ரபந்த வியாக்கி யானங்களையும் திருமந்தார்த்த ஸ்ரீவசனபூஷணதிரஹஸ்ய வியாக்கியானங்களையும் ன்கு உபதேசித்தருளினதுமல்லாமல் தம்மிடமிருந்த இலக்கணவிலக்கியச் செல்வங் களையும் அப்படியே நம் ஆசிரியர்க்கு அளித்துவிட்டார். வடமொழி தென்மொழிக ளிரண்டையும் ஸமமாகப் பயின்றவர்கள் நமது பூர்வாசாரியர்களில் இருந்தார்களே யல்லது பிற்பட்டவர்களில் இருந்ததாக நம்முடைய புத்திக்கு எட்டவில்லை. தமிழ்க்கலை களில் அதிகமான ஞானமுள்ளவர்களுக்கு ஸம்ஸ்க்ருத கலைகளில் பரிமிதமான ஞானமே இருக்கும். ஸம்ஸ்க்ருத சாஸ்த்ரங்களில் விசேஷ பரிசயம் பெற்றவர்களுக்குத் தமிழில் ப்ரவசமிருப்பதே அரிதாகும். இருந்தாலும் இலக்கண விலக்கியங்களில் ஆழ்ந்த அறிவு பெற்றிருப்பது அஸம்பாவிதமென்றே சொல்லலாம். அப்படியல்லாமல் நம் ஸ்வாமிக்கு

§இந்த ஸ்வாமிகளின் திருவுருவப் படத்தை இதன் அதுபந்தத்தில் ஸேவிக்கலாம்.

உபயபாஷாபாண்டி த்யமும் ஏற்றத் தாழ்வின் ஓரு நிகராக விளங்கியிருப்பதை உலகம் முழுதுமுணரும், அஸுயையினால் எவர் எது சொல்லிலும் இவ்விஷயத்தில் குறைகூற ஒருவருடைய நாவும் எழாது. “அம்பரமே தண்ணீரே சோறே அறஞ்செய்யும்” என்ற திருப்பாவைப் பாசுரத்தில் ஏகாரங்களுக்கு உண்மைப் பொருளை உரைத்தருளின பூருவாசாரியர்களின் வியாக்கியானமே நமக்கு நினைவுக்கு வரும். நம் ஸ்வாமியின் ஸம்ஸ்க்ருத பாண்டித்யத்தைப் பார்க்கும்போது ஸம்ஸ்க்ருத கலையொன்றுதானே இவர்கூற்றது என்று தோன்றுகிறது. தமிழ்ப் பலமையைப் பார்க்கும்போது தமிழ்ப்பயிற்சி யொன்றிலேயே இவர் தம் காலத்தைக் கழித்திருப்பரே என்று தோன்றும். மற்ற தெலுங்கு ஹிந்தி பாண்டித்யங்களைப் பற்றிப் பிறகு தெரிவிப்போம். இருபது பிராயத்திற்குள்ளேயே நம் ஸ்வாமி உபயபாஷையிலும் மஹா வித்வானாக இரண்டிலும் விசேஷமாக க்ரந்தங்களையும் ரசனை செய்யத் தொடங்கிவிட்டார். கவிதையிலும் நிகரற்ற சதிர்பெற்றார். பதினெட்டாவது வயதிலேயே தீவ்ய ப்ரபந்த தீவ்யார்த்த தீபிகை யென்னும் தமிழ்வேத வுரையை யெழுதிப் பிரசுரிக்கத் தொடங்கினவர் நம் ஸ்வாமி. மணவாள மாமுனிகள் ஆண்டாளைப்பற்றி “ஆழ்வார்கள் தஞ்செயலை விஞ்சி நிற்குந்தன்மையளாய்ப் பிஞ்சாய்ப் பழுத்தாளை” என்றருளிச்செய்ததை நம் ஸ்வாமி விஷயத்தில் பலரும் அதிசயமாகப் பேசிக்கொள்வதுண்டு.

உலகம் போற்றும் பெருமை வாய்ந்த கீர்த்தி மூர்த்தியான ஸ்ரீமத் வை. மு. சடகோபராமாநுஜாசாரியர் ஸ்வாமி சில மாதங்கள் காஞ்சிபுரியில் வாழ நேர்ந்தபோது அவரிடத்தில் நம் ஸ்வாமி யாப்பிலக்கணம் முதலியனவும் பயின்றுதேர்ச்சி பெற்றார். மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து வெளியீடாகிய செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையில் ஸ்வாமியின் தீவ்யார்த்த தீபிகையுரையின் பெருமையை வெளியிட்ட காலத்து அப்பத்திரிகையின் ஆசிரியர் நம் ஸ்வாமிக்குச் செந்தமிழ்ச் செவ்வரென்னும் விருதைப் பெறுவித்திருக்கின்றாரென்பதை உலகமுணரும்.

ஸ்வாமியின் வேதாத்யயன வைபவமும் வித்யாலய ஸ்தாபனமும்.

நம் ஆசிரியர் இருபத்திரண்டு வயதுக்குமேல் வடமொழி வேதக்கடலையும் கரைகாண வேணுமென்று ஆசைகொண்டு, அப்போது ஸ்ரீ ரங்கத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமத் திருமலை விஞ்சிமூர் மாம்பள்ளம் ஸுதர்சநாசாரிய ஸ்வாமியைக் காஞ்சி புரிக்கு எழுந்தருளப்பண்ணி அவருடைய தேஹயாத்திரைப் பொறுப்புகளை யெல்லாம் நம் ஸ்வாமியே ஏற்றுக்கொண்டு, வேதம் வல்லார்களில் ஒப்புயர்வற்றவரான அந்த ஸ்வாமியின் திருவடிகளிலே சிஷ்யவ்ருத்தி செய்து தம்மோடொக்க மற்றும் பலரையும் ஸஹாத்யரீகளாகக் கூட்டிக்கொண்டு தமது சாகையான யஜுர் வேதத்தை க்ரமாந்த மாக ஐந்தாறு வருஷங்களில் ஓதி முடித்து, ‘தென்மொழி வேதத்திற் காட்டிலும் வடமொழி வேதத்திலே தான் ஸ்வாமி நிகரற்ற நிபுணர்’ என்று உலகம் போற்றும் படியாகவும், இளமையிலேதின கனபாடிகளும் நடுங்கும் படியாகவும் அந்த ப்ரஹ்ம வித்யையில் அபார யோக்யதை பெற்றார். வெறும் மூலத்தை அதிகரித்ததோடும் நிலலாமல் வேத பாஷ்யங்களிலேயும் வெகு பரிசீரமப்பட்டு, ப்ராதிசாக்கியம் முதலான லக்ஷண க்ரந்தங்களிலும் பரிசீலனை செலுத்தி, தாமும் வேதாத்யயன ஸர்வஸ்வம்

§ இந்த ஸ்வாமியின் திருவுருவப் படத்தையும் இதன் அருபந்தத்தில் ஸேவிக்கலாம்.

முதலான பல வேத லக்ஷண நூல்களை வடமொழியிலும் மணிப்ரவாள நடையிலும் இயற்றி வெளியிட்டு அது விஷயமான வாதவிவாத கோஷ்டிகளிலும் பண்டிதோத் தமர்களின் முன்னிலையில் ப்ரதிபக்ஷிகளின் செருக்கையடக்கி வெற்றிபெற்று 'ப்ரதி வாதி பயங்கர விருது இவர்க்கே ஏற்கு'மென்று அதிக வலகம் முழுவதும் போற்ற நின்ற பெருமை தனிப்பட ஒரு பாரதமாகும். அப்போது, நம் ஸ்வாமி காட்டியருளின லக்ஷண வழிதான் பொருத்தமான தென்று, திருப்பதி மஹாமஹோபாத்யாய கபிஸ்தலம் தேசிகாசார்ய ஸ்வாமி, மைஸூர் மஹா ராஜ ஸம்ஸ்தான வித்வான் பண்டிதரத்னம் ஸ்ரீமத். லக்ஷ்மீபுரம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்ய ஸ்வாமி, சேரங்குளம் கனபாடிகள் முதலான பல ப்ரபல பண்டிதர்கள் எழுதி வெளியிட்ட அபிநந்தப் பத்திரிகைகள் பல பல.

நம் ஸ்வாமியின் மற்ற கீர்த்திகளெல்லாம் ஒரு புறமிருக்க இப்படி வேதாத்யயன ஸம்பத்தின் மிகுதியினால் விளைந்த கீர்த்தியை அபரிமிதமானது. வேதாத்யயனம் செய்தருளாதிருந்தால் பல்வேறு யோக்யதைகளிருந்தும் அவை விசேஷமாகப் பயன் பட்டிராது. ஸ்வாமியின் எந்த வுபன்யாஸங்களிலும் வேதவாக்குகளின் பரிமளம் நிகரற்றதாயிருக்கும். “பாதகங்கள் தீர்க்கும் பரமனடி காட்டும் வேதமனைத்துக்கும் வித்தாகும் கோதை தமிழை” நம் ஸ்வாமி வருஷந்தோறும் ‘அப்பொழுதைக்கப்பொழு தென்னாராவமுதமே’ யென்னும் படியாக விவரித்தருளும் போதும், மற்றும் வேத ப்ரா தூர்ப்பாவ விசேஷங்களான ஸ்ரீ ராமாயண பகவத் கீதாநிகளை உபன்யஸித்தருளும் போதும் வேதத்வனிகளும் உபநிஷத்தகோஷங்களும் செவிக்கின்பமாக வெளிவரும் வைபவம் அவரவர்கள் அநுபவிக்குமதாதலால் இதைப் பற்றி இங்குநாம் பன்னியுரைக்க வேண்டாமென்று நிற்கின்றோம்.

ஸ்வாமி தாம் வேதமோதுவதற்காக ஒரு பாடசாலையை ஸ்தாபித்தார். தம் ஆசார்யரான ஸ்ரீகாதி அனந்தாசார்ய ஸ்வாமி ஸ்தாபித்திருந்த பாடசாலையின் பெயர் வேதாந்த வைஜயந்தி என்பது. அதையே வேதவேதாந்த வைஜயந்தி என்னும் பெய ரால் புதுப்பித்தனர் நம்ஸ்வாமி. இப்பாடசாலை, முதலில் கீழ்க்கோபுர வாசலிலுள்ள ஸ்ரீஅழகிய மணவாள ராமாநுஜ ஜீபர்ஸ்வாமி மடத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடந்து வந்தது (ஆரம்பித்த வருஷம் 1913.) பிறகு பாடசாலைக் கென்றே தனியான நிகைதனம் சாச்வதமாக இருக்கவேண்டுமென்று திருவுள்ளம் பற்றிய நம் ஸ்வாமி தேவப்பெருமா ளுடைய கீழண்டைப்ராகாரவீதியில் ஒரு க்ருஹத்தை விலைக்குவாங்கி அதை முப்பதி னாயிரம் ரூபாய் செலவில் மூன்றடுக்காகக் கட்டுவித்து நாளைக்கும் அந்த மஹாபவனத்தி லேயே இப்பாடசாலையை நடப்பித்து வருகிறார். முன்புஸூபிக்ஷமாக இருந்தபோது பலவருஷகாலம் வெளியூர் வித்யார்த்திகள் பலரையும் சேர்த்து நித்ய தத்யாராதனை நடத்திப் பாடசாலையை நடத்தி வந்தார். அப்போது இந்தப் பாடசாலையின் பக்கத்தி லேயே மற்றொரு க்ருஹமும் விலைக்குவாங்கி அதனையும் முப்பதினாயிரம் ரூபாய் செல வில் ஹாஸ்டெலாகக் கட்டுவித்து அதில் வித்யார்த்திபோஜனமே யல்லாமல் தேசாந்தரி ஸ்வாமிகளின் தத்யாராதனையும் சிறப்பாக நடத்திவந்தார். அது இப்போது கால நிலைக்கேற்றவாறு தத்யாராதனைகளுக்கு ஸௌகரியமற்று தேசாந்தரிகள் சுகமாகத் தங்கும் ராமாநுஜ கூடமாய் விளங்கி வருகின்றது. விவாஹோபநயநாதிகளும் பலர் செய்ய ஸௌகரிய மளிக்கப்படுகிறதிங்கு.

ஸ்வாமியின் கைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்யம்

ஸ்வாமி பலருடன் கூடி வேதாத்யயனம் செய்ததின் பலன் இரண்டுவகையாகப் பரிமளித்து வருகின்றது. காஞ்சிபுரியில் தீவ்யதேசங்கள் பலவுளவாதலால் அவற்றில் பக்ஷாத்ஸவ, மாஸோத்ஸவ ஸ்வத்ஸரோத்ஸவாதிகள் நடைபெறும் ஸமயங்களில் பாடசாலை யுபாத்யாயர்களும் வித்யார்த்திகளும் நியதமாகச் சென்று வேத பாராயண கைங்கர்யம் நடத்தி வரவேண்டுமென்று நிபந்தனையாகி, முப்பத்தைந்து வருஷகாலமாக இவ்வரிபு பெரிய கைங்கரியம் குறையற நடந்து வருகின்றது. விசேஷித்து திருவெலீகா வென்னும் பூரியதோக்தகாரி ஸன்னிதியில் ஒரு சிறு புறப்பாடும் வேதபாராயணமின்றி நடைபெறுதலுடைய ஏற்பாடு உள்ளது; இது ஒருவகையான கைங்கர்ய பரிமளம்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

மற்றொருவகையானதெனில்; சென்ற 1919-ஆம் வருஷம் (நவம்பர் மாதம்) கார்த்திகை மீ சித்திரை நக்ஷத்திரம் முதலாகப் பாடசாலையின் சார்பாக நித்ய பாராயண வீதி ப்ரதக்ஷிண கைங்கரிய மொன்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு 31 வருஷகாலமாக நடைபெற்று வருகின்றது. அதாவது நாள்தோறும் பின்மாலையில் 4 மணி முதல் 5 மணி வரையில் யாவரும் சேர்ந்து வேதபாராயண கோஷ்டியாய்த் திருவீதி வலம் வருவது. அஷ்டமீ சதுர்தசி, பர்வம் பிரதமை போன்ற அநத்யயன நாட்கள் தவிர மற்ற அத்யயனதினங்களி லெல்லாம் நியதமாக பகவத் ஸந்நிதிகளில் புறப்பாடுகாலங்களில் நடைபெறுகிற விதமாய் க்ரமபாராயணம் செய்வது; அநத்யயன தினங்களில் பூர்வாசாரியர்களருளிச்செய்த ஸகல ஸ்தோத்ரங்களும்; அந்தந்த நக்ஷத்திரங்களுக்குத் தக்கபடி பாராயணம் செய்வது. ஏறக்குறைய இருபது திருநாமங்களுடன் கூடி இக்கைங்கர்யத்தை அவிச்சிந்தமாக நம் ஸ்வாமி அநுபவித்துவருகிறார். வேதமும் ஸகலஸ்தோத்ரங்களும் முகஸ்தமாகத் தேறியுள்ள அதிகாரிகள் இப்பாடசாலையில் இருபதின்மருள்ளார்கள். இக்கைங்கரியத்திற்கு விடுமுறை நாளென்பது கிடையாது. ஏதாவது காரண விசேஷத்தினால் பின்மாலை இது நடத்தமுடியாத நாட்களில் மாலைப்பொழுதில் நடைபெறும். ஆக இவ்விருவகைக் கைங்கரியங்கள் இப்பாடசாலை யெனும் சுற்பகத்தருவின் புஷ்பங்களாகவும் பழங்களாகவும் கருதப்பட்டு நித்ய பூர்நித்யமங்களமென்று மங்களாசாஸனம் செய்யத்தக்கவையாயுள்ளன.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

புஸ்தகாலய ப்ரதிஷ்டாபநம்.

ஸ்வாமியின் விடாமுயற்சியினால் வடமொழி தென்மொழிகளிலுள்ள முக்கியமான நூல்கள் பலவும் சேகரிக்கப்பெற்ற லைப்ரெரியொன்று இப்பாடசாலையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. காவ்யநாடகாலங்காராதி ஸாஹித்யக்ரந்தங்களும் ஸ்ம்ருத்திஹாஸ புராணங்களும் ஸாமான்ய சாஸ்த்ரங்களும் தர்மசாஸ்த்ர நிபந்தங்களும் வேதபாஷ்யங்களுமான ஆயிரக்கணக்கான புத்தகங்கள் ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையில் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழில் இலக்கண இலக்கிய நூல்கள் பலவும் ஸம்ப்ரதாய க்ரந்தங்கள் யாவும் உள்ளன. ஸ்வாமியின் திருப்பணியாக நம்பிள்ளை ஸன்னிதி ஏற்பட்டபின்பு இந்த புஸ்தகாலயம் அந்தஸன்னிதியில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஸ்வாமியின் க்ரந்த நிர்மாண ப்ரகாசனங்கள்.

1919-ஆம் ஆண்டு உலகுக்கெல்லாம் பாரமோபகாரமாகச் செய்திருக்கின்ற—செய்து வருகின்ற ஒருதொண்டைப்பற்றி உலகமெல்லாம் நன்கு உணர்ந்திருப்பதனால் இங்கு

நாம் அதை விவரிக்கவேண்டிய அவச்யமேயில்லை. ஆயினும் இச்சிறு நூலை நாமெழுது வது ஸ்வாநுபவரூபமாகவும் ஆத்மாநந்தத்திற்காகவுமே யாதலால் இதைப்பற்றியும் சிறிது எழுதிக் களிப்போம். வடமொழி தென்மொழிகளில் மாத்திரமன்றிக்கே தெலுங்குபாஷையிலும் ஹிந்திபாஷையிலும் அனேகக்ரந்தங்களை ஸ்வாமி இயற்றியுள்ளார். ஆக ஸ்வாமியின் க்ரந்தங்களை நான்கு பாஷைகளிலும் நாற்றிசையும் அநுபவிக்கின்றது. இச்சிறு நூலின் அநுபந்தமாக வெளியிடப்படும் புத்தகவிளம்பரங்களினால் அது விசதமாகும்.

இப்படிதாம் ஸொந்தமாக நூல்களியற்றுவது தவிர, ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் முதலான நம் பூருவாசாரியர்கள் பலரும் அருளிச் செய்த ஸகலக்ரந்தங்களையும் தேவநாகரலிபியிலும் தெலுங்கு லிபியிலும் மணிப்ரவாள லிபியிலும் ஸுபரிஷ்க்ருதமாய் ஸ்வாமி அச்சிட்டு வெளியிட்டிருக்கிறார். அந்த க்ரந்தங்களை ஆங்காங்கு பெரும்பாலும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் யாவர்க்கும் உபயோகப்பட்டு வருகின்றன. எம்பெருமானாரருளிச் செய்த க்ரந்தங்களை பகவத் ராமாநுஜ க்ரந்தமாலையென்று பதிப்பித்தார். வேதாந்த தேசிக க்ரந்தங்களை யெல்லாம் ஸ்ரீமத் வேதாந்த தேசிக க்ரந்தமாலையென்று ப்ரசுரித்தார். மணவாள மாமுனிகளின் வியாக்யான ஸ்ரீ ஸம்ஸ்கிருதங்களை ஸ்ரீமத் வரவர முநீந்த்ரக்ரந்தமாலையென்று வெளியிட்டார். நம்பிள்ளை யீடுமுப்பத்தாருயிரப்படியைத் தெலுங்கு லிபியிலும் தமிழ்லிபியிலும் பரமோபயோகமாகப் பதிப்பித்தார். இங்ஙனே செய்திருக்கின்றனவும் செய்து வருகின்றனவுமான முத்ரணங்கள் அதிமாநுஷங்களைன்னித்தக்கவை. இவற்றால் நம் ஸ்வாமியின் ஞானப்பெருமை நாற்றிசையும் விளங்கியுள்ளது.

மாதாந்தப் பத்திரிகைகளின் வெளியீடு.

நம் ஆசிரியரின் ஆசார்யரான ஸ்ரீகாதி ஸ்வாமி மஞ்ஜுபாஷினீயென்னும் ஸம்ஸ்க்ருத பத்திரிகையொன்று பிரசுரிக்கத் தொடங்கி அதனுடைய நிர்வாஹ பாரத்தை நம் ஸ்வாமியிடத்தில் ஒப்புவிக்க, பதினைந்து வருஷகாலம் அப்பத்திரிகையை வாரந்தோறும் நம் ஸ்வாமிதீய ஸம்பாதநம் செய்து வந்தார். ப்ரஹ்மவித்யா என்றொரு மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகையும் ஆரம்பித்துப் பலகாலம் நடத்திவந்தார். ஸ்ரீகாதி ஸ்வாமி திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினபின் அவ்விரண்டு பத்திரிகைகளும் நிறுத்தவேண்டியதாக நேரவே, பிறகு ஸ்வாமிகள் நான்கு பாஷைகளிலும் மாதப்பத்திரிகைகள் நான்கு நடத்தத்தொடங்கினார். அம்ருத ஸ்ஷரீயென்பது தமிழ்ப்பத்திரிகை. ஸ்ரீ ராமாநுஜ பத்திரிகை என்பது தெலுங்கு பத்திரிகை. ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸுதா என்பது ஹிந்தி பத்திரிகை. வைதிக மகோஹரா என்பது ஸம்ஸ்க்ருத பத்திரிகை. இவை நாற்றிசையும் நன்கு பரவியுள்ள பத்திரிகைகளாதலால் இங்கு அதிகமாக நாம் என்ன எழுத வேண்டும்? அம்ருதலஹரீ என்கிற தமிழ்ப்பத்திரிகை இரண்டரை வருஷமாக ஸ்ரீ ராமாநுஜன் என்னும் பெயரால் நடந்து வருகின்றது. ஸ்ரீ வைஷ்ணவஸுதா என்னும் ஹிந்தி பத்திரிகை அச்சுச்சூட அஸௌகர்யத்தினால் சிலமாத காலமாய் நின்றிருக்கின்றது.

ஸ்ரீ ஸ்வாமியும் ஸத்க்ரந்த ப்ரகாசநஸபையும்.

நம் ஸ்வாமியின் போது போக்கை கேட்கக் காண்பவர்களுக்குத் திருமழிசையாழ்வாருடைய வொருபாசரம் நினைவுக்கு வந்ததேதும்; அதாவது, 'தெரித்தெழுதி

வாசித்துங் கேட்டும் வணங்கி வழிபட்டும் பூசித்தும் போக்தினன் போது" என்பதாம். இப்பாசுரத்தின் படியேதான் நம் ஸ்வாமியின் தின சர்யாச்ரமம் நடந்து வருகிறதென்பதை அறியாதாரில்லை. இவ்விதமாகப் போது போக்திவரும் முறையில் வியாக்கியானங்களெழுதுவது, வியாஸங்களெழுதுவது, பூர்வாசார்ய தீவ்ய க்ரந்தங்களைப் பரீஷ்கரித்துப் பதிப்பிப்பது என்னுமிக்காரியங்கள் பிரதானமாக ஸ்வாமியால் நிர்வஹிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவையெல்லாம் சிரமமில்லாமல் நீண்ட காலம் நன்கு நடந்து வருவதற்காக முன்று வருஷங்களுக்கு முன் மதராஸில் 'ஸங்கீரந்த ப்ரகாசநஸபா' என்னும் பெயரால் ஒரு ஸபை ஸ்தாபிக்கப்பட்டு அதன் மூலமாக அனேக க்ரந்த ப்ரகாசனங்கள் இதுகாறும் நடந்திருக்கின்றன; இனிமேலும் குறைவின்றி நடந்துவரும். தமிழ், தெலுங்கு ஆகிய இரண்டு பாஷைகளிலும் இந்த ஸபையின் மூலமாக வெளிவந்துள்ள புத்தகங்களின் விவரணம் அநுபந்தத்தில் வெளிவரும். ஸ்வாமியால் வெளியிடப்பட்டுவரும் தமிழ் தெலுங்கு மாதப்பத்திரிகைகளும் இந்த ஸபையின் ஆதரவிலேயே நடந்து வருகின்றன. இந்த ஸபைக்குத் தலைவர் நம் ஸ்வாமியேயாவார். வைஸ்பிரெஸிடெண்டுகள், ஸெகிரிடெரிகள், டிரஷர், நிர்வாஹமெம்பர்கள் ஆகிய இந்த ஸ்தானங்களில் பல பெரிய மனிதர்கள் அமர்ந்திருக்கிறார்கள்.

ஸ்ரீ ஸ்வாமியும் சென்னை மாநகரும்.

நம் ஸ்வாமியின் நற்புகழை நன்கறிந்த சென்னை மாநகர் வாஸிகளான பக்தர்கள் ஸ்வாமியை மதராஸிலேயே இருத்தி உபன்யாஸங்கள் கேட்கப் பெறவேணுமென்று முப்பது வருஷங்களுக்கு முன்னமே பிடித்து மனோரதித்து ஸ்வாமியை அடிக்கடி பிரார்த்தித்து வந்தார்கள். தேவப் பெருமானுடைய தீவ்யாநுபவங்களை ஒரு நொடிப் பொழுதும் வீட்டிருக்க மாட்டாத நம் ஸ்வாமி நெடுநாள் வரை அதற்கு இசையாமலே யிருந்தார். கடைசியாக சென்னை வாஸிகளான பக்த பாகவதர்களின் பாக்கிய பரிபாகத்தினால் 1931-ஆம் வருஷத்தில் ஸ்வாமி சென்னைக்கெழுந்தருளி உபன்யாஸங்கள் செய்யத்திருவுள்ள மிசைந்து நின்றார், அப்போதும், சிலருடைய நிர்ப்பந்தத்திற்காகச் சில வாரங்கள் மாத்திரமே சில உபன்யாஸங்கள் செய்து நிறுத்திக்கொள்வதாகச் சொல்லி சென்னையில் திருவடிகளைவைத்தார். அந்த ஸமய விசேஷம் எம்பெருமானருளால் ஸ்திர லக்னமாக அமைந்தது போலும்.

அங்குத் தங்கசாலை வீதியில் தொண்டை மண்டலம் கலாசாலையில் பலவருஷங்களுக்கு முன்பே ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்த பகவத்கதாப்ரஸங்கஸபை யென்னும் ஓர் மஹாஸபையானது நம் ஸ்வாமிக்கு நல்வரவளித்தது, ஸ்வாமியின் பெருமைக்குத் தக்கபடி ஆயிரக்கணக்கான பக்தர்கள் இருந்து அநுபவிக்கப் பாங்காக மிகவிசாலமான அந்த ஹாலில் சனி ஞாயிறு தோறும் ஸ்வாமியின் உபன்யாஸங்கள் நடைபெற ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு அன்று முதலின்றறுதியாய் மேன்மேலும் உயர்த்தியாகவே நடைபெற்று வரும் விஷயம் நாடறிந்தது. அவ்வுபன்யாஸ கோஷ்டியின் பெருமையைப் பற்றியும் உபன்யாஸத்தின் அதிசயங்களைப் பற்றியும் வேதாந்த தீபிகையென்னும் அஹோபில மடத்துப் பத்ரிகையில் 1934-ஆம் ஆண்டில் ஒரு அட்வொகேட் ஸ்வாமியால் எழுதப்பட்டு, கீர்த்தி மூர்த்தியான ஸ்ரீவாஸுதேவாசார்ய ஸ்வாமியால் வெளியிடப்பட்ட. வியாஸமொன்றை இவ்விடத்தில் எடுத்துக் காட்டி நிற்கின்றோம். அந்த வியாஸம் வருமாறு :—

(1934 ஸ்ரீ மே மீ வெளிவந்த வேதாந்த தீபிகை)

“ஸ்ரீ காஞ்சி அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமி.

பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணனுடைய வந்ததியில் தோன்றினவரும், அந்தத் திருவம்சத்திற்கு ஏற்ற ஞான அனுட்டானங்கள் நிரம்பப்பெற்றவரும், காஞ்சி நகரத்தில் எழுந்தருளி யிருப்பவரும், நாடெங்கும் பரவிய நற்புகழ் பெற்றவருமான ஸ்ரீ அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமியைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளாதவர்களும், அவருடைய கல்வித்திறத்திலும் உபந்யாஸ சைலியிலும் க்ரந்தலேகந வைகரியிலும் ஈடுபடாதவர்களும் பெரும்பாலும் இருக்கமாட்டார்களென் றெண்ணுகிறேன். ஷெ ஸ்வாமி ஸம்ஸ்கிருத பாஷையிலும் தமிழ்ப் பாஷையிலும் இயற்றி வெளியிட்டிருக்கின்றவும் நாளைக்கும் வெளியிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றவுமான பற்பல அரும்பெரும் நூல்களினால் இவருடைய உபய பாஷா ப்ராவீண்யம் ஒப்பற்றதென்பது உலகமறிந்ததாகும். ஆழ்வார்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளிலும் ஆசார்யர்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளிலும் அநேக பாகங்களுக்கு இந்த ஸ்வாமியின் அருமையான வியாக்கியானங்கள் வெளிவந்து பண்டிதர்கள் பாமரர்களென்கிற வாசியில்லாமல் எல்லோருக்கும் மிகப்பயன்பட்டுக் கொண்டிருப்பது பற்றி நாம் அதிகமாகச் சொல்லத் தேவையில்லை.

தவிரவும் ஸ்ரீ காஞ்சியில் ‘வேதவேதாந்த வைஜயந்தி’ யென்கிற ஸம்ஸ்கிருத பாடசாலையை ஸ்தாபித்து அதன் மூலமாகப் பல ஸ்ரீவைஷ்ணவ வித்யார்த்திகளுக்கு உபயவேத வேதாந்த ப்ரவசந கைங்கரியத்தை ஆச்சரியமாக இந்த ஸ்வாமி நடத்தி வருகின்ற விசேஷமும் ப்ரஸித்தமானதே.

இப்படிப்பட்ட அதிசயங்களெல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இந்த ஸ்வாமி மூன்று வருஷகாலமாய் சென்னைமாநகரில் பிரதி சனிக்கிழமை, ஞாயிற்றுக்கிழமை தோறும் அருளிச்செய்து கொண்டு வருகிற அமுதமொழி மயமான உபந்யாஸங்களின் சிறப்பு விலக்கணமானது. இவ்விஷயத்தைப்பற்றி இங்குக் கொஞ்சம் விவரமாக எழுத விரும்புகின்றேன்.

சென்னைப் பட்டணத்தில் வித்வான்களுடைய உபந்யாஸங்களை அடிக்கடி நடத்திவைக்க அநேக ஸபைகளும், சாரிதிகளும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட ஸபைகளுள் “பகவத்கதா பிரசங்கசபா” என்பது ஒன்று. மற்ற எல்லா ஸபைகளைவிட இந்த ஸபையே முதன் முதலாக ஏற்பட்ட தென்றும் இது சிறந்த பிரமுகர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட தென்றும் தெரியவருகிறது. இந்த ஸபை ஏற்பட்டு இற்றைக்கு ஏறக்குறைய நாற்பது வருஷங்கள் போல் ஆகின்றன. இதுவரையில் இந்த ஸபையில் அநேக வித்வான்களுடைய ஹரிகதா காலக்ஷேபங்களும், ஸங்கீதக் கச்சேரிகளும் உபந்யாஸங்களும் விசேஷமாக நடந்திருக்கின்றன. ப்ரஸித்தர்களாயிருந்த ப்ரஹ்மஸ்ரீ பஞ்சாபகேச சாஸ்த்ரியாரவர்கள், பருத்தியூர் கிருஷ்ணசாஸ்த்ரியாரவர்கள் பண்டிட் லக்ஷ்மணசாரவர்கள் முதலான மஹான்கள் இந்த ஸபையில் அநேக நாள் காலக்ஷேபங்கள் நடத்தியிருக்கின்றார்கள்.

தங்கசாலைவீதியிலுள்ள தொண்டைமண்டலம் ஹைஸ்கூல் ஹாலில் இந்த ஸபையின் காரியங்கள் நடந்து வருகின்றன. ஷெ ஹால் ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் வீற்றிருக்கக் கூடிய மிக விசாலம் அமைந்தது. 1931-ஆம் வருஷம் ஜூன் மாதத்தில் ஸ்ரீ அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமி ஷெ ஸபையில் உபந்யாஸங்கள் செய்தருள நியமிக்கப்

பட்டார். உடையவர் வைபவம், பாசுவதர்களின் வைபவம், தேவப் பெருமாள் வைபவம் போன்ற தனித்தனி விஷயங்களில் பத்தெட்டு உபந்யாஸங்கள் நடந்த பின்பு ஸ்ரீமத் ராமாயண உபந்யாஸங்களை விரிவாகக் கேட்க விரும்பின அன்பர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி 1931 ஸ்ரீ ஆகஸ்டு மாஸத்தில் ஸ்வாமி ஸ்ரீமத் ராமாயண உபந்யாஸம் நடத்த ஆரம்பித்தார்.

புஸ்தகம் வைத்துக் கொள்ளாமலும், கைக் குறிப்புகளுமில்லாமலும் கங்காப்ரவாஹம் போல் ஸ்வாமி ஸாதித்துவரும் உபந்யாஸங்களைக்கேட்டு அதிசயப் படாதவர்கள் யாருமில்லை. வால்மீகி ராமாயணம், கம்ப ராமாயணம், பிள்ளைப்பெருமானையங்கார் பாடல்கள், திருக்கோவையார் முதலான தமிழ்க் கிளவி நூல்கள், காவ்ய நாடக அலங்கார ச்லோகங்கள், ஸகல ஆசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகள் ச்ருதி இந்ரிஹாஸ புராணங்கள், ஆகிய இவ்வளவையும் இவ்விமையாகப் பொழிந்துகொண்டு ஸ்வாமி நிகழ்த்தும் உபந்யாஸங்கள் மிகவும் அருமையானவை. இப்படிப்பட்ட அமைப்புடன் ஸ்ரீ ராமாயண விசேஷார்த்த உபந்யாஸம் இதுவரை எங்கும் கேட்டதில்லை யென்றே பலரும் அபிப்ராயப்படுகிறார்கள். புருஷர்களும் ஸ்திரீகளுமாய் சுமார் ஆயிரம் ஜனங்கள் கேட்டுக் களித்து வருகிறார்கள். ஆங்கிலத்தில் B A. M. A. முதலான பட்டப் பரீகைகள் தேறினவர்களும், தமிழ்ப்பண்டிதர்களும் வடமொழிப் புலவர்களும் பலவகை உத்யோகஸ்தர்களும் வியாபாரிகளும், அநேக மத ஸம்பிரதாயஸ்தர்களும் திரண்டு மிக்க குதூஹலங்கொண்டு கேட்டுக் களிக்கும்படியாக நடத்தப்பட்டு வருகின்ற இவ்வுபந்யாஸத்தில் இப்போது (1934 ஸ்ரீ மேய்) வீபீஷண சரணாகதி நடந்து வருகின்றது. இந்த சரணாகதி விஷயத்தில் மாத்திரம் இதுவரை பன்னிரண்டு உபந்யாஸங்கள் நடந்திருக்கின்றன. சென்ற மாத முடிவில், ஸ்ரீமத் வேதாந்த தேசிகனுடைய ஹம்ஸ ஸந்தேச காவியத்தின் ஸாரப்பொருள் இரண்டு உபந்யாஸங்களில் வெகு அழகாக எடுத்துரைக்கப்பட்டது. அப்போது முக்கியமாகக் கையாளப்பட்ட ச்லோகங்கள் தெலுங்கு லிபியில் தனிப்பதிப்பாக வெளியிடப்பட்டு முள்ளது.

அநேகமாய் நாளது கார்த்திகை மாதத்தில் பட்டாபிஷேகமும் நடைபெறலாமென்று உத்தேசிக்கப்படுகிறது. அதற்குப்பிறகு ஆழ்வார் ஸ்ரீ ஸூக்திகளை ஆநுபூர்வியாக எடுத்துக் கொண்டு உபந்யாஸங்கள் ஸாதிக்கவேணுமென்று பக்த ஜனங்களின் கோரிக்கை இருந்து வருகின்றது. பகவத் கீதை யுபந்யாஸமும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. ஸ்வாமியின் திருவாக்கிலிருந்து எது வெளிவந்தாலும் அதுவே பரம போக்யமென்று கொள்ளுகிறவர்களாகவே ஸகல ச்ரோதாக்களும் காணப்படுகிறார்கள்.

சனிக்கிழமைகளில் காலை 6 மணிமுதல் 8 மணி வரையிலும், ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் காலை 8-மணி முதல் 10-மணி வரையிலும் இவ்வுபந்யாஸங்கள் நடந்து வருகின்றன. ஒவ்வொரு மாதத்திலும் ஒவ்வொரு வாரம் விடுமுறையாகும்.

கீழ் நடந்த மூன்று வருஷங்களிலும் மார்கழி மாதத்தில் முப்பது நாளும் திருப்பாவை விசேஷார்த்த ஸ்வாபதேசார்த்த அந்யாபதேசார்த்த உபந்யாஸங்கள் வெகு அருமையாக ஸ்வாமியால் நடத்தப்பட்டன. உபய பாஷையிலும் ஸகல க்ரந்தங்களிலும், உபய வேதாந்தங்களிலும் மிகவும் பாராட்டத் தகுந்த வல்லமை பெற்று ஆங்காங்குப் பொருத்தமான மேற்கோள்களை விளக்கி, சிறியவர்களுக்கும் நெஞ்சில்

நன்கு பதியுமாறு எளிதாகவும், அழகாகவும், கம்பீரமாகவும் அமுத மொழிகளை அளித்துவருகின்ற அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள் இப்படியே பல்லாண்டு பல்லாண்டாக எழுந்தருளியிருந்து உலகினரை உய்விக்க வேண்டுமென்று எல்லாம் வல்ல எம்பெருமானைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்." —ஆக இவ்வளவும் வேதாந்ததீபிகையின் வியாஸம்.

ஸ்வாமியின் சொற்பொழிவுகளைக் கேட்கவிழைந்து மொய்க்கும் கூட்டத் தினரோ பலவகையினர். பண்டிதர், பாமரர், கல்லூரி மாணவர், வர்த்தகர், நியாய வாதிக்கள், வழக்கறிஞர், செல்வர், வறிஞர், பெண்டிர், பாலரென ஜாதிமத வித்யாஸ மின்றி வந்து கூடுவர். ஸ்வாமியது உபன்யாஸங்களில் விஷய ஆராய்ச்சியின் பயனாக வெளிவரும் வேதாந்த ரஹஸ்யார்த்த நிர்ணயங்களும், தர்க்கரீதியாகத் தமது கூற்றை நிலைநிறுத்தும் வன்மையும், ஸந்தேகங்களைப் போக்கித் தெளிய விளக்கும்பான்மையும், உலகப் போக்கிலும் சாஸ்திரப் போக்கிலும் உபமானமாகக் காட்டும் அரிய மேற்கோள்களும், சொல்லும்பாணியும், கம்பீரத்வனியும், வீற்றிருக்கும் நிலையும், திருமேனியின் பாங்கும், நிரீசுவரவாதிகளையும் தம்பக்கல் ஈர்க்கும் சொற்சாதுரியமும் பண்டிதரையும் பாமரரையும் ஒருங்கே ஈர்த்து மெய்மறக்கச் செய்கின்றன. இவரது அபார ஞாபகசக்தி அளவிடற்பாலதன்று. எம்பெருமானுடைய நிர்ஹேதுக கடாக்ஷமின்றி மற்றியாதெனக் கூறவல்லோம். ஜாயமாநகடாக்ஷமென்னும் கருவிலே திருவுடைமைதான் இத்தனை பெருமைகட்கும் அடியாகுமென்று அனைவருங் கூறுவது. மேலும் பேசிடில் எம்கண்ணெச்சிற் படுமென்றேயஞ்சுதும்.

ஸ்வாமியும் மார்கழித்திங்களும்.

மார்கழி மாதம் பன்னிரு மாதங்களில் பரமஉத்க்ருஷ்டமானதென்பது கீதாசாரியன் வார்த்தை. அக்கூற்றை மெய்ப்பிக்கின்றனர் ஸ்வாமி. அம்மாதம் பிரதி தினமும் திருப்பாவையை ஆழ்வாராசாரியர் ஸ்ரீஸூக்திகள் இதிறாஸ புராணங்கள், திருக்குறள், நாலடியார், ரஞ்சகமான ஹாஸ்யத்துணுக்குகள், கருத்தமைந்த குட்டிக்கதைகள் இவையனைத்தும் மேகவர்ஷம் போல் பொழய அவற்றை நெஞ்சால் வாரிப்பருகும் எம்போல்வார்களின் பாக்கியம் பரமபதத்திலும் கிடைத்தலரிதெனக் கூறின் மிகைபடாது. ஒருகணம் வால்மீகி பகவான், மறுநிமிடம் பராங்குசன், அடுத்தடுத்து காளிதாஸன், பவபூதி, கம்பர், நயினார், வியாஸர், எம்பெருமானார், கீதாசாரியன், பண்டிதராஜன், நம்பிள்ளை, பிள்ளைலோகாசார்யர், தேசிகர், பட்டர், கூரேசர், சங்கரர் இப்படியாக ஒவ்வொருவரையும் திரைக்காட்சியில் காண்பது போன்று நமது அகக்கண்ணில் தோற்றுவிப்பர். ஐம்புலன்களுக்கும் ஏககாலத்துத் தமது உபன்யாஸங்கள் மூலம் உணவுகொடுத்துதவும் வள்ளல் இவரையன்றி மற்றையோரும் உளரோ? நம்மிராமாநுசனார்நம்பிள்ளைபோல்வாரைக் காணாக்குறைதீர நம் அண்ணனாரைக் கண்டு அமுதமருந்தி உள்ளம் புனித மடைகிறோம்.

மார்கழி மாதந்தோறும் மற்றுமொரு ஆனந்தானுபவம் பக்தர்களுக்குப் பிரப்தமாகிறது. திருவரங்கத்தில் அரவணைத்துயில்கொள்மாயன் திருமுன்பு அரையர்கள் எவ்விதம் திவ்யப்ரபந்தப் பாசுரங்களை அநுபவிக்கின்றார்களோ அவ்வண்ணமே, அதனிலும் பதின் மடங்காகவே நம் ஸ்வாமியவர்கள் தீன் முடியுடன், திருமார்வில் அணியார

மும் திருமணித் தாழ்வடமும் இலங்க, நின்ற திருக்கோலத்துடன் பாசரங்களைக் கர்தா ளத்துடன் ஸேவிப்பதும், அபிநயித்துக் காட்டுவதும், வியாக்கியானங்கள் ஸேவிப்பதும், அரையர் ஸேவையிலுள்ள விசேஷங்களை யெடுத்துரைப்பதும் ஓர் கண்கொள்ளாக் காட்சியாகவே விளங்கும். செப்பும் திறத்ததன்று.

மேலும் ஸ்வாமி அன்றையதினம் பக்தர்கள் எதுவும் கேட்கலாமென்று அதி காரம் கொடுத்து விடுவர். அதனால் வெகு குதூஹலத்துடன் அவரவர்கள் ஆழ்ந்து கேட்கும் கேள்விகள் யாவற்றிற்கும் அவ்வப்போதே ஒரு நொடியும் சிந்தை செய்யாது அற்புதமாக பதிலிறுப்பர் ஸ்வாமி. இது பண்டைப் புலவரது சரித்திரங்களில் பேசப் படும் யமகண்டம் அரிகண்டம் முதலியவற்றை ருசுப்படுத்தும் தன்மையது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில், எண் கூறப் பாசரமுரைப்பது அற்புதம் அற்புதம் அற்புதமென அறி ஞர் அனைவரையும் பிரமிக்கச்செய்யும் ஆற்றலுடையது.

ஸ்ரீஸ்வாமியின் கவீதா சாதாரியம்.

ஆசுகவி, மதுரகவி, விஸ்தாரகவி, சித்ரகவி என்னப்படுகிற நால் வகைக் கவித் வத்திலும் நம் ஸ்வாமி இளம்பிராயந் தொடங்கியே நிகரற்றவர். வடமொழியில் இயற்றி வெளியிட்டிருக்கும் ச்லோகங்களும் தண்டகங்களும் சூர்ணிகைகளும் பல ஆயிரக்கணக் கானவை. தீவ்யப்ரபந்தங்களில் ஏறக்குறைய ஆயிரம் பாசரங்களை மிகவும் லலித மான ச்லோகங்களாக்கி யுள்ளார். சிறிய திருமடலையும் பெரிய திருமடலையும் ஆர்யா வ்ருத்தத்தில் அதிஸரளஸரணியில் ச்லோகமாக்கியுள்ளார். திருவாசிரியத்தையும் திரு வெழு கூற்றிருக்கையையும் தண்டகங்களாக்கியுள்ளார். க்ரந்தலிபியிலும் தேவநாக ரலிபியிலும் இவை அச்சேறியுள்ளன. இவற்றுக்கு வியாக்கியானங்களுமியற்றி யுள் ளார். ஸ்ரீராமாயணத்தைத் தண்டகங்களாக ஆக்கித் தெலுங்கு லிபியிலும் தேவநாக ரலிபியிலும் வெளியிட்டுள்ளார். ஸ்ரீபாகவத தசமஸ்கந்தம் முழுவதையும் சூர்ணிகை யாக்கியுள்ளார். கோபாலபக்தாம்பருதம், கோவிந்த கீதாம்பருதம், ராமபத்ரகர்ணாம்பருதம் இத்யாதி க்ரந்தங்கள் ஸங்கீத ஸாரஸ்யம் பொலிய இயற்றப்பட்டவை. மணவாள மாமுனிகளின் வைபவத்தைச் சுருக்கி ஸ்ரீவரவரமுனி தண்டகம் என்று இயற்றித் தமிழுரையோடுஞ் சேர்த்து அச்சிடப்பட்டுள்ள க்ரந்தம் மிகச் சிறந்து விளங்குகின்றது. ஹயக்ரீவ சதகம், கருட விம்சதி, கோபாலபஞ்சாசத், கமலாஸ்தவம், லோகாசார்ய ஸ்துதி, ராமாநுஜஸஹஸ்ரநாமம், சடகோபஸஹஸ்ர நாமம், ஸ்ரீ சைலேசபாதுகாஸஹஸ் ரம் முதலான பலஸ்தோத்ரக்ரந்தங்கள் பக்தர்களுக்கு ரஸாயநமாக அவதரித்துள்ளவை.

ப்ரஹ்மவ்யாப்திபரிஷ்க்ரியா, ஸமஸ்யமானோக்திஸௌஷ்டவவிமர்சம், ரத்ந பரீக்ஷா, ஸபாபுஜங்கீஸர்வஸ்வம், வாத்ஸல்யார்த்த ப்ரகாசிகா, அபிநவதயாசதகம், அத்யமேபத்யார்த்தசததூஷணி என்றிவை முதலான க்ரந்தங்கள் பலவகைப்பட்ட வ்ருத்தங்களில் ச்லோக ரூபமாகவே அமைக்கப்பட்டு ஸம்ஸ்க்ருதத்திலும் தமிழிலும் தாமே வியாக்கியானங்களுமியற்றி வெளியிடப் பெற்றிருப்பது உலகமெங்கும் பரவி யுள்ளது. வித்யார்த்தி தசையில் ஸமஸ்யா பூரணங்கள், சித்ர ப்ரச்சுநோத்தரங்கள் என் னிற முறையில் இயற்றி விஜ்ஞாநசிந்தாமணி, மஞ்ஜுபாஷிணி முதலான ஸம்ஸ்க்ருத பத்ரிகைகளில் வெளியிடப்பட்டுள்ள ச்லோகங்கள் பல்லாயிரக்கணக்கானவை.

ஸ்வாமி தாம் முதன் முதலாகக் கவியியற்றின பெற்றியை ஒருநாள் உபந் யாஸ கோஷ்டியில் ஸாதிக்கக் கேட்டிருந்ததுண்டு. அவ்விதசயத்தையும் இங்கு விவ

ரிக்கக் குதாஹல முண்டாவின்றது. காவ்ய பாடம் வாரித்துக் கொண்டிருக்கையில் உபாத்யாயர் ஓர் மறைபொருள் வினாவைச் சொல்லி அதற்கு விடையளிக்கும்படி நியமித்தாராம்; உடனே ஸ்வாமி அந்த வினாவை மூன்று ச்லோகங்களாக இயற்றி விடையை ஒரு ச்லோகத்தினால் வெளியிட்டாராம். வினா என்னவென்றால், ஒருகுளத்தில் சில தாமரைமலர்கள் மலர்ந்திருந்தன. அவற்றில் உட்காருவதற்காகச் சிலகிளிகள் ஆவலோடு அங்கு வந்து சேர்ந்தன; ஒவ்வொரு மலரில் தனித்தனி ஒவ்வொரு கிளியாக உட்கார வேண்டியதென்று எண்ணி அப்படியே அக்கிளிகள் உட்காரப் பார்க்கையில் ஒருகிளிக்கு மாத்திரம் தாமரைப்பூ கிடைக்காமற் போகவே அது வருந்திக் கிடந்தது; அதைக் கண்ட மற்ற கிளிகள் உடனே யெழுந்து ஒவ்வொரு மலரில் இரண்டிரண்டு கிளி வீதம் உட்கார்ந்தன. அப்போது ஒரு தாமரைப்பூ (கிளி உட்காராத படிக்கு) மிச்சப்பட்டு விட்டது; எத்தனை கிளிகள் வந்தன? குளத்தில் எத்தனை தாமரை மலர்கள் இருந்தன? என்பது. இந்த வினாவுக்கு விடை-நான்கு கிளிகள் வந்தன; மூன்று மலர்கள் இருந்தன என்பது.

இவ்வினா விடைகளை ஸ்வாமி ச்லோகங்களாக்கின விதம் வருமாறு :—

(வினா ச்லோகங்கள் மூன்று)

சுகா : கேசித் கஸ்மிம்ச்சந ஸரஸி பாதோஜகுஸுமேஷு
அவஸ்தாநம் ப்ராப்தும் ஸகுதுகமுபாகத்ய ஸரஸீம்,
ப்ருதக் சைகைகஸ்மிந்நபி கமல ஏகைகசுக இதி
அயீ ஸங்கஸ்ப்யைவம் ப்ருதகுப விசந்திஸ்ம ஸஹஸா.
ததச்சைகம் கீரம் கமலகுஸுமாலாபஜசுசா
விஷண்ணம் விஷ்யைதே ஸரபஸமதோத்தாய ஸகலா:,
ந்யஸிதந் ப்ரத்யப்ஜம் சுகயுகள ரீத்யா, நதநு போ
அபூதேகம் பத்மம் சுகசரணவிந்யாஸவிதுரம்.
அயி போஸ் ஸுஹ்ருதோ ப்ருத கதி கிராஸ் ஸமாகதா:?
கமலாநி ச ஸந்திஸ்ம கியந்தி கமலாகரே?

(இந்த வினாவுக்கு விடை யிறுத்த ச்லோகம்)

சுகாச் சத்வார ஆயாதா:, கமலத்ரிதயம் ஸ்திதம்,
இத்யேவமுத்தரம் ஸாது த்ரஷ்டவ்யமிஹ பண்டிதை:.

இப்படிப்பட்ட முக்தக ச்லோகங்கள் பல பலவுள.

இவை கிடக்க; ஆழ்வாருடைய திவ்ய ஸூக்திகளில் ஒவ்வொரு பதிகத்தின் கருத்தையும் ஸாரமாகத் திரட்டி ச்லோகங்களைப் பணித்து அவற்றுக்கு வியாக்கியானமு யெழுதி (தேவநாகரலிபியில்) பதிப்பித்திருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்க மஹோபகாரம். தமிழ்நாட்டில் பிறவாதவர்களும் ஸம்ஸ்கிருத பண்டிதர்களுமான பிறநாட்டினர் அவற்றால் பரம ஸந்தோஷமடையக் காண்கிறோம்.

ஸ்வாமியின் திவ்யதேச யாத்திரைகள்.

ஆழ்வாருடைய ஸூக்திகளில் அபரிமிதமான அபிரிவேசங்கொண்டுள்ள நம் ஸ்வாமிக்கு திவ்யதேசங்களில் ப்ராவண்யம் வாகாமகோசரமானது. அதனால் ஸ்வாமி இதுவரையில் செய்திருக்கிற திவ்யதேச யாத்திரைகளுக்கு எண்ணிக்கையில்லை.

தென்னாடுகளிலும் வடநாடுகளிலும் பற்பலமுறை யாத்திரை செய்திருக்கிறார். நினைத்தபோதெல்லாம் செய்தும் வருகிறார். சோழநாடு பாண்டி நாட்டுத்திருப்பதிகளை அடிக்கடி ஸேவித்து வருவர். வடநாட்டிலும் பதரிகாச்ரமயாத்திரை இருமுறை ஸபரி வாரராய்ச் செய்திருக்கிறார். ஹரித்வாரம் வரையில் பத்தெட்டு தடவைகளுக்குமேல் யாத்திரை செய்திருக்கிறார். அஹோபிலமும் ஸாளக்ராமமுமே ஸ்வாமி இதுவரையில் ஸேவியாதவை. மற்ற ஸகல கேஷத்ரதீர்த்ததிவ்ய தேசங்களைப் பல்கால் ஸேவித்திருப்பதனால் அவ்வநுபவங்களின் அதிசயங்களை உபன்யாஸங்களில் அமுதமாகப் பொழிய நேரும். அந்த கேஷத்ரதீர்த்தங்களை ஸேவியாத பக்தர்களும் தாங்கள் அப்போது அந்த கேஷத்ரதீர்த்தங்களில் வாழ்வதற்காகவே விரைந்து வெளிவிரிப்பதற்குக் கண்ணீர் சோரவிரும்புபர்கள். ஸ்வாமியின் உபன்யாஸ கோஷ்டிகளில் இது வெரு விசேஷித்தஸம்பவம்; இது வேறு எங்கும் காணமுடியாதது, எதிர்பார்க்கவுமொண்ணாதது.

“ உலகமேத்துங்கண்டியூ ரரங்கம்மெய்யம் கச்சிபேர்மல்லையென்று
மண்டினருய்யலல்லால் மற்றையார்க்கு உய்யலாமே ”

என்கிற திருமங்கையாழ்வா ரருளிச்செயலில் நம் ஸ்வாமி யொருவர்க்கே திடநம்பிக்கையுளதென்று நன்கு தெரிகின்றது. அதற்குத் தகுந்தபடி திவ்ய தேசத்தெம்பெருமான்கள் நம் ஸ்வாமி திறத்தில் காட்டியருளின அநுகரஹ விசேஷங்களையும் ஸ்வாமியோடு கூடச் சென்று ஸேவிக்கும் பாக்கியவான்களான மஹான்கள் வாயிலாகக் கேட்டுக் களிக்கின்றோம். ஸ்வாமியும் உபன்யாஸ விசேஷங்களில் அவற்றைப் பரவசமாகச் சொல்ல நேருவதுமுண்டு. “ அத்புத வார்த்தாப்ரகாசம் ” முதலான சில நூல்கள் மூலமாக ஸ்வாமி அவ்வதிசயங்களை உலகறிய வெளியிட்டிருப்பது முண்டு.

தீர்த்தகேஷத்ர ஸேவைகளுக்காக நம் ஸ்வாமி யெழுந்தருளு மிடமெங்கும் ஆங்காங்குள்ள பக்தர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி உபன்யாஸங்களை அந்தந்த தேசங்களுக்குரிய பாறைகளில் ஸாதிப்பதுண்டு. அனைமாய் அப்படிப்பட்ட ப்ரார்த்தனைகளை நிறைவேற்றுவதற்காகவே ஸ்வாமி புறப்படுவதும், அது கேஷத்ரதீர்த்தயாத்திரையாக முடிவதும் வழக்கம். பம்பாய், கல்கத்தா, டில்லி, காசி, ஹைதராபாத், ஸகிந்தராபாத், ஷோலாபூர், பூனா, ஜகன்னாதம், கோதாவரீ, க்ருஷ்ணா முதலான விடங்களில் ஸ்வாமியின் உபன்யாஸங்களைப் பல்கால் கேட்டுக்களித்த பக்தர்கள் கணக்கிலடங்கார்கள். இவை ஸ்வாமியின் வெளியீடுகளிலிருந்தும் விசதமாகும். ஸ்வாமியின் கீர்த்தி வெள்ளம் நம் நாட்டை விட வடநாட்டில்தான் விசேஷமாகப் பெருகியுள்ளதென்று சொல்லலாம். ஸ்வாமியின் ஷஷ்டியப்தபூர்த்தி மஹோத்ஸவத்தைக் காஞ்சியிலும் சென்னையிலும் சிறப்பாக நடப்பிக்க வேணுமென்று நமது தேசத்திலுள்ள பக்தர்களுக்குத் தோன்றியது போலவே மற்றும் பல நாட்டினர்க்கும் தோன்றி அவர்களும் இப்படி முயற்சி செய்து வருவதே நம் ஸ்வாமியின் பெருமைக்குப் போதுமான சான்று. டில்லியிலுள்ள மஹான்களின் உத்ஸாஹம் அநுபந்தத்தில் வெளியிடப்பட்டுள்ள ஆங்கில (அப்பீல்) வியாஸத்தினால் நன்கு விளங்கும்.

நம்பிள்ளை ஸன்னிதி திருப்ரதிஷ்டை

ஸ்வாமியின் வாழ்ச்சியில் இதைக் காட்டிலும் அற்புதமாகவும் அதிசயமாகவும் சொல்லக்கூடிய விவரம் வேறில்லை. சென்னையில் வாழும் பலதனிகள் ஸ்வாமி

யின் திருவடிகளில் ஆசீர்யித்து, நம்பிள்ளையருளிச்செய்த அர்த்த விசேஷங்களை யெல்லாம் கேட்டுக்களிக்கவே அவர்களது உள்ளங்களில் நம்பிள்ளை குடிகொண்டுவிட்டார் போலும். அவர்களுடைய தனங்களை ஸபலமாக்குவதற்காக 1939-ஆம் வருஷத்தில் ஸ்வாமி காஞ்சிபுரியில் தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதியின் திருமுன்பே லோகோத்தரமான வகையில் நம்பிள்ளை ஸன்னிதியை ஸ்தாபித்திருப்பதானது ஸ்வாமியின் கீர்த்திக்கு சாச்வத ஜயஸ்தம்பமாகக் கருதத்தக்கது. இந்த ஸன்னிதியில் ஸ்ரீரங்கநாதன் சக்ரவர்த்தி திருமகன் வேணுகோபாலன் நம்பிள்ளை வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை பெரிய வாச்சான் பிள்ளை ஆகிய இவர்கள் திருப்ரதிஷ்டை பெற்றிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு மாஸத்திரு நகைத்ர பரிபாலனமும் வருஷோத்ஸவ நிர்வாஹங்களும் நீழி காலம் குறைவின் றி நடந்து வரும்படி ஸ்வாமி செய்தருளியிருக்கும் ஏற்பாடுகள் விலக்ஷணமானவை வாழிவாழி. வேதபாராயணம் திவ்யப்ரபந்தஸேவை இதிஹாஸ புராணபடனம் இவைகளுடன் நித்ய கோஷ்டியும் நைமித்திக கோஷ்டிகளும் நடைபெறுவது ப்ரஸித்ததிவ்ய தேசங்களின் ப்ரக்ரியைகளை நினைப்பூட்டுகின்றது.

அன்றியும், த்வாதசி தோறும் பலர்கூடி முழுகுப்படி ஸேவிப்பது, திருவிசாகந்தோறும் ஆசார்ய ஹ்ருதயம் ஸேவிப்பது, திருமூலந்தோறும் தத்வத்ரயம் ஸேவிப்பது, திருவோணந்தோறும் ஸ்ரீவசநபூஷணம் ஸேவிப்பது, என்றிப்படி நியதமாக நடந்து வருகிற க்ரமங்கள் அநுபவிப்போருடைய அகங்குழைய அமைந்தவை. இந்த ரஹஸ்யக்ரந்தங்களை யெல்லாம் ஸ்வாமியின் திருவருளால் கண்டபாடம் செய்திருக்கும் பெரியார் பதின்மருளர்.

• நம்பிள்ளைநிலயமென்கிற விசாலமான ராமாநுஜகூடம் இந்த ஸன்னிதியின் பின்புறத்தில் அமைந்து தேசாந்தரிகளான பக்தர்களுக்கு வஸதுஸௌகரியமளித்து வருவது அற்புதமான லோகோபகாரம். இந்த ஸன்னிதிஸம்பந்தமான நிர்மாணங்களுக்கும் திருப்ரதிஷ்டைக்குமாக ஸ்வாமி லக்ஷம் ரூபாய்க்குமேல் செலவு செய்திருக்கிறார். இந்த ஸன்னிதிஸம்பந்தமான சிறப்புக்களை மிகவிசேஷமாக எழுத வேண்டியதுண்டு. விரிவுக் கஞ்சி நிற்போமிப்போது.

ஸ்வாமியும் மணவாளமாமுனிகளும்

நம் ஆசிரியர்க்கு ஆழ்வாராசாரியர்களின் திருவடிகளில் நிகரற்ற ப்ரேமம் கனத்திருப்பது இவரது உபந்யாஸங்களிலும் நூல்களிலும் கைகொள்கனியாகக்காண நின்றதே; ஆயினும் ஸ்வாமிக்கு மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளில் ப்ராவண்யம் தனிப்பட்ட செல்வமாகக் காண்கிறது. மாமுனிகளின் திவ்யக்ரந்தங்கள் தவிர மற்ற க்ரந்தங்களெல்லாம் மறைந்து போயிருக்கலாமேயென்று கூட ஸ்வாமி யெழுதியிருப்பதைக் காண்கிறோம். தமது திருமாளிகைத் திருவாராதனத்தில் மணவாள மாமுனிகளுக்கே ப்ராதான்யம் கொடுத்திருப்பதும், ஸ்வாமி யாத்திரையாக எழுந்தருளுங்காலங்களில் மாமுனிகளின் திருக்கோலத்தையே எழுந்தருளப் பண்ணிக் கொண்டு செல்வதும் ப்ரஸித்தமானது. ஸ்வாமி, நம்பிள்ளை ஸன்னிதி ஏறியருளப் பண்ணினதுங் கூட நம்பிள்ளை பக்கலில் ப்ராவண்யாதிசயத்தாலன்று; மணவாளமாமுனிகள் உபதேச ரத்தினமாலையில் நம்பிள்ளையைப் பற்றி நெஞ்சருகியருளிச்செய்திருப்பதால் அவருடைய திருவுள்ளவுகப்புக்காகவே என்று இதையும் ஸ்வாமி தாமே எழுதிவைத்திருக்கின்றார்.

இப்படிப்பட்ட பக்திப் பெருங்காதலடியாக மாமுனிகள் விஷயமாய் ஸ்வாமியருளிச்செய்துள்ள மிகச்சிறந்த ஸ்தோத்ரம் ஸ்ரீசைலேசபாதுகாஸஹஸ்ரம் என்பது. ஸ்ரீசைலேசர்—திருவாய் மொழிப்பிள்ளை; அவருடைய பாதுகை—மணவாளமாமுனிகள்; அவர் விஷயமான ஸஹஸ்ரம் என்றபடி. இந்த பாதுகாஸஹஸ்ரமானது பல பகுதிகள் கொண்டது. வரவரமுனி நக்ஷத்ரமாலா, வாரமாலா, ஸம்வத்ஸரமாலா, ருதுமாலா, அயநமாலா, மாஸமாலா, திதிமாலா, பக்ஷமாலா, ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரமாலா, வரவரமுனிவைபவமாலா, ரஸாயநம், மங்களாசாஸநம், கர்ணாம்ருதம், தண்டகம், ஸஹஸ்ரநாமமாலா, அஷ்டோத்தரசத நாமமாலா, விஜயமாலா என்றிப்படி அமைக்கப்பட்ட பரிச்சேதங்கள் பெரும்பாலும் தமிழ்க்கருத்துரையுடன் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸௌபாக்க்யமென்னும் பெயரால் அச்சிடப்பட்டு உலகம் பரவியுள்ளது. அந்தச் சிலோகமாலிகைகளைக் காணும் ஓடமொழிப்புலவர்கள் 'பிள்ளைகளுக்கு இவற்றைப் பாடமாக வைத்தால் இவ்வாயிரம் சிலோகங்களினாலேயே ஆழ்ந்த விற்பத்தி விளையுமே; மேகஸந்தேசமென்றும், மாலதீமாதவ மென்றும் பிறநூல்களில் போதைப்போக்குவதேன்?' என்று பகர்வார்கள். இந்தஸ்தோத்ரத்தை நோக்குமிடத்து நம் ஸ்வாமிக்கு மணவாள மாமுனிகளின் ஸாக்ஷாத்காரம் கிடைத்துள்ளதென்று நன்கு தெரிகிறது. அது அடியாகவே ஸ்வாமியின் பெருமை ஓங்கி வளர்கின்றது.

இந்த ஸ்தோத்ரத்தில் நம்ஸ்வாமியின் சித்ரகவிதா சாதார்யம் ஒப்பற்று விளங்கும். ஸம்வத்ஸரமாலை முதலான பகுதிகளில் காட்டியிருக்கும் சித்திரம் அற்புதமானது. தீர்க்காக்ஷரமொன்றுகூட இல்லாமல் ஹ்ரஸ்வாக்ஷரங்களையே வைத்துப் பல சிலோகங்கள் பணித்திருப்பதும் சித்திரமே.

ஸ்வாமியின் குடும்ப ஸந்திவேசங்கள்.

ஸ்வாமியின் பெருமைகளை யெல்லாம் திருத்தகப்பனார் அநுபவிக்கப்பெறாத குறைதீர திருத்தாயார் வெகுகாலம் அநுபவித்து ஏழெட்டு ஆண்டு கட்டு முன்பு ஆசாரியன் திருவடி சேர்ந்தார். அருந்ததியோ அவனிமகளோ வென்னும்படி வாழ்ந்த திருத்தேவியாரும் ஸௌபாக்க்யத்துடனே நாலேந்து வருஷங்களுக்கு முன்பு திருவடிச் சார்ந்தார். ஸ்வாமிக்கு ஒளரஸபுத்ர ஸந்ததியில்லை. இரு புதல்விகளுள்ளார்கள். இளைய புதல்வியின் மூத்த குமாரனான ஆயுஷ்மாந். செல்லமணி ஸ்ரீரங்கநாதனை ஸ்வீக்ருத புத்ரனாகக்கொண்டு அவனையும் வைதிகவழியில் பழக்கிவருகிறார் ஸ்வாமி. விளக்கில் கொளுத்தின தீவட்டிபோல் மேன்மேலும் அபிவிருத்தியடையவேணு மென்று உலகமெல்லாம் ஆசாஸிக்கும்படி.

ஸ்வாமியின் இரண்டு ஜாமாதாக்களும் நல்ல யோக்யதைபெற்று ஸ்வாமியின் நோக்கங்களுக்கெல்லாம் நிர்வாஹகர்களாயிருந்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. மூத்த ஜாமாதாவான ஸ்ரீஉவே. அக்காரக்கனி, ஸம்பத்குமாராசார்ய ஸ்வாமி ஸௌதிக வைதிக வித்யைகளில் அப்ரதிமராகத் தேர்ச்சிபெற்று ஸ்வாமியின் வெளியீடுகளான க்ரந்தமாலைகளுக்கெல்லாம் பரிஷ்காரகராயிருந்துவருவது உலகின் ஒருபாக்க்ய விசேஷமாகும். பாடசாலை நிர்வாஹமும் நம்பிள்ளை ஸன்னிதி நிர்வாஹமும் சிறியஜாமாதா கவனித்து வருகிறார். இவ்விருவருடையவும்ஸநதானங்கள் தழைத்தோங்குக வென்று காப்பிடுமுலகம்.

ஸ்வாமியின் வாதவிவாத கேளிகள்.

ஸ்வாமியின் உபந்யாஸங்களைப் பலமதத்தினரும் உவந்து கேட்பவர்களென்பதும், ஒருவருடைய மனமும் புண்படாதபடி ஸ்வாமி விஷயங்களைச் சொரிபவரென்பதும் உலகமறிந்ததேயன்றே. ஸ்வாமியோ ஸ்ரீவைஷ்ணவ மரபில் அதிலும் தென்னாசார்ய ஸம்பிரதாயத்தில் தோன்றியவர். தமது மதத்தில் திடமான நம்பிக்கையும் ஊற்றமும் உடையவர். ஆனால் இதரமதங்களில் பகையோ பொருமையோ உடையவரல்லர். தமது உபந்யாஸங்களில் *வணங்குந் துறைகள் பலபலவாக்கி, மதிவிகற்பால் பிணங்குஞ் சமயம் பலபலவாக்கி, அவையவை தோறணங்கும் பலபலவாக்கி நின்மூர்த்தி பரப்பி வைத்தார்* என்கிற நம்மாழ்வாருடைய திருவிருத்தப் பாசுரத்தை எடுத்துக்காட்டி. ஸமரசு புத்தியை ஊட்டுவதும் ஸ்வாமியினுடைய இயல்பு. லௌகிகமான உதாஹரணமும் ஸ்வாமி ஸாதிப்பதுண்டு; பரமபதிவ்ரதையான ஒரு மாதரசி தன்னுடைய கணவனிடத்தில் அபாரமான அன்புகொண்டிருக்கக் கடமைப்பட்டவளேயானாலும் பரபுருஷர்களிடத்தில் பகை பாராட்டச் சிறிதும் அவசியமில்லையன்றே. அதுபோல அவரவர்கள் தங்கள் தங்கள் மதத்திலோ, ஸம்பிரதாயத்திலோ அன்பும் ஆதரவும் நெஞ்சுநிறையக் கொண்டிருக்கவேண்டுமெனிய இதரமத ஸம்பிரதாயங்களை இழித்துப் பேசுவோ தாடிக்கவோ அவசியமில்லையென்று. இதுதான் ஸ்வாமியினுடைய அந்தரங்கமான அபிப்பிராயம். ஆனால் ஸ்வாமியின் பலபலநூல்களினிடையே மறுப்பு நூல்களும் வடமொழி தென்மொழிகளில் காணப்படுவதால் ஸ்வாமியை மதாந்தரத்வேஷமுடையவராகச் சிலர் கருதுவதும் கூறுவதுமுண்டு. “தேசிகத்வேஷி” “வடகலைஸம்பிரதாய வித்வேஷி” என்றுகூடச் சிலர் பறைசாற்றுவதுண்டு. இதெல்லாம் ஸ்வாமியின் நூல்களை ஆழ்ந்து பாராமல் ஸ்தூலமாகப் பார்த்துவிட்டு, அல்பச் சூதர்களாயும் அஸூயாளுக்களாயுமுள்ள சிலருடைய கற்பனையைப் பின்பற்றிச் சொல்லுவதேயல்லாமல் உண்மையுரையன்று.

ஸ்வாமியினுலெழுதி வெளியிடப்பட்டுள்ள மறுப்பு நூல்கள் இற்றைக்கும் வெற்றியுடன் விளங்குகின்றன. அவற்றையெடுத்தால் ஒவ்வொன்றிலும் முகப்பிலுள்ள முகவுரையே தெளிவையுண்டாக்கும். உதாரணமாக ஒன்றிரண்டு புத்தகங்களை யெடுத்துக்கொண்டு இங்குப் பேசுவோம். ஸ்வாமியின் நூல்களில் விதவாவபந வித்வம்ஸநம் என்பது ஒரு நூல். இது 1929-ம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டது. இது ஏன் எழுதப்பட்டது, எவ்விதமாக இதில் முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சிறிதும் பாராமல், நூலின் பெயரையேகண்டு, அதில் வித்வம்ஸந மென்கிற கடியசொல் இருப்பதால் அதுகொண்டு பலவும் பேச முன்வருகிறார்கள், மாயவரம் நடேசசாஸ்திரிகளென்பவர் வபனம் செய்துகொள்ளாத விதவைகள் வாழும் சம்பிரதாயத்தை இழித்துரைத்து வேதாந்த தீபிகையில் ஒரு வியாஸம் வெளியிட்டிருந்தார்; பிரமாணகதிகளைப் பராமர்சியாமல் வீணான ஆக்ரஹங்கொண்டு அநாதி ஸம்பிரதாயத்தை நிந்திப்பது முறையன்று என்று முகவுரையில் விளக்கி உபயஸம்பிரதாயங்களுக்குமுரிய பிரமாணங்களை விவரிக்கவேண்டும் ஸ்வாமியின் நூல் எழுந்தது. அதில் முடிவு கட்டிய விஷயம் என்ன? என்பதையும் எடுத்துக்காட்டுவோம். உபஸம்ஹாரத்தில் (பக்கம் 333ல்) “விதவைகளுக்கு முண்டனம் செய்கையும் செய்யாமையுமாகிய இவ் விருவகை

யநுஷ்டா னங்களும் சிஷ்டச்சரேஷ்டர்களின் பரம்பரைகடிலே நெடுநாளாகவே நிகழ்ந்து வரக் காண நின்றோம்; இவ்வநுஷ்டானங்களைப் பரஸ்பரம் நிர்மூலமென்று தூஷிக்க வொண்ணாதபடி சாஸ்திரங்களிலே விதிநிஷேதங்களும் விளங்கக் காண்கிறோம். இவைஅதிகாரி பேதத்தை யிட்டு உபபந்நங்களாகக் கூடியவை. ஆனபின்பு அவரவர்கள் பரஸ்பரம் இகழ்ச்சியின்றியே யிருக்க ப்ராப்தம்" என்று மதுரமாக முடிவு கட்டி யிருக்கிறது. நமஸ்காரத்தவம் முதலிய மற்று எந்நூலையெடுத்துக் கொண்டாலும் இவ்வகையான நிகமனமே ஸ்வாமி செய்திருப்பது காணப்படும்.

மற்றொரு வாதக்ரந்தத்தையு மெடுத்துக்கொள்வோம்: ஸ்தோத்ரவ்யாக் க்யாநசோதநம் என்பதும் ஸ்வாமியின் வாதநூல்களில் ஒன்று. ஆளவந்தார் ஸ்தோத்ர ரத்நத்திற்குப் பெரியவாச்சான்பிள்ளையருளிச் செய்த வியாக்கியானத்தில் சில அஸம்பத்தங்களிருப்பதாக திருவகீந்திரபுரம் சேட்லூர் நரளிம்ஹாசாரிய ரென்னும் பண்டிதரொருவர் வெளியிட்டிருந்ததற்கு மறுப்பாக இந்நூல் தோன்றியுள்ளது. இவ் விஷயம் நான்முகத்திலேயே விசதமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. பெரியவாச்சான்பிள்ளை ஸ்ரீஸூக்திகளில் அஸம்பத்தமுள்ளதென்று பண்டிதரான வொருவர் எழுதினால் இதை நம் ஸ்வாமி கடாக்கித்து விட்டிட முடியுமோ? வாளாவிருக்க முடியுமோ? அந்தஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை தூஷணத்தோடும் நிற்கவில்லை. ச்ருத ப்ரகாசிகாபட்டரையு மெடுத்துக்கொண்டு அவரும் யுக்திப்ரமான விருத்தமாக (வாத்ஸல்யார்த்த விஷயத்தில்) எழுதிவிட்டாரென்று தூஷித்துள்ளார். இப்படியாக மஹாசார்யர்கள் ஸ்ரீ ஸூக்தி களில் தோஷாரோபணம் செய்தால் ப்ரதிவாதி பயங்கர குலவிளக்கான நம்ஸ்வாமியோ வாளாவிருப்பவர்? Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

இன்னொரு வாதத்தையுமெடுத்துக்கொள்வோம். காஞ்சிபுரத்தில் உத்தமா ச்ரமியாக இற்றைக்கு மெழுந்தருளியிருக்குமொரு ஸ்வாமி பூர்ணத்வவிசார மென் றொரு சிறுநூலை யெழுதிவெளியிட்டு, எம்பெருமானுக்குப் பரிஸமாப்ய வர்த்தித்வ மென்கிற வ்யாப்தி கிடையாதென்றும் அது அஸம்பாவிதமென்றும் நிரூபித்தார். திரு வாறாயிரப்படிக்கும் தேசிகனுடைய ந்யாயனித்தாஞ்ஞானநிர்ணயத்திற்கும் நேர்விருத்த மாக இப்படியெழுதுவது தகுதியற்றதென்று நம் ஆசிரியர் ப்ரஹ்மவ்யாப்திபரிஷ் க்ரியா என்னும் வடமொழி நூலினால் விரியவுரைத்தார். இது மிகவும் ஆவச்யகமான தொரு கைங்கரியமென்று உலகமெல்லா முகக்கும்படியாயிற்று.

இங்ஙனே பலவிதவான்களோடு வாதவிவாத கேளிகள் நடந்திருப்பதானது ஸ்வாமிக்குள்ள ஸதாசார்ய பக்தியையும் யதார்த்தக்ராஹித்வத்தையும் ப்ராமாணீ கார்த்த விசேஷங்களில் அசஞ்சலமான ப்ரதிபத்தியையும் காட்டி நிற்குமேயல்லது அநு சிதமான மதத்வேஷத்தை ஈஷத்தும் காட்டாததன்றோ. இப்படி ஸ்வாமியெழுதியுள்ள வாதவிவாத நூல்களுக்குப் பல பண்டிதர்கள் திரண்டு ஆந்தனையும் மறுப்புகளெழுதிப் பார்த்தும் அவை பயன் படாமையினாலே தேசிகத்வேஷத்த்யாதியாக நிந்தைகளை அஸ் தானே பொழிந்து சில அறிவிலிகளை மயங்கச் செய்தாலும், உத்துங்க மஹாஜ்ஞான நிதி களான ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ ஸ்ரீ பரகால மடாதிபதி ஸ்வாமிகள் ஸ்ரீமதஹோபில மடாதிபதி ஸ்வாமிகள் போல்வார் நிலை கலங்காது திருவுள்ள வுகப்புடனே விளங்கும் படியை வையமுணரும்.

ஸ்வாமியும் மடாதிபதிகளும்

பெரிய மஹாராஜர்களும் மடாதிபதிகளும் மஹாப்ரயாஸங்கள் பட்டுச் செய்ய வேண்டிய அரியபெரிய காரியங்களை நம் ஸ்வாமியொருவரே அஸஹாயராய் அவலீலை யாகச் செய்து வருவதனால் ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி ஸ்ரீவான மாமலை ஸ்வாமி, திருக் குறுங்குடி ஸ்வாமி, பரகால ஸ்வாமி, அஹோபில ஸ்வாமி, காமகோடி சங்கராசார்ய ஸ்வாமி போல்வாரான பல மடாதிபதிகளும் மற்றும் பல மஹா வித்வான்களும் கன பாடிகளும் லௌகிகத் தலைவர்களும் நம் ஸ்வாமியின் க்ரந்த ப்ரவசநகார்ய விசேஷங்களை மெச்சி உலகறிய வெளியிட்டிருக்கின்ற அபிநந்தன பத்ரிகைகள் மதிப்புரைகள் அபரிமிதம். ஸ்ரீமத் வேதாந்த தேசிகனுடைய திவ்யக்ரந்தங்களை யெல்லாம் ஒரு கோர் வையாக அச்சிடவேண்டுமென்று தேசிக ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களுடைய பல மஹான்கள் பல தடவை கூடி ஆரம்பித்தும் நிறைவேருதிருந்த அப்பெரிய காரியத்தை நம் ஸ்வாமி அவ லீலையாய் அதிஸ்வல்பகாலத்தில் அதிரமணீயமாக முடித்திட்டது கண்டு பரமப்ரீதரான ஸ்ரீமத் பரகால ஸ்வாமிகள் தமது மடத்துப்பூருவர்கள் பணித்திருந்த வியாக்கியானாதி க்ரந்தங்களையும் நம் ஸ்வாமியிடமே கொடுத்து இவர் வழியாகவே அப்புத்தகங்களைப் பதிப்பித்து வெளியிடக் கோரி பத்தெட்டு வருஷ காலமாய் அப்படியே நடந்து வருகின் றது. இப்படி மடாதிபதிகள் உகக்கும்படியான திறமைவாய்ந்தவர் நம் ஸ்வாமி.

ஸ்வாமியின் அநேக பாஷாபாண்டித்யம்.

தமிழ் க்ரந்தம் தெலுங்கு தேவநாகரி கன்னடம் மலையாளம் ஆங்கிலம் ஆகிய ஏழுலிபிகளில் நம்ஸ்வாமி இளமையிலேயே நன்றாகப் பரிசயம் பெற்றவர். ஸ்வாசார்ய ரான ஸ்ரீ காதிஸ்வாமியோடு சில காலம் வடஜூந்தியாலிலும் இளமையிலேயே யாத்திரை செய்ததனால் அப்போதே ஹிந்தி பாஷையில் நல்ல பரிசயம்பெற்றார். சென்னைமாநகரில் பிரவேசம் ஏற்பட்ட பின்பு தெலுங்கு பாஷையிலும் ப்ராவீண்ய முண்டாகி ஆந்திர தேசங்களில் அடிக்கடி தெலுங்கு பாஷையில் உபந்யாஸங்கள் நடத்திவருவது பத்தெட்டு வருஷ அநுபவம். ஆக ஸம்ஸ்க்ருதம் தமிழ் தெலுங்கு ஹிந்தி இந்நான்கு பாஷைகளி லும் நம் ஸ்வாமியின் உபந்யாஸங்கள் ஆங்காங்கு அடிக்கடி நடந்து வருவதனாலும், இந் நான்கு பாஷைகளிலும் ஸ்வாமியினுடைய வெளியீடுகள் பல தோன்றியிருப்பதனாலும் ஸ்வாமியின் வித்யாபரிச்ரமங்களும் ஞானப்பெருமையும் நாற்றிசையுங் கொண்டாட அமைந்தது. தெலுங்கிலும் ஹிந்தியிலும் நம் ஸ்வாமியைக் காட்டிலும் வெகு விசேஷ மாகப் பேசுவல்ல பண்டிதர்கள் அந்தந்த தேசங்களில் பலர் இருந்தாலும் அந்த தேசங் களிலும் நம் ஸ்வாமி அந்த பாஷைகளிற் செய்யுமுபந்யாஸங்களைக் கேட்டு மிகவு மீடுபடு கின்றனர். அந்த தேசத்தவர்கள் அடிக்கடி சென்னைக்கு வந்து ஸ்வாமியின் உபந்யாஸ கோஷ்டிகளில் பேசுவது கொண்டு, மேற்கூறிய விஷயத்தைப் பலருமுணர்வார்கள்.

சில முக்கிய விஜ்ஞாபனங்கள்.

ஸ்வாமியின் பெருமைக்கடலிலே சில திவலைகளை மாத்திரமே தெரிவித்தபடி இவ்வளவும். நமக்கு நினைவுக்கு வரும் விஷயங்களையெல்லாம் எழுதுவதனால் இது வொரு மஹாபாரதமாகவே வளரும். நன்றியறிவாளரது நெஞ்சில் நிச்சலும் நிலைபெற் றிருக்கக் கூடிய சில விஷயங்களைச் சொல்லவிரும்புகிறோம். மிக விசாலமான இந்நிலவுல கில் கல்வியாலும் செல்வத்தாலும் பெருமைபெற்ற எத்தனையோ மகான்கள் தோன்

றிமறைந்தவர்களுள். அன்னவர்களில் ஒருவரும் செய்யாதவையும், செய்ய நினையாதவையுமான பணிகளை நம் ஸ்வாமி சிறு பிராயந்தொடங்கியே செய்து வருகின்றாரென்பதை யறியாதாரில்லை. தீவ்யப் பிரபந்தங்களுக்கும் ஸ்ரீ வசநபூஷண ஆசார்ய ஹ்ருதயாதி ரஹஸ்யங்களுக்கும் பூர்வாசார்ய வியாக்கியானங்களிருந்தாலும், பேராசிரியர்களிடத்துக் காலசேஷப முறையில் கேட்டேயறியத்தக்கவையாயும், அப்படி கேட்டாலும் அறியமுடியாதவையாயும் அவையிருக்கிறபடியை நோக்கி, மந்த மதிகளும் எளிதாக அவகாஹித்துக் கொள்ளும்படி பதவுரையும் விரிவுரையுமெழுத வேணுமென்று தோன்றி தீவ்யப் பிரபந்த தீவ்யார்த்த தீபிகையுரையை அமைத்ததும், ஸ்ரீ வசநபூஷணஸாரம், முமுகுப்படிஸாரம், ஆசார்யஹ்ருதய ஸாரம் என்றிப்படிப்பட்ட ரஹஸ்யவுரைகளை யமைத்ததும், அவற்றைப் பன்முறையுமச்சிட்டு வெளியிட்டுவருவதும் மற்றையோர்க்கு நெஞ்சாலும் நினைப்பரிதன்றோ. அந்த வுரைகளை அநுபவிக்க வநுபவிக்க, எவ்வளவு விசேஷங்கள் அறியக்கிடக்கின்றனவென்பது அநுபவரஸிகர்களுக்கன்றோ தெரியும். அஸுயாவிஷ்டர்களின் உள்ளமும் உருகுகின்றதன்றோ.

தீவ்யப் பிரபந்தங்களின் பொருள்களை வடநாட்டினரும் அறிந்துய்யும் வண்ணம் ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையிலும் மிக லலிதமாக எழுதி அச்சிட்டுவரும் திருப்பணி அதனிலும் அதிசயிக்கத் தக்கதன்றோ. பஞ்ச ஸ்தவம் ஸ்ரீரங்க ராஜஸ்தவம் ஸுதர்சனசதகம் முதலான பெரிய பெரிய ஸ்தோத்திரங்களுக்கும் சிறியபல ஸ்தோத்திரங்களுக்கும் ஒன்று விடாமல் விரிவான வியாக்கியானங்களை மணிப்ரவாள நடையிலும் தெலுங்கு பாஷையிலும் எழுதியச்சிட்டிருப்பது “நாவலம் பெரிய தீவினில் வாழும் நங்கைமீர்களிதோரற்புதங்கேளீர்” என்றுப் போலே குலாவத்தக்கதன்றோ.

மேலே சொன்ன மஹாக்ரந்தங்களில் பல காரணங்களினால் ஆங்காங்கு தவறான பாடங்கள் பல புகுந்துவிட, அவற்றையெல்லாம் தகுந்த உபபத்திகளைக் காட்டிச் செவ்வைப்படுத்தி யிருக்குந்திறம் ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சியாளர்களை வியக்கச் செய்கின்றது. ஓரிடமே இதற்குச் சான்றாக எடுத்துக்காட்டுவோம்; சிறிய திருமடலில் “செங்குறிஞ்சித்தாரார் நறுமலைச் சாத்தற்குத் தான் பின்னும் நேராதனவொன்று நேர்ந்தாள்” என்ற விடத்து ஸ்வாமியின் தீபிகையுரையில் உள்ள வாக்கியங்கள் இவை—“நறுமலைச் சாத்தற்கு என்று பாடமோத வேண்டியதை விட்டு ‘நறுமலை சாத்தற்கு’ என்று தப்பான பாடம் ஓதிவருவதனால் இவ்வாக்கியத்தின் பொருளை உள்ளபடியறியா தொழிந்தனர் பலர்; சாஸ்தா என்னும் வடசொல் சாத்தன் எனத்திரிந்து கிடக்கின்றதென்பதை யறியாமல் ‘செங்குறிஞ்சித்தாரார் நறுமலை சாத்திக் கொள்ளுகிறவனுக்கு என்று கற்றறிந்த பல பெரியோர்களும் பொருள் பகரவும் எழுதவும் நேர்ந்து விட்டது. அங்ஙனன்று; செங்குறிஞ்சித்தாரார் நறுமலையையுடைய [சாத்தற்கு] சாஸ்தா என்று ப்ரஸித்தமான தேவதாந்தரத்திற்கு என்று உண்மைப் பொருள் உணர்க. சாத்தன் + கு = சாத்தற்கு; இவ்வடைப் பொருளில் ‘மலைச்சாத்தற்கு’ என்றே பாடமோதவேண்டும்” என்று.

இப்படிப்பட்ட ஆராய்ச்சிகள் ஸ்வாமியின் உரைகளில் பலநூற்றுக்கணக்கில் அமைந்துள்ளன; மதுரை ஹரிசமய திவாகர பத்திராதிபர் தமது பத்ரிகையில் இத்திருமடல் திருத்தத்தை யெடுத்துக்கொண்டு ஸ்வாமியின் ஆராய்ச்சித் திறமைக்கு மிக வியந்து பன்னியுரைத்திருக்கின்றார். இவ்வகைத்திருத்த ஆராய்ச்சிகள் தீவ்யப்பிரபந்தங்

களில் மாத்திரமல்ல ; ஆசார்யஹ்ருதபாதி ரஹஸ்யங்களிலும் பஞ்சஸ்தவ ஸ்ரீரங்க ராஜஸ்தவாதி. ஸகல ஸ்தோத்ரங்களிலும் வீசேஷமாகக் காணலாம்.

காஞ்சிபுரத்தில் உவே. பண்டித. குணகரம்பாக்கம் அனந்தாசாரியர் ஸ்வாமியிருந்தனர். இவர் வால்மீகி ராமாயணத்தைத் தமிழரையோடு பதிப்பித்த புகழாளர். இவர் தமது அச்சுக்கூடத்தில் ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்தோத்ர பாடங்களெல்லாவற்றையும் க்ரந்தலிபியில் இரண்டு ஸம்புடமாக அச்சிட்டு உலகம் பரவ வெளியிட்டிருக்கிறார். இவர் அச்சிடத் தொடங்கியபோது “அண்ணங்கராசாரியர் ப்ராசீந பாடங்களை மாற்றித் தாம் சில புதிய பாடங்களைக் கற்பனை செய்து ப்ரவசநாதிகள் செய்து வருகிறார் ; ப்ராசீந பாடங்களைப் பாதுகாப்பதற்காகவே நான் ஸ்தோத்ரங்களையெல்லாம் அச்சிட ஆரம்பிக்கிறேன்” என்று தம் ஆப்தர்களிடம் சொல்லிவந்தார். அவர் நம் ஸ்வாமியிடத்தில் நல்ல அபிப்பிராயமில்லாமலும், ஸ்வாமியோடு கலவாமலும் இரண்டொரு பாரம் அச்சிட்டுமாயிற்று. அவர் வித்வானாகையாலே சிலவிடங்களில் தடக்கே ஸந்தேகம் தோன்ற, பிறகு ஸ்வாமியின் ஸ்தோத்ரவுரைகளையெல்லாம் ஒன்று விடாமல் பார்க்கப் புகுந்தார் ; ஒவ்வொரு திருத்தமும் சிறிதும் ஆக்ஷேபிக்க முடியாமல் மிகவுகக்கத்தக்கதாயிருந்தமையைக் கண்டு உள்ளம் பூரித்து ‘அந்தோ ! விஷயங்களில் உள்ளிறங்கி ஆராய்ச்சி செய்யாமல் அவிவேகிகளின் மோசப் பேச்சுக்களைக் கேட்டு மருண்டு அபசாரப்பட்டுவிட்டோமே’ என்று மிகவும் அநுதபித்து அன்று முதலாக ஸ்வாமியிடத்தில் ஹயக்ரீவப் ரதிபத்தி பண்ணி ஸ்வாமிதிருத்திப் பதிப்பித்துள்ள பாடங்களையே ஆசார்யர்கள் திருவாக்கில் அவதரித்த பாடமாக நம்பி அவற்றையே தாம் அச்சிட்டு முடித்ததுமல்லாமல் அவ்விரண்டு ஸம்புடங்களிலும் முகவுரையில் தாமே வெளியிட்டார்—“இந்த ஸ்தோத்ரங்களில் குருட்டுப்பரம்பரையாகப் புகுந்த பாடப்பிழைகளை யெல்லாம் ஸ்ரீஅண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமி சாஸ்த்ரீயமாகத் திருத்தியருளினார்” என்று.

இப்படி பொருமையகன்ற ப்ராமானிகர்கள் போற்றும்படியா யமைந்த ஆராய்ச்சிகள் பொலிய நின்ற ஸ்வாமியின் க்ரந்தங்கள் இதுகாறும் அவதரித்தவையும் இனி அவதரிக்கப் போகின்றவையும் பல்லாண்டு பல்லாண்டுவாழ்க வென்று காப்பிடுவார் பல்லாயிரவர்.

ஸ்ரீராம க்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களில் எதிரம்பு கோப்பதற்குப் பலர் உண்டானால் போலே நம் ஸ்வாமிக்கும் சிலர் எதிரம்பு கோப்பவராயினர். ஆனால் அவர்களை யெல்லாம் உலகுக்கு மஹோபகாரம் செய்தவர்களாகவே மதிக்கவேண்டியதாயிற்று. உண்மையில் அன்னவர்கள் தோன்றி யிராவிடில் ஸ்வாமி மூலமாகப் பலபல உண்மைப் பொருள்களை உலகமறிந்து உய்ய ப்ரஸத்தியேயிராது.

மில்லியில் வாழும் S. R. S. ராகவன் என்னும் மஹாமேதாவி நம் ஸ்வாமியின் பெருமைகளைப்பற்றி யெழுதி வெளியிட்டுள்ள ஒரு வியாஸத்தில் இங்ஙனம் எழுதுகிறார் :—

“ஸ்ரீமத் வேதாந்த தேசிகர் சததூஷணி முதலான வாதக்ரந்தங்களையும் எழுதியிருப்பதுபோல் நம் P. B. A. ஸ்வாமியும் வாதக்ரந்தங்களையும் எழுதுவதிலும் மிக்க நுசியும் வல்லமையு முள்ளவர். மிகவும் அவச்யமான விஷயங்களிலேயே இவர் வாதக்ரந்தங்கள் எழுதியுள்ளார். ஷே. வாதங்களில் பிறர் கடினமாகத் தாக்கினாலும் இவர்

சிறிதும் அஞ்சமாட்டார். ஒழுங்குதவறாமல் எதிர்வாதங்களை யெழுதி தம் வாதத்தையே உலகம் மெச்சும்படியாகச் செய்துகொள்வது இவருடைய இயல்பு. ஸமீபகாலத்தில் “பரந்தரஹஸ்யம்” என்கிற க்ரந்த விஷயமாக நடந்த சர்ச்சையே இதை நன்கு விளக்கும். ஆனாலும் இவர் ஹ்ருதயபூர்ணமாக ஸமாதானத்தையும் ஒற்றுமையையுமே விரும்புவர். இவர் புது டெல்லியில் வந்து செய்த உபந்யாஸத்தில் “விசிஷ்டாத்வைத மதமானது அத்வைதத்தை ஒருகையாலும், துவைதத்தை மற்றொரு கையாலும் தழுவி அணைத்துக்கொண்டு அவைகளுடன் சாந்தமாகவும் ஸந்தோஷமாகவும் நடக்கவல்லது” என்பதையே அதிக ஸாமர்த்தியமாக விளக்கிக்கொண்டு போனது எனக்குப் பேரானந்தத்தை விளைவித்தது. இவருடைய க்ரந்த பிரசுரங்கள் மிகவும் அதிகமானவை. மலை போலுள்ளவை. இந்த வயதிலும் இவர் தினந்தோறும் 18 மணிகளுக்குமேலாக க்ரந்தங்களை மேன் மேலும் எழுதுவதிலேயும், சாஸ்திரவிஷய சம்பாஷணைகளிலேயும், உபந்யாஸங்களிலேயுமே தம்முடையபொழுதைப் போக்குவதை நாம் பார்க்கிறோம். இவரது தீவ்ய பிரபந்த வியாக்கியானம் இவர் நமக்களித்த ஓர் பேருதவியாகும். ஆழ்வார்களின் தீவ்ய உபதேசங்களை நாடு நகரமும் நன்கறியப் பரவச்செய்வதற்கு இதுவே ஓர் பெரிய பணியாகும். இவர் செய்திருக்கும் மற்ற பணிகளும் மிகமிக மதிப்புவாய்ந்தவை. விசிஷ்டாத்வைத மதத்தின் சீரிய க்ரந்தங்கள் இவருடைய விடாமுயற்சியினாலேயே புத்துயிரளிக்கப்பெற்று, எல்லோரும் அறியும்படி பரவச் செய்யப்பட்டு, நேர்த்தியான புத்தகங்களாய்ப் பதிப்பிக்கப்பட்டு காலதத்துவ முள்ளவரையிலும் வாழ்விக்கப்பட்ட தென்றால் இது மிகையாகாது.” என்று.

இன்னமும், நமது ஸம்ப்ரதாயத்தில் லௌகிக வைதிகங்களில் மிகவல்லவராய் உயர்பதவியில் வாழ்பவரான ஸர் S. வரதாசாரியர் ஸ்வாமி, நம் ஸ்வாமியைப்பற்றி யெழுதி வெளியிட்டுள்ள ஓர் வியாஸத்தில்—“ஸ்ரீ உ. வே. வித்வான் அண்ணங்கராசாரிய ஸ்வாமியிடம் பெரிய ஸபைகளை ஸ்தம்பிக்கச் செய்யும் அதிசய சக்தியுண்டு; இவரது உபந்யாஸங்களைக் கேட்க பெரிய கூட்டங்கள் சேருவது வழக்கம். பெரிய ஸபைகள் முன் இவர் ஸம்ஸ்க்ருதத்திலும் தமிழிலும் தெலுங்கிலும் உபந்யஸிக்க வல்லவர்; சில காலமாக ஹிந்திபாஷையையும் இவர் பழகுவதாகத் தெரிகிறது. இவர் மிகவும் வெற்றிகரமாகச் செய்து முடித்த ஓர் மிகப் பெரிய பணி என்னவென்றால், ஸ்ரீராமாநுஜர், ஸ்ரீநம்பிள்ளை, ஸ்ரீவேதாந்த தேசிகர், ஸ்ரீமணவாள மாமுனிகள் இந்நான்கு பெரிய ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஆசார்யர்களின் கிரந்தங்களை யெல்லாம் தொகுத்து ஒரு கோர்வையாக வெளியிட்டதே. இது இவர் ஸாதித்த ஓர் அரிய பெரிய காரியமாகும். ஆனால் இது இவருடைய வெளியீடுகளின் ஓர் பகுதியேயாகும். ஏனென்றால் ஹிந்தியிலேயும், ஸம்ஸ்க்ருதத்திலேயும், தமிழிலேயும் அறிவு பொருந்திய வியாஸங்கள், சர்ச்சைகள், மதவிஷயங்கள், தமது சொந்த கற்பனைகள் அல்லது வியாக்கியானங்கள் இவைகளைக் கொண்ட அநேக பத்திரிகைகளை வெளியிடுவதிலேயே இவருடைய காலம் சென்று கொண்டிருக்கிறது” என்று. இப்படி உண்மையறிந்து உகக்கும் பெரியார்கள் போற்றும் பெருமையைச் சிறியேனாகிய யான் தெரிவிக்க எவ்வளவன்?

முடிவாக ஓர் விஷயம் விஞ்ஞாபிக்கிறேன். வித்வான்களின் ப்ரவசனக்ரமம் இருவகைப்பட்டது; ஸபைகளில் உபந்யாஸம் செய்வது ஒருவகை; அடிபணிந்த சிஷ்யர்களுக்குப் பூருவாசாரியர்களின் தீவ்யக்ரந்தங்களை பங்கிதிகளின்மீது பொருள்

விவரித்து உபதேசம் செய்வதென்பது மற்றொரு வகை; 'காலகேஷபம் ஸாதித்தல்' என்கிற வியவஹாரம் இப்படிப்பட்ட உபதேச மார்க்கத்திற்கே அநாதி காலமாகப் பெரியோர்களால் செய்யப்பட்டு வருகின்றது. ஆசாரியர்களின் தனியன்களைச் சொல்லாமலும் நமஸ்காரங்கூடச் செய்யாமலும் சுவரில் சாய்ந்துகொண்டும், கைகால்களை இஷ்டப்படி வைத்துக் கொண்டும் கொட்டாவிவிட்டுக் கொண்டும் கேட்கிற உபந்யாஸவகை ஒரு புறமிருக்க, மேலே சொன்ன அஸந்தர்ப்பங்களுக்கு இடமில்லாதபடி புனிதமான இடத்தில் புனிதமான ஸமயத்தில் பக்திச் சந்தைகளோடு உபதேசம் கேட்க வருகிற பரிபிதர்களான சிஷ்யர்களுக்குப் பூர்வாசார்ய க்ரந்தபூர்வமாகப் பொருளுபதேசிப்பதான காலகேஷப முறைதான் அநாதிகாலமாக நிகழ்ந்து வருவது. அந்த முறையை நம் ஸ்வாமி ஸ்வஸ்தானமாகிய காஞ்சிபுரியிலேயே முப்பத்தைந்து வருஷ காலமாக வெகு அற்புத மாய் நடத்தி வருகிறார். ஸ்வாமி பாடசாலை ஏற்படுத்துவதற்கு முன்பு சில வருஷகாலம் ஸ்ரீ அழகிய மணவாள ராமானுஜ ஜீயர் ஸ்வாமி மடத்திலேயே இக்காலகேஷபத்தை நடத்தி வந்தார். பிறகு பாடசாலையிலேயே பலவருஷம் நடத்திவந்தார். நம்பிள்ளை ஸன்னிதி அமைந்த பின்பு அதிலேயே பத்துவருஷ காலமாக நாடோறும் காலவேளையில் நடத்தி வருகிறார். அந்த கோஷ்டியில் ஒரு க்ஷணம் விடாமல் நியதமாக அன்வயித்து அநுபவித்து ஆனந்திப்பவரும், ஸ்ரீயதோக்தகாரி ஸன்னிதி தர்மகர்த்தாவுமான ஸ்ரீ உவேரல்லப்பா ஜீயப்பங்கார் ஸ்வாமி "ஓர் குதூகலாடுபாடு" என்னும் சிறு புத்தகமொன்று எழுதியுள்ளார். அதில் நம்பிள்ளை ஸன்னிதி காலகேஷப கோஷ்டியின் பெருமையைப் பற்றி யெழுதியுள்ள பகுதியை அடியேன் அடிக்கடி படிப்பதுண்டு; பலர்க்கும் வாசித்துக் காட்டுவதுண்டு; அப்பகுதியை இங்கும் அப்படியே யெடுத்தெழுதுகிறேன்:—

“ஸ்ரீஸ்வாமியின் பகவத் விஷய காலகேஷப நிர்வாஹமோ வாசாமகோசரம். இவருக்கு முன் சில வித்வான்கள் “பகவத் விஷயம்” என்கிற விருதைத் தங்கள் பெயர்கள் முன் கூட்டிக்கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள். அவர்களில் இரண்டொருவரிடம் அடியேன் அனேக பாசுரார்த்தங்களைக் கேட்டதுண்டு. அவர்கள் ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் பகவத் விஷய காலகேஷபத்தில் இரண்டொரு நாட்களாவது அன்வயிக்கப் பெற்றிருந்தால், அருளாளப் பெருமானெம்பெருமானார் எம்பெருமானாரிடம் ஈடுபட்டது போலவும், நஞ்சியர் பட்டரிடம் ஈடுபட்டதுபோலவும் ஸ்வாமியிடம் அவர்கள் ஈடுபட்டிருப்பார்கள் என்பது நிச்சயம். விஷயமோ பகவத் விஷயம்; பாசுரங்களோ பராங்குசருடையவை; “ஸஹஸ்ர சாகோபநிஷத் ஸமாகமம்” “த்ராவிட வேதஸாகரம்” என்கிற ப்ரஸித்தியைப் பெற்றவை; இதற்கு வியாக்கியானம் ஸாதித்தவரோ ஸகல கலாவல்லபரான நம்பிள்ளை; இதைப் பட்டோலை கொண்டருளிய காலமோ 600 வருஷங்களுக்கு முற்பட்டது; இதில் அரும்பதஉரைகாரர்களென்று கீர்த்திபெற்றவர்கள்கூட அனேக விடங்களில் இடம் வலம் தெரியாமல் திகைத்திருக்கிறார்கள். இத்தகைய ரத்னாகரத்திற்குள் ஸ்ரீ ஸ்வாமி நம்மை அழைத்துச்சென்று, “இதோ பாருங்கள், இது முத்து, இது கெம்பு, இது பச்சை, இது நீலம், இது ஒரு சிறந்த கோமேதகம், இது ஓர் உயர்ந்த வைரேயம், இது ஒரு விலையில்லா மாணிக்கம், இதோ பாருங்கள் ஒரு ஆயிரம்கேரட் வைரம்; இன்னமும் பாருங்கள், இதன்பெயர் ‘முத்துக் கெம்பு!’, இது ‘கெம்புப் பச்சை!’, இது ‘பச்சை நீலம்!’, இது ‘நீலகோமேதகம்!’, இது ‘கோமேதக வைரேய வைரம்!’, இதைப் பார்த்தீர்களா? இது ஸ்ரீ கௌஸ்துபத்திற்குச் சமானமான ஓர் “கெம்பு நீலரத்ன வைரமணி!”,

ஸ்தோத்ர அந்த ஆச்சரியத்தைப் பாருங்கள் 'நீரிலே நெருப்பு!' அதன் பக்கத்திலேயே பாருங்கள் 'நெருப்பிலே நீர்!' என்றென்று, அன்று அர்ஜுனனுக்கு ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் காட்டிய விச்வரூபத்தைப்போல், பகவத் பாகவதகுணங்களைத் தம்முடைய நிரங்குச ஞான ஒளியைக்கொண்டு வீசியும், நிகரற்ற மிகக் கூர்மையான ஆராய்ச்சி வல்லமையைச் செலுத்தியும், நாமெல்லாம் மயிர்க்கூச்செறிவுடன் ஆனந்தப்பட்டும், *நினைந்து நெந்து உள் கரைந்துருகியும் ஈடுபடும்படி பிரகாசிப்பித்து நம்மைக் குதூஹலப் படுத்து கிறார். ரூபாய் ஐம்பதும் நூறுமான டிக்கெட் வாங்கிக் கேட்கவேண்டிய சில சிறந்த கோகிலகான சங்கீதக் கச்சேரிகளையும் அடியேன் கேட்டதுண்டு. உலகிற் சிறந்த சிலபெரிய ஸர்க்கஸ், ஜாலவித்தை, எக்ஸ்டிரைஷன் முதலிய அற்புதக் கண்காட்சி களையும் கண்டதுண்டு. உலகப்பிரசித்தமான சில அரிய சொற்பொழிவுகளையும் ஆங்கிலத்தில் கேட்டதுண்டு. சமீப காலத்தில் உலகிலேயே முதல்தரமான பேசும்படம் என்று அனேக தங்கமெடல்கள் அளிக்கப்பெற்ற ஷேக்ஸ்பியரின் 'ஆமலதன்' (Hamlet) உள்பட சில உயர்ந்த எலினிமாக்களையும் பார்த்ததுண்டு. ஆனால் இவை யொன்றிலும் நம் ஸ்வாமியின் பகவத்விஷய காலக்ஷேபத்தில் உண்டாகுமனுபவங்களில் பதினாயிரத் தில் ஒருபங்குகூட உண்டாகாதென்று திண்ணமாய் ஆணையிட்டுச் சொல்வேன். "பக் தாம்ருதம்", "விச்வஜநாநு மோதனம்" என்று நித்யஸூரிகளும், இன்றும் அப்படியே ஸர்வேச்வரனும் மண்டி ஈடுபடும்படியல்லவோ நம் சடகோபரின் பாசுரங்கள் அமைந் திருக்கின்றன. இவைகளின் அர்த்த விசேஷங்களை நமது பூர்வாசார்யர்கள், ஸ்திரீ பாலர்களும் ஈடுபடும்படி, ஸகல சுவைகளையும் வெகு அற்புதமாக அமைத்தல்லவோ நமக்குக் காட்டியுள்ளனர். இவைகளில் தலைசிறந்த தல்லவோ நம்பிள்ளையின் 'ஈடு'. இதன் ஆழ்பொருள்களை நம் ஸ்வாமியிடத்திலல்லவோ நாம்கேட்டு ஈடுபட்டு ஆனந்திக்க வேண்டும். இந்த மாபெரும்பாக்யத்தை அடியேன் போல்வார் * காஞ்சிபுரத்தில் நம் பிள்ளை ஸந்நிதியில் தினப்படியாக அனுபவித்துவர ப்ராப்தமாயிருப்பதுதான் இந்த குதூகல ஈடுபாட்டுக்கு மூலகாரணமாயமைந்தது. ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் பகவத்விஷய காலக்ஷேபத்தில், ஒவ்வோரிடத்தில் "இத்தகைய வியாக்யானம் நம்பிள்ளையைத்தவிர வேறு எவராலும் ஸாதித்திருக்கமுடியாது" என்கிற உணர்ச்சியும் "இதை ஸ்ரீ ஸ்வாமியைத் தவிர வேறு எவராலும் அறிந்து இப்படிப் பாமரார்க்கும் நன்றாகப் புரியுமாறு விளக்க முடியாது" என்கிற மகிழ்ச்சியும், பெரிய வித்வான்களுக்கும் வாய்வேருவும்படி உண் டாவது ப்ரதிதின அனுபவம். ஸகல சாஸ்திரங்களிலேயும் ஸ்ரீ ஸ்வாமிக்கிருக்கும் ஞானம் ஒருவிதத்திலேயும் நம்பிள்ளையின் ஞானத்தைவிடக் குறைந்ததன்று என்கிற உணர்ச்சியும் அநேக தடவைகளில் உண்டாகும்.

வேதம், உபநிஷத், இதிஹாஸபுராணங்கள், திவ்வியப்ரபந்தங்கள், ஸ்தோத் திரங்கள், ரஹஸ்யங்கள் இவை யெல்லாவற்றிற்கும் நம் பூர்வாசார்யர்களிட்டிருக்கும் அற்புத வியாக்யானங்கள் இவையெல்லாவற்றையும் கரைத்துக்குடித்து, கூரத்தாழ் வானுடைய ஞாபகசக்தியும் வாய்க்கப்பெற்று, தர்க்க வியாகரண மீமாம்ஸை முதலிய ஸகல சாஸ்திரங்களிலேயும், காவிய நாடகாதி ஸகல ஸாஹித்யங்களிலேயும் பரிபூர்ண பாண்டித்யமும் பெற்றிருந்தாலொழிய பகவத் விஷய காலக்ஷேபத்தைக் குறைவற நிர்வஹிக்க முடியாது. இவைகளில் ஒன்று குறைந்திருந்தாலும் இந்த காலக்ஷேபத் திற்குச் சோபை குன்றியே தீரும். இவையெல்லாம் ஸ்ரீ ஸ்வாமியிடத்தில் புஷ்கலங்

களாய் இருப்பதைப்போல் வேறு எந்த வித்வானிடத்தில் காணமுடியும்? ஐந்தாறு நூற்றாண்டுகளுக்கொருமுறை அவதரிக்கும் மஹாசாரிய கோஷ்டியைச்சேர்ந்தவர் நம் ஸ்வாமி. இவருடைய காலத்தில் நாம் பிறந்திருந்து இவருடைய க்ருபா கடாஷுத்திற்கும் இலக்காயிருப்பது பெறுதற்கரிய பாக்கியமே. நாம் உடையவர் காலத்தில் பிறந்திருக்கவில்லையே! நம்பிள்ளையின் கோஷ்டியில் அன்வயிக்கக் கொடுத்துவைத்திருக்கவில்லையே! என்கிற இழவுதீர எம்பெருமான் ஸ்ரீ ஸ்வாமியை நமக்கு அனுக்ரஹித்திருக்கிறான்." என்பது.

இந்த ஜீயப்பங்கார்ஸ்வாமி இப்படி புகழும் காலகேஷப கோஷ்டியை ஒருநாளாவது நாம் ஸேவிக்க வேண்டாமாவென்று குதூஹலித்து சென்றவாண்டில் ஒருநாள் அடியேன் காஞ்சிக்குச் சென்றேன்; காலை ஏழுமணிக்குள் நம்பிள்ளை ஸன்னிதிக்கு விடை கொண்டேன். காலகேஷபம் கேட்கும் ஸ்வாமிகள் யாவரும் "தூயோமாய் வந்தோம்" என்றபடி தூயராய் வந்து சேர்ந்தார்கள். தனிபன்களை எல்லாருஞ் சேர்ந்து கர்ணாமிருதமாக அநுஸந்திக்குமழகே அற்புதமாயிருந்தது. அன்று காலகேஷபம் திருவல்லவாழ்த் திருவாய்மொழியில் "மானேய் நோக்குநல்லீர் வைகலும் வினையேன் மெலிய, வானூர்வண் கமுகும்" என்றவளவே எட்டரை மணிவரை நடந்தது. அந்த ஸந்நிவேசத்தை நினைக்குந்தோறும் இன்னமும் கண்ணுங்கண்ணீருமாய் நிற்பதே அடியேனுடைய ஒரு பெரும் பாக்கியமாக நினைக்கத்தக்கதாயுள்ளது.

வைபவ நிகமனம்

இங்ஙனே நாம் விவரித்தெழுதவேண்டிய வைபவங்கள் "பன்னியுரைக்குங்காற் பாரதமாம்" என்று திருமங்கையாழ்வாரருளிய கணக்கிலே மிகப் பெருகும். தற்போது இவ்வளவு வரைந்ததே போதுமென நிற்பின்றேன். நம் ஸ்வாமியின் ஸகல நூல்களையும் ஆதியோடந்தமாக அநவரதம் அநுபவித்து ஆனந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் புதுக்கோட்டை மஹாராஜஸம்ஸ்தான (விச்வராந்த) தானாதிகாரியும் பிரபல வித்வானுமான ஸ்ரீஉவே. காளி. ரங்காசாரியர்ஸ்வாமி ஆசிரியர்க்குப் பூர்வாசார்ய ஸமுதாயாவதார ரென்று விருதுசூட்டியிருப்பதை உலகமறியும்; உண்மையில் இவ்விருதுக்கு ஏற்ற கலமான நம் ஸ்வாமி "வையம்மன்னி வீற்றிருந்து விண்ணுமாள்வர் மண்ணாடே" என்ற திருவாய்மொழிப் பாசுரத்தின் ஈட்டில் அருளிச் செய்தபடி எம்பெருமானாரைப் போலே சாஸ்த்ரோக்தமான தீர்க்காயுஸ்சையும் அரோக திடகாதிரத்தையும் பெற்று நாற்றிசைக்கும் மேன்மேலும் நல்லுணவான நல்லுணர்வையளித்து உலகத்தை வாழ்விக்குமாறு நூற்றெட்டுத் திருப்பதி யெம்பெருமான்களையடிதொழுது அனுதினம் வேண்டுவோமாக.

ஸ்ரீஸ்வாமியின் வாழி திருநாமம்

கச்சி நகர் வந்துதித்த கவிப் பெருமான் வாழியே .

கற்பவர் தம் மனமுருகக் கருத்துரைப்போன் வாழியே

சிச்சன் தன்னுருயிரைச் சேமிப்போன் வாழியே

சீர் வசன பூடனத்தின் சிறப் புரைப்போன் வாழியே

இச்சையுடன் ஆசார்யனிதய மீத்தேதான் வாழியே
எழிற்கலைகள் திருநாவினிலங்கநின்று வாயியே
அச்சுதன் தாளினை பணிந்தே அருள் பெற்றேருள் வாயியே
அண்ணங்கராரியன்தன் அடியினைகள் வாயியே.

ஆரணநால் வாழ அருளிச்செயல் வாழத்
தாரணியோர் தாமமுடன்வாழ—ஏரணிசீர்
மன்னுபுக முண்ணங்கராரியனும் மாகுருவே!
இன்னமொரு நூற்றாண் டிரும்.

திருநாள் பாட்டு

எத்திசையும்புக மேலங்கவளர்ந்து சிறந்துபிறந்திடுநாள்
ஏழுலகாரிய வீந்தகலைப்பொரு ளின்பமிசைத்திடுநாள்
அத்திகிரித்தலை யுத்தமன்நற்பத மாழ்ந்துமகிழ்ந்திடுநாள்
ஆழ்ந்தகருத்துட னாழ்வார்கலைகளை யறியவுரைத்திடுநாள்
பத்தியுடைப் பரவாடுபயங்கர னற்குலமோங்கிடுநாள்
பாரினிலாரிய தரிசனவைபவம் பாங்கினிலோங்கியநாள்
நித்தியமெம்முடை நெஞ்சினுறைந்தரு ளண்ணல்பிறந்திடுநாள்
நீடுபுகழ்பெறு பங்குனிமாத விசாகமதெனுநாளே.

ஸ்ரீமதே ஸளம்யஜாமாத்ரு முநிபாதாப்ஜஸேவிநே,
அண்ணங்கராசார்யவர்யாய நித்யஸ்ரீர் நித்யமங்கலம்.

ஸ்ரீமத் திருமலை அனந்தாண்பிள்ளை புரிசை
ஸ்ரீரங்காசார்யஸ்வாமி திருவடித் துகளான
புரிசை. பரவஸ்து. வரததாஸன்
வீஜ்ஞாபனஞ் செய்த

அண்ணங்கராசார்யஸ்வாமி வைபவஸங்க்ரஹம்
முற்றுப் பெற்றது.

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீ காஞ்சீபிரதிவாதிபயங்கரம் மஹாவித்வான்

அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமி

இயற்றி வெளியீட்டுள்ள வட மொழி தென் மொழி நூல்களுக்கு
அகராதி கிரமமான ஜாபிதா.

1. அகிலபுவநச்சுலோகவியாக்கியானம்	14. அத்யாபகஹஸ்தபூஷணம்
2. அஞ்ஜநக்ரந்தபஞ்ஜநம். (வேதவிசாரம்)	15. அத்ருஷ்டார்த்தஸர்வஸ்வம்
3. அடைக்கலப்பத்து உரை	16. அபிநவதயாசதகம் (ஸம்ஸ்க்ருதச்சுலோ)
4. அண்ணாவைபவம்	17. அபூர்வராமாயணம்
5. அதிமாநுஷஸ்தவவியாக்கியானம்	18. அமலனாதிபிரான் தீபிகையுரை
6. ஷே தெலுங்கு டிகை	19. ஷே தெலுங்குடிகை
7. அத்திகிரிவைபவம்	20. அம்ருதலஹரி 100 ஸஞ்சிகைகள்
8. ஷே வடமொழி நூல்—கிரந்தலிபி	21. அருளிச்செயலாராய்ச்சி
9. ஷே தெலுங்கு பாஷை	22. அருளிச் செயல்விசேஷார்த்தங்கள்
10. அத்புதசக்தி	23. அர்ச்சாவதாரத் திருமண்காப்பு
11. அத்புதவார்த்தாப்ரகாசம் (ஸம்ஸ்க்)	24. அஷ்டச்சுலோகவியாக்கியானம்
12. அத்யமேபத்யார்த்ததத்வம்	25. ஷே தெலுங்குடிகை
13. ஷே சததூஷணி (முதற்பகுதி) [ஸம்]	26. அஸுபாபரமௌஷதம் (வேதவிசார)

1. அகில புவநஜந்மேத்யாதி ஸ்ரீ பாஷ்ய மங்கள ச்லோகத்திற்கு நம்மாழ்வார் பரமான ரஸ்ய ரஹஸ்யப் பொருளை விவரிப்பது.

10. எம்பெருமானுடைய வ்யாப்தி விஷயத்தில் பிறர் செய்யுமாக்ஷேபங்களை நிரஸித்து ஸ்ரீ பாஷ்யகார ஸித்தாந்தத்தை ஸ்தாபிக்கப் பணித்த நூல்களில் முடிவானது.

11. ஸ்வாமியின் வடநாட்டு யாத்திரையில் ஸம்பவித்த விசேஷங்களைத் தெரிவிப்பது.

14. நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தத்தை முன்னடி பின்னடியாக ஸேவிக்க நேரும் ஸமயங்களுக்கு உபயுக்தமாகும் பதிப்பு இது.

16. தயாகுணத்தின் ஸ்வரூபத்தைப் பற்றிப் பிறர் சொல்லுமாக்ஷேபங்களெல்லாவற்றையும் நிரஸித்து ஸ்ரீ பாஷ்யகார ஸித்தாந்தத்தை நன்கு ஸ்தாபிக்கும் ச்லோகமாலிகை. தாத்பர்ய விவரணமுமுள்ளது. (தெலுங்குலிபி.)

17. இது ஒரு அபூர்வமான நூல். வான்மீகி நாரதரை நோக்கிக் கேட்ட 16 குணங்களில் ராமாயண கதை முழுவதையும் அடக்கி விரிவாக எழுதப்படுமிந்நூல் ஜகன்மோகினி பத்ரிகையில் மாதந்தோறும் ஒவ்வொரு பகுதியாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது. தனிப்புத்தகமாகவும் ஸித்தமாகி வருகிறது.

20. இப்பத்ரிகை ஒன்பது வருஷகாலம் மாதந்தோறும் நடத்தப்பட்டு வந்தது. ஸ்ரீ ரங்கம். உவே. மெ. ஸுந்தரராஜாசாரியர் மாணேஜிங் எடிடராயிருந்து வந்தார்.

27. ஆசார்யஹ்ருதயஸாரம் (சுருக்கம்)
28. ஷே விரிவான பதிப்பு
29. ஆசார்யஹ்ருதயப்பதவுரை
30. ஆச்சார் பிள்ளை யஷ்டாத்யாயி
31. ஆதிவராஹத்ரிம்சத் (ஸம்ஸ்க்ருதம்)
32. ஆராய்ச்சி மணிமாலை
33. ஆர்த்திப் பிரபந்தவுரை
34. ஆழ்வார்கள் வைபவம்
35. ஷே ஸம்ஸ்க்ருதம்—நாகரலிபி
36. ஷே தெலுங்கு பாஷை
37. ஷே ஹிந்தி பாஷை
38. ஆளவந்தார்ஸ்தோத்ரவியாக்கியானம்
39. இரண்டாந் திருவந்தாதி தீபிகை யுரை
40. இராமானுச நூற்றந்தாதி தீபிகை
41. உபதேசரத்தினமாஸ்யுரை.
42. உபதேச ரஸாயனம்
43. உபந்யாஸத் தொகுதி
44. உபந்யாஸ ரத்நமாலா (ஸம்ஸ்க்ருதம்)
45. உபயராமாயண கதாஸாரம்
46. உபாக்யாந ரத்நமாலா (ஸம்ஸ்க்ருதம்)
47. உள்ளுறை பொருள் விளக்கம்
48. எம்பெருமானார் வைபவம்
49. ஐதிஹ்யநிர்வாஹ ரத்நமாலா
50. கண்ணி நுண் சிறுத்தாம்பு—தீபிகை
51. ஷே ஸம்ஸ்க்ருதம்
52. ஷே தெலுங்குடிகை
53. கத்யத்ரய வியாக்கியானம்
54. ஷே தெலுங்குடிகை
55. கமலாஸ்துதி (ஸம்ஸ்க்ருதம்)
56. கருடவிம்சதி (ஸம்ஸ்க்ருதம்)

57. கலிவாரி தசகம் (உரையுடன்)
58. குசேலோபாக்க்யாநம் (ஸம்ஸ்க்ருதம்)
59. குலசேகரஸூக்தஸர்வஸ்வம் (ஸம்)
60. கூரத்தாழ்வான் வைபவம்
61. கோதாஸூக்த ஸர்வஸ்வம் (ஸம்)
62. ஷே தெலுங்கு பாஷை
63. கோதாஸ்துதி வியாக்கியானம்
64. ஷே ஸம்ஸ்க்ருத டிகை
65. கோபாலபஞ்சாசத் (ஸம்)
66. கோபாலபக்தாம்ருதம் (ஸம்)
67. கோவிந்த கீதாம்ருதம் (ஸம்)
68. கோஷ்டநாத சதகம் (ஸம்)
69. கிருஷ்ணாவதாரகதார ஹஸ்யம்
70. க்ஷமாஷோடசி வியாக்கியானம்
71. ஷே தெலுங்கு பாஷை
72. க்ஷேத்ரதீர்த்தயாத்திரை விளக்கு
73. க்ஷேத்ரதீர்த்தயாத்ராதர்சம் (ஸம்)
74. ஷே தெலுங்கு பாஷை
75. ஷே ஹிந்தி பாஷை
76. சதுச்ச்லோகி வியாக்கியானம்
77. ஷே தெலுங்குடிகை
78. சப்தசாஸ்த்ரஸர்வஸ்வம் (ஸம்)
79. சாரீரகஸர்வஸ்வம் (ஸம்)
80. சாஸ்த்ரஜ்ஞாநசாணபலகம் (வேத...)
81. சிரோமணி சிரோ பூஷா
82. சிரோமணி சேகரம்
82. சிறிய திருமடல் தீபிகையுரை
84. ஷே ஸம்ஸ்க்ருத ச்லோகமாலா
85. செந்தமிழாராய்ச்சி
86. சேட்லூரார் மாயமயக்கம்

31. இது முதலாகப் பல ஸ்தோத்ரங்கள் ஸ்வாமி பணித்தவையுண்டு. இங்ஙனம், 55, 56, 57, 65, 66, 67, 68, 245, 268 நெ, ஸ்தோத்ரங்களும் தேவநாகரிலிபியிலுள்ளன.

45. வால்மீகி ராமாயணம் கம்பராமாயணம் ஆகிய உபய ராமாயணங்களின் கதைகளை வெகு எளிதாகத் தொகுத்து எழுதிய புத்தகமிது. பாலகாண்டம் பூர்த்தியாக ஸ்ரீராமா நுஜனில் வெளி வந்துள்ளது. முழுதும் தனிப்புத்தகமாக அச்சிடப்பட்டு வெளிவரும்.

47. ஆழ்வார் ஸ்ரீஸூக்திகளில் பல பல ஸூக்திகளின் வ்யங்க்யார்த்தங்களை விவரிக்கத் தோன்றிய நூலிது. அச்சிலுள்ளது.

49. இதில் 20 பக்கங்கள் ஸ்ரீ ராமாநுஜனில் வெளியிடப்பட்டது. தனிப்புத்தகமாக அச்சாகி வெளிவரும்.

78, 79. இவையிரண்டும் இனிமேல் அச்சிடப்பெறும்.

86. திருவகீந்திரபுரம் சேட்லூர் நரஸிம்ஹாசாரியரால் எழுதப்பட்டிருந்த பூர்வாசார்ய நூல்களுக்கு மறுப்பாக வெளியிடப்பட்ட நூல்கள் இங்ஙனே பல.

87. சேஷாவதாரச் சிறப்பு
 88. ஸ்ரீ கர்ஞ்சிதேவப்பெருமாள்ஸன்ஸிதி
 89. ஸ்ரீகுணரத்னகோச வியாக்கியானம்
 90. ஸ்ரீசைலேச பாதுகாஸஹஸ்ரம்
 (பெரும்பாலும் தமிழுரையுடன்)
 91. ஸ்ரீசைலேசாஷ்டகவியாக்கியை (ஸம்)
 92. ஸ்ரீபாஷ்ய ஸாரார்த்தஸங்க்ரஹம்
 93. ஸ்ரீரங்கநாதஸ்தோத்ரவுரை
 94. ஷே தெலுங்கு பாஷை
 95. ஸ்ரீராமாநுஜ பூஷணம்
 96. ஸ்ரீராமாநுஜன் (மாதப் பத்திரிகை)
 97. ஷே தெலுங்கு மாதப்பத்திரிகை
 98. ஸ்ரீராமாயண தண்டகம் (ஸம்)
 99. ஸ்ரீவசந பூஷண ஸாரம்
 100. ஸ்ரீவசந பூஷணச்லோக மாலிகா (ஸம்)
 101. ஸ்ரீவைகுண்டஸ்தவ வியாக்கியானம்
 102. ஷே தெலுங்குடிகை
 103. ஸ்ரீஸ்தவ வியாக்கியானம்
 104. ஷே தெலுங்குடிகை
 105. ஸ்ரீஜகத்குரு [காதிஸ்வாமி] வைபவம்
 106. ஷே ஸம்ஸ்க்ருதம்
 107. தர்க்க சாஸ்த்ரஸர்வஸ்வம் (ஸம்)
 108. தத்வத்ரயார்த்த ரத்னமாலா (ஸம்) (தேவ
 நாகர் விபியிலும் தெலுங்குவிபியிலும்)
 109. தத்வநிவேதநம்
 110. தத்வஹிதோபதேசம்
 111. தர்மவாதம் (ஸம்ஸ்க்ருதம்)
 112. தாடபஞ்சக வியாக்கியானம்
 113. ஷே தெலுங்கு பாஷை
 114. திருக்குறுத்தாண்டகம் தீபிகையுரை
 115. திருச்சந்தவிருத்தம் ஷே
 116. திருச்சின்னமாலையுரை
 117. திருநெடுந்தாண்டகம் தீபிகையுரை
 118. திருப்பல்லாண்டு தீபிகை
 119. ஷே ஸம்ஸ்க்ருதச்லோ—டிகையுடன்
 120. ஷே தெலுங்குடிகை
 121. ஷே ஹிந்தி பாஷை
 122. திருப்பள்ளியெழுச்சி தீபிகை
 123. ஷே ஸம்ஸ்க்ருதச்லோகமாலா
 124. ஷே தெலுங்குடிகை
 125. திருப்புட்குழி ஸ்வாமி வைபவ பரிஷ்
 காரம் }
 126. திருமாலே—தீபிகையுரை
 127. திருவாசிரியம் ஷே
 128. ஷே ஸம்ஸ்க்ருத தண்டகம்
 129. திருவாய்மொழியாயிரம்—தீபிகையுரை
 130. திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதியுரை
 131. திருவிருத்தம் தீபிகையுரை
 132. திருவெழுக்கற்றிருக்கை ஷே
 133. ஷே ஸம்ஸ்க்ருத தண்டகம்
 134. திவ்யப்ரபந்த வைபவவிவேகம் (ஸம்)
 135. திவ்யப்ரபந்தஸாரத்திரட்டு
 136. திவ்யப்ரபந்த ஸாராம்ருதம்
 137. தீண்டாமை தொலையாமை
 138. துவரைப்பிரான் திருவருள்
 139. தென்னாசார்யஸம்ப்ரதாயம்

89. அச்சிடப்பட்டு வருகிறது.

92. இந்நூலின் சில பகுதிகள் ஸ்ரீ ராமாநுஜனில் வெளிவந்தன. முழுதும் தனிப் புத்தகமாக அச்சிடப்பட்டு வருகிறது.

111. வித்யார்த்தி தசையில் எழுதின நூலிது. பம்பாய் நகரத்தில் கேம ராஜ ஸேட் அச்சுக்கூடத்தில் 40 வருஷங்களுக்கு முன்பு அச்சிடப்பட்டுள்ளது. 123, 184 நெ. நூல்களும் இத்தோடு சேர்த்து ஒரே புத்தகமாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

125. கர்ஞ்சிபுரியில் மஹாவ்யாபகராயெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமத். திருப்புட்குழி அப்பாஸ்வாமியின் வைபவத்தை யெழுதுவதாகப் புகுந்தவொருவர் அபத்தமான கதைகளைக் கற்பனை செய்து ஸத்ஸம்ப்ரதாயநூஷணம் செய்திருந்தார். அதனை ஆராய்ச்சி செய்து உண்மையை வெளியிட்டது இது.

129. இதில் ஒன்பதாம் பத்து, பத்தாம் பத்து உரை அச்சாகி வருகிறது; ஸம்ப காலத்தில் வெளிவந்து விடும்.

134. ஸ்வாமியின் நூல்களில் இதுவே முதன்முதலாகத் தோன்றினது; க்ரந்தலிபி.

138. உத்யாந பத்ரிகையில் வெளிவந்த அஸம்பத்தங்களான பல வியாஸங்களுக்கு மறுப்பாகப் பல நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. அவற்றுள் இது தலை நிறந்தது. 10, 158, 223, 242 நெ. முதலியனவும்.

140. தேசிகமங்களம்—உரை
141. தேசிகன் வைபவம்
142. ஷே. தெலுங்குபாஷை
143. தேசிகஸூக்திஜயத்வஜமாலா
(7 ஸஞ்சிகைகள்) }
144. தேசிகஸூக்திபரிமளம்
145. தேசிகஸூக்திஸித்தாஞ்ஜநம்
146. தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதிவிமர்சம்
147. தேவராஜ பஞ்சகம் உரை
148. தேவராஜ மங்களம் உரை
149. தேவராஜாஷ்டகம் உரை
150. ஷே. தெலுங்கு பாஷை
151. த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்ய ரத்நா
வளி உரை }
152. த்ரமிடோப நிஷத்ஸங்கதி உரை
153. த்ருவசரிதம் (ஸம்ஸ்க்ருதம்)
154. த்வம்மேஹம்மேவியாக்கியானம்
155. நக்ஷத்ரமாலிகாவியாக்கியானம்
156. ஷே. தெலுங்கு பாஷை
157. நமஸ்காரதத்வம்
158. நரஸிம்ஹாவதாரதத்வம்
159. நாச்சியார் திருமொழிதீபிகையுரை
160. நாச்சியார் திருமொழிஸாரம் (ஸம்)
161. நான்கண்ட நல்லது.
162. நான்முகன் திருவந்தாதி தீபிகை
163. நித்யா நுஸந்தானவுரை
164. நித்யா நுஸந்தேயஸ்தோத்ர
மாலா-உரை
165. பகவத் கதையமுதம்
166. பகவச் சாஸ்த்ரதத்வம்
167. பக்தாம்ருதம் (40 உபந்யாஸங்கள்)
168. பட்டநாதஸூக்தஸர்வஸ்வம் (ஸம்)
169. பரகாலஸூக்தஸர்வஸ்வம் (ஸம்)
170. பரதுக்கதுக்கித்வ பரமார்த்த ரக்ஷா
171. பரமார்த்த பரித்ராணம் (வேதவிசாரம்
ஸம்)
172. பரமார்த்தரக்ஷா (ஸம்பிரதாயம்)
173. பரமார்த்தஸ்துதிவியாக்கியானம்
174. பரஸ்வரூபநிருபணம்.
175. ஷே. தெலுங்கு பாஷை
176. பராங்குசாஷ்டக வியாக்கியானம்
177. ஷே. தெலுங்குபாஷை
178. பரிபந்திபஞ்சபங்கி (ஸம்ஸ்க்ருதம்)
179. பன்னிருதிங்கள் நுபவம்
180. பாதுகாஸஹஸ்ராவதாரதத்வம் (ஸம்)
181. ஷே. தமிழ்
182. பாத்ரதத்வபரமார்த்தம்
183. பாத்ரதத்வஜயத்வஜம்.
184. பாலகோபதேசமாலிகா (ஸம்)
185. பாலபோதரஸாயநம்
186. பிரமாணத்திரட்டாராய்ச்சி.
187. பிழைதிருத்தப் பேரின்பம்
188. பிள்ளை நூற்றந்தாதி
189. பிள்ளையந்தாதி உரை
190. பூர்வாசார்யவைபவம்
191. பெரியதிருமடல் தீபிகை.
192. ஷே. ஸம்ஸ்க்ருதச்சலோகமாலிகை.
193. பெரிய திருமொழியாயிரம்—தீபிகை
194. ஷே. ஸாரஸங்க்ரஹச்சலோகமாலா
195. பெரியார்களின் சரிதைகள்.
196. பெரியாழ்வார் திருமொழி தீபிகை
197. ஷே. பொழிப்புரை
198. ஷே. ஸம்ஸ்க்ருதமும் தெலுங்கும்
199. பெருமாள் திருமொழி தீபிகை
200. ஷே. ஸம்ஸ்க்ருதச்சலோகமாலா
201. ப்ரணவாதிகாரதத்வம்
202. ப்ரஹ்மவ்யாப்திபரிஷ்க்ரியா (ஸம்)
203. மணவாளமாமுனிகள் வைபவம்
204. மதிரேக்ஷணர்த்ததத்வம் (ஸம்)
205. மலைநாட்டுத் திருப்பதியாத்திரை
206. மல்லாபுரீசஸ்தவம் (ஸம்)
207. முகுந்தமாலேவியாக்கியானம்
208. ஷே. தெலுங்குபாஷை
209. முதல் திருவந்தாதி தீபிகை
210. முப்பத்திரண்டு மொழிமரலை.
211. முமுகுஷுப்படிஸாரம்
212. ஷே. தெலுங்குபாஷை
213. ஷே. ஸம்ஸ்க்ருதபாஷை
214. மூன்றாந்திருவந்தாதி தீபிகை
215. யதிராஜவிம்சதிவியாக்யானம்

151, 152. இவை, திருவாய்மொழி திவ்யார்த்த தீபிகையுரையிற் சேர்ந்தவை. அதில் பதிகங்களின் முடிவிற்கு காணத்தக்கவை. தனிப்புத்தகமாகவும் அச்சாகும்.

165. நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தங்களி லடங்கியுள்ள இதிஹாஸ புராணக் கதைகளெல்லாவற்றையும் விவரித்த நூல் இது. மறுபதிப்பாக வேண்டும். தெலுங்கு பாஷைப் பதிப்பு உள்ளது. (பகவத்கதாம்ருதம்.)

172. இந்நூலில் நவீனர்களின் தூர்வாதங்கள் பலவும் நிரஸிக்கப் பட்டுள்ளன.

216. யதிராஜவிம்சதி தெலுங்குடிகை.
 217. ஷே ஹிந்தீடிகை டன்)
 218. யாத்ராஸ்தோத்ராம்ருதம் (உரையு
 219. ரக்ஷாவிமர்ச சிக்ஷா
 220. ரக்ஷாவிலோசனபாவப்ரகாசிகா (ஸம்)
 221. ரத்நபரீக்ஷா (ஸம்—சீலோக மாலை)
 222. ரஸிகபுதரஞ்ஜநம் (ஸம்)
 223. ரஸிகரஸாயநம் (ஸம்)
 224. ராமாநுஜசதுச்சீலோகி உரை
 225. ஷே தெலுங்குபாஷை
 226. ராமாயண கதாஸாரம்
 227. லக்ஷ்மீதத்வவிநிர்ணயம் (ஸம்)
 228. லோகாசார்யஸ்துதி : உரையுடன்
 229. வம்பவீழ்கோதை தத்துவம்.
 230. வரதராஜஸ்தவவியாக்கியானம்
 231. வரவரமுநி தண்டகம் உரையுடன்
 232. வரவரமுநி திருசர்யாவியாக்கியானம்
 233. வரதிபீகர விஜயம்
 234. வாத்ஸல்யார்த்த விஜயத்வஜம்
 235. வாத்ஸல்யார்த்த விவரணம்
 236. வான்மீகிராமாயண வசனம்
 உத்தரகாண்டம் வரை
 237. விசேஷார்த்தரத்நதி
 238. ஷே தெலுங்குபாஷை
 239. விஜயத்வஜவைஜயந்தி
 240. விதவாவபநவிசாரம்
 241. வித்வத்விநோதிநீ
 242. வித்வத்வைதிகபூஷணம்.
 243. விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமம் உரை
 244. ஷே தெலுங்குடிகை

245. வேங்கடநாதகுருஸ்தோத்ரம் (உரையு
 246. வேங்கடேச ஸ்துதி உரை. டன்)
 247. வேதாத்யயநஸர்வஸ்வம் (ஸம்)
 248. வேதாந்த தீபிகாவிமர்சம்
 249. வேதாந்தஸர்வஸ்வம் (ஸம்) கா)
 250. வைதிகமநோஹரா (ஸம்—மாஸபத்ரி
 251. வைராக்ய பஞ்சகவியாக்கியானம்
 252. வ்யாமோஹப்ரசமௌஷதம்
 253. ஸதாசார்யஸூக்திரக்ஷா
 254. ஸத்யநாராயணஸ்த்ரம்
 255. ஸத்யநாராயணஸ்த்ரஸத்யப்ரதாபம்
 256. ஸத்ஸம்ப்ரதாயபரிசுத்தி
 257. ஸத்ஸம்ப்ரதாயபரித்ராணம்
 258. ஸத்ஸம்ப்ரதாயப்படி
 259. ஸபாபுஜங்கீஸர்வஸ்வம் (100 சீலோ)
 260. ஸமஸ்யமானோக்திஸௌஷ்டவவிமர்சம்
 (200 சீலோ உரையுடன்)
 261. ஸாவித்ரீபாதிவ்ரத்யம் (ஸம்)
 262. ஸுந்தரபாஹுஸ்தவவியாக்கியானம்
 263. ஸுதர்சன குருஸ்துதி (வேதோபாத்
 யாயஸ்துதி)
 264. ஸுதர்பந சதவியாக்கியானம்.
 265. ஸ்தோத்ரவ்யாக்யாந சோதநம்
 266. ஸ்வஸ்வரூபநிருபணம்
 267. ஷே தெலுங்குபாஷை
 268. ஸ்வாபதேசார்த்தஸாகரம்
 269. ஹயக்ரீவசதகம் (ஸம்)
 270. ஹயக்ரீவஸ்தோத்ரவுரை
 271. ஷே தெலுங்குடிகை
 272. ஹிரண்யன்வதை—வசனம்.

மேலே குறித்த நூல்கள் மாஸபத்ரிகைகள் மூலமாக வெளிவந்தவை சில; தனிப் புத்தகமாகவே வெளியிடப்பட்டவை பல. (இதுவரை வெளிவராதவை நாலேந்தே.) இந்த நூல்கள் 42 வருஷ காலமாக வெளி வருவனவாதலால், பல நூல்கள் மறுபதிப்புச் செய்யப்பட்டன. சில நூல்கள் மறுபதிப்புச் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இவற்றுள் ஒரு நூலும் துர்லபமாகாதபடி எல்லாமும் மறுபதிப்புச் செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இப்புத்தகங்கள் பெரும்பாலும் உலகம் முழுதும் பரவியவை. மதராஸ் கனிமராலிப்ரெரி முதலான ராஜகீய புஸ்தகாலயங்களில் சேமிக்கப்பட்டு வருபவை. இப்படிப்பட்ட நூல்கள் இன்னமும் பல பல வெளிவருமாறு பெருந்தேவி மணவாளனான பேரருளாளன் நம் ஸ்வாமிக்குத் தீர்க்காயுளும் திடகாத்திரமுமளிக்க வேணும்.

தாஸன். பு. ப. வரதாசாரியன்.

15, தங்கசாலை வீதி, மதராஸ்-3. 5-3-1951

காஞ்சீபுரம் மஹாவித்வான். P. B. அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமிகளின் பதிப்புகளில்
தற்காலம் விலைக்குக் கிடைக்கக் கூடிய புத்தகங்களின் ஜாபிதா.

சு. அ.	சு. அ.
1. முதலாயிரம் விரிவுரை ... 10 0	23. ஷே சுருக்கமான உரை ... 1 10
2. திருப்பல்லாண்டு பெரியாழ்வார் திருமொழி பொழிப்புரை ... 1 0	24. முமுகுப்படி முதலிய நான்கு ரஹஸ்யங்களுக்கும் மணவாள மாமுனிகளின் வியாக்கியானம் (தெலுங்கு லிபி) ... 7 0
3. திரும்ங்கையாழ்வார் அருளிச் செய்த பெரிய திருமொழியாயி ரம் திருக்குறுந்தாண்டகம் திரு நெடுந்தாண்டகமுட்பட ... 12 0	25. அஸ்தியாபரமௌஷதம் ... 0 6
4. நான்கு திருவந்தாதிகள் திரு விருத்தம் திருவாசிரியம் பெரிய திருவந்தாதி திருவெழுகூற்றிருக் கை சிறிய திருமடல் பெரிய திரு மடல் இராமாநுசநூற்றந்தாதி ஆரிய இயற்பா ஆயிரம் (தீபிகை யுரை) ... 11 0	26. ஆழ்வார்கள் வைபவம் ... 0 12
5. நம்மாழ்வாரருளிச்செய்த திரு வாய் மொழியாயிரத்தில் 800 பா. (மேலே அச்சிலுள்ளது) ... 17 0	27. ஆராய்ச்சி மணிமாலை ... 0 5
6. திருப்பாவை - விரிவுரை ... 1 4	28. ஸ்ரீராமாநுஜர்வைபவம் (தனி) ... 0 8
7. நாச்சியார் திருமொழி - விரிவுரை ... 1 12	29. ஸ்ரீராமாயண ஸாரம் ... 0 10
8. பெருமாள் திருமொழி - விரிவுரை ... 1 8	30. பக்தாம்ருதம் ... 1 4
9. உபதேசரத்தினமாலை திருவாய் மொழிநூற்றந்தாதி விரிவுரை ... 1 0	31. உபதேசரஸாயனம் ... 0 6
10. ஆர்த்திப் பிரபந்தவுரை ... 0 8	32. உபந்யாஸரத்நமாலா (ஸம்-க்ரந் தலிபி) ... 0 8
11. அத்திரி வைபவம் (ஸம்) ... 0 8	33. கேஷத்ர தீர்த்தயாத்ராதர்சம் (ஸம்ஸ்கருதம்) ... 0 12
12. முகுந்தமாலை, ஆளவந்தார் ஸ்தோத்ரம் சதுஸ்லோகி, ஸ்ரீஸ்த வம், யதிராஜவிம்சதி, தேவரா ஜாஷ்டகம். தேவராஜமங்களம்- உரையுடன் ... 2 10	34. ஸத்ஸம்ப்ரதாய பரித்ராணம் ... 0 8
13. கூரத்தாழ்வான் வைபவம் (விரி வானது) ... 0 6	35. பரமார்த்த ரக்ஷா ... 1 8
14. அதிமாநுஷஸ்தவவுரை ... 0 12	36. அத்திபுத சக்தி ... 0 6
15. ஸுதர்சனசதக வியாக்கியானம். ... 1 0	37. தத்வஹிதீதாபதேசம் ... 0 4
16. ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவவுரை (1) ... 1 8	38. பாட்சோதநபரீக்ஷா (ஸம்) ... 0 8
17. அஷ்டஸ்லோகி உரை ... 0 8	„ சேஷாவதாரச் சிறப்பு ... 0 6
18. தேசிகஸ்தோத்ரங்களில் ஹயக்ரீ வஸ்தோத்திரம், வைராக்ய பஞ் சகம், கோதாஸ்துதி, பரமார்த் தஸ்துதி, தேசிகமங்களம் உரை ... 1 8	39. அத்யாபக ஹஸ்தபூஷணம் (நாலா யிரம்முன்னடி பின்னடி) ... 1 0
19. அபிநவதயாசதகம் (ஸம்-தெலுங் குலிபி) ... 0 8	40. கேஷத்ர தீர்த்தயாத்திரை விளக்கு ... 0 6
20. முமுகுப்படி, தத்வத்ரயம், ஸ்ரீ வசநபூஷணம் மூலம் ... 0 8	41. த்வம்மேஹம்மே உரை ... 0 8
21. முமுகுப்படிஸாரம், ஸ்ரீ வசந பூஷணஸாரம் ... 3 0	42. ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸௌபாக்யம் (உரையுடன்) ... 0 12
22. ஆசார்யஹ்ருதயஸாரம் (விரிவு) ... 4 0	43. நற்போது போக்கு ... 0 6
	44. தேவப் பெருமாள் ஸன்னிதி விசேஷம் ... 0 8
	ஷே மற்றொருவிதம் ... 0 4
	45. நான் கண்ட நல்லது ... 0 8
	46. பரமார்த்த பரித்ராணம் ... 0 8
	47. பாதுகாஸஹஸ்ராவதாரதத்வம் ... 0 8
	48. எம்பெருமானார் பெருமைகள் ... 0 12
	49. ஆச்சான் பிள்ளை அஷ்டாத்யாயி ... 0 4
	50. பாத்ர தத்வவிமர்சங்கள் ... 0 12
	51. பிள்ளையந்தாதி உரை ... 0 8
	52. யாத்ராஸ்தோத்ராம்ருதம் ... 0 4
	53. வேதாத்யயநஸ்ர்வஸ்வம் (ஸம்) ... 1 0
	54. வேதவிசார நூல்தொகுதி ... 2 8
	55. விவாத நூல் தொகுதி ... 2 8
	56. ஸபாபுஜங்கீஸர்வஸ்வம் ... 0 10
	57. ஸதாசார்ய ஸூக்திரக்ஷா ... 1 0
	58. ஸத்ஸம்ப்ரதாய பரித்ராணம் ... 0 12

கிடைக்குமிடம்: க்ரந்தமாலா ஆபீஸ், காஞ்சீபுரம்.

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீமத் P. B. A. ஸ்வாமியால் “ஷஷ்டி பூர்த்தி நினைவுமலை” என்னும் மகுடத்தினால் வெளியிடப்பட்டு வரும் புத்தகங்களின் ஜாபிதா

1. பூர்வாசார்ய ப்ரபாவம்.—ஸ்ரீமந்நாத முனிகள் முதலாக வேதாந்த தேசிகன் மணவாள மாமுனிகள் வரையிலுள்ள ஆசார்யர்களின் வைபவம் விசதமாகவுள்ளது இதில். விலை 1—8—0

2. நித்யாநுஸந்தேயஸ் தோத்ரமாலா.—ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு மிகவும் அவசியமான ஸ்தோத்ரங்களெல்லாம் இதில் எளியவுரையுடன் வெளிவந்துருக்கின்றன. அந்த ஸ்தோத்ரங்களாவன:—1. ஸப்தப்ராகாரமத்யே இத்யாதி யான ஸ்ரீரங்கநாத ஸ்தோத்ரம் 2. க்ஷமாஷோடசி. 3. கமலாகுசேத்யாதி ஸ்ரீ வேங்கடேசஸ்தோத்ரம். 4. தேவராஜாஷ்டகம். 5. தேவராஜ மங்களம். 6. நரஸிம்ஹாஷ்டகம். 7. காஞ்சிசேஷத்ர ஸங்க்ரஹம். 8. தேவப்பெருமான் கருடஸேவை விஷயமான (தொட்டயாசாரியர் ஸாதித்த) பஞ்சகம். 9. பராங்குசாஷ்டகம். 10. நக்ஷத்ரமாலிகை 11. தாடபஞ்சகம். 12. ராமநுஜசதுச் ச்லோகி. 13. ஸ்ரீவரவரமுனிநிநசர்யா. 14. உத்தரநிநசர்யா. 15. நம்பிள்ளை ஸ்தோத்ரம். 16. வரவரமுனி வைபவஸ்துதி. 17. லோகாசார்ய வைபவஸ்துதி. ஆக இவை. மூலம் தேவநாகரலிபியிலுமுள்ளது. மிகத் தெளிவானவுரை.

3. ஸ்ரீவைகுண்ட ஸ்தவவியாக்கியானம்.—கூரத்தாழ்வானருளிச் செய்த பஞ்சஸ்தவத்தில் முதல் ஸ்தவமான இது நூறு ச்லோகங்கள் கொண்டது. இதற்குப் பதவுரையும் விரிவுரையும் வெகு ரமணீயமாகவுள்ளது. மூலச் ச்லோகம் தேவநாகரலிபியிலும் தமிழ் லிபியிலுமுள்ளது. விலை. 1—8—0

4. திருவாய்மொழி எட்டாம்பத்து திவ்யார்த்த தீபிகையுரை.—திருவாய் மொழிக்கு மிகவிரிவாக எழுதப்பட்டு வரும் திவ்யார்த்த தீபிகையுரை, 9, 10 ஆகிய இரண்டு பத்துக்களுக்கே பாக்கியுள்ளது. அவையும் அச்சாகிவருகிறது. விரைவில் வெளிவரும். எட்டாம் பத்தின் விலை. 2—4—0

5. பெரிய திருமொழி 1, 2. பத்துக்கள்.—இதற்கு திவ்யார்த்த தீபிகையுரை மறு பதிப்புச் செய்யவேண்டியிருந்தபடியால் அது செய்தது இது. இதன் விலை. 3—4—0

6. ஆசார்ய ஹ்ருதயப் பதவுரை.—ஆசார்ய ஹ்ருதயஸாரம் என்று சுருக்கமாகவும் விபிவாகவும் இரண்டு பதிப்புகள் வெளியிடப்பட்டிருந்தாலும் மூலத்தின் மேல் பிரதிபதார்த்தம் தெரிந்துகொள்வதற்கு அவற்றால் ஸௌகரியமில்லாத குறைதீர இப்புத்தகம் வெகு ஸௌகரியமாக அமைந்து வெளிவந்துள்ளது. விலை. 4—0—0

ஷஷ்டிபூர்த்தி நினைவுமலையின் மலர்கள் நிரந்தரமாக வெளிவந்துகொண்டிருக்கும். திருவாய்மொழி திவ்யார்த்த தீபிகை 9, 10 பத்துக்களும் ஸுந்தரபாஹு ஸ்தவ ஸ்ரீ குணரத்னகோச வியாக்கியானங்களும் அச்சாகிவருகின்றன.

இவையெல்லாம் காஞ்சிபுரம் கிரந்தமாலா ஆபீஸில் கிடைக்கும்.

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீமத் B. P. A. ஸ்வாமி சென்னையில் ஸ்தாபித்திருக்கும் ஸத்க்ரந்த ப்ரகாசந ஸபையைப் பற்றின அறிவிப்பு.

ஸத்க்ரந்த ப்ரகாசந ஸபா என்னும் பெயர்கொண்ட ஸபை சென்னையில் 1947-ஸ்ரீ அக்டோபர் மாதத்தில்

ஸ்ரீ காஞ்சி P. B அண்ணங்கராசார்ய சுவாமிகளின் தலைமையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு நடந்து வருகிறது.

பல பெரியார்கள் இந்த ஸபைக்கு ரக்ஷகர்களான அங்கத்தினராய் ஏற்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஸத்க்ரந்த ப்ரகாசனஸபைப் புத்தகங்கள்

இந்த ஸபையின் மூலமாகத் தமிழ் லிபியிலும், தெலுங்கு லிபியிலும் நம்முடைய ஸம்ப்ரதாய க்ரந்தங்க ளெல்லாம் மிகவும் அழகிய முறையில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டு வருகின்றன.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

“ஸ்ரீராமாநுஜன்”

என்ற பெயரால் மாதப் பத்ரிகையும் தமிழ் தெலுங்கு உபய பாஷைகளிலும் தனித்தனி நடத்தப்பட்டு வருகின்றது.

ஷெ. மாதப்பத்ரிகையானது ஒருமாதம் உபந்யாஸ வியாஸங்கள் கொண்டும், மற்றொரு மாதம் வியாக்கியானப் பகுதிகள் கொண்டும் வெளிவருகின்றது.

ஷெ. ஸத்க்ரந்த ப்ரகாசன ஸபையில் மொத்தமாக 250 ரூபாய் செலுத்துகிறவர்கள் பேட்ரன்கள்.

100 ரூபாய் செலுத்துகிறவர்கள் ஜீவிய சந்தாதாரர்கள்.

வருஷந்தோறும் (போஸ்டேஜ் உள்பட) 10 ரூபாய் சந்தா செலுத்துமவர்கள் ஆர்டினரி மெம்பர்கள்.

ஆக இம்மூன்று வகுப்பிலும் சேர்ந்தவர்கள் மாதப் பத்ரிகைக்காகத் தனிப்பட்ட சந்தா செலுத்தவேண்டிய தில்லை. மாதப் பத்ரிகை மாத்ரம் விரும்புமவர்களுக்கு

தமிழ்ப் பத்ரிகையின் வருஷச் சந்தா ரூ. 2-8-0 } இந்த சந்தாதாரர்களுக்கு
தெலுங்கு பத்ரிகையின் வருஷச் சந்தா ரூ. 3-0-0 } ஒன்று விட்டொரு மாதமே பத்ரிகை வரும்.

மற்றும் இது ஸம்பந்தமான விசேஷ விளம்பரம் தருவித்துப் பார்க்க. ஸத்க்ரந்த ப்ரகாசன ஸபையின் மூலமாக வெளிவந்த தமிழ்ப் புத்தகங்கள்.

	ரூ.	அ.		ரூ.	அ.
1. பூர்வாசார்ய வைபவம்	1	8	13. ஷெ. ஆரூம்பத்து	2	3
2. ஆசார்ய ஹ்ருதயஸாரம்	4	0	14. ஷெ. 7, 8, 9, 10 பத்துக்கள்	8	0
3. திவ்யப்ரபந்தஸாரத்திரட்டு	1	0	15. திவ்யப்ரபந்தக்கண்ணாடி	0	12
4. பன்னிரு திங்கள நுபவம்	2	0	16. விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம வுரை	1	0
5. நித்யாநுஸந்தானம் மூலம்	1	0	17. ஸ்ரீதேசிகர ஹஸ்யமாலை 1 to 16	1	0
6. ஷெ. உரை	2	9	18. திருவாய்மொழி இரண்டாம்பத்து		
7. பரந்த ரஹஸ்யம் மாணிக்கமாலை	1	4	திவ்யார்த்த தீபிகையுரை	2	0
8. ஸ்ரீராமாநுஜன் முதல் தொகுதி	4	0	19. ஆசார்யஹ்ருதய வியாக்கியானம்		
9. கத்யத்ரய உரை	1	2	(மணவாளமாமுனிகள்ருளியது)	4	4
10. திருப்பாவையுரை	1	4	20. ஸ்ரீராமாநுஜன் தொகுதி 2	4	0
11. பகவத்விஷயம் ஈடு முதற்பத்து	1	12	21. திருவாய்மொழி மூன்றாம் பத்து		
12. ஷெ. இரண்டாம்பத்து	2	0	திவ்யார்த்த தீபிகையுரை	2	8

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

இதில் 1 ரெ. புத்தகம் மறுபதிப்புச் செய்ய நேர்ந்தபடியால் ஷஷ்டி பூர்த்தி நினைவு மாலையின் முதல் மலராக மறுபதிப்புச் செய்து வெளியிடப் பட்டிருக்கின்றது.

கடிதப் போக்கு வரத்துகளுக்கும் மணியார்டர் அனுப்புவதற்கும் விலாஸம்:—

P. B. அண்ணங்கராசாரியர், க்ரந்தமாலா ஆபீஸ், காஞ்சிபுரம்.

ஸ்ரீஸ்வாமியின் பெருமையைப் பற்றின ஸ்ரீமுகங்கள்.

இச்சமய விசேஷத்தில் பலமஹான்கள் நம்ஸ்வாமி விஷயத்தில் தங்களுக்குள்ள மதிப்பையும் ஈடுபாட்டையும் விளக்கிப் பல திருமுகங்களையனுப்பியுள்ளார்கள். அவற்றில் சில திருமுகங்களே இங்கு வெளியிடப்படுகின்றன.

ஸ்ரீமதுபயவே. ஸ்ரீமத் பரமஹம் ஸேத்யாதி திருக்குறுங்குடி ஜீயர் ஸ்வாமிகளின் திவ்ய ஸ்ரீ முகம்.

“ஆசார்ய சிகரம்”

ஸ்ரீ உவே. ஸ்ரீ காஞ்சி அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமியினுடைய அபரிமிதமான வித்வத்தும், அனேக வியாக்கியானங்களையும் அனேக ஸ்ரீ கோசங்களையும் செவ்வனே பணித்தருளும் செவ்வியும், கம்பீரவாக் சாதூர்யத்தாலே காலக்ஷேப உபந்யாஸாதிகளைப் ப்ரஸாதித்தருளும் பெருமையும், வாத்ஸல்ய ஸௌசீல்யாதி குணதிசயங்களும் விசத வாக்கிகாமணியான மணவாள மாமுனிகளின் மாஹாத்மியம் போலே வாசாமகோசர மாயிருக்கையாலே அவற்றை யெடுத்துரைக்க வாயோரீரைஞ்ஞாறுபெற்ற அரவரசப் பெருஞ் சோதியான அனந்தன்தானும் சக்தனோவென்று ஸந்தேஹிக்க வேண்டும்படி புள்ளது. ஆயினும் ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் பரமானந்த பரீவாஹ ரூபமான வியாஸமொன்று அவதரித்தாகிறது. ஸமயத்தில் வந்துசேரும்.

திருமடம். ஸ்ரீ கார்யம் திருஷ்ணையங்கார்.

திருக்குறுங்குடி. 9-3-51

திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீ. உ. வே. வை. மு. கோயால்குஷ்ணமா
சார்யஸ்வாமியின் திருமுகம்.

ஸ்ரீ காஞ்சிபுரம் மஹாவித்வான் ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமிகளைப் பாலப்பிராய முதலறிவேன். அந்த ஸ்வாமியை, நாஸ்திகம் தாண்டவ மாடும் இக்காலத்தில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸமயத்தை உத்தரீப்பிக்கத் தோன்றிய ஓரவதார புருஷராகவே மதிக்கின்றேன். அந்த ஸ்வாமியை யறியாதவர் இந்த பாரத நாட்டிலேயே யிரார். அந்த ஸ்வாமி ஸம்ஸ்க்ருத த்ராவிட வேதங்களை ஸாங்கமாக அதிகரித்து அவை வாசோவிதேயமாய் நிற்க, மிக்க பெருந்திரளான குழுவில் ரத்நங்களான பரமார்த்தங்களை வாரிவாரி யிறைப்பதும், திவ்ய ப்ரபந்தம் முற்றவும் பூர்வாசார்யர்களின் வ்யாக்யானங்கட்கு முரண்படாது பலரும் மனங்கொண்டு போற்ற வ்யர்க்யான மிட்டிருப்பதும் உலகெலாமறிந்து போற்றப்படுவனவாகும்.

ஆயிரக்கணக்காகத் திரண்டு பேரிரைச்சலிட்டுக் கொண்ட பெருங்கட்டத்தில் இந்த ஸ்வாமி யெழுந்தருளியிருந்து உபந்யஸிக்கத் திருப்பவளங்களைத் திறந்தபோது பொங்குமா கடலொலியவிந்தது போல் எங்கும் ஸ்தப்தமாய்விட இந்த ஸ்வாமியின் பெருமிடறே கங்கா ப்ரவாஹம்போல் தட்டுத்தடங்களின்றிப் பொழியும் அதிசயத்தை ஒருகால் காணும் பாக்கியம் அடியேனுக்குக் கிடைத்தது. ஒரு கீறலுமின்றி முத்துக் கோத்தாற்போல் அட்சரங்களமையச் சிறந்த சைலியில் இன்சுவை பொதியக் கம்பீரமான பொருளோடு இந்த ஸ்வாமியின் லேகநம் மிளிர்வதையும் ஸேவித்துள்ளேன். அபாரமான யோக்யதையுடன் தென்மொழி வடமொழி என்ற இரண்டு மொழிகளிலும் தட்டுத்தடங்களின்றி ப்ரஸங்கஞ் செய்வதும் எழுதுவதுமாகிய இரண்டு திறனும் ஒருங்கே அமைந்த வ்யக்தி வேறொன்று நபுதோ நபவிஷயதி என்றே த்ரிகரண சுத்தியோடு விண்ணப்பித்துக் கொள்கின்றேன்.

இப்படிப்பட்ட மஹான் விஷயத்தில் மிக்க ஈடுபாட்டினால் இந்த ஸ்வாமியின் ஷஷ்டியப்த பூர்த்தி மஹோத்ஸவத்தை வெகு சிறப்பாகக் கொண்டாட ஒரு ஸங்கம் மேற்கொண்டுள்ளதென்பது மஹத்ப்ரமோத ஸ்தானம்.

இந்த மஹாவித்வான் ஸ்வாமி பல்லாண்டு பல்லாண்டாய் அரோகத்ருட காத்ர ராக எழுந்தருளியிருந்து தாம் மேற்கொண்டுள்ள வாக்கினாலும் ஹஸ்தத்தினாலும் லோகோஜ் ஜீவநார்த்தமாகச் செய்யும் கைங்கர்யங்களை அநவரதம் செய்து வாழுமாறு பேரருளாளான எம்பெருமான் க்ருபை செய்வானாக.

6-3-51

வை. மு. கோபால திருஷ்ணமாசார்யன்

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீமான் உ. வே. திருக்குடந்தை இளையவில்லி ஸ்ரீநிவாஸாசார்யஸ்வாமியின் ஸ்ரீமுகம், ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்

“நலத்தால் மிக்கார் குடந்தை” என்றும், “வாழ்தொல் புகழார் குடந்தை” என்றும், “செழுமாமணிகள் சேருந் திருக்குடந்தை” என்றும், மகிழ்மாலை மார்பினன் மகிழ்ந்து கொண்டாடுகிறபடி மிகப் பெருமைவாய்ந்த திருக்குடந்தையில், “த்ராவிடச் ச்ருதிதர்சக:” (தமிழ்மறை காட்டியவர்) என்று கொண்டாடப்படுகிற குடந்தையன் கோவலனின் குடியடியராய் விளங்கி, அவனுக்கந்த தமிழ்மறை கொண்டு அவனுக்கு அநவரத மந்தரங்க வடிமைசெய்து, அவ்வடிமை தானும் சில காலத்தோடு நில்லாதே பின்னாலும் பெரிது அடிமைபூண்டு வாழும்படி பரமாநுக்கிரஹம் பண்ணியருளிப் போந்த முன்னவர்களின் திருவடி ஸம்பந்தமும் திருமேனி ஸம்பந்தமும் வாய்க்கப் பெற்று, ஸ்ரீ ஆராவமுதாழ்வான் திவ்ய ஸன்னிதியில் ஆழ்வார்களருளிச் செயலை அநு ஸந்திக்கும் பரமபாக்கியம் பெற்றபடியினால்,

“நல்லரன் நாரணன் நான்முகனுக் கிடந்தான் தட்ப்குழந்தழகாயகச்சி” என்றும், “வரந்தருமாமணி வண்ணனிடம் மணிமாடங்கள் குழந்தழகாயகச்சி” என்றும், “முத்திதரு நகரேழில் முக்கியமாங்கச்சி” என்றும், “காசி முதலாகிய நன்னகரியெல்லாம் கார்மேனி யருளாளர் கச்சிக்கொவ்வா” என்றும், “தொண்டைநாடு சான்றோருடைத்து” எனப் புகழப்பட்ட, “தொண்டையெனும் மண்டலத்தில் நடுவில் பாரில் தூநில மெய்விரதம்” என்றும், கலியனாலும், கலியனாரை குடிகொண்ட கருத்துடையோனான தாப்புற் குலமணியாலும் கொண்டாடப்பட்ட கச்சிமாநகரின் கண், “கச்சிதனில் கண்கொடுக்கும் பெருமாள்” என்றும், “கருதவரந்தருந் தெய்வப் பெருமாள்” என்றும் வியப்பாக விருதாதும்படி பெருந்தேவியாருடன் விளங்கிநிற்கிற பேரருளாளன் திவ்ய ஸன்னிதியில், அடியார்கள் குழாங்களுடன் அநவரதம் ஆழ்வார்களருளிச் செயலை ஒதி நிற்குந்தலைவரான ஸ்ரீ உ. வே. மஹாவித்வான், அண்ணங்கராசார்யஸ்வாமியின் நட்புக்கு முப்பது வருடங்கட்கு முன்பே பாக்கியம் பெற்றவனடியேன்.

நமது ஸ்வாமியின் ஷஷ்டியப்த பூர்த்தி மஹோத்ஸவம் நிகழும் விக்குதி, பங்குனி விசாகத்திலாதலால், அந்த ஸ்வாமி ஸம்பந்தமான பெருமைகளை அறிந்த மட்டில் சுருக்கமாக எழுதியனுப்ப வேண்டுமென்று ஸஹ்ருதயர்களிடமிருந்து ஒரு பத்திரிகை கிடைத்தது.

ஸ்ரீ பாகவதோத்தமர்களின் பெருமைகளை எவருமறிந்து பேசமுடியாதென்பது எவருமறிந்த விஷயமேயாகிலும் ஸ்ரீஸ்வாமி ஷஷ்டியப்தபூர்த்தி நன்னாளில் நமக்கும் சிறிது ஸம்பந்தம் கிடைக்கப்பெறுவிறதே என்றே ஒருவாறு எழுதத் துணிகிறேன்.

(1) ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் திருவம்சப் பெருமை வாசாமகோசரம்.

(2) பிரதி தினம், சிற்றஞ் சிறுகாலையில் வடமொழிமறை யோதிக்கொண்டு, கச்சிப் பேரருளாளன் மாடவீதிப்ரதக்ஷிணமாகப் பெரிய கோஷ்டியுடன் எழுந்தருளும் அழகு மிகவும் சிறந்தது.

(3) பின்னர், வெள்ளக்குளமென்கிற தெண்ணீர்ப் பொய்கையில் நீராடி அங்குத்தானே அனுஷ்டானங்கள் பண்ணி அங்கிருந்து ப்ரபந்த காயத்ரியைப் பாராயணம் பண்ணிக்கொண்டு திவ்ய தேஜஸ்ஸுடன் திருமானிகைக் கெழுந்தருளும் பெருமை பகரவொண்ணாதது.

(4) அதன் பின்னர், ஸன்னிதியில் விச்வரூபமாகி பேரருளாளன் திருவாராதனங் கண்டருளுகையில் பெரிய திருவோலக்கத்தில், நாலாயிரக்கிரமமாக ஸேவை சாற்றுமுறை செய்யும் சதிர், சாதுசனங்கள் ஸந்தோஷமாக அனுபவிக்கும்படி.

(5) நித்தியோத்ஸவாதிகளான எல்லா உத்ஸவங்களிலும் அகலாது இயல் கோஷ்டியை அலங்கரிக்கும் ப்ரகாரங்களை அமைத்துக்கொள்ள அவரேயறிவர்.

(6) நெடுநாளாகத்தாம் நிறுவியுள்ள வேதவேதாந்த வைஜயந்தீ பாடசாலையி னுடையவும், சிறிது பின்னால் அமைக்கப்பட்ட ஸ்ரீ நம்பிள்ளை ஸன்னிதியினுடையவும், காலக்ஷேப திருவாராதன, லௌகிக கார்ய நிர்வாஹங்களை, எந்த கைங்கர்யங்கட்கும் இடையூறின்றி இனிது நடத்துங்காட்சி ஆச்சர்யமாகவிருக்கும்.

(7) கிரந்தங்கள் எழுதுவதிலோ, அச்சிட அனுப்புவதிலோ, வருகிற ப்ரபு களை உடனுக்குடன் தவக்கமின்றிச் சோதித்து, புத்தகமாக விரைவில் வெளியிடு வதிலோ உள்ள விநோதம் விவேகிகள் வியக்கும்படியாயிருக்கும்.

(8) சென்னை மாநகர் தொண்டைமண்டலக் கலாசாலையில் ஸ்வாமியின் உபந் யாஸங்களில் பல உபந்யாஸங்களைக் கேட்டு அனுபவித்திருக்கிறேன். அவ்வானந்தாநுபவ காலத்தில் ரஸிகர்களனைவரும் ஆனந்தக்கடலில் அமிழ்ந்தே யிருப்பார்களென்றால், அது சிறிதேனும் மிகையாகாது.

(9) ஸ்வாமியால் வெளியிடப்பட்ட ஆழ்வாராசார்யாதிகளின் ஸ்ரீஸூக்தி வ்யாக்யானரீதிகள் எவரும் எளிதிலறியும் வண்ணமே விளங்கும்.

10. எம்பெருமானுருடைய கிரந்தங்கள் முதலாக, ப்ரதான ஆசார்யர்களு டைய கிரந்தங்களனைத்தையும், மாலை மாலையாகத் தொடுத்து, மாலுக்கச்சு செய்த அரிய பெரிய கைங்கர்யத்தை யறிந்த வைணவ வுலகமனைத்தும் மால்கொண்ட சிந்தை யாய் மனமார வாழ்த்தி நிற்கின்றது.

11. வடமொழியிலும், தென்மொழியிலும், இவ்விரண்டும் விரவிய மணி ப்ரவாளத்திலும், ஹிந்தி, தெலுங்கு முதலான பலபாஷைகளிலும் பலருக்கும் பாங்கான படியில் எழுதிப் பரவச்செய்யுமதைப் பார்க்கும் பாரோர்களுல்லாம் பரவிப் பணிந் தேத்தி நிற்கின்றனர்.

இச்சிறப்புக்கெல்லாம் காரணம் தேடிக்கண்டறிய வேண்டும் படியோவிருக் கிறது; பெரிய பிராட்டியாரும் நஞ்சேயரும், தம் அவதாரத்துக்குப் பாங்காகக்கொண்ட பங்குனி மாதம்; திருநாவீறுடைய பிரான் திருவவதரித்த திருவிசாக நக்ஷத்திரம்; *வேதாந்த தேசிக கடாஷ்வீவருத்த போதம்* என்று ஆரம்பித்துப் போற்றப்படும் ப்ரதிவாதி பயங்கரம் ஸ்ரீ அண்ணனின் திருஉம்சம்; வேறு என்னபாக்கியம் வேண்டும்.

இதெல்லாம் ஒரு புறமிருக்க, மஹா வித்வானாய் மிகவும் மஹீயராயிருந்த ஸ்ரீ ஜகத்குரு, காதி. அனந்தாசார்ய ஸ்வாமியின் பரமாருக்ஷரஹம் பெற்ற பரிசு.

இப்பெருமைகளை கோக்குமிடத்து, 'சேராதனவுளவோ பெருஞ்செல்வர்க்கு' என்கிற கம்பநாட்டாழ்வார் பாசுரமே கருத்தில் காட்சி கொடுக்கிறது.

இவ்வண்ணம் வரைந்த விஷயங்களெல்லாம்-நேரில் அநுபவித்த பலகடல்கள் போன்றவற்றில் சிறு திவலையேயாகும். அநுபவித்துப் பூர்த்தியாக எல்லைகாண முடியாதவற்றில் மேலும் முயன்றுதான் பயன் என்னே! என்று இத்துடன் நிற்கின்றன.

ஸ்ரீ ஸ்வாமி, பகவத் பாகவத ஆசார்ய கடாசுங்களால் உத்தரோத்தரம் மிகுந்த ஆயுராரோக்யஸ்தஸந்தானாதி ஸகல ச்ரேயஸ்ஸுகளுடன், நெடுங்காலம் எழுந்தருளியிருந்து, உலகினரனைவருமினிது வந்துய்யும் வண்ணம் திவ்யஸூக்தியபிவ்ருத்திகளைச் செய்துகொண்டு விளங்கவேண்டுமென, ஸ்ரீ காமளவல்லீ நாதனாய், ஸ்ரீவைதிக விமானாதிஷ்டாதாவான ஆராவமுதாழ்வானை அநவரதமடி பணிந்திறைஞ்சுகின்றன.

விக்ருதி, மாசிப், பூராடம்
33 நெ. கருணைக் கொல்லை அக்கிரஹாரம்,
திருக்குடந்தை

இளையவில்லி
தி. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியன்,

ஸ்ரீமத். உ. வே. நியாய வேதாந்த வித்வான்.
காரப்பங்காடு. வேங்கடாசார்ய ஸ்வாமியின் ஸ்ரீமுகம்.
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:
“ ஜகதாசார்யர் ”

ஸ்ரீவைஷ்ணவ உலகத்தில் ‘ஜகதாசார்யர்’ என்னும் திருநாமத்தைக் கேள்விப் படாதார் இல்லை என்றே சொல்லலாம். ஒப்பற்ற மஹிமையுடையவராய், நஞ்சீயராலே ‘நம்முடையபிள்ளை திருக்களிகன்றிதாஸர்’ என்று அபிமானிக்கப்பட்டவராய், ‘நம்பிள்ளை கோஷ்டியோ? நம்பெருமாள் கோஷ்டியோ? என்று விகல்பிக்கலாம்படி மஹாஸத்ரு த்தியுடையராய் எழுந்தருளியிருந்த நம்பிள்ளையே ‘ஜகதாசார்யர்’ என்று கொண்டாடப்படுகிறார். இம்மஹானுடைய திருவடிகளில் ஆச்ரயித்திருந்த பெரியவாச்சான் பிள்ளையும் வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளையும் ஸப்ரஹ்மசாரிகளாக வாழ்ந்து ஸகல சாஸ்த்ரார்த்தங்களையும் கற்றறிந்தவராவார்கள். ஸூக்ஷ்மதர்சிகளான இவ்விரு ஆசிரியர்களையும் ‘நம்பிள்ளைக்கு நயநத்வயம்’ என்பர் ஆன்றோர்.

இம்முன்று மஹான்களாலும் இவ்வுலகுக்கு விளைந்த மஹேபகாரம் அபரிமிதம் என்று தான் பேசலாம்.

மணவாள மாமுனிகள் தமது உபதேச ரத்தின மாலையில்:—

“தெருளுற்ற ஆழ்வார்கள் சீர்மையறிவாரார்

அருளிச்செயலை யறிவாரார்—அருள்பெற்ற

நாதமுனி முதலானந் தேசிகரையல்லால்

பேதைமனமே யுண்டோ பேசு ”

என்னும் பாசுரத்தில்—பரமபுருஷனுடைய பரம க்ருபையால் சிறந்த அறிவு பெற்றுள்ள ஆழ்வார்கள் பெருமையை அறியத்தக்கவரார்? அவர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திவ்ய ப்ரபந்தங்களின் மஹிமையை அறியத்தக்கவரார்? அவர்கள் க்ருபைக்குப் பாத்ர பூதரான நாதமுனிகள் முதலான நம் பூர்வாசார்யர்களை யொழிய ஆராகிலுமுண்டோ?

உண்டாகில் சொல்லிக்காண்" என்று ஆழ்வார்கள் அருளிச்செயல்கள், ஆசார்யர்களுக்குள்ள பெருமையைப் பேசியனுபவித்து அதன்பின்

"நம்பிள்ளை தம்முடைய நல்லருளா லேவியிட"

"தெள்ளியதா நம்பிள்ளை செப்புநெறி தன்னை "

என்னும் பாசுரங்களில் க்ருபாமாத்ர ப்ரஸந்நாசார்யரான நம்பிள்ளை தம்முடைய குளிர்ந்த அருளாலே திருவாய்மொழிக்கு ஒரு வ்யாக்யானம் பண்ணுமென்று நியமித்தருள பெரியவாச்சான் பிள்ளை அதை அனுஸரித்து அந்த திவ்ய ப்ரபந்தத்திற்கு இருபத்து நாலாயிரப்படி அருளிச்செய்ததையும் வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை ஈடுமுப்பத்தாருயிரம் அருளிச்செய்ததையும் அருளிச்செய்திருக்கிறார்.

பெரியவாச்சான் பிள்ளை அநுக்ரஹித்த ஸகல அருளிச்செயல்களின் வ்யாக்யாநங்களையும், ஸ்ரீராமாயணத்தில் பல பல ச்லோகங்களுக்கு இன்சுவையே வடிவெடுத்த வ்யாக்யானங்களையும் ஸ்தோத்ர ரத்நாதி வ்யாக்யாநங்களையும் அனுபவிக்குங்கால் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ உலகத்திற்கு இம்மஹான் செய்த மஹோபகாரங்கள் அதிப்ரஸித்தங்களென்று உபபாதித்தச் சொல்லவும் வேண்டுமோ?

மணவாள மாமுனிகள் 'வள்ளல் வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை' என்று அருளிச்செய்திருக்கிறார். ஸமகாலத்திலவர்களை யொழிய, பின்புள்ளாரும் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி ஈடுமுப்பத்தாருயிரம் என்னும் க்ரந்தத்தை உபகரித்த ஓளதார்யத்தையே புகழ்ந்து வள்ளல் என்றும், ஆழ்வார் ஊருநாடுமூலகமுந் தம்மைப் போலிருக்கும்படி திருவாய்மொழி பாடினாற்போல் இவர் நாடறிய ஈடுநன்குரைத்தது என்றும் கொண்டாடுகிறார்.

இவ்வாறு தாமும், தமக்கு நயநத்வயமான சிஷ்யர்கள் முகமாகவும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ உலகத்திற்குப் பரமோபகாரத்தைச் செய்தருளிய ஜகதாசார்யரான நம்பிள்ளையின் திருவவதாரமே ஜகதாசார்ய ஸிம்ஹாஸநாதிபதியா யெழுந்தருளியிருக்கிற காஞ்சிப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமி என்னும் வீஷயம் உலகறிந்ததேயாம்.

நம்பிள்ளை ஸகல சாஸ்த்ரங்களையும் வரியடைவே நற்றறிந்து அந்தப்பாண்டித்யம் முழுவதையும் அருளிச் செயலுபந்யாஸங்களிலே உபயோகப்படுத்தி வந்தார் என்பது ப்ரஸித்தம். பெரியவாச்சான் பிள்ளை வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை ஆகிய இம்மஹான்களின் அருளிச்செயல் வ்யாக்யாநங்களிலும் ஸகல சாஸ்த்ரார்த்தங்களையும் நாமனுபவிக்கிறோம்.

நம் ப்ரதிவாதிபயங்கரம் ஸ்வாமி உபந்யாஸங்களிலும், பெரியவாச்சான் பிள்ளையைப் போலவே உபகரித்த திவ்யப்ரபந்த திவ்யார்த்த தீபிகை என்னும் அருளிச்செயல் வ்யாக்யானங்களிலும் பஞ்சஸ்தவம் முதலான ஸ்தோத்ர வ்யாக்யானங்களிலும் ஸகல சாஸ்த்ரார்த்தங்களையும் ப்ரத்யக்ஷமாக அனுபவிக்கும்படி பாக்கியம் பெற்றுள்ள நமக்கு ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் அவதாரத் தன்மை ப்ரத்யக்ஷஸித்தம்.

நாளது பங்குனி விசாகம் ஸ்ரீ ஸ்வாமி திருவவதரித்த நன்னாளாகும். ஸ்ரீஸ்வாமியின் பெருமைக் கனுகுணமாயும் சிஷ்யகணங்கள் பலவற்றின் அன்புக்குச் சேரவும் ஷஷ்டி அப்தபூர்த்தி மஹோத்ஸவம் காஞ்சியிலும் சென்னைமாநகரத்திலும் கொண்டாடப்படவிருக்கிறது. ஸ்ரீ ஸ்வாமி இவ்வுலகில் எண்ணிறந்த ஷஷ்டி அப்தபூர்த்தி மஹோத்ஸவங்களைக் கண்டருளி ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயை ப்ரவசனமுகங்களாலும் க்ரந்தமுகங்களாலும் ஓங்கித்தழைக்கச் செய்து எழுந்தருளியிருக்க ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி அருள்க.

வெங்கடாசாரி, காரப்பங்காடு.

॥ श्रीरस्तु ॥

॥ श्रीमते रामानुजाय नमः-श्रीमद्वरमुनये नमः ॥

श्रीकाञ्ची प्रतिवादिभयंकर अण्णङ्गराचार्यस्वामिपाद

वैभवसंग्रहात्मिका

(श्रीकैरविणीनिवासिना अ. मु. श्रीनिवासाचार्येण प्रणीता ।)

॥ आचार्यवैभवद्विशती ॥

— पूर्वशतकम् —

अभिवाद्य सद्गुरूणामङ्घ्रिसरोजातयुगलमभिरामम् ।

अण्णङ्गरार्यचर्यामृतमिदमवतारयामि बुधभोग्यम् ॥१॥

काञ्चीवादिभयङ्करवंशोयाण्णङ्गरार्यशुभचर्याम् ।

उपवर्ण्य तद्गुणौघप्रवणानां हृत्प्रहर्षयिष्यामि ॥२॥

सर्वे पूर्वाचार्यास्संमिलितास्सन्त इह समाजमुः ।

अण्णङ्गरार्यमूर्त्येत्यभिनन्दद्भ्यो नमोऽस्तु विद्वद्भ्यः ॥३॥

ஸ்ரீகாஞ்சி பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமியின்
வையவங்களைச் சுருக்கமாகவுரைக்குமதான

ஆசார்ய வையவ த்விரதியின் தமிழ்க் கருத்துரை.

திருவல்லிக் கோணர். அ. மு. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் எழுதியது.

பூர்வ ச த க ம்.

—: 0 :—

1. பூர்வாசாரியர்களின் இணையடியையிறைஞ்சி அவர்களின் அருளைக்கொண்டு அண்ணங்கராசார்ய சர்யாம்ருத மென்னுமிந்த க்ரந்தத்தை வித்வான்களுக்கு உணவாக அளிக்கின்றேன்.

2. ஸ்ரீகாஞ்சி ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமியின் பெருமை களைப் பேசி, அவருடைய திருக்குணங்களி லீடுபட்டிருக்கும் பெரியார்களின் உள் ளத்தை உகப்பிக்கப் புகுகின்றேன்.

3. நம்முடைய ஸம்ப்ரதாயத் தலைவர்களான ஸகல பூர்வாசார்யர்களும் திரண்டு வந்து அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமியாக அவதரித்தார்களென்று கொண்டாடும் வித் வான்கள் பலருளர் ; முன்னம் அவர்களைத் தொழுதிறைஞ்சுவோம்,

शठरिपुयतिपतिवरवरयमिनां पर्यायभूत एवासौ ।

गुरुरिति कृतशपथानां सूनृतवाचां सतां वृणे चरणौ ॥4॥

हस्त्यद्रिनाथशर्मा प्रथितो वाण्यां हि योऽत्र गैर्वाण्याम् ।

अण्णङ्गरार्यनाम्ना त्रिभुवनविदितस्स एव गुरुवर्यः ॥5॥

“ काञ्चीसौम्यवरोपयन्तृयमिराट्कारुण्यसंपादितश्रीमद्द्राविडवेदभाष्यविशदज्ञानामृतास्वादनम् ।

वात्स्यश्रीमदनन्तदेशिककृपासंप्राप्तभाष्यामृतं वन्दे वादिगायङ्गरार्यकुलजं हस्त्यद्रिनाथं गुरुम् ॥ ”

इति शिष्यबृन्दनित्योद्गीतसुपद्योक्तशुभगुणोत्थितम् ।

वत्सान्ववायसिन्धोः कौस्तुभमण्णङ्गरार्यगुरुमीडे ॥6॥

अण्णङ्गरार्यगुरुणा रचितान् सदग्रन्थतल्लजान् फणिराट् ।

अपि नहि संख्यातुमलं, प्रथितो भुवने प्रभाव एषोऽस्य ॥7॥

वयमिह तद्गुरुसूक्तिप्रचयैराकृष्टमानसा विवशाः ।

तद्गुणपयोधिकणिकास्वादनहेवाकतः प्रवृत्तास्सः ॥8॥

स्वामिप्रभावमतुलं प्रातस्सायं च चिन्तयितुमिच्छा ।

विलसति येषां तेषां प्रहर्षपुष्ट्यै च नः प्रवृत्तिरियम् ॥9॥

4. ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஜீயரென்னும் ஆசார்ப் சிகாமணிகள் மூவரும் நம் ஸ்வாமியாகத் திருவுருக் கொண்டபடியே யென்று ஆணையிட்டுக் கூறுகின்ற மெய்ம் மொழியாளர்களின் திருவடிகளையே தஞ்சமாகக் கொள்ளுகின்றேன்.

5. வடமொழியில் ஸ்ரீஹஸ்த்யத்ரி நாத சர்மா வென்று வழங்கப்பட்டுவரும் ஸ்வாமி அண்ணங்கராசார்ய ரென்று உலகம் யாவுமுரை நிற்கின்றார்.

6. “ காஞ்சீ ஸௌம்யவரோபயந்த்ருபயிராட்காருண்யஸம்பாதித ஸ்ரீமத்தரர்விட வேதபாஷ்ய விசதஜ்ஞாநாம்ருதாஸ்வாதநம், வாத்தஸ்ய ஸ்ரீமதநந்த தேசிகக்ருபாஸம்ப்ராப்த பாஷ்யாம்ருதம் வந்தே வாதிபயங்கராசார்ய குலஜம் ஹஸ்த்யத்ரிநாதம் குகும்.”

என்று அடியார்கள் நிச்சலுமநுஸந்திக்கும் தனியனில் விளங்கும் பெருமை பொலிந்து ஸ்ரீவத்ஸகுலதிலகரார்த் சிகாமம் நம் ஸ்வாமியைத் துதிக்கக் காணைப் பட்டிருக்கின்றேன்.

7. ஸ்ரீஸ்வாமியருளிச் செய்த மிகப் பிறந்த க்ரந்தங்கள் ஆயிரவாய் படைத்த ஆதிசேஷனாலு மெண்ணப்போகாதவை ; இப்படிப்பட்ட பெருமை நம் ஸ்வாமிக்குள்ள தென்பது உலகமுழுது முணர்ந்ததேயாம்.

8. அப்படிப்பட்ட நம் ஸ்வாமியினுடைய ஸ்ரீலக்ஷ்மிகளில் நாம் ஈடுபட்டுள்ள தனாலேயே அவரது குணக்கடலில் சில திவ்யகளைப் பருகிக் களிப்போமென்று குதூ ஹலந்தூண்டக் கிளம்புகின்றோம்.

9. இப்படிப்பட்ட நம் ஸ்வாமியின் சிறந்த பெருமையை அல்லும்படலு மநு ஸந்திக்க விருப்பமுடையாரை உகாமிக்க வென்பதும் இப்பெருமைநால் பணிக்குப் படுகின்றது.

யதிபதிदर्शनतत्त्वं वरवरयोगीन्द्रसूक्तिहृदयं च ।
 यस्य वचोभिरनर्घैस्सन्तो जानन्ति स गुरुयमेव ॥10॥
 श्रीमल्लोकाचार्यत्रय्यन्ताचार्यसूक्तिवृन्दानि ।
 अधिगत्य निर्विशेषं सारग्राही स एष गुरुवर्यः ॥11॥
 यस्य तु हृदयं सततं निरवधानेव समुचितानर्थान् ।
 प्रतिपद्यते तमेनं प्रवदन्ति गुरुं ध्रुवाः प्रशस्तधियम् ॥12॥
 येनाविष्कृतमर्थं सन्तस्सर्वेऽपि सादरं शिरसा ।
 मनसा चात्यग्निरन्दन्त्येष गुरुर्लसति शाश्वतजयश्रीः ॥13॥
 त्रिशताभ्यधिकसुचारुप्रबन्धनिर्माणनैपुणीभूम्ना ।
 आसेतुशीतशैलं प्रथितो गुरुवर्य एक एवैषः ॥14॥
 * सिद्धमिति देशिकोक्तिप्रतिपादितलक्षणस्य पौष्कर्यम् ।
 एतस्मिन् खलु सूरावेकस्मिन् वीक्ष्य भोदते भुवनम् ॥15॥
 शठरिपुकलिजित्प्रमुखप्रणीतदिव्यप्रबन्धवृन्दानि ।
 यद्याख्याभिर्विशदान्यासन् गुरुरेष निस्तुलो विद्वान् ॥16॥

10. எம்பெருமானார் தரிசனத்தி றுண்மையையும் மணவாள மாமுனிகளின் ஸ்ரீஸூக்திகளின் ஆழ் பொருளையும் நம் ஸ்வாமியின் அரிய பெரிய ஸ்ரீஸூக்திகளைக் கொண்டே உலகம் அறியப் பெறுவதனால் ஸ்வாமி யொருவரே தூமொழி வல்லவர் களில் தலைவராவார்.

11. பின்னாலோகாசார்யர் கொந்தாசார்யர் ஆகிய பேராசிரியர்களிருவருடையையும் ஸ்ரீஸூக்திகளை யெல்லாம் ஒதுங்கியதிகரித்து ஸாராஸாரவிவேகம் பண்ணி ஸாரத்தைக் கடைப்பிடித்தவர் நம் ஸ்வாமி.

12. நம் ஸ்வாமியின் திருவுள்ளமாவது எப்போதும் தீதற்ற ஏற்ற பொருள் களையே கொள்ளுமேயல்லாது ஆகரணத்தினால் அபார்த்தங்களைக் கொள்ளுவதென்பது ஒரு போதும் கிடையாது.

13. ஸ்வாமி வெளியிட்டருளும் அர்த்தங்களை ஸாத்விகர்கள் யாவரும் ஸர்வாத் மனா ஆதரித்துக் கொண்டாடுவதனால் எப்போதும் குறையாத வெற்றிப்புகழ் நம் ஸ்வாமியினுடையதேயாகின்றது.

14. முந்நாறுக்கு மேற்பட்ட மிகவுயர்ந்த க்ரந்தங்களையருளிச் செய்திருக்குந் திறமையினால் இடவந்தந்தொடங்கி இதுங்கடலளவும் புகழ்பெற்ற மஹாசார்யர் நம் ஸ்வாமி யொருவரேயாவார்.

15. தேசிகருடைய ந்யாஸ விம்சதியில் *ஸித்தம் ஸத்ஸம்ப்ரதாயே ஸ்திரதியமநகம்* என்கிற ச்லோகத்தினால் தெரிவிக்கப்பட்ட ஆசார்ய லக்ஷணம் முழுவதும் நம் ஸ்வாமி யொருவர் பக்கலிலேயே அமைந்துள்ளதென்று யாவருங் கண்டறிந்து களிக்கும்படியுள்ளது.

16. நம்மாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார் முதலான ஆழ்வார்கள் யாவருமருளிச் செய்த திவ்யப்ரபந்தங்களின் சீரிய பொருள்கள் நம் ஸ்வாமியின் வியாக்கியானங்க

श्रीयामुनार्ययतिपतिकूरेशतदात्मजादिगुरुकृतिषु ।

यद्याख्ययैव तत्त्वं विदन्ति विद्वांस एष गुरुरिन्धाम् ॥17॥

यस्सर्वशास्त्रसागरकूलकपधीविलास इति सर्वैः ।

विबुधैरभिनन्द्यस्सन् विलसति सर्वज्ञ एव गुरुरेव ॥18॥

दुर्वादिवादतूलानल इति शंसन्ति यं बुधास्सततम् ।

अन्वर्थवादिभीकरविरुदस्सूरिस्स एष गुरुसिंहः ॥19॥

यन्मुखनिर्गतसूक्तिषु लवलेशकलां बुधा उपादाय ।

उद्धात्य सदसि सपदि प्रख्यातिं यान्ति सोऽयमसमानः ॥20॥

दुर्वादिभीकरत्वं यसिन्नन्वर्थमनुभवन्त्यार्याः ।

तं प्रतिपक्षिभिरपि च स्तुत्यं नित्यं स्तवानि गुणविद्धः ॥21॥

यस्य गुणेन क्रीता अनसूयाः प्राज्ञपरिवृढाः प्रेम्णा ।

सूक्त्यनुरक्तास्सततं मोदन्ते, सोऽयमभिनवश्शठजित् ॥22॥

ளைக் கொண்டே விளக்கமாக அறியக்கிடக்கின்றமையால் ஸ்வாமியை ஒப்புயர்வற்ற வித்
வானென்று உலகம் போற்றுகின்றது.

17. ஆளவந்தார் எம்பெருமானார் ஆழ்வான் பட்டர் முதலான பூர்வாசார்யர்
களின் ஸ்ரீஸூக்திகளின் உண்மைப் பொருள்களையும் நம் ஸ்வாமியின் வியாக்கியானங்
களைக்கொண்டே அறியவேண்டியிருப்பதால் ஸ்வாமிக்கு நாம் பல்லாண்டு பாடக்
கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

18. ஸகல சாஸ்த்ரக் கடல்களையும் கரைகண்ட மஹாபுத்திமானென்று உலகம்
போற்ற நிற்பவர் நம் ஸ்வாமி.

19. அன்றியும், தூர்வாதிகளின் தூர்வாதங்களையெல்லாம் தீயினில் தூசாக்கவல்ல
நம்ஸ்வாமி ப்ரதிவாதி பயங்கரரென்று பரம்பரா ப்ராப்தமான பிருதை அந்வர்த்தமாகக்
கொண்டவர்.

20. ஸ்வாமியின் திருவாக்குலிருந்து வெளிவந்த ஸ்ரீஸூக்திகளிலின்றும் மிகச்
சில பகுதிகளையே திரட்டிக்கொண்டு இதர பண்டிதர்கள் அவற்றைச் சபைகளிற்
பேசிப் புகழ்பெறுகின்றனர்.

21. சிலபண்டிதர்கள் பொருமையினால் ஸ்வாமியிடம் எதிரம்பு கோக்கவந்து
உடனே பராஜயமடைந்து போவதனால் நம் ஸ்வாமியையே வாதிபயங்கரரென்னத் தகு
மென்று எதிரிகளும் கையெழுத்திடும்படியாகவுள்ளது; அப்படிப்பட்ட ஸ்வாமியின்
பெருமையை நாம் எடுத்துரைக்கவேண்டுவது அவசியமன்றோ.

22. அஸூயைக்கு வசப்படாத பண்டிதோத்தமர்கள் யாவரும் ஸ்வாமியின்
திருக்குணங்களில் நுவக்குண்டு ஸ்வாமியின் ஸ்ரீஸூக்திகளிலு மீடுபட்டு 'ஸாஷாத்
நம்பிள்ளையின் அபராவதாரமேயிவர்' என்று எழுதுதலும் கொண்டாடுகின்றனர்.

அண்ணங்கராசாரிய வைபவ த்விதீ.

यस्य मुखकमलनिर्गतसूक्तिसुधापागमुदितहृत्सकलम् ।
 भुवनं विभाति सोऽयं प्रत्यक्षो भट्टपादगुरुरेव ॥23॥
 चतसृषु भाषास्वपि च प्रतिमासं पत्रिकाः प्रकाशयता ।
 गुरुणाऽनेन धरित्री निखिलाऽपि पवित्रिता स्सूक्तिभैरः ॥24॥
 मात्सर्यभरितचित्ता अपि यत्कृतिरत्नवृन्दमाराध्य ।
 अन्तर्हृष्यन्तितमां गुरुरयमेको हि सत्यवैदुष्यः ॥25॥
 भुवि विकृतिशरदि गीने वकुलाभरणार्यमे शुभे काञ्चयाम् ।
 रत्नार्यपुत्रभावेनोदितमेन वदन्ति कारिसुतम् ॥26॥
 यस्य कुलवैभवं श्रीमुहुम्बिनम्ब्याख्यगुरुवरोपज्ञम् ।
 अप्यष्टदिग्गजौघे परिगणना चेति, गुरुरसौ मान्यः ॥27॥
 चौलोपनयनमुख्यान् संस्कारान् प्राप्य समुचिते वयसि ।
 द्राविडसंस्कृतविद्या निरवद्या अग्रहीद्गुरुसोऽयम् ॥28॥
 विद्याधीशाचार्येत्याख्याविख्यातमाध्वबुधवर्यात् ।
 तद्भ्रातृरामचन्द्राचार्यादात्मीयतातपादेभ्यः ॥29॥

23. ஸ்வாமியின் முகாரவிந்தத்தில் நின்றும் வெளிவந்த அமுதம்போன்ற ஸ்ரீஸூக்திகளைப் பருகிப்பருகி உலகமெல்லாம் உள்ளம்பூரித்திருக்கின்றது ; இப்பேராசிரியர் ஸாக்ஷாத் பட்டரேயாவார்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

24. தமிழ் ஸம்ஸ்க்ருதம் தெலுங்கு ஹிந்தியாகிய நான்கு பாஷைகளிலும் மாதப்பத்திரிகைகள் வெளியீடு முகமாகத் தம்முடைய புனிதமான ஸ்ரீஸூக்திகளை ஸ்வாமி உலகமெங்கும் பரவவிடுவதனால் இவ்வுலகம் முழுவதும் ஸ்வாமி ஸ்ரீஸூக்திகளினாலேயே தூய்மைபெற்று விளங்குகின்றது.

25. மாச்சரியங்கொண்ட மனத்தவருங்கூட நம்ஸ்வாமியின் நூல்களை மிகவாதரித்து இவரொருவரே உண்மையான பாண்டித்யம் பெற்றவரென்று உள்ளம் பூரிகின்றனர்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

26. விக்ருதியாண்டு பங்குனித்திங்கள் விசாகாஷத்திரத்தில் காஞ்சிமஹாபுரியில் ரங்காசார்ய ஸ்வாமிக்குத் திருக்குமாரராக இந்நிலவுலகில் திருவவதரித்த நம் ஸ்வாமியை ஸாக்ஷாத் நம்மாழ்வாருடைய அபராவதாரமென்றே அறிஞர் கூறுவர்.

27. எம்பெருமானார் நியமித்தருளின எழுபத்துநான்கு ஸிம்ஹாஸநாதிபதிகளுள் ஒருவரான முடும்பைநம்பியின் திருவம்சத்தில் தோன்றி, மணவாளமாமுனிகள் நியமித்தருளின அஷ்டதிக்கஜங்களில் பரிகளைபெற்ற குலப்பெருமை நம் ஸ்வாமியினுடையது.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

28—31. செளளம் உபநயனம் முதலிய சடங்குகளைக் காலகாலத்தில் பெற்றுத் தென்மொழிக்கல்விகளையும் வடமொழிக்கல்விகளையும் நன்குபயின்றவர் நம் ஸ்வாமி. த்வைதஸம்ப்ரதாயத்தில் வித்யாசார்யரென்று ப்ரஸித்தரான பண்டிதர், அவருடைய ஸ்ரீஹாதரர் ராமசந்த்ராசார்யர், தமது திருத்தகப்பனார், இளங்காடு ரங்கநாதாசார்யர், இளையவில்லி ஸ்ரீநிவாஸவரதாசார்யர், பூர்வாச்சரம மாதாமஹரான ஜீயர்ஸ்வாமி, உலகம்

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

बालवनरङ्गनाथाचार्येभ्यो बालधन्विस्सूरिभ्यः ।
 मातामहचरणेभ्यो विख्यातानन्तसूरिपादेभ्यः ॥३०॥
 काव्यालंकृतिनाटकतर्कव्याकरणमुख्यबहुविद्याः ।
 अधिगत्य, वयसि विंशे निरुपमविद्वत्प्रथामसौ लेभे ॥३१॥
 सार्थं द्राविडवेदं बाल्येऽधीत्य प्रसिद्धिमभ्यधिकाम् ।
 विन्दन् गुरुरयमिन्द्रे वेदद्वयमर्मवेदिनामग्र्यः ॥३२॥
 बाल्येऽनन्तगुरुत्तमपाराधीन्यं प्रपद्य संवृद्धः ।
 दीपादिव प्रदीपसंजातो भाति गुरुरसौ धरणौ ॥३३॥
 मातामहयतिचरणग्राहितसद्द्राविडोक्तिसर्वस्वम् ।
 गुरुमिममाहुरशेषः साक्षात्परिदृश्यकुम्भसंभूतिम् ॥३४॥
 कम्बकवीन्द्रसदुक्तिपु तथाऽन्यलक्ष्यप्रबन्धसंदोहे ।
 लक्षणकृतिपु च लब्धप्रावीण्यस्सत्यमद्वितीयोऽसौ ॥३५॥
 ख्यातचतुर्विध कविताचातुर्यनिधिं निधिं सुविद्यानाम् ।
 हृद्यानर्धमहागुणमत्यादरतस्तुवन्ति कवय इमम् ॥३६॥

நிறைந்த புகழாளரான காதி அனந்தாசார்யஸ்வாமி ஆகிய இப்பெரியார்களிடமிருந்து காவ்யாலங்கார நாடக தர்க்க வ்யாக்ரணம் முதலிய பல கலைகளையும் கற்று, இருபது திருநகரத்திரத்திலேயே சிறந்த வித்வானென்ற புகழைப்பெற்றார் ஸ்வாமி.

32. தமிழ்வேதமாகிய நாலாயிரதிவ்யப் பிரபந்தம் முழுவதையும் இளம்பிராயத் திலேயே அர்த்தத்தோடுங்கூட அதிகரித்து ஸூர்க்கத்தி பரீக்ஷை கொடுத்துத் தேறி நிகரற்ற புகழ்படைத்தவர் நம் ஸ்வாமி; [பிறகு வடமொழிவேதத்தையும் குறையற வோதி] உபயவேதங்களிலும் ஆழ்ந்தவர்களிலும் ஒப்பற்றவரென்று கொண்டாடத் தக்கவராயினர்.

33. இளமையில் காதி அனந்தாசார்ய ஸ்வாமியின் ஆதினத்திலிருந்துகொண்டு நம்ஸ்வாமிவளர்ந்தவராதலால் விளக்கில் கொளுத்தின தீவட்டிபோல விளங்காநின்றார்.

34. தமக்குப் பூர்வாசீரம் மாதாமஹரும் இருந்தமிழ்நூற் புலவருமான ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ. (ஷஷ்டி ஜீயரென்று ஸூப்ரஸித்தரான) அழகிய மணவாள ராமாநுஜஜீயர் ஸ்வாமியின் திருவருளால் தமிழ்நூற்புலமைபெற்ற நம் ஸ்வாமியை வண்டமிழ் மாமுனி யாகிய அகஸ்த்யரீர வடிவெடுத்து வந்தவராகத் தமிழறிஞரனைவரங் கூறுவர்.

35. கம்பராமாயணம், பிள்ளைப் பெருமானையங்கார் அஷ்டப் பிரபந்தம் முதலிய இலக்கிய நூல்களிலும் நன்னூல் முதலான இலக்கண நூல்களிலும் நிகரற்ற புலமை பெற்றவர் நம் ஸ்வாமி.

36. ஆசுவாசி, சித்ரகவி, மதுரகவி, விஸ்தாபகவி என்று சொல்லப்படும் நால் வகைக் கவிதைகளிலும் நிபுணராய் வகைகளைப்பாடிப் பிகழ்ந்த திருக்குணங்கள் மைந்தவரான நம் ஸ்வாமியை, கவித்திறமையில் நடுபடும் கவிகள் யாவரும் கொண்டாடு கின்றனர்.

द्राविडसंस्कृतकवितासराणावेतस्य गुरुवरेण्यस्य ।
 पदालालित्यं निरुपमगतिभोग्यमिति स्तुवन्ति रसिकाभ्याः ॥37॥
 निखिलविपश्चिदपश्चिमहृदयंगमगद्यपद्यरचनाभिः ।
 बाल्यात्प्रभृति समृद्धो यशसा विमलेन गुरुरसाविन्द्ये ॥38॥
 काञ्चीसौम्यवराभिधयतिवरपादाब्जसन्निधौ स्थित्वा ।
 निखिलद्रुमिडोपनिपद्रस्यरहस्यार्थनिधिमसौ लेभे ॥39॥
 ख्यातजगद्गुरुविरुदश्रीमदनन्तार्यगुरुकुले स्थित्वा ।
 श्रीभाष्यादि गृहीत्वा गुरुरयमासीत्प्रबोधनिधिनामा ॥40॥
 तस्य स्वाचार्यमणेषुगुणान् पञ्चामृताख्यकृतिरलैः ।
 प्रख्याप्य धन्यभावं विन्द्ये स्वात्मानमेष गुरुवर्यः ॥41॥
 तेषामेव गुरूणां दक्षिणबाहुप्रथामसौ प्राप्य ।
 जगदुपकारककृत्यान्यमितानि चिरं स निर्वहत्यार्यः ॥42॥
 विश्वप्रसिद्धयशसा सुदर्शनाचार्यदेशिकेन्द्रेण ।
 वेदाध्ययनसुसंपदमनघां गुरुरेव लम्बितो लसति ॥43॥

37. தென்மொழி வடமொழிக் கவிதைகளில் நம் ஸ்வாமி, விவக்ஷிதாம்சம் அனை வர்க்கும் எளிதாகப் புரியும்படி மிகவும் லலிதமாகவே பதங்களைத் தொடுக்கிற சதிர் கண்டு அவ்விவிமையிலே யீடுபட்ட சனிகர்கள் மிகவும் மெச்சுகின்றார்கள்.

38. ஸகல பண்டிதோத்தமர்களும் மனமறிந்து கொண்டாடும்படியான கத்ய காரியங்களையும் பத்ய காரியங்களையும் நம் ஸ்வாமி இவ்வமை முதலாகவே மிக இயற்றி உலகமெங்குமோங்கின பெரும் புகழ் பெற்றவர்.

39, 40. கீழே குறித்த பூரிமத்பரமஹம்ஸ ஜியர் ஸ்வாமி ஸன்னிதியில் ரஹஸ்ய க்ரந்த காலக்ஷேபமும் நாலாயிர வியாந்தியான [பகவத்விஷய] காலக்ஷேபமும், பூரிமத். காதி அனந்தாசார்ய ஸ்வாமி ஸன்னிதியில் பூரிபாஷ்ய கீதாபாஷ்யாதி க்ரந்த காலக்ஷேப முஞ் செய்து உபயவேதாந்த வித்யாநிதியென்று புகழ்பெற்றவர் நம்ஸ்வாமி.

41. வித்யாவிஷயத்தில் தமக்குப் பரமோபகாரகரான அந்த அனந்தாசார்ய ஸ்வாமியின் பெருமைகளைப் பஞ்சாங்குதமென்று பெயருள்ள ஐந்து ஸ்துதி ப்ரபந்தங்களி னால் வெளியிட்டு க்ருதார்த்தரானவர் நம்ஸ்வாமி.

42. அந்த அனந்தாசார்ய ஸ்வாமிக்கு வலக்கைபோன்றிருந்து லோகோபகார மாக நெடுங்காலம் நம்ஸ்வாமி செய்தருளின அரியபெரிய காரியங்கள் மிகப் பல. [மஞ்ஜுபாரினிஸம்பாதநம், சாஸ்த்ர முக்தாவளிநிர்வாஹம் முதலியன.]

43. தேசமெங்கும் திகழும் திவ்ய கீர்த்திபெற்ற பூரிமத். மாம்பள்ளம் திருமலை விஞ்சிறார் பூரிஸ்தர்சநாசார்ய ஸ்வாமி ஸன்னிதியிலே வேதபத்யயனமுஞ் செய்தவர் நம் ஸ்வாமி.

वयसो द्वाविंशत्यरमधीस्य वेदं क्रमान्तमतिभक्त्या ।
 तत्र च पाठवममितं प्राप्य प्रख्यातवैदिकोऽयमभूत् ॥44॥
 वेदाध्ययनसुसंपत्सैषा स्वस्येव भवतु सुवह्नाम् ।
 इत्याशयैष गुरुराट् बहुभिस्साकं त्रयीमधीतेस्म ॥45॥
 अध्ययनसंपदेषा जीयादाचन्द्रतारकं काञ्चयाम् ।
 इति विपुलहृदयधृत्या गुरुरेष चकार कृत्यमतिमर्त्यम् ॥46॥
 वेदान्तवैजयन्तीसमाख्यया ख्यातिमनुपमां प्राप्य ।
 भान्तं विधानिलयं स्थापितवानेष वैदिकोत्तमः ॥47॥
 वैदिकविद्यावृद्धिं विशेषतः कर्तुमनिशमुत्साहः ।
 तनुघनमनो भिरस्य प्रथितो भुवनेषु गुरुवरेण्यस्य ॥48॥
 वैदिकलक्षणकृतिततिनिर्माणेन प्रथामतिप्रचलाम् ।
 प्राप्य प्रकाशमानं गुरुमिममाहुः पराशरात्मभवम् ॥49॥
 वैदिकपदततिगोचरविचारतत्परमहाकृतीः प्रणयन् ।
 परिपत्स्वनमयदचिरादसूयुविद्वच्छिरांसि गुरुरेषः ॥50॥

44. இருபத்திரண்டு வயதுக்குமேல் வேதமோதப் புகுந்து மிகுந்த ஓக்கத்துடன் யஜுர்வேதத்தை ப்ரமாந்தமாக மொதித் தலைக்காடி அந்த வேதத்திலும் தாட்டுத் தடங்கலில்லாத ஸாமர்த்தியம் பெற்று 'இந்த வேதமொன்றேயோ இவரோதினது' என்னும்படியான புகழ்பெற்றவர் நம்ஸ்வாமி.

45, 46. இந்த வேதாத்யயனச் செல்வம் தம்மளவிலே நில்லாமல் தமக்குப் போலவே மற்றும் பலர்க்கும் வாய்க்கவேண்டுமென்ற விருப்பத்தினால் பலரோடுஞ் சேர்ந்து அத்யயனம்பண்ணி, ஸ்ரீகாஞ்சீபுரியில் வேதாத்யயனச் செல்வம் நீடுழி விளங்க வேண்டுமென்ற விசால ஹ்ருதயத்தோடு ஸ்வாமி சேர்த நளியிருக்கிற அதிமாநுஷக்ருத்யங்கள் அனைவர்க்கும் ப்ரத்யக்ஷமானவை.

47. (1913-ஆம் ஸ்ரீ ப்ரமாதிச ஸர்வாத்ஸரத்தில்) "ஸ்ரீவேத வேதாந்த வைஜயந்தி" யென்னும் பெயர்பூண்ட வைதிகபாடசாலையை ஸ்தாபித்தருளினவர் நம்ஸ்வாமி.

48. உடல்பொருளாவி யெல்லாவற்றாலும் வைதிகவித்யாபிவிருத்தியை விசேஷமாகச் செய்துபொருவதில் நம்ஸ்வாமிக்குள்ள உத்ஸாஹத்தை உலகமெல்லா முணர்ந்துள்ளது.

49. வேதாத்யயந ஸர்வஸ்வம் முதலான வேதலக்ஷண க்ரந்தங்கள் பலவற்றையுமியற்றி அதன்மூலமாகவும் புகழ்பரவப்பெற்ற நம் ஸ்வாமி 'அபரவ்யாஸரோ விவர்!' என்று கொண்டாட நிற்கின்றார்.

50. வடமொழி வேதத்திலுள்ள பழங்கலைப்பற்றிய லக்ஷண விசாரத்தில் வாதப்ரதிவாதங்கள் சேர்ந்து அதற்காக சங்க க்ரந்தங்களுமியற்றி வெளியிட்டு ஸபைகள்மூலமாக விசேஷ சர்ச்சைகள் சேர்ந்த காலத்திலும் எதிரம்புகோத்த பண்டிதர்களைத் தலைவணங்கிப்போம்படி செய்தவர் நம்ஸ்வாமி.

श्रीकुम्भधोणेनगरीसंभववैदिकजनप्रदाशितया ।
 कीर्त्या सुमहत्याऽञ्चितमाचार्यगिरिं स्तुवन्ति वेदधनाः ॥51॥
 यद्रचितवेदरक्षाप्रबन्धवृन्दं विराजते सततम् ।
 वैदिकशिरस्सु, सोऽयं विसायनीयप्रभाव इह जयति ॥52॥
 विद्वद्घनपाठिवरैरतीव संश्लाघितप्रभावानाम् ।
 वैदिकसद्ग्रन्थानां निर्माता जयतु गुरुरसौ सुचिरम् ॥53॥
 कृत्स्नद्राविडवेदप्रबन्धदिव्यार्थबोधमिह विश्वे ।
 यद्व्याख्ययैव सत्यं विन्दन्ति गुरुस एव चिरमिन्धाम् ॥54॥
 दिव्यार्थदीपिकाख्या दिव्यव्याख्या हि दिव्यवेदस्य ।
 गुरुणाऽनेन निबद्धा शाश्वतयशसोऽस्य सा जयस्थूणा ॥55॥
 तादृग्विवृतिमहार्णवमध्याद्रत्नानि फतिचिदुपगृह्य ।
 व्याहृत्य सदसि बहुमतिमीप्सन्ति बुधा इतीह पश्यामः ॥56॥
 तादृग्व्याख्यानानां गाम्भीर्योदार्यमुख्यगुणपुष्टिम् ।
 वीक्ष्य बहु विसयन्ते द्राविडवाङ्मर्मसारवेत्तारः ॥57॥

51. திருக்குடந்தை மன்னார்குடி முதலான விடங்களில் தோன்றிய வைதிக ப்ராஹ்மணர்களின் மூலமாகப் பரவிய அப்புகழ்களெல்லாம் நம்ஸ்வாமியின் க்ரந்தங்களிலும் ஏடேறிக் கிடக்கின்றன.

52. அப்போது வேதரக்ஷயாக நம்ஸ்வாமி பணித்த க்ரந்தங்கள் இற்றைக்கும் அநஸூயுக்களான வைதிகர்களுள் உச்சிமேல்வைத்து மெச்சப்படுகின்றன.

53. வித்வான்களாலும் கவாபாடிகளாலும் மிகவும் கொண்டாடப்பட்ட பெருமைவாய்ந்த வேதரக்ஷா க்ரந்தங்கள் பலவற்றைப் பணித்தருளின நம்ஸ்வாமி நீழி வாழ்க.

54. தமிழ்வேதமென்று பொற்றப்படுகின்ற நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தங்களுக்கும் நம்ஸ்வாமிபணித்த வியாக்ஷ்யானங்களே உலகில் யாவரும் எளிதாகப் பொருளுணர்ந்துகொள்ள ஸாதனமா யிருக்கின்றன.

55. திவ்யப்ரபந்தங்கள் முழுமைக்கும் திவ்யபந்ததீபிகையென்ற பெயரால் ஸ்வாமியருள்சிச் செய்துள்ள வியாக்ஷ்யானமானது ஸ்வாமியின் நீழி நிலவும் பெரும்புகழ்க்கு ஒரு வெற்றித் தூணாக விளங்குகின்றது.

56. நம்ஸ்வாமி பணித்த அப்படிப்பட்ட வியாக்ஷ்யானம் முதலிய க்ரந்தங்களாகிற பெருங்கடலில் நின்றும் திலதிவலைகளை மாத்திரமே யெடுத்துக்கொண்டு ஸபைகளில் உபந்யஸித்துச் சில ண்டிதங்கள் மென்மைபெறப் பார்க்கின்றார்களென்பதை நாம் கட்கூடாகக் காணுகின்றோம்.

57. அப்படிப்பட்ட நம்ஸ்வாமி யருளிய வியாக்ஷ்யானங்களின் பலவகைப்பட்ட பெருமைகளையுங் கண்டு தமிழ்விரகர்கள் யாவரும் மிக மிக வியக்கின்றனர்.

पूर्वाचार्यव्याख्याप्रवचननिरताश्च गुरुवरा अधुना ।

व्याख्यानमस्य सूरैरवलम्ब्यैव हि विशन्ति गुरुपीठम् ॥58॥

ईर्ष्याविशाह्वहिः केप्युल्वणकदुवाग्विसर्गकर्तारः ।

अपि, निदतमन्तरेन स्तुवन्ति गुरुर्व्यमुपकृतिध्यानात् ॥59॥

यासां दिव्यकृतीनां व्याख्यानं नावतीर्णमस्य गुरोः ।

तासां प्रवचनकृत्ये प्रायो रुचिमत् न दद्यते विबुधाः ॥60॥

अन्धपरम्परया नः प्राप्तानां हेयपाठबृन्दानाम् ।

परिहृतिरस्यैव खलु व्याख्याभिर्भवति महितमतिभूतः ॥61॥

लक्षणलक्ष्यनिदर्शनभूम्ना वैशद्यदायिनी व्याख्या ।

अस्यैव जगति कृत्स्ने विख्याता, सूरिरद्वितीयोऽयम् ॥62॥

वकुलाभरणमुनीन्द्राद्यशेषसूरीन्द्रवैभवं हृद्यम् ।

निरवद्यमेष सूरिः प्रथयामास प्रवन्धरत्नैः स्वैः ॥63॥

श्रीमन्नाथமுனிந்ராடியிலாசார்யபாவமதிமோக்யம் ।

வஹிபிரநவகூதிभिः प्रख्यापितवानसौ गुरुप्रवरः ॥64॥

58. இக்காலத்தில் பூர்வாசார்ய வியாக்கியானங்களை ப்ரவசனஞ்செய்தருள விரும்பும் பெரியார்களும் நம்ஸ்வாமியின் வியாக்கியானங்களை யுதவிகொண்டே ஆசார்ய பீடத்தை யலங்கரிக்கப் புகுகின்றார்கள்.

59. பொருமையினால் சிலர் வெளியில் நிந்தித்துக்கொண்டே போதுபோக்கி னாலும் நம்ஸ்வாமியிடமிருந்து பெற்றிருக்கும் ஞானவுதவியை மறக்கமுடியாமையினால் உள்ளுக்குள்ளே புகழ்கின்றார்கள்.

60. எந்த க்ரந்தங்களுக்கு நம்ஸ்வாமியின் வியாக்கியானம் இன்னமும் அவத ரிக்கவில்லையோ அந்த க்ரந்தங்களை யெடுத்து ப்ரவசனஞ்செய்யப் பண்டிதர்கள் பெரும் பாலும் முன்வருவதில்லை.

61. ஆழ்வாராசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகளில் குருட்டுப் பரம்பரையாக நேர்ந்திருக் கின்ற பிழையான பாரங்களை யெல்லாம் நம்ஸ்வாமியின் வியாக்கியானங்களைக்கொண்டு போக்கிக் கொள்ளுமவர்கள் ஸ்வாமியின் ஆராய்ச்சி அற்புதமானதென்று புகழ்கின்றனர்.

62. தமிழ்ப் பிரபந்தங்களை வியாக்கியானிக்கும்போது ஆங்காங்கு இலக்கண விலக்கியங்களைக் காட்டியும், ஸம்ஸ்கிருத க்ரந்தங்களை வியாக்கியானிக்கும்போது ஆங் காங்கு வியாகரண ப்ரக்ரியையையும் ப்ரயோகத்தையும் மெடுத்துக் காட்டியும் நம்ஸ்வாமி வியாக்கியானங்கள் பணித்திருக்குமழகு நிகரற்றது.

63, 64. நம்மாழ்வார் முதலான ஆரவர்களையுடையவும் ஸ்ரீமந் நாதமுனி கள் முதலான ஆசார்யர்களை வருடையவும் ஸ்ரீஸூக்திப் பெருமைகளை - விசேஷார்த்த ரத்னநிதி, பக்தாம்ருதம், பன்னிரு திங்களநாமம் முதலான பலபல நூல்களினால் வெகு அற்புதமாக வெளியிட்டருளினவர் நம்ஸ்வாமி.

पूर्वाचार्यकथास्वथ तत्सूक्तिगंगु चाप्रतिद्वन्द्वम् ।

प्रेम दधतोऽस्य सूररतिमानुपमेव कृत्यसर्वस्वम् ॥65॥

पूर्वसदुक्तिसदर्थप्रपञ्चनश्रद्धयैव गुरुरेपः ।

या याः कृतीर्वितेने ताः कृत्स्नायुपि न कोऽपि पठितुमलम् ॥66॥

श्रीमत्सरोमुनीन्द्रप्रणीतदिव्यप्रबन्धहृदयार्थम् ।

यद्व्याख्ययैव विशदं विदन्ति विधे स एष गुरुरिन्धाम् ॥67॥

श्रीभूतयोगिफणितिखादुतமार्थान् यदुक्तिभिर्विशदम् ।

विद्यो विद्वन्मण्डलसंस्त्रावितसूक्तिरेप इह नान्यः ॥68॥

महदाह्वयेन मुनिना प्रणीतमतुलं प्रबन्धमनवद्यम् ।

व्याख्याय लब्धकीर्तिं वागिममहासिंहमेनमुपनमत ॥69॥

श्रीभक्तिसारयोगिप्रणीतदिव्यप्रबन्धयुगलार्थम् ।

गहनश्रुत्यर्थमयं व्याचक्षाणोऽयमार्थ इह मान्यः ॥70॥

श्रीमच्छठारिहृष्टा वेदचतुष्टयसमाश्रितसोऽपि ।

कृतयोऽस्य विपुलविवृतिभिरद्भुतसौरभमवाप्य विलसन्ति ॥71॥

65. பூர்வாசார்யர்களின் திவ்யவைபவங்களிலும் திவ்ய ஸ்ரீஸூக்திகளிலும் நிகரற்ற அன்புபூண்டு நம்ஸ்வாமி செய்தருளியிருக்கிற காரியமெல்லாம் அதிமாநுஷ்டமென்ன வேண்டுமத்தனை.

66. பூர்வாசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகளின் அழகிய பொருள்களை விவரிக்கவேணுமென்கிற ஊக்கமொன்றே கொண்டு நம்ஸ்வாமி பணித்திருக்கிற க்ரந்தங்களையெல்லாம் ஒருவன் தன்னுடைய வாழ்நாளுக்குள் வாசித்து முடிப்பதென்பது முடியாத காரியம்.

67. பொய்கையாழ்வா ரருளிச்செய்த முதல் திருவந்தாதியின் ஆழ்பொருளை மிகத் தெளிவாக யாவருமுணரும்படி நம் ஸ்வாமி வியாக்கியான மருளி யுள்ளார்.

68. பூதத்தாழ்வாரருளிச்செய்த இரண்டாந் திருவந்தாதியின் அமுதினுமினிய அரும் பொருளை நம் ஸ்வாமி தமது வியாக்கியானத்தினால் வெளியிட்டதற்காக வித்வான்கள் மிகவுழுகக்கின்றனர்.

69. பேயாழ்வாரருளிச் செய்த முன்றூந் திருவந்தாதிக்கு நம் ஸ்வாமி பணித்த வியாக்கியானம் ஸ்வாமிக்குப் பெரும் புகழை விளைத்திருக்கின்றது.

70. திருமழிசைப்பிரா னருளிச்செய்தவையாய் வேதாந்த விழுப்பொருள் நிரம்பியவையா யிராநின்ற நான்முகன் திருவந்தாதி திருச்சந்த விருத்தமென்னு மிரண்டு திவ்யப்ரபந்தங்களையும் நம் ஸ்வாமி மிகவுபரிதாப வியாக்கியானம் செய்தருளினதற்காக உலகம் மெச்சுகின்றது.

71. நம்மாழ்வா ரருளிச்செய்த நான்கு வேதஸமமான திருவிருத்தம் திருவாசிரியம் பெரிய திருவந்தாதி திருவாய்மொழி யென்னும் நான்கு திவ்யப்ரபந்தங்களையும் மிக விரிவாக வியாக்கியானித்தருளியுள்ளார் நம் ஸ்வாமி.

மதுரகவिसூக்திதத்வ் மதுரதமோக்யா மஹிப்யா நிஜயா ।
 விசுதிதகூதவானேஷ ஹி வுதிமயக்ஷரகூலாவிதமணிரார்ய: ||72||
 கூலசேகரார்யசூரிபணிததிவ்யபவந்மமதுரார்யந் ।
 மதுரதரவாஹிலாசை: பரூயாபிதவானசௌ கुरुஸுமஹாந் ||73||
 ஸ்ரீமதநாதசூரிபணிததிவ்யபவந்மயுகலார்யம் ।
 அதிருசிரவாஹிலாசை: பரூயாபிதவந்தமார்ய மெமமீதே ||74||
 கோதாதிவீசூக்தத்யார்யதத்வ் திதேச யத்யூரூயா ।
 ச ஜயது வுதிமயக்ஷரசூரிஸ்சித்தபக்ஷகூதவாச: ||75||
 மக்தாஹிரேஸூரே: க்ருதியுகலஸ்யார்யமவிகமோமயகிரா ।
 வ்யூரூயாதவந்தமேந் கुरुமமிவந்யைவ பாவநீ ஜகதீ ||67||
 ஸ்ரீமந்முநிவாஹந்முநிஸூக்தி வுதார்யஸம்மூதா ஸ்வாதீம் ।
 அநஹவவோமிரநரீ: வ்யவ்ருநுத கुरुரேஷ நிஸ்துலபஜ: ||77||
 பரகாலசூரிவ்யபணிததிவ்யபவந்மபத்கார்யம் ।
 அதிமதுரேரதிவிசுதித்யூரூயானேரேஷ சூரிஸ்சூரூயௌ ||78||

72. மதுரகவிக ளருளிச்செய்த கண்ணிநுண் திறுத்தாம்பின் உட்பொருளைப் ப்ரதிவாதிபயங்கரக் குலமணியான நம் ஸ்வாமி மிகச் திறப்பாக வியாக்கியானித்தருளியுள்ளார்.

73. ஸ்ரீ குலசேகரப் பெருமானருளிச் செய்த பெருமான் திருமொழியினும் பொருளைத் தேனிலினிய திருவாக்குக்களாலே விவரித்தருளினவர் நம் ஸ்வாமி.

74. பெரியாழ்வாரருளிச் செய்த திருப்பல்லாண்டு திருமொழிகளின் சீரிய பொருள்களை மிகச்சிறந்த வியாக்கியானத்தினால் வெளியிட்டருளின நம் ஸ்வாமி உலகம் புகழ் நிற்பவர்.

75. ஆண்டாளருளிச்செய்த திருப்பாவை திருமொழிகளின் அரியபெரிய பொருள்களை நம் ஸ்வாமி அற்புதமாக வியாக்கியானித்தருளின தற்காகப் பெரியார்க ளெல்லாரும் மிகவுரிமையுடையருக்கின்றனர்.

76. தொண்டரடிப் பொடியாழ்வாரருளிச் செய்த திருமொழை திருப்பள்ளியெழுச் சிகளுக்குப் பரமபோக்யமான வியாக்கியானமிட்டருளின நம் ஸ்வாமியைத் தொழுது உலகமெல்லாம் தூய்மைபெற்று விளங்கா நின்றது.

77. “பாண்பெருமான் பாடியதோர் பாடல் பத்தும் பழமறையின் பொரு ளென்று பரவுமின்கள்” என்று தேசிகர் பேசியபடியே தோதவிழுப்பொருள் மலிந்த திருப்பாணாழ்வாருடையதான அமலனாதிபீரானச் சிறப்புற வியாக்கியானித்தருளின நம் ஸ்வாமியின் ப்ரஜ்ஞாவிலாஸம் போற்றத்தக்கது.

78. * மாறன் பணித்த தரிழ்ப்பாறைத் துறவர்கள் கறவத்த நி தூய்மைப்பற்றவர் அருளிய ஆறு திவ்வியப் பிரபந்தங்கட்கும் அருமகுத்தன வியாக்கியானங்களை யருளி யவர் நம் ஸ்வாமி.

அமृतகவிபுண்திரலம் ப்ரபந்நகாயந்யமிருயகூதிர்நம் ।
 அதிருவிரவிரதிமஹித க்ருதவாந் குரூரேப சத்யமமூதோகி: ||79||
 உபதேசரலமாலாவ்யாவியாதகீர்திமரமரிதம் ।
 வாதிமயக்ஷரவ்ஷாஸ்துபிஹிமகிரணம் குரூம் ஸ்துவந் ஧ந்ய: ||80||
 ஸ்ரீசதகாந்தாதிருதி ஸஹஸ்கீர்த்யஸாரஸூரமிணிம் ।
 வ்யவ்ருணுத ரஸதநவாமிர்஑ுரூரயமத்யத்ருதோகிவிந்யாஸ: ||81||
 ஆர்திபவந்யமாந்ருதவாஸ்துமோதததிசயம் ஸோடயம் ।
 குரூரநவவாமிரிடயோ வ்யவ்ருணோதிராஜகீர்திமுபவ்ருண ||82||
 ப்ரதிதாம் முகூந்நமாலம் விசதம் வ்யாவ்யாய விமலயஸாஸ்யம் ।
 அநதவதஸாம் வரேணயம் வாதிமயக்ஷரகுரூம் ஸ்ரீதா ஧ந்யா: ||83||
 ஸ்ரீயாஸுநார்யயோகிப்ரஸாதித ஸ்தோத்ருயாஹ்யார்த்தம் ।
 கரதலவதரஸமானம் க்ருதவந்நம் ஸூரிமிமமுபாஸ்யத ||84||
 கஸ்த்ரீபூர்ணமுநிந்ந்ருபூக்தம் ஹஸ்த்யதிநாயகஸ்தோத்ரும் ।
 வ்யாவ்யாதவந்நமார்த்தம் தமிமம் ப்ராஜாப்ரகாஸ்யமாஸ்யத ||85||

79. திருவரங்கத் தமுதனாரருளிச் செய்த ப்ரபந்நகாயத்ரி யென்று பேர் பெற்ற இராமானுச நூற்றந்தாதிக்கு மிகவழகிய வியாக்கியான மருளிச்செய்த நம் ஸ்வாமியின் திருவாக்கு அமுதமேயாம்.

80. மணவாள மாமுனிகளருளிச்செய்த உபதேசரத்தினமாலேக்கு உலகம் புகழும் வியாக்கியானத்தை யிட்டருளின நம் ஸ்வாமியைத் துதிப்பாருடைய நாவே ஸபலமாகும்.

81. திருவாய்மொழியாயிரத்தின் ஆழ்பொருளைக் கவர்த்துள்ள திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதியின் உட்பொருளை மிகவினிதாக வுரைத்தருளின நம் ஸ்வாமியின் திருநாவீறு மிக வியக்கத்தக்கது.

82. அற்புதமான சொல்தொடையினழகுவாய்ந்த ஆர்த்திப் பிரபந்தத்தை எம் பெருமானாருடைய பெருமைக்குத் தகுதியாக மிகவு மினிதாக வியாக்கியானித் தருளினர் நம் ஸ்வாமி.

83. உலகமெல்லாமநுஸந்திக்க நின்ற முகுந்தமாலையை மிகத் தெளிவாக வியாக்கியானித்துப் புகழ்பெற்ற நம் ஸ்வாமியைப் பணிந்து வாழ்வாரே வாழ்வார்.

84. ஆளவந்தாரருளிச் செய்த ஸ்தோத்ர ரத்னம், சதுச்சலோகி யென்னுமிரண்டு ஸ்துதிகளையும் மிக வெளிதாக வியாக்கியானித்தருளிய நம் ஸ்வாமியே நமக்குத் தஞ்சம்.

85. திருக்கச்சி நம்பி யருளிச்செய்த தேவராஜாஷ்டகத்திற்கு வியாக்கியான மருளிய நம் ஸ்வாமியைப் பணிந்து வாழ்வுங்கள்.

गद्यत्रयार्थतत्त्वख्यापनविख्यातयाण्डितोख्यातिम् ।

विख्यातविद्वदग्रिममाचार्यमिमं बुधाः प्रशंसन्ति ॥86॥

यत्कृतविपुलविवृत्या विशदार्था कूरनाथगुरुरचिता ।

पञ्चस्तवी समिन्धे तमिमं पार्थिवबृहस्पतिं प्राहुः ॥87॥

श्रीमदृपादरचितामष्टश्लोकीं यदीयटीकैव ।

चक्रे विशदार्थभरां गुरुरयमेको हि मन्त्रतत्त्वज्ञः ॥88॥

श्रीरङ्गराट्स्तवस्य व्याख्यामतुलां विलोकयन्तोऽस्य ।

सशपथमाचक्षत इदमवनावसदृशविपश्चिदयमेव ॥89॥

श्रीहेतिराजशतकं गहनार्थमसौ गुरुर्विशेषेण ।

व्याख्यातिस्स तदेतद्विदुषां तु विशिष्य विस्मये हेतुः ॥90॥

श्रीवाग्भूषणतत्त्वत्रितयरहस्यत्रयार्थसद्ग्रन्थान् ।

अतिललितपद्यवन्धैर्निबद्धवानेप गुरुरमेययशाः ॥91॥

श्रीवचनभूषणीयं सारांशं सम्यगेव बोधयितुम् ।

तद्ग्रन्थसारमनघं व्याहृतवानेप गुरुरतिप्राज्ञः ॥92॥

86. எம்பெருமானாரருளிச்செய்த கத்யத்ரயத்தின் ஆழ்பொருளை வெகு அழகாக வியாக்கியாணித்தருளின நம்ஸ்வாமியைப் பண்டிதோத்தமரென்று பண்டிதர்கள் யாவரும் புகழ்கின்றனர்.

87. கூரத்தாழ்வானருளிச் செய்த பஞ்சஸ்தவத்திற்கு நம்ஸ்வாமி பணித்துள்ள அமுதிலுமாற்ற வீனிய வியாக்கியானங்களை ஸேவிப்பவர்களெல்லாரும் ஸ்வாமியை பூலோக ப்ருஹஸ்பதியென்றே அறுதியிட்டுக் கூறுகின்றார்கள்.

88. பட்டர் அருளிச்செய்த அஷ்டச்லோகிக்கு நம்ஸ்வாமி பணித்த விசதமான வியாக்கியானமானது ரஹஸ்யார்த்த தத்வஜ்ஞானத்தில் ஸ்வாமிக்குள்ள அப்ரதிமமான மேதையை விளக்குகின்றது.

89. பூர்வசதகமென்றும் உத்தரசதகமென்றும் இரண்டு பகுதியாகவுள்ள ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவத்திற்கு நம்ஸ்வாமி பணித்திருக்கும் வியாக்கியானத்தைக் காண்பவர்கள் 'இப்பூமண்டலத்தினுள் நிகரற்ற வித்வான் இவரொருவரே' என்று ஆணையிட்டுரைக்கின்றனர்.

90. ஸ்ரீகூரநாராயண ஸ்வாமி பணித்த ஸுதர்சநாதகமானது எப்படிப்பட்ட பண்டிதர்களுக்கும் பொருளறிய நிலமல்லாதது; அந்த க்ரந்தத்திற்கு நம்ஸ்வாமி பணித்த வியாக்கியானத்தைக் காண்பவர்கள் யாவரும் ஸ்வாமியின் பாண்டித்யத்தில் விசேஷித்து வியப்புறுகின்றனர்.

91. ஸ்ரீவசநபூஷணம், தத்வத்ரயம், முமுக்ஷுப்படி ஆகிய மூன்று ரஹஸ்யங்களையும் மிகவுமியிய ஸம்ஸ்க்ருதச்லோகங்களாக மொழி பெயர்த்து ரஹஸ்யரத்நமாலிகா என்னும் க்ரந்தமாக வெளியிட்டிருக்கின்ற நம்ஸ்வாமியின் புகழ் அளவிட முடியாதது.

92. நம்ஸ்வாமிபணித்த ஸ்ரீவசநபூஷணசாரமென்ற க்ரந்தத்தினால் ஸ்ரீவசநபூஷணத்தின் சிறந்த பொருள்களை யாவரும் கதைபோலுணர்ந்து மகிழ்கின்றார்கள்.

तत्त्वत्रयार्थमनघं तत्त्वविदां भोग्यमनुगृहीतवता ।

अण्णङ्गरार्यविदुषा विद्वद्बृन्दं सनाथमिह सर्वम् ॥93॥

अष्टाक्षरादिकानि त्रीणि रहस्यानि वरमुनेर्व्याख्याम् ।

अनुसृत्य ललितवाग्भिर्विशदीकृतवानसौ महानार्यः ॥94॥

लोकाचार्यायेति प्रसिद्धपद्याक्षरानुपूर्व्याऽयम् ।

लोकाचार्यस्तोत्रं प्रणीय लोकानशेषतो ह्यपुनात् ॥95॥

आचार्यहृदयसारग्रन्थं सुमनोमनोहरं त्रेधा ।

प्रादुर्भावितवन्तं परवादिभयङ्करार्यमहमीडे ॥96॥

वरवरमुनिरेवैको जगति स्तोत्रस्य पालमिति यस्य ।

भाति दृढाध्यवसायस्तमेनमाचार्यवर्यमानमत ॥97॥

धीमत्सुन्दरगुरुवरशुभविग्रहपूजनैकनिष्णातम् ।

अभिनववरवरमुनिरिति विख्यातं सूरिमेनमुपनमत ॥98॥

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

93. தத்வத்ரயமென்கிற ரஹஸ்யத்திலுள்ள மிகச்சிறந்த பொருள்களையெல்லாம் தத்வஜிஜ்ஞாஸுக்களுக்கு மிகவினிதாக எடுத்துரைத்தருளிய நம்ஸ்வாமியை பூர்வாணவவுலகமெல்லாம் தலைவராகக்கொண்டு கவிகின்றது.

94. திருமந்த்ரார்த்த மென்கிற முமுகுப்படியின் அரும்பெரும் பொருள்களையெல்லாம் மணவாளமாமுனிகளின் வியாக்கியானத்தை யநுஸரித்து முமுகுப்படிஸாரமென்கிற க்ரந்தத்தினால் மிகவினிதாக அருளிச்செய்தவர் நம் ஸ்வாமி.

95. “லோகாசார்யா துரவே” என்று ப்ரளித்தமாகவுள்ள பிள்ளைலோகாசார்யர் தனியனிலுள்ள ஒவ்வோரகூரத்தின் வரிசையாக லோகாசார்யஸ்துதியை நம்ஸ்வாமி பணித்து உலகத்தையெல்லாம் புனிதமாக்கியொருளினார்.

96. ஆசார்யஹ்ருதயக்ரந்தத்தின் அரியபெரிய பொருள்களை நம் ஸ்வாமி மூன்றுவகையான நூல்களினால் மிகவெளிதாக வகுத்துள்ளார். ஆசார்யஹ்ருதயஸாரம் என்னும் பெயரால் சுருக்கமான ஒருரையும் விரிவானவோருரையும் வெளிவந்துள்ளது; ஆசார்யஹ்ருதயப்பதவுரை மூன்றுவதான க்ரந்தம்.

97. உலகில் மணவாளமாமுனிகளொருவரே ஸ்தோத்ரங்களுக்குரிய ஆசார்யஸாரவெளபெயரென்று திண்ணமாக மெண்ணியுள்ள நம் ஸ்வாமியின் திருவடிகளே தஞ்சம்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

98. ஸ்வாமியின் திருமாளிகையில் முன்னோர்கள் பரம்பரையாக வீதியாரவருவானென்றிற் கண்ணபிரானுடைய திருக்கோலத்தை ப்ரதாந ஆராத்ய தேவதைமாகக்கொண்டு திருவாராதனம் செய்துவந்தார்கள்; நம்ஸ்வாமி, மணவாள மாமுனிகளின் திருக்கோலத்தையே ப்ரதாநப்பேத திருவாராதனம் செய்தருளி வருவாரார்; இவரை மணவாள மாமுனிகளின் அபராவதாரமென்றே உலகம் மதிக்கின்றது.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

पादसहस्रमभिनवमाचार्यदरस्य वरवरस्य नुतिम् ।
 अद्भुतसंदर्भेण प्रणीतवानेष गुरुरनर्घवचाः ॥99॥
 यस्य प्रबन्धवृन्दं प्रायो वरयोगिवैभवैस्सुरभि ।
 अनितरसाधारणधीविलासमाचार्यमेनमुपयानि, ॥100॥
 यतिराजविंशतिं यो विशदव्याख्यानसुरभिमांतेने ।
 सोऽयं यतिपतिदर्शननिर्वाहधुरन्धरो गुरुस्तुत्यः ॥101॥
 वरमुनिदिनचर्यादिस्तोत्रव्याख्यानरचनया सोऽयम् ।
 वरमुनिपदाब्जभक्तिप्राचुर्यं स्वं प्रसिद्धमातनुते ॥102॥
 आचार्यहृदयमथ च श्रीवाग्भूषेति कृतियुगादन्यत् ।
 शास्त्रं न किमपि जगतीत्यतिदृढमभिलिख्य जयति गुरुरेषः ॥103॥
 रञ्जेशवेङ्कटेश्वरहस्तिगिरीशानविषयकस्तोत्रैः ।
 यद्व्याख्यातैरेव प्राज्ञा हृष्यन्ति गुरुरसौ श्रेयान् ॥104॥
 शठरिपुयतिपतिवरवर मुनिविषयस्तोत्रनिकरमतिमधुरम् ।
 यद्व्याख्यातं दृष्ट्वा सन्तो हृष्यन्ति सूरिरयमीदृजः ॥105॥

99. மணவாளமாமுனிகளுக்கு ஸ்தோத்ரமாக ஆயிரம் ச்லோகங்களைப் பணித் துள்ளார் நம்ஸ்வாமி ; ஸ்ரீசைலேச பாதுகாஸஹஸ்ர மென்னும் பெயர் பூண்டது அந்த ஸ்தோத்ர க்ரந்தம். ஸ்ரீசைலேசரென்று திருவாய்மொழிப்பிள்ளையின் திருநாமம் : அவருடைய பாதுகை—மணவாள மாமுனிகள் : அவரைப்பற்றின ஸஹஸ்ரம்—ஸ்ரீசைலேச பாதுகா ஸஹஸ்ரம் என்க.

100. நம்ஸ்வாமியின் க்ரந்தங்களெல்லாம் பெரும்பாலும் மணவாள மாமுனிகளின் பெருமைகளைப் பேசியே பரிமளம் பெற்றிருக்கும் : அந்த மாமுனிகளின் க்ருபையினால் மஹாமதியாக விளங்குகின்ற நம்ஸ்வாமியே நமக்குத் தஞ்சம்.

101. மணவாளமாமுனிகளின் யதிராஜவிம்சதிக்கு விசதமான வியாக்யானத்தை யருளிச் செய்திருக்கின்ற நம்ஸ்வாமி ஸ்ரீராமாநுஜ ஸித்தாந்த நிர்ந்தாரண துரந்தரரென்று போற்றுகுறியார்.

102. மணவாள மாமுனிகளின் திருசர்யை முதலான ஸ்தோத்ரங்களுக்கும் வியாக்யானங்களைப் பணித்து மாமுனிகளின் திருவடிகளில் தமக்குள்ள பக்தி விசேஷத்தை விளக்கிக்கொண்டனர் நம்ஸ்வாமி.

103. ஆசார்யஹ்ருதயம் ஸ்ரீவசநபூஷணம் என்கிற இரண்டு திவ்யக்ரந்தங்களுக்கு மேற்பட்ட சாஸ்த்ரம் உலகில் எதுவுமேயில்லை யென்கிற உண்மைப் பொருளை வெளியிட்டு வெற்றி பெறுமவர் நம் ஸ்வாமி.

104. கோயில் திருமலை பெருமான்கோயில் லெம்பெருமான்கள் விஷயமாக நித்யாநுஸந்தேயமாய் அமைந்த ஸ்தோத்ரங்களை அழகிய வியாக்கியானங்களோடு பதிப்பித்தருளிய நம்ஸ்வாமி ப்ராஜ்ஞர்களுக்குப் பரமானந்த கந்தமாகவுள்ளார்.

105. ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஜீயரென்றும் ஆசாரியர்கள் மூவர் விஷயமாய் அமைந்த நித்யாநுஸந்தேய ஸ்தோத்ரங்களையும் வியாக்கியானங்களோடு உபகரித்தருளினார் நம்ஸ்வாமி.

वेदान्तसारसर्वस्वाख्यं कृतिरलमेव विरचय्य ।
 यतिपतिदर्शनसारं सुष्ठु प्राबोधयद्वुधान्विवुधः ॥106॥
 यत्तर्कशास्त्रसारं सुहृदोस्संवादरूपमगिरचय्य ।
 हर्षप्रकर्षविवशान् विदुषस्तेने स एव गुरुरीड्यः ॥107॥
 द्वादशभिरूर्ध्वपुण्ड्रैश्शुभ्रैरतिशोभमानदिव्याङ्गम् ।
 विद्वद्भागवताग्रिमपरिपत्सु गुरुं चिरं प्रपठ्येम ॥108॥
 इत्याचार्यवैभवद्विशत्यां पूर्वशतकं समाप्तम् ॥

अथ उत्तरशतकम्

हर्तुं तमोऽखिलानां हार्दं वादीभकेसरी सूरिः ।
 अण्णङ्गरार्यवर्यो भुव्यवतीर्णस्स एव जयतु चिरम् ॥1॥
 अस्मिन् भूतलजीवे जीवति दुर्वादिवाद ईषदपि ।
 नालं जीवितुमिति हि प्राज्ञाः प्रवदन्ति गुरुरसौ जयतु ॥2॥

106. வேதாந்தஸர்வஸ்வ மென்னும் வடமொழி க்ரந்தமொன்றையியற்றி அத னால் ஸ்ரீராமாநுஜ வித்தாந்த ஸாரங்களை வித்வான்கள் எளிதிலுணரும்படி செய்தருளி னார் நம்ஸ்வாமி.

107. இரண்டு ஸுஹ்ருத்துக்களின் ஸம்பாஷணையாக அமைத்து தர்க்கசாஸ்திர ஸர்வஸ்வ மென்கிற கிரந்தத்தினால் தர்க்கசாஸ்திர ப்ரமேயத்தின் ஸாரத்தை வெளி யிட்டு வித்வான்களை யுகப்பித்தவர் நம்ஸ்வாமி.

108. பன்னிரு திருநாமமணிந்து விளங்குந் திருமேனியையுடைய நம்ஸ்வாமியை வித்வத்பரிஷத்துக்களிலும் பாகவத கோஷ்டிகளிலும் முன்னணியில் நெடுங்காலம் ஸேவித்து மகிழ்ந்திருப்போமாக. ... *

ஆசார்ய வைபவத்விசதியில் பூர்வசதகம் முற்றிற்று.

உத்தர சதகம்.

1. இவ்வுலகத்தவர்களின் அகவிருளைத் தொலைப்பதற்கென்றே அவதரித்த அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமியின் பெருமைகளை இன்னமும் பேசுவோம்.

2. இவ்வுலகில் தோன்றிய ப்ருஹஸ்பதி யென்னலாம்படியான இப்பேராசிரியர் [நம்ஸ்வாமி] வாழ்ந்திருக்கையில் தூர்வாதிகளின் வாதங்கள் சிறிதும் தலைகாட்ட மாட்டாவென்று பெரியார்கள் கூறுவர்.

ये : निम्बवृत्तय इति प्रथितास्तद्वर्जमितररसिकवरैः ।

अन्यैर्नक्तं दिवमप्यास्वादितसूक्तिरेष गुरुरिन्धाम् ॥3॥

त्रय्यन्तसूरिहृदयं परपक्षक्षेपपूर्वकं सुष्ठु ।

येन प्रपञ्चितमभून्नानाग्रन्थेषु स गुरुरिह जयति ॥4॥

सत्संप्रदायसरणिप्रतीपवादानिरस्य कृतिविततिन् ।

प्राज्ञैकहृदयभोग्यां विनिर्ममे सोऽयमद्भुतप्रज्ञः ॥5॥

श्रीमल्लोकगुरुत्तमसिद्धान्तविरुद्धवादनिरतानाम् ।

निरसनमेव हि नित्यं कृत्यं वादीन्द्रभीकृतोऽस्य गुरोः ॥6॥

श्रीमल्लोकगुरुद्वयकृष्णगुरुद्वयवरोपयन्तृमुनीन् ।

ध्यायन्ध्यायं तेषां सूक्तीर्विवृणोति गुरुरसौ नान्यः ॥7॥

मधुपानकुतुकभाजां प्राप्नो ननु मक्षिकानिरास इति ।

नीत्या प्रत्यर्थिततीर्निरस्य तत्सूक्तिमधु पिबन्तोपः ॥8॥

3. ஓட்டகம் காக்கை முதலிய ஜந்துக்களுக்கு லோப்பிலையும் லோப்பங்காயும் ருசிப்பதுபோல் தீய விஷயங்களோ ருசிக்கப்பெற்ற அரசளிகள் தவிர மற்ற ரளிகள் கள் யாவரும் பரம்பாக்ய வசத்தினால் இரவும் பகலும் ஸ்வாமியின் ஸ்ரீஸூக்திகளையே பரம்போக்யமாகக் கொள்ளுகின்றார்கள்.

4. ஸ்ரீலோகாந்த தேரிகருடைய திருவுள்ளத்தை உள்ளபடி யெடுத்துரைத்து அதில் பிறர் தவறாகக் கூறும் விஷயங்களைக் கண்டித்து ஸ்வாமி பல்பல க்ரந்தங்களைப் பணித்திருக்கின்றார்.

5. ஸத்ஸம்ப்ரதாய நெறிக்கு மாறுபாடாகத்தோன்றும் வாதங்களையெல்லாம் மறுத்து ஸ்வாமியருளிச்செய்திருக்கின்ற தீவ்ய க்ரந்தங்களின் இரிமையை அனுபவித்து ஆனந்திக்க வித்வான்களே தகுதியுடையார்.

6. பிள்ளை லோகாசார்யருடைய வித்தாந்தத்திற்றே மறுபடித் தோன்றும் வாதங்களை மறுப்பதையே மித்யக்ருத்யமாகக் கொண்டவர் நம்ஸ்வாமி.

7. நம்பிள்ளை வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை பெரியவாச்சான்பிள்ளை பிள்ளை லோகாசார்யர் மணவாளமாமுனிகள் ஆகிய இப்பாமாசார்யர்களை தியானித்துக் கொண்டே அவர்களுடைய ஸ்ரீஸூக்திகளையெல்லாம் விசதப்படுத்துவதற்கென்றே அத்விதீயராகத் தோன்றியவர் நம்ஸ்வாமி.

8. மதுபானம் பண்ணவேண்டியவர்கள் ஈக்களையோட்டியேயாக வேணுமென் பதுபோல் பூர்வாசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகளாகிற மதுவைப்பருக விரும்பிய நம்ஸ்வாமியும் அதற்கு இடையூறான ப்ரதிபக்டிகளை நிரூபித்துக்கொண்டே மதுபானம் பண்ணியருளு வது யுக்தமேயன்றோ.

श्रीमालामिधकृत्याम् अष्टमगाथोक्तपद्धतिं सुदृढम् ।
 गुरुरेष लोकदेशिकवैरिषु कल्यन् प्रशस्य एव सताम् ॥9॥
 व्यर्थाशयैव येये स्पर्धाश्रद्धाबलेन दुर्वादान् ।
 चक्रुस्तेते सद्यस्सद्यो भमा गुराविह प्रवणाः ॥10॥
 युगपत्प्रतिपक्षिशतं प्रस्पृधितुमुज्जिहानमपि सद्यः ।
 चतुरकृतिरत्नसृष्ट्या क्षणेन भग्नं करोति गुरुरेषः ॥11॥
 कुतिसतवादविरुत्तरनुद्धिचलोद्गच्छूर्तजनदर्पम् ।
 हन्तुमवतीर्ण एको गुरुरयमित्याहुरार्यमिममार्याः ॥12॥
 सद्यः परिभवभाजस्ताम्यन्ति गुरोरमुप्य भौमरवेः ।
 श्रीसूक्तिनिवहदीपे शलभीभूता ह्यसूयवः केचित् ॥13॥
 गात्रे निजे गलद्भिज्जम्बालैर्योम लिम्पतो मूर्खान् ।
 अनुकुर्वन्तो मूढा गुरुमिममुद्दूष्य हास्यतां यान्ति ॥14॥

9. “யதாசக்தி நிக்ருஹ்ணீயாத் தேவதாசுருநிந்தகாந்” என்கிற சாஸ்த்ரத்தையடி யொற்றித் திருமாலையில் “குறிப்பெனக் கடையுமாகில் கூடுமேல் தலையை யாங்கே யறுப் பதே கருமங்கண்டாய்” என்றருளிச் செய்திருப்பதை நம்ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்ய ஸஹக்ரு தூஷகர்களிடத்திலே கொண்டு எழுதும் மறுப்புரைகள் மிக வுக்கத்த தக்கவையே.

10. பலர் ஸ்வாமியிடத்தே எதிர்வாதஞ்செய்து பங்கப்பட்டுடாழிவதைக் கட் கூடாகக் கண்டுவைத்தும் தம்முடைய வாதங்களினால் ஸ்வாமியை வென்றுவிடலா மென்று வீணை ஆசைகொண்டு எதிர்ப்புகோக்கவரும் தூர்வாதிகளும் உடனுக்குடனே பங்கமடைந்து ஸ்வாமிபக்கலிலே ப்ராவண்யமே கொண்டு “ப்ரத்யஸ்த்ரமஞ்ஜலிரஸௌ தவ நிக்ரஹாஸ்த்ரே” என்கிற தேவிக ஸஹக்ருயின் அநுஸந்தானமே புகலாக நிற்கின் றார்கள்.

11. தூற்றுக்கணக்கானவர்கள் வகதாலத்திலே எதிர்வாதஞ் செய்யத் திரண்டு வந்து தோன்றினாலும் க்ரந்தங்களை உடனே அருளிச்செய்து அவர்களை யெல்லாம் பங்க மடைவிப்பதே நம்ஸ்வாமியின் இயல்பு.

12. குதலித வாதங்களிலேயோ ப்ரந்த புத்தியையுடையவர்களாய் சாஸ்த்ரவரம் புக்கு அடங்காமல் தோன்றினபடியே போகாது மெழுதுவதுமாக எள்ளவர்களின் செருக்கை யடக்குவதற்கு நம்ஸ்வாமி யொருவரே வல்லவரென்று பெரியார் துணிந்து கூறுகின்றனர்.

13. விளக்கில் விட்டிஸ்விதந்தது மடிவதுபோல, பூலோக ஸஹர்யனென்று பேர் பெற்ற நம்ஸ்வாமியின் ஸ்ரீஸஹக்ருகளாகிய விளக்கிலே தாமாகவே வந்துவிழுந்து மடிந்து பரிபொமடையும் பொருமையாளர்கள் சிலருளர்.

14. ஒரு தூஷணையும் ஏறமாட்டாத நம்ஸ்வாமிகளின்மீது தூஷணைகளைச் சொரியுமவர்கள், நிர்மலமான ஆகாசத்திலே சேற்றை வாரியிறைத்துத் தம் தலையிலே அந்தச்சேற்றை வழியவிட்டுக் கொண்டு நிற்பார்போன்று பரிஹஸிக்கத் தக்கவர்களாய் வருந்துக் கிடக்கும்படியைக் காணுகின்றோம்.

अस्य गुरोः खलु मुखतो भङ्गो बहुधा बभूव मत्सरिणाम् ।

तेते प्रकारभेदा संक्षेपेणात्र संप्रदर्शयन्ते ॥15॥

पूर्वाचार्यसदुक्तिप्रत्याख्यानप्रकोपजो भङ्गः ।

तासु सदुक्तिषु विपरीतार्थविलेखननिमित्तको भङ्गः ॥16॥

मान्यमहाकविफणितिव्वसंगतार्थोक्तिமूलको भङ्गः ।

प्राचेतसादिमुनिवरफणितिव्वसदर्थवर्णनाद्भङ्गः ॥17॥

वेदान्तदेशिकाशयविरुद्धविषयोपवर्णनाद्भङ्गः ।

भगवद्गुणातिशायनसहिष्णुताविरहमूलको भङ्गः ॥18॥

भगवद्वैभवकथनासहनातिशयोक्त्यलेखनाद्भङ्गः ।

पूर्वप्रबन्धकर्तृषु नामविपर्ययसहेतुको भङ्गः ॥19॥

प्रामाणिकाभ्युपेयप्राज्यार्थविदूषणार्थको भङ्गः ।

एवं बहुतरहेतुमिराचार्येऽसिन्नाहाप्रदीपनिभे ॥20॥

प्राप्तशलभायितानां भग्नानां हन्त पण्डितेन्द्राणाम् ।

नामावली तु विद्वद्गोष्ठीषु भृशं प्रसिद्धिमापन्ना ॥21॥

तादृग्विरपि च विबुधैश्शथिलीकृतदन्तदन्द्शूकनिभैः ।

अभिवन्दितांघ्रिकमल्लद्धो गुरुरेष सूर्यसदृग्विन्धे ॥22॥

15—21. ஸ்வாமி பக்கவிலே மாச்சரியங்கொண்டு எதிர்த்துப் பாங்கமடைந்த
வர்கள் எந்தெந்த காரணங்களினால் பங்கமடைந்தார்களோ அந்தக்காரணங்களை யிங்குச்
சுருக்கமாகத் தெரிவிப்போம் ; பூர்வாசார்ய ஸ்ரீஸூத்திகளை நிரூபிப்பது, அந்த ஸ்ரீஸூத்
திகளிலே அபார்த்தங்களை யேறிட்டெழுதுவது, மஹாகவிகளின் வாக்குக்களுக்கு
அஸங்கதமான அர்த்தங்களைக் கூறுவது, வான்மீசி முதலான மஹர்ஷிகளின் திரு
வாக்குக்களில் ஏலாதபொருள்களை ஏற்றிக் கூறுவது, வேதாந்த தேசிகருடைய திரு
வுள்ளத்திற்குப் பாங்கல்லாத விஷயங்களைப் பங்குவது, அமரபெருமானைய நிரூபணம்
களைமும் வைபவத்தைமும் வெளியிடக் கண்டு அபருமல எழுதுவது, பூர்வாக்ரந்தங்
களிலே கர்த்தாக்களின் நாமத்தை வேறுபடுத்துவது, ப்ராமாணிகர்கள் இசையக்கூடிய
சிறந்த அர்த்தங்களை மறுப்பது, ஆக இங்ஙனையான பலபல காரணங்களினால்
நம் ஸ்வாமிபக்கவிலே அவரவர்கள் பங்கமடைந்திருக்கிறார்கள். அப்படி பங்க
மடைந்த பண்டிதர்களின் திருநாமப்பட்டி பண்டித கோஷ்டிகளில் மிகவும் ப்ரஸித்தி
பெற்றதே.

22. அப்படிப்பட்ட பண்டிதர்களும் பல்லெப்பிடுங்கின பார்ப்புபோல் செருக்குக்
குலைந்து ஸ்வாமி திருவடிகளிலேயே தலைவணங்கி நிற்கப் பெறுகின்ற படியாலே நம்
ஸ்வாமியைக் கதிராயிரமிரவி கலந்தெரித்தா லொத்தவராகவே மதிப்பர் மாண்மதியோர்.

प्रतिपक्षिपक्षलवनप्रसङ्गसंजातलेखनेऽस्य गुरोः ।
 नानाप्रबन्धवृन्दे कतिचिदुदाहृत्य हर्षये भक्तान् ॥23॥
 देशिकविरचितपादूराहसजन्मनि निदानगयथार्थम् ।
 लिखितमविवेकिभिर्गुरुरयमतिरमणीयगीर्मिरत्नुनीत ॥24॥
 स्तोत्रव्याख्यानकृतौ श्रीकृष्णगुरुत्तमैरसल्लिखितम् ।
 इति लिखितवन्तमरुपं सूरिरनल्पोक्तिभिर्निरास्यदसौ ॥25॥
 ब्रह्मव्याप्तिपरिष्कृतिकृतिरत्नख्यापनेन लक्ष्मीशे ।
 अघटितघटनाशक्तिं निरूप्य कुमतीत्रिरास्यदार्योऽयम् ॥26॥
 प्रतिपक्षिभिस्तुलिखितां समस्यमानेतिदुर्वचोविवृतिम् ।
 श्लोकैर्द्विशताभ्यधिकैस्सव्याख्यैरेष गुरुरपाचके ॥27॥
 तिरुपतितिरुवादिमुखस्थरस्यविवृयैः प्रकाशितान् सुबहून् ।
 दुर्वादघननिबन्धान् सुदूःमुत्सार्य गुरुरसौ जयति ॥28॥

23. கீழே விவரித்த விதமாக ப்ரதிபக்ஷிபக்ஷ ப்ரதிஷேபம் ப்ராப்தமான அவ ஸரங்களில் ஸ்வாமி யருளிச் செய்த க்ரந்தங்கள் பலபலவுண்டு ; அவற்றுள் சிலவற்றை யீண்டெடுத்துக்காட்டி அன்பர்களை உகப்பித்த விரும்புகின்றேன்.

24. தேசிகர் அருளிச்செய்த பாதுகாஸஹஸ்ரம் உண்மையில் எந்தக்காரணத் தினால் அவதரித்ததோ அந்தக் காரணத்தை மறைத்து வேறொரு கல்பனையான காரணத்தை யெழுதிப் பூர்வாசார்யர்களை நின்றித்தவர்களைப் பாதுகாஸஹஸ்ராவதாரத்தவம் முதலிய வடமொழி நூல்களினால் கண்டித்தருளினார் நம்ஸ்வாமி.

25. ஸ்தோத்ரரத்ன வியாக்கியானத்தில் பூருவர்கள் தவறுதலாகச் சில விஷயங் களை யெழுதிவிட்டார்களென்று ப்ரமித்து எடுத்துக் காட்டிய தூர்வாதியை ஸ்தோத்ர வ்யாக்கியான சோதனம் என்னும் க்ரந்தத்தினால் கண்டித்தருளினார் நம்ஸ்வாமி.

26. எம்பெருமானுடைய அகடிதகடநா சக்தியில் குறைகூறினவர்களைக் கண்டித்து ப்ரஹ்மவ்யாப்தி பரிஷ்க்ரியா என்று ச்லோகமயமான க்ரந்தத்தை விவரணத்தோடு மருளிச் செய்தார் நம்ஸ்வாமி.

27. “ஸமஸ்யமாந்” என்றாரம்பித்து ஒரு பண்டிதர் மிகவும் அஸம் பத்தமாக எழுதியிருந்த பூர்வாசார்ய தூஷணத்தை ஸங்கதமாக்குகிறேனென்று கிளர்ந்த வொரு யதியின் க்ரந்தத்திற்கு ப்ரத்யக்ஷரகண்டனமாக ஸமஸ்யமானோக்தி ஸௌஷ்டவ விமர்ச மென்று இருநூற்றுச் சொச்சம் ச்லோகங்கள் கொண்ட மஹா க்ரந்தத்தைத் தமிழுரையுடனுமருளிச் செய்திருக்கின்றார் நம்ஸ்வாமி.

28. மேற்குறித்த விஷயத்திலும் இதர விஷயங்களிலும் திருப்பதி திருவை யாறு முதலியவிடங்களிலிருந்து காலேஜ் ப்ரொபஸர்கள் பலர் வெளியிட்ட தூர்வாதங் களை யெல்லாம் ஸ்வாமி “ரக்ஷாவிமர்சசிக்ஷா” “தேசிகஸூக்தி பரிமளம்” முதலான தமது பல க்ரந்தங்களினால் நெடுந்தூரத்திலே தள்ளி யொழித்திருக்கின்றார்.

रसिकरसायनमुख्यैर्बहुभिर्विद्वद्वतंस्यकृतिरत्नैः ।

दुर्वादिगर्वहन्ता विख्यातख्यातिरेष गुरुरीड्यः ॥29॥

अद्भुतशक्तिप्रमुखैः त्वकृतैः प्रतिपक्षिपक्षभङ्गकरैः ।

भगवद्वैभवनिधिभिर्निबन्धरत्नैरसौ गुरुः प्रथितः ॥30॥

भगवद्वात्सल्यगुणे दोषोद्घाटनमहापचारेण ।

दग्धं प्रतिपक्षिगणं सुखेन चिक्षेप गुरुरसौ श्रेयान् ॥31॥

भगवदयाप्रशस्तिं द्विशताधिकहृद्यपद्यमयकृत्या ।

अभिनवदयाशताख्याजुषा प्रतिष्ठाप्य सूरिरयमिन्धे ॥32॥

रक्षाविलोचनार्थप्रकाशिकाभिर्यदिव्यकृतिविजयः ।

प्रतिपक्षिवृन्दकृतिभिः प्रतिष्ठितो लसति गुरुरस्यास्य ॥33॥

29. ரஸிகரஸாயனம் முதலிய மற்றும் பல க்ரந்தங்களையும் மஹாவித்வான்களின் மதிப்புரைகளோடுங்கூட வெளியிட்டருளி தூர்வாதி கர்வத்வம்ஸம் செய்தருளியிருக்கிறார் நம்ஸ்வாமி.

30. எம்பெருமானுடைய அப்புதசக்தி விசேஷத்தினால் பொருந்தக்கூடிய ஸர்வ வ்யாப்தியை இல்லைசெய்த பிறருடைய நூல்களை அப்புதசக்தி யென்கிற நூலினாலும் அதற்குச் சார்பாக அவதரித்த மற்றும் பல நூல்களினாலும் கண்டித்தருளினார் நம்ஸ்வாமி.

31. எம்பெருமானுடைய வாத்ஸல்ய குணமாவது—தோஷங்களிலும் குணத்வ புத்தியே யென்று ச்ருதப்ரகாசிகாசார்யர் முதலானார் ஸ்பஷ்டமாக அருளிச் செய்திருக்கும் அர்த்தத்தை மறுத்து பகவத் குணத்திலே குறைகூறி மஹாபசாரமடைந்த தூர்வாதி களை ச்ருதப்ரகாசிகாரக்ஷா, வாத்ஸல்யார்த்த விஜய த்வஜம் முதலிய க்ரந்தங்களினால் பாற்றியருளினார் நம்ஸ்வாமி.

32. எம்பெருமானுடைய தையயாவது பரதுக்க துக்கித்வமேயாகுமென்று எம்பெருமானார் பாட்டர் முதலான ஸகல பூர்வசார்யர்களுமருளிச்செய்த மஹார்த்தங்களைப் பழித்துப் பிறர் எழுதிய நூல்களை அபிநவதயாசதகம் என்று இருநூற்றுச் சொச்சம் ச்லோகங்களும் அவற்றுக்கு வியாக்கியானமான கத்யராசியுங்கொண்ட மஹா க்ரந்தத்தினாலும், பரதுக்க துக்கித்வபரமார்த்தாக்ஷா முதலிய மணிப்ரவாள நூல்களினாலும் மறுத்தருளினார் நம்ஸ்வாமி.

33. ஸ்வாமியின் நூல்களுள் ரக்ஷாவிலோசக பாவப்ரகாசிகா என்கிற ஸம்ஸ்க்ருத நூல் மிகச் சிறந்தது ; இது தமிழ் விவரணத்தோடுங்கூடி வெளிவந்திருக்கின்றது. ரக்ஷா என்பதனால் ஸச்சரித்ரரக்ஷா க்ரந்தமும், விலோசக மென்பதனால் ஸுதிவிலோசகமென்கிற தர்மசாஸ்திர நிபந்தனாம் விவாதிதம். இவ்விரண்டு க்ரந்தங்களையும் பாற்றி விட்டவரான ஆராய்ச்சியுள்ளது இந்நூலில். முடிவாக பரநிபாதிக்கின் க்ரந்தங்களினாலும் இதற்கு வெற்றியே பலித்து நின்றது.

देशिकसिद्धाञ्जनकृतिटीकावाक्छकलदौःस्यविद्वतिचणा ।

रत्नपरीक्षा गुरुणाऽनेन ग्रथिता विभाति बुधमूर्ध्नि ॥३४॥

शरणागतिमर्मज्ञश्चक्रेऽदृष्टार्थकृत्यसर्वस्वम् ।

गुरुरयमभिज्ञपरिवृढशिरोवहंसं गुणोत्तरमन्थम् ॥३५॥

लक्ष्म्यास्तत्त्वं व्यवृणुत गुरुस्सदाचार्यसूक्तिरक्षाख्याम् ।

कृतिमारचय्य सोऽयं वरवरयोगीन्द्रसूक्तिसक्तात्मा ॥३६॥

देशिकसूक्तिजयध्वजमालासिद्धाञ्जनादिकृतिरत्नैः ।

दुर्वादिगर्वभङ्गे वैचक्षण्यं विशेषतोऽस्य बभौ ॥३७॥

महितपरमार्थरक्षाभिधानकृत्या बुधाभिनन्दितया ।

सत्संप्रदायसरणिं संरक्षितवानसौ गुरुप्रवरः ॥३८॥

आसीत्सभा भुजङ्गी त्रय्यन्तगुरोरिति स्थितामुक्तिम् ।

अतिहृद्यपद्यशतकाद्व्याचक्षाणं गुरुं स्तुवन्ति बुधाः ॥३९॥

34. தேசிகனருளிச் செய்த சிவபிரபந்தத்தாஞ்ஞனத்திற்கு ரத்னபேடிகை யென் றொரு வியாக்யானமிட்ட திருப்புட்குழி பண்டித ஸ்வாமியொருவர் அதில் ஸ்ரீவசநபூ ஷண மீமாம்ஸாபாஷ்யத்திலுள்ள சில பங்க்திகளுக்குக் கண்டனமெழுதியுள்ளார் ; அந்த பண்டிதருடைய ஞானத்தெளிவு எப்படிப்பட்டதென்பதை மூதலிக்க ஸ்வாமி ரத்ந பரீக்ஷா என்றொரு ஸம்ஸ்க்ருத பத்ய க்ரந்தம் விவரணத்தோடுங்கூட அருளிச் செய் திருக்கிறார். அதில், ஸம்ப்ரதாய விவாதாஸ்பதமான விஷயத்தை யெடுத்துக்கொள் ளாமல் ஸர்வஸம்ப்ரதபந்தமானதொரு விஷயத்தையே யெடுத்துக்கொண்டு ஸகல வித் வம்மனோஹரமான விமர்சம் காட்டப்பட்டுள்ளது.

35. நவீநமான சரணுகத்யநுஷ்டானத்தைப் பற்றின விமர்சமாக அத்ருஷ்டார்த்த ஸர்வஸ்வ மென்கிற க்ரந்தம் ஸ்வாமியால் பணிக்கப்பட்டுள்ளது. அது பெரும்பாலும் தேசிக ஸ்ரீஸூக்தி விவரணமாகவே அமைந்திருப்பதால் ப்ராமாணிகமே யென்று ப்ராஜ் ஞர்களால் கொண்டாடப்பட்டிருக்கின்றது.

36. ஸதாசார்ய ஸூக்திரக்ஷா என்கிற மிகச் சிறந்த க்ரந்தத்தினால் பிராட்டியின் தத்துவங்களை நன்கு விமர்சித்திருக்கின்ற நம் ஸ்வாமி மணவாளமாமுனிகளின் ஸ்ரீஸூக்திகளில் மிகவுமாழ்ந்தவர்.

37. தேசிக ஸூக்தி ஜயத்வஜமாலா, தேசிக ஸூக்தி ஸித்தாஞ்ஞனம் முதலிய பல க்ரந்தங்களையும் ஸந்தர்ப்ப விசேஷங்களில் நம் ஸ்வாமி யருளிச்செய்து தூர்வாதி வாதங்களைப் பொடிபடுத்தி யருளின பெருமை உலகமறிந்தது.

38. பலரும் கொண்டாட நின்ற பரமார்த்தரக்ஷா என்னும் துவ்ய க்ரந்தத்தை யருளிச் செய்து ஸத்ஸம்ப்ரதாயார்த்த தத்துவங்களை யெல்லாம் ஸம்ரக்ஷித்தருளி யுள் ளார் நம் ஸ்வாமி.

39. வேதாந்த தேசிகருடைய ஸ்துதியொன்றில் “ஸம்பாவநா யஸ்ய ஹி கால கூடஃ ஸபா புஜங்கீ குணபம் தருண்யஃ” என்றுள்ள ச்லோகத்தில் “(ஸபா புஜங்கீ” என்றிருக்கின்றது ; தேசிகர் ஸபையை அணுகமாட்டார் என்பது இதன் கருத்து. எந்தஸபையை அவர் அணுகமாட்டாரென்று விசாரம் வந்தகாலத்தில் மிகவிரிவான

श्रीरामकृतसमुद्रप्रपतिकालिकवचोऽर्थयाथात्म्यम् ।
 बहुभिर्निबन्धरतैः प्रकटीकृतवानसौ गुरुर्मान्यः ॥40॥
 परिपन्थिपञ्चभङ्गीनाम्ना प्रथितां कृतिं प्रणीवैषः ।
 कतिपयवैयाकरणभ्रान्तिमपास्यन् गुरुत्तमो जयति ॥41॥
 रसिकबुधरञ्जनारख्यामुपदेशरसायनाह्वयां च कृतिम् ।
 निर्माय मायिकलभे केसरिवृत्तिं चकार गुरुरेपः ॥42॥
 तत्त्वहितसदुपदेशावतारतत्त्वप्रकाशिकादिकृतीः ।
 प्रादुर्भाव्य समिन्धे गुरुरयमुद्धूतदुर्मतच्चान्तः ॥43॥
 परदुःखदुःखितात्मकमुत्तमगुणमच्युते विदूषितवान् ।
 कुमतिजनोऽस्य वचोभिर्वेदसमानैर्विधूयतेसा गुरोः ॥44॥
 भक्तजनदोषभोग्यत्वात्मकगुणमिन्दिरापतौ केचित् ।
 असहिष्णवो यदाहुस्तदभञ्जयदेष गुरुरनर्घोक्तया ॥45॥

ஆராய்ச்சியைச் செய்து நம் ஸ்வாமி நூறு ச்லோகமுடைய இரண்டு ஸர்க்கங்கள் கொண்ட ஸபாபுஜங்கீ ஸர்வஸ்வம் என்னும் க்ரந்தத்தைப் பணித்துள்ளார். அதனைப் பண்டிதர்களனைவரும் மிகவும் புகழ்கின்றனர்.

40. ஸ்ரீராமபிரான் ஸமுத்ரசரணாகதி செய்தருளின காலத்தில் தோன்றியுள்ள 'அத்ய மே மரணம்' என்னும் ச்லோகத்தின் உண்மைப் பொருள் விளக்கம் செய்யப் புகுந்த நம்ஸ்வாமி இது ஸம்ஸந்தமாசுப் பல நூல் ஸ்லோகருளிய செய்து புகழ்பெற்றிருப்பது உலகப்ரஸித்தம்.

41. சாந்தஸபதங்களுள் பரிகணிதமான பரிபந்தி யென்னும் ஸம்ஸ்க்ருதபத மொன்று கவிகளால் உலகத்திலும் பிரயோகிக்கப்பட்டு வருவதைப்பற்றி ஸ்வாமி ஆராய்ச்சி செய்து வெளியிட்டுள்ள பரிபந்தி பஞ்சபங்கீ என்னும் ஸம்ஸ்க்ருதக்ரந்தமானது சில வையாகரணர்களின் ப்ராந்தியைப் போக்கடித்து வெற்றிபெற்று விளங்குகிறது.

42. ரஸிகபுதரஞ்ஜனம், உபதேசரஸாயனம் முதலிய நூல்களை யியற்றி வாதி கலப் கண்டிராமென்று போற்றி நிற்கின்றார் நம் ஸ்வாமி.

43. தத்வணிதோபதேசம், ந்ருணம்ஸைதாரதத்வம் முதலிய பல நூல்களை வெளியிட்டருளி தூர்வாதிகளின் தூர்வாத்திமிரங்களைப் பாறவடித்து ஸூர்யன்போல் விளங்குபவர் நம் ஸ்வாமி.

44. பரமகாருணிகனை ஸர்வேச்வரனிடத்தில் விளங்கும் பரதூக்கதூக்கித்வ மென்கிற குணத்தைச் சில குசோத்யங்களினால் தூஷித்த த்ரமிடோபநிஷத் குத்ருஷ்டிகளை நம் ஸ்வாமி "பரதூக்க தூக்கித்வ பரமார்த்தாக்கா" முதலிய க்ரந்தங்களினால் பிரஸித்தருளினார்.

45. வத்ஸலனை ஸர்வேச்வரனிடத்தில் விளங்கும் பக்தஜநதோஷ போக்யத்வ மாகிற மஹா குணத்தைப் பொருமல் தூஷித்தவர்களை வாத்ஸல்யார்த்த ப்ரகாசிகா, வாத் ஸல்யார்த்த விஜயத்வஜம், ச்ருதப்ரகாசிகாரக்ஷா முதலிய தென்மொழி எடமொழி க்ரந்தங் களினால் தகர்த்தவர் நம் ஸ்வாமி.

लक्ष्मीतत्त्वविनिर्णयनाम्ना ग्रन्थेन पद्मनिलयायाम् ।

विमुतोपायत्वादीन् संशोधितवानसौ गुरुर्जयति ॥46॥

विधवाकेशविसर्जनमुख्याचारान् विचारयन् कृतिभिः ।

प्रामाणिकार्थवर्णनपटुरिति गुरुरेष पप्रथे जगति ॥47॥

श्रीशैलेशदयेतिप्रतिद्धपद्यप्रभावमसमानम् ।

असहिष्णुवैरिवादिक्षेपपुरस्सरमसौ गुरुर्यदधात् ॥48॥

श्रीमान्वेङ्कटपद्यप्रभावलोपैकहेतुपद्यस्य ।

नूतनकल्पिततां च प्राबोधयदेष गुरुरनर्घोक्तया ॥ 49 ॥

गुरुरेष पाठशोधनपरीक्षणारूपेण निजनिबन्धेन ।

पूर्वसदुक्तिविदूषणधूनकैङ्कर्यमद्भुतं तेने ॥ 50 ॥

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

प्रणमनपौनःपुन्याचारविचारे प्रमाणसिद्धार्थम् ।

प्रामाणिकोपभोग्यं प्राचीकशदेष पण्डितप्रवरः ॥ 51 ॥

46. லக்ஷ்மீதத்வவிநிர்ணய மென்கிற க்ரந்தத்தினால் பிராட்டியின் உபாயத்வம் முதலியவற்றைப் பற்றின் சிறந்த ஆராய்ச்சிகளை வெளியிட்டருளியுள்ளார் நம் ஸ்வாமி.

47. விதவாவபநம் முதலிய ஆசாரங்களைப் பற்றின் விசாரம் விளைந்தகாலத்தில் ப்ராமாணிகஹ்ருதயங்கமமான விமர்சங்களை யெழுதி வெளியிட்டுப் பரமப்ராமாணிக ரென்ற புகழைப்பெற்றவர் நம் ஸ்வாமி.

48. ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ர மென்னும் தனியன் உலகம்போற்ற நின்ற பெரு மையை ஸ்வாமி பலக்ரந்தங்களினால் நிதிகாப்பதுபோல் காத்தருளி யிருக்கின்றார். இவ் விஷயத்தில் பொருமையாளர்களான எதிரிகளின் வாதங்களையும் அற்புதமாகத் தகர்த்திருக்கின்றார்.

49. “ஸ்ரீமான் வேங்கடநாதார்ய:” என்கிற ஐகத் ப்ரஸித்தமான சிறந்த தனிய னுடைய பெருமையைக் குலைக்கத் தோன்றிய சண்டைத்தனியனொன்று மிகவும் நவீ னமே யென்பதை நம் ஸ்வாமி மிகச்சிறந்த க்ரந்தங்களினால் நிலைநாட்டியுள்ளார்.

50. ஸ்ரீபாஷ்யம் கீதாபாஷ்யம் முதலான திவ்யக்ரந்தங்களிலுள்ள யுக்தமான பாடங்களையும் தப்புப்பாடமென்று தூஷித்துப் பிறர் எழுதி வெளியிட்டிருந்த பாட சோதநம் என்னும் க்ரந்தத்தை விமர்சித்துப் பாடசோதநபரீக்ஷா என்னும் க்ரந்தத்தை யருளிச் செய்த நம் ஸ்வாமியின் தொண்டு மிகவும் மெச்சத்தகுந்தது.

51. பலமுறைப் ப்ரணாமம் செய்வதாஹவொரு ஆசாரத்தைப் பற்றின் விசாரம் விளைந்த காலத்தில் நமஸ்காரதத்வம் நமஸ்காரதத்வவிஜயத்வஜம் என்னும் க்ரந்தங்களை நம் ஸ்வாமி வெளியிட்டு ப்ராமாணிகர்களை மகிழ்வித்தனர்.

कमलापतिकरुणायां निर्हेतुकता कदापि नहि घटते ।

अनुपायताभिधानं नहि प्रपत्तौ कदाऽपि संघटते ॥ 52 ॥

न प्रापकान्तरेषु स्वरूपवैरित्वाद् उपपन्नः ।

स्वगतस्वीकारादप्यतिरिक्तस्याभिधानमुचितं न ॥ 53 ॥

नहि खल्वात्मानुभवे मोक्षत्वोक्तिः प्रमाणशरणानाम् ।

सप्रणवाष्टाक्षर्या नहि खलु सर्वाधिकारता युक्ता ॥ 54 ॥

एवंविधान् परेषां वादान् प्रामाणिकाव्यना सोऽयम् ।

सूरिः प्रत्याचख्यौ प्रबन्धरत्नैर्निजैः प्रसिद्धतरः ॥ 55 ॥

कृतिभिर्भजन्ति भङ्गं केचित् केचित्तु वाचिकैर्विद्वैः ।

मानसिकैरपचौरैरन्ये हन्तैवमीक्ष्यते लोकः ॥ 56 ॥

मूढा दुष्कृतिनोऽपि च नराधमा आसुरं श्रिता भावम् ।

इति गीतासु सुगीता महानुभावा हि जाग्रतीह सदा ॥ 57 ॥

भगवदवतारहेतुर्यथा ह्यभूद्वैत्यरक्षसां दौष्ट्यम् ।

अस्य गुरोरवतारे तद्वद्वेतुः कुदृष्टिजनदौष्ट्यम् ॥ 58 ॥

रावणभगिनीतारामन्दोदधीदिवैखरीस्सततम् ।

संसारयन्ति ते ये विद्वांसोऽस्मिन् गुरौ दधुर्वैरम् ॥ 59 ॥

52—55. எம்பெருமானுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையைப் பற்றியும் இது போன்ற மற்றும் பல ஸத்ஸம்ப்ரதாயஸித்தாந்த விஷயங்களைப்பற்றியும் நம் ஸ்வாமி ப்ராமாணிகார்த்தங்களை வெளியிட்டு எழுதியிருக்கும் நூல்கள் ப்ரஸித்தமானவை.

56. இப்படிப்பட்ட க்ரந்தங்களை ஸேவித்து வாழ்ந்துபோவார் பலர் இருக்க; எதிரம்புகோத்து மாய்ந்து போவாரும் பலருளர். க்ரந்த மூலமாக மாய்ந்துபோவார் சிலர்; கோரில் வாதாடிப் பங்கமடைந்து போவார் சிலர்; மாநஸிகமாக அபசாரப்பட்டு மடிந்துபோவார் சிலர். அந்தோ! இவையென்ன லெடியற்கை!

57. கீதையில் * நமாம் துஷ்க்ருதிநோ மூடா : ப்ரபத்யந்தே நராதமா :; மாயயா அபஹ்ருதஜ்ஞாநா ஆஸுரம் பாவமாச்சரிதா :* என்கிற ச்லோகத்தினால் கீதாசார்யனால் வெறுக்கப்பட்ட அதிகாரிகள் எக்காலத்திலு முள்ளார்களன்றோ.

58. அஸுரராக்ஷஸர்களின் தெளஷ்டயமே எம்பெருமானுடைய திருவவதாரத் திற்குக் காரணமானதுபோல, குத்க்ருஷ்டி ஜனங்களின் தெளர்ஜந்யமே நம் ஸ்வாமியின் திருவவதாரத்திற்கு ஹேதுவாயிற் றென்பது மருமமுணர்ந்தவர்களின் கொள்கை.

59. நம் ஸ்வாமியினிடத்தில் பகைமை பூண்டவர்களும், வையவந்த வாயாலே வாழ்த்தும்படியாகவே நேர்ந்துவிடுகிற படியால் பெரும்பாலும் சூர்ப்பணகை தாரை மந்தோதரி ஆகிய இவர்களைப்பற்றின நினைவே உலகுக்கு அடிக்கடி வரும்.

ते नश्यन्तु यथेच्छं भाग्याधिक्येन भोक्तुमर्हणाम् ।
 सुधियां भोगाय मुदा गुरुणा कृतमेव भूयशश्शृणुत ॥ 60 ॥
 त्रय्यन्तसूरिरचितग्रन्थेषु बहून् खटीकया महितान् ।
 कृतवान् गुरुरयमनघप्रतिवादिभयङ्कराह्वयो जगति ॥ 61 ॥
 निगमान्तसूरिविषयस्तोत्रकृती यस्य टीकया धन्ये ।
 सोऽयं परगोष्ठीष्वपे विश्रुतवैदुष्यवैभवो गुरुराट् ॥ 62 ॥
 श्रीगान्धेयकटपथाक्षरानुपूर्व्यां स्तुतिप्रबन्धगसौ ।
 वेङ्कटनाथार्याय प्रदाय भक्तिं निजां प्रदर्शितवान् ॥ 63 ॥
 वेदान्तसूरिचरितं प्रामाणिकहृद्यमसकृदभिलिख्य ।
 सूरैस्तस्य यथार्थं वैभवमयमेव विश्रुतं चक्रे ॥ 64 ॥
 भगवत्कथामृतादिप्रबन्धरत्नानि गुरुरसौ रचयन् ।
 भगवद्भक्तिधनानां सतां मनस्येव सततमुल्लसति ॥ 65 ॥
 विष्णोस्सहस्रनामस्तुतेर्गभीरार्थममृतसदृशःभिः ।
 द्राविडसूक्तिज्ञरीमिव्याचख्यावेष्ट सुप्रसिद्धयशाः ॥ 66 ॥

60. அப்படிப்பட்ட கருவிலேதிருவிளாதார் கிடக்க; ஸுக்ருத வசத்தினால் நல்ல அர்த்தங்களை நன்றாக அநுபவிக்கப் பிறந்த மஹர்யர்களின் அநுபவத்திற்கு உரியதாக நம் ஸ்வாமி பணித்த திவ்ய க்ரந்தங்களையே இன்னமும் தெரிவிக்கக் கேண்மின்.

61. வேதாந்த தேசிகர் பணித்த க்ரந்தங்களுள் பலவற்றுக்கு நம் ஸ்வாமி இயற்றிய வியாக்கியானம் ப்ரஸித்தமானது; இதனால் ப்ரதிவாதிபயங்கர பிருது நம் ஸ்வாமிக்கே தகுமென்று சொல்லுவர் பெரியோர்.

62. வேதாந்ததேசிகர் விஷயமான மங்களாசாஸனம், பிள்ளையந்தாதி ஆகிய இரண்டு க்ரந்தங்களுக்கும் நம் ஸ்வாமி பணித்த வியாக்கியானம் பிறருடைய கோஷ்டியிலும் புகழப்படாநின்றது.

63. 'ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய:' என்கிற தேசிகன் தனியனிலுள்ள அக்ஷரங்களின் வரிசையாக முப்பத்திரண்டு ச்லோகங்களை உரையோடுங்கூட அருளிச்செய்த நம் ஸ்வாமியின் தேசிக பக்தி பாராட்டத்தகுந்தது.

64. வேதாந்த தேசிகருடைய உண்மையான ஜீவிய சரித்திரத்தை ப்ராமாணிக ஹ்ருதயங்கமமாக நம் ஸ்வாமி பல பாஷைகளிலும் வெளியிட்டுள்ளார்.

65. பகவத் கதையமுதம் முதலான சிறந்த நூல்களைப் பணித்து எம்பெருமானுடைய திவ்விய சரிதைகளை வெளியிட்டிருக்கிற நம் ஸ்வாமியை பக்திச் செல்வமுடையார் நிச்சலும் சிந்தையிற்கொண்டு சிந்திக்குகின்றனர்.

66. ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரத்திற்கு பட்டர்ருளிச் செய்த பாஷ்யத்தைப் பெரும்பாலுந்தழுவி மிகவும் ஸாரமாக நம் ஸ்வாமி யருளிய பொழிப்புரையானது உலகமெல்லாம் கொண்டாட விளங்கா நின்றது.

अतिहृद्यपद्यबन्धैः क्रमिडोपनिषन्महार्थितत्त्वानि ।

प्रख्यापयन्तमेनं प्रख्यातप्राज्ञपरिवृढं नौमि ॥ 67 ॥

पूर्वाचार्यकृतिभ्यो व्यङ्ग्यार्थविशेषवृन्दमतिचारु ।

संगृह्य संप्रकाश्य प्रहर्षयन्नेष गुरुवरो जयति ॥ 68 ॥

मधुरकविसूरिनिष्ठा श्रीवाग्भूषार्थशेखरीभूताम् ।

अधिकृत्य सुबहु विस्त्रिखन्नसौ गुरुसंप्रदायमर्मज्ञः ॥ 69 ॥

शठरिपुयतिपतिवक्षसोस्सभकण्ठत्वं महिष्ठबहुवाग्भिः ।

व्यवृणुत गुरुरयमनितरसाधारणशेषुषीणिलासनिधिः ॥ 70 ॥

गीताभाष्ये श्रीमति भाष्ये च श्रीशठारिफणितिरसाः ।

जाग्रति भूयांस इति प्रथयन् गुरुरेष सूक्तिसारज्ञः ॥ 71 ॥

अखिलभुवनेतिसूक्तौ शठकोपमुनेः प्रभावसर्वस्वम् ।

साधुसमन्वितरीत्या निरूपयन्नेष सूरिरतिवाग्मी ॥ 72 ॥

67. ஆழ்வாரருளிச் செயல்களிலுள்ள அழகிய பொருள்களை ஸாரமாக வெடுத்துப் பல ச்லோகங்களை யியற்றி திவ்ய ப்ரபந்தார்த்தங்களை எங்கும் பரவச் செய்திருக்கின்ற நம் ஸ்வாமி வித்வான்களில் தலைவரென்று உலகமெங்கு மோங்கிய புகழ் பெற்றிருக்கின்றார்.

68. அருளிச் செயல்களிலும் அவற்றின் வியாக்கியானங்களிலும் உள்ளுறை பொருளென்கிற ஸ்வரபதேசார்த்தங்கள் பலபல விளங்குகின்றனவன்றோ ; அவற்றையெல்லாம் திரட்டி ஸ்வரபதேசார்த்தகஸாகர மென்னும் சிறந்த நூலினால் வெளியிட்டு மஹான்களை ஆனந்தப்படுத்தியிருப்பவர் நம் ஸ்வாமி.

69. ஸ்ரீவசநபூஷண திவ்ய சாஸ்த்ரத்திற்கு உயிராகிய மதுரகவி நிஷ்டையை [சரம பர்வ நிஷ்டையைப்] பற்றிப் பலபல உபந்யாஸங்களை யெழுதி வெளியிட்டிருக்கின்ற நம் ஸ்வாமியே ஸதஸம்ப்ரதாய மருமங்களை நன்குணர்ந்தவர்.

70. திருவாய்மொழிக்கும் ஸ்ரீபாஷ்யத்திற்குமுள்ள ஐககண்ட்யத்தை இதுவரையில் ஒருவரும் வெளியிட்டிராதவகையில் நம் ஸ்வாமி பலமுகமாக வெளியிட்டிருக்கின்றார்.

71. கீதாபாஷ்யத்திலும் ஸ்ரீபாஷ்யத்திலும் ஸ்வாமி யெம்பெருமானார் நம்மாத்வாருடைய ஸ்ரீஸூக்தி ரஸங்களை ஆங்காங்கு புகவிட்டிருக்குமழகை நம் ஸ்வாமியே விவரித்தருளியுள்ளார்.

72. * அகில புவநஜந்மஸ்தேம பங்காதிலே * என்கிற ஸ்ரீபாஷ்ய மங்கள் ச்லோகத்தில் ஒவ்வொரு விசேஷணத்தினாலும் நம்மாத்வாருடைய பெருமையே வெகு ஆச்சரியமாக அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறதென்று நம் ஸ்வாமி விரிவான வியாக்கியான மருளியுள்ளார்.

दिव्यप्रबन्धगाथा बह्वीसुरवाचि पद्यरूपेण ।

दण्डकरूपेणापि ग्रन्थन् गुरुरेष सत्कविश्रेष्ठः ॥ 72 ॥

त्वंमेऽहंमेसूक्तिं श्रीभट्टारकगुरोर्गिरिष्ठार्थाम् ।

अतिसुभगविवृतिमहितां कृतवान् गुरुरेष रसिकभोग्यवचाः ॥ 74 ॥

प्राचेतसप्रणीतश्रीरामायणमहाकथासारम् ।

द्राविडनिबन्धमुखतः ख्यापितवानेष गुरुरमेयात्मा ॥ 75 ॥

श्रीरामायणदण्डककर्णामृतमुख्यनुतिततीर्ष्वहीः ।

निर्माय रामभक्तिं प्रकाशयन्तं स्तवानि गुरुमेनम् ॥ 76 ॥

गीतामृतादिबहुलस्तोत्रप्रख्यापनेन गोविन्दे ।

भक्तिमनघां प्रकाश्य प्रहृष्टहृदमेनमार्यमानमत ॥ 77 ॥

अमृतलहरीसमाख्यप्रसिद्धसत्यलिकामुखात्सुबहून् ।

सत्संप्रदायसिद्धान्थान् प्रदिशन्नसौ गुरुः श्रेयान् ॥ 78 ॥

श्रीरामानुजनाम्नीं प्रतिमासं पत्रिकां प्रकाशयता ।

गुरुणाऽनेन सुधामयसूक्तिपयोदेन शिशिरिता जगती ॥ 79 ॥

73. திவ்யப் ப்ரபந்தப் பாசுரங்கள் பலவற்றை அப்படியப்படியே ஸம்ஸ்கிருத ச்லோகமாகவும், திருவாசிரியம் திருவெழு கூற்றிருக்கை யென்னும் திவ்ய ப்ரபந்தங் களை ஸம்ஸ்கிருத தண்டகமாகவும் மொழி பெயர்த்திருக்கின்ற நம் ஸ்வாமி கவிகளிற் சிறந்தவர்.

74. பட்டருளிச் செய்த * த்வம்மேஹம்மே * என்கிற ச்லோகத்தின் ஆச்சரிய மான பொருளை அழகாக விவரித்து வியாக்கியான மிட்டருளியிருப்பவர் நம்ஸ்வாமி.

75. ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணத்தை உத்தரகாண்ட பர்யந்தமாக [கதாஸார மாய்] வசன நடையில் வெளியிட்டிருக்கின்ற நம் ஸ்வாமியின் பெருமை அளவு கடந் தது.

76, 77. ஸ்ரீராமாயண தண்டகம், ஸ்ரீராமபத்ரகர்ணாம்ருதம் முதலிய பல ஸ்துதி களையும், கோவிந்த கீதாம்ருதம், கோபால பக்தாம்ருதம் முதலிய பல ஸ்துதிகளையு மருளிச்செய்து, ஸ்ரீராம க்ருஷ்ணர்களிடத்தில் தமக்குள்ள பரமபக்தியை வெளியிட்டுக் கொண்டவர் நம் ஸ்வாமி.

78. அம்ருதலஹரி என்னும் மாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகை முகமாக ஸத்ஸம்ப்ர தாயார்த்தங்கள் பலவற்றையும் உலகுக்கு ஊட்டியருளும் நம் ஸ்வாமி ஆசிரியர்களுள் தலைவராவார்.

79—82. தமிழ், ஸம்ஸ்கிருதம், தெலுங்கு ஹிந்தி ஆகிய நான்கு பாஷைகளி லும் மாதப் பத்திரிகைகள் நான்கையும் வெகுகாலமாக வெளியிட்டு வருகின்ற நம் ஸ்வாமி நாற்றிசையிலுமுள்ள நல்லோர்களை நன்கு உகப்பித்து வருகின்றார்.

வैदिकमनोहराभिधसंस्कृतपत्रीप्रकाशनादेयः ।

उत्तरदक्षिणदेश्यान् सर्वाश्च बुधान् धिनोति गुरुवर्यः ॥ 80 ॥

श्रीरामानुजपत्रीमान्धब्राह्मीमयीमयं सूरिः ।

सुचिरात्प्रकाशयन् सन् आन्धान् सुजनानतीव मोदयते ॥ 81 ॥

वैष्णवसुधाभिधानां हिन्दीभाषामयीं सर्तीं पत्रीम् ।

प्रतिमासमुत्सृजन् सन् उत्तरभारतजनान् प्रहर्षयते ॥ 82 ॥

आन्धद्राविडहिन्दीसंस्कृतवाणीषु निर्विशेषमहो ।

दिव्यप्रबन्धटीकाः प्रख्यापयतोऽस्य वैभवं विपुलम् ॥ 83 ॥

भगवद्रामानुजकृतशारीरकभाष्यसारसर्वस्वम् ।

ललितद्राविडकृतितः प्रकाशयन्नेष गुरुरनल्पयशाः ॥ 84 ॥

दिव्यप्रबन्धवृन्दाद्भगवन्नामावलीमहामालाम् ।

उपकल्प्य भक्तवर्गायोपचकारैष सूरिरतिभोग्याम् ॥ 85 ॥

सद्ग्रन्थसंप्रकाशनसभां प्रतिष्ठाप्य तन्मुखादपि च ।

बहुसत्प्रबन्धवृन्दं प्रकाशयन्नेष गुरुवरो जीयात् ॥ 86 ॥

गुरुरेवमेवमनुदिग्मनधधिसत्कृत्यरचनया कालम् ।

सोऽयं क्षिपति महात्मा मोदाय सतां, द्विपां न खेदाय ॥ 87 ॥

83. மேற் குறித்த நான்கு பாஷைகளிலும் திவ்ய ப்ரபந்த வியாக்ஷியானங் களையுமெழுதி வெளியிட்டருளா நின்ற நம் ஸ்வாமியின் பெருமை உலகமெங்கும் பரவியது.

84. ஸ்ரீபாஷ்யத்தின் ஸாராம்சங்களைத் தெளிவாக அனைவருமுணரும்படி ஸ்ரீபாஷ்ய ஸாரார்த்த ஸங்க்ரஹமென்னும் தமிழ் நூலை நம் ஸ்வாமி பணித்து நிரம்பிய புகழ் பெற்றுள்ளார்.

85. நாலாயிர திவ்யப் ப்ரபந்தங்களுள் எம்பெருமானுக்குத் திருநாமங்களாகத் தேறுகின்றவை யெல்லாம் திவ்யப்ரபந்தத் திருநாம மலை யென்னும் அற்புதமான நூல் வாயிலாக அன்பர்களுக்கு அளித்துள்ளார் நம் ஸ்வாமி.

86. சென்னைமாநகரில் 'ஸத்க்ரந்தப்ரகாசந ஸபை' யென்றொரு ஸபையை ஸ்தாபித்து அதன் மூலமாகவும் பலபல ஸத்க்ரந்தங்களை [தமிழிலும் தெலுங்கிலும்] வெளியிட்டு வருகின்றார் நம் ஸ்வாம்.

87. இப்படி. லோகோபகாரமான காரியங்களை நாடோறும் நிரவதிகமாகச் செய்துகொண்டு ஸத்துக்களை மகிழ்வித்துக்கொண்டு வாழ்ந்து வருகின்றார் நம் ஸ்வாமி. இதில் சிலர் பொருமைப்பட்டு மடிந்தால் அது யாருடைய குற்றமோ?

गुरुरयमुपरि च काले निर्गस्यति हन्त कति कृतीः कृपया ।

तदिदं भगवानेको विज्ञातुमलं चिरं जयत्वार्यः ॥ 88 ॥

सर्वैः पूर्वाचार्यै रचितान् ग्रन्थानशेषतस्तुष्टु ।

संशोध्य बुधमनोज्ञं संमुद्रितवानसौ कथं स्तुत्यः ॥ 89 ॥

विद्यालयार्थभवनं विपुलमनर्थं सुचारु निर्माप्य ।

शाश्वतकीर्तिस्तम्भं स्थापितवानेष गुरुवरः स्वस्य ॥ 90 ॥

अभ्यागतातिथीनां स्थितिसौकर्यार्थिधर्मशाले द्वे ।

स्थानद्वितये स्थापितवन्तममुं धार्मिकाग्रिमं प्राहुः ॥ 91 ॥

सकलश्रुतीतिहासद्रमिडोपनिषद्गुरुक्तिकविवचसाम् ।

अहमहमिकयाऽस्य गुरोर्मुखतो गलतां प्रभावमभ्यधिकम् ॥ 92 ॥

भगवत्कथाप्रसङ्गाभिरुयसभामण्डपे महापुर्याम् ।

सिंहासनोपवेशानेहसि पश्यन्ति सुकृतिनस्तुधियः ॥ 93 ॥

तत्र सभायां सुचिरात् श्रीरामायणमहार्थराशीनाम् ।

गीताश्रीभागवताद्यर्थानां दिव्यसूक्तिभावानाम् ॥ 94 ॥

88. ஸ்வாமி இதுகாறும் இயற்றி வெளியிட்டுள்ள க்ரந்தங்களே அபரிமிதமாயிருக்கின்றன ; இனிமேலும் எவ்வளவு க்ரந்தங்களை யருளிச்செய்வரோ, அது எம்பெருமான் திருவுள்ளத்திற்கே தெரியவரும். இன்னமும் அநேகமாக க்ரந்தங்களை யருளிச் செய்துகொண்டு ஸ்வாமி நீடுழிவாழவேணும்.

89. ஸ்வாமி தாம் க்ரந்தங்களை அபூர்வமாக இயற்றுவதும் தவிர, பூர்வாசார்யர்கள் அருளிச்செய்துள்ள திவ்ய க்ரந்தங்களையெல்லாம் பரிஷ்கரித்துப் பதிப்பித்தருளுமழகும் வாசாமகோசரம். அதைப்பற்றி நம்போல்வார் பேசவே முடியாது.

90, 91. ஸ்வாமிதாம் ஏற்படுத்தியருளின வேத வேதாந்தவைஜயந்தி பாடசாலைக்காக மிகவுயர்ந்த கட்டிடம் கட்டியிருப்பதும், தேசாந்தரிகள் தங்குவதற்காக மிகச் சிறந்த இரண்டு தர்மசாலைகளை ராமாநுஜகூடமென்கிற பெயராலும் நம்பிள்ளை நிலயமென்கிற பெயராலும் ஏற்படுத்தியிருப்பதும் ஸ்வாமியினுடைய பரமதார்மிகத்வத்தை விளக்குவன.

92, 93. ஸகல ச்ருதி ஸ்ம்ருதிஹாஸ புராண திவ்ய ப்ரபந்த பூர்வாசார்ய ஸூக்திகளும் காவ்ய நாடகாலங்கார ச்லோக ஜாலங்களுக்கும் நம் ஸ்வாமியின் திருமுகமண்டலத்தில் கங்காப்ரபஹமபோல் வெளிவருமழகை சென்னைமாநகரில் பகவத்கதாப்ரஸங்க ஸபையில் சீரிய சிங்காசனத்து வீற்றிருக்குங் காலத்திலே பாக்யசாலிகளான மஹான்கள் ஆனந்தமாக அநுபவித்து வருகிறார்கள்.

94—98. மேற்கூறித்த வரையில் நெடுநாளாக ஸ்ரீராமாயணம் பகவத் கீதை, ஸ்ரீபாகவதம், அருளிச் செயல்கள், ஸ்ரீவெந்புஷ்ணாதி ரஹஸ்யங்களாகிய இவற்றின் ஆழ்பொருள்களை ஸ்வாமி உபந்யஸித்தருளக் கேட்டுக் களிப்பவர்கள் ஆயிரக்கணக்கான

अन्यान्यबहुलदिव्यग्रन्थार्थानां च कथ्यमानानाम् ।

कृतिनः परस्सहस्रा भोक्तारो भान्ति भाग्यसीमस्थाः ॥ 95 ॥

तैः प्रेमविवशहृदयैरनुपमभक्तिप्रकर्षशेवधिभिः ।

सततं स्तुतशुभमहिमा गुरुरयमण्णङ्गरार्य इह जयतु ॥ 96 ॥

गोदादेवीसूक्तिर्नवनवमुन्मेषमद्भुतं याति ।

सूरैरमुष्य गङ्गाझरीसरीतिभिरनर्घसूक्तिभैः ॥ 97 ॥

यन्मुखनिस्सृतगोदासूक्तिगहार्थान् परस्सहस्रजनाः ।

असकृन्नवनवरीत्या श्रुत्वा हृष्यन्ति सोऽयममितयशाः ॥ 98 ॥

भद्राशासनमीशे सूरिस्तनुते स भट्टनाथाख्यः ।

सकलमपि भुवनमस्मिन् गुरावजसं हि भद्रमाशास्ते ॥ 99 ॥

आद्यजगदार्यकलिजिद्गुरुवरदिव्यालयं प्रतिष्ठाप्य ।

नित्योत्सवादिपद्धतिमतिरमणीयां गुरुश्चकारैषः ॥ 100 ॥

आचार्यवर्यदिव्यायतनस्यैतस्य कलसिरतिभोग्या ।

गुरुमिममाचार्येषु ध्रुवमन्यतमं निरूपयन्तीन्धे ॥ 101 ॥

श्रीमत्कृष्णसमाह्वयगुरुवरयुगलस्य कलिजितश्च गुरोः ।

अत्यद्भुतोत्सवानां धुरंधरोऽयं गुरुश्चिरं जीयात् ॥ 102 ॥

गुरुचरणमन्दिरेऽस्मिन् सततं श्रुतिभोग्यदिव्यवाग्जृम्भम् ।

गुरुणाऽनेन नियन्त्रितमहरहरिन्धानमेव पश्येम ॥ 103 ॥

ரஸிகர்கள். அவர்களே மஹாபாக்யசாலிகள். அப்படிப்பட்ட மஹான்கள் நம் ஸ்வாமி பக்கவிலே மிக்க ஈடுபாடுடையவர்களாய் * பொலிக பொலிக பொலிகவென்று பேசும் புகழுரைகள் சுர்ணம்ருதமாகக் கேட்கத்தக்கவை. மேற்குறித்த ஸபையில் இருபது வருஷகாலமாக வருஷந்தோறும் மார்கழியில் திருப்பாவையுபந்யாஸம் நடைபெற்று வருவதானது 'எப்பொழுதும் நாள் திங்களாண்டுழியுழிதொறும் அப்பொழுதைக்கப் பொழுதென்றொராவமுதமே' என்று பக்தர்களால் உள்குழைந்து உகக்கப்பட்டுவருவது.

99. பெரியாழ்வார் எம்பெருமானுக்குப் பல்லாண்டுபாடியதுபோல, ஸகல லோகங்களும் ஸதாஸர்வதா நம் ஸ்வாமிக்குப் பல்லாண்டுபாடக் கடமைப்பட்டுள்ளது.

100—105. கீழே விவரித்த பெருமைகளெல்லாவற்றுக்கும் சிகரமாக நம் ஸ்வாமி தேவப் பெருமாள் ஸன்னிதிவாசலில் நம்பிள்ளை ஸன்னிதியை ஏறியருளப் பண்ணி அதில் நித்தியோத்ஸவாதிகளை நடத்தியருளமுது நிகரற்றது. இந்த ஸன்னிதியின் அமைப்பு மிகவற்புதமானது. நம் ஸ்வாமியும் ஆசார்யர்களுள் ஒருவர் என்னுமிடத்தை நன்கு மூதலிக்கின்றது, இந்த ஸன்னிதியினமைப்பு. வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளையோடும் பெரியவாச்சான் பிள்ளையோடும் நம்பிள்ளை யெழுந்தருளியிருக்கப்

द्रामिडसंस्कृतवेदस्तोत्ररहस्यादिकीर्तनच्यविना ।

नित्यं विजृम्भमाणेनैतन्मन्दिरमनारताभ्युदयम् ॥ 704 ॥

कृत्वा नन्दधुममितं विन्दन्तं हृदि महागुरुं त्वेनम् ।

भाग्याधिका महान्तो नमन्ति चार्चन्ति संस्तुवन्त्यनिशम् ॥ 105 ॥

जगदाचार्यमहालयसंस्थापनरूपदिव्यकृत्येन ।

जगदाचार्यमहासनातिरिति विरुदेन भूपितोऽयमभूत् ॥ 106 ॥

अभ्यागता तिथीनाभनुपगसत्कारसंभृतोत्साहम् ।

अण्णङ्गरार्यगुरुमिममनिशं पश्येम वर्धमानगुणम् ॥ 107 ॥

नित्यं विविधदिचित्राण्यतिमानुपचेष्टितानि संकलयन् ।

नान्यो गुरोरमुष्मात्कालवितयेऽपि कश्चिदिह दृश्यः । ॥ 108 ॥

द्रव्यमुपाज्यं कुटुम्बकपोषणनिरता जना असंख्येयाः ।

गुरुरयमेको धनमिह विनियुङ्क्ते सर्वलोकसंतुष्ट्यै ॥ 190 ॥

श्रीदिव्यसूरिगीतान् दिव्यान्देशान्मुहुस्समासेव्य ।

तत्रच तत्रच सूक्तीरभकृद्वर्पन्नसौ गुरुलंसि ॥ 110 ॥

பெற்ற இந்த ஸன்னிதியில் ஆசிரியர் மூவர்க்கும் உத்ஸவங்கள் நடைபெறுமழகு நம் ஸ்வாமிக்குப் பல்லாண்டு பாடுவிகின்றது. இந்த ஸன்னிதியில் உபயவேதங்களும் ரஹஸ்யங்களும் ஸ்தோத்ரங்களும் இடையறுது அநுஸந்திக்கப்பட்டு வருமாறு ஸ்வாமி செய்தருளியிருக்கு மேற்பாடுகள் லோகவிலக்ஷணமானவை. இப்படியே நீழி நிலவ வேணுமென்று மங்களாசாஸனம் செய்வதே நம் போலியர்க்குற்ற கடமையாகும். இப்படிப்பட்ட அதிமாநுஷ கார்ய விசேஷங்களைச் செய்துகொண்டு ப்ரஹ்மானந்த பரிபூர்ணராய் விளங்கும் நம் ஸ்வாமியை பாக்க்யசாலிகளான மஹான்கள் தொழுவதும் ஆராதிப்பதும் துதிப்பதுமாயிருந்து ஸத்தை பெறுகின்றார்கள்.

106. ஜகதாசார்யரான நம்பிள்ளைக்கு திவ்யாலய ப்ரதிஷ்டையாகிற இப்படிப்பட்ட சிறந்ததொண்டு செய்தருளினதற்காக நம் ஸ்வாமிக்கு ஜகதாசார்ய ஸிம்ஹாஸநாதிபதி யென்கிற விருதை மஹான்கள் அளித்துள்ளார்கள்.

107—109. தேசாந்தரங்களிலிருந்து வரும் அதிதிகளை “ஐயமும் பிச்சையு மாந்தனையுங் கைகாட்டி” என்கிற நணக்கிலே ஆந்தனையும் ஸத்கரிப்பது முதலான பல வகைப்பட்ட நற்காரியங்களைச் செய்து போருமவர் முக்காலத்திலும் நம் ஸ்வாமி யொருவரே யாவர். பொருளை யீட்டித் தந்தும் குடும்ப போஷணம் செய்வார் பலருளர்; ஈட்டின பொருள்களை ஸர்வலோக ஸந்தோஷகரமான காரியங்களிலே விநியோகிப்பவர் நம் ஸ்வாமி யொருவரே யாவர்.

110. ஆழ்வார்கள் உகந்தருளின திவ்ய தேசங்களை அடிக்கடி அலங்கரித்து ஆங்காங்கு அமுதமொழிகளை வர்ஷித்து வருகிற பெருமையும் நம் ஸ்வாமிக்கே அஸாதாரணமானது.

भगवद्विष्यायतनेष्वादरभूमा हि पप्रथे यावान् ।

कलिजित्सूरेः, तावान् ततोऽधिकश्चास्य गुरुवरस्यास्ते ॥ 111 ॥

उत्तरदक्षिणदिव्यक्षेत्रमहातीर्थसेवनान्यसकृत् ।

कुर्वन्तमनघयशसं वन्देयाणङ्गरार्यगुरुमेनम् ॥ 112 ॥

नित्यं प्रभातंसमये सद्भिश्छात्रैश्च सह महानेषः ।

वेदाध्ययनपरिक्रमगोष्ठीभूषायितश्चिरं जयतु ॥ 113 ॥

शुभगुणमालामेनामाचार्यवरस्य बिभ्रतां हृदये ।

सर्वार्थसिद्धिरनघा प्रबोभवीतीति सर्वमनवद्यम् ॥ 114 ॥

इत्याचार्यवैभवद्विशती समाप्ता ॥

111, 112. உகந்தருளின நிலங்களிலே திருமங்கையாழ்வார்க்கு எவ்வளவு ப்ரா வண்யமோ, அவ்வளவும் அதற்கு மேற்படவும் நம் ஸ்வாமிக்கு உள்ளதனால் தென் னாட்டுத் திருப்பதிகளையும் வடநாட்டுத் திருப்பதிகளையும் மற்றுமுள்ள கேஷத்திர தீர்த்தங் களையும் பலகால் ஸேவிக்கும் பாக்கியமும் நம் ஸ்வாமிக்கே உரியது.

113, 114. ஸ்வாமி வேதாத்யயனம் செய்து தலைக்கட்டினவுடனே நாள்தோறும் ஸ-ப்ரபாத ஸமயத்தில் தேவப்பெருமானுடைய திருவீதி வலம்வரும் வேதபாராயண கோஷ்டியை ஏற்படுத்தி முப்பது வருஷ காலமாக அவிச்சிந்தமாய் நடத்தியிருளும் பரிசு நெஞ்சால் நினைப்பரிதால். அந்த திவ்ய கோஷ்டிக்கு அணிகலனாக ஸ்வாமி பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு விளங்கி "வையம் மன்னி வீற்றிருந்து விண்ணுமாள்வர் மண் ணாடே" என்றப்போலே உபய விபூதி நிர்வாஹகராய் எழுந்தருளியிருக்கவேணு மென்று ஆசாஸித்து இந்த வைபவப்ரகாசிகையைத் தலைக்கட்டினோ மாணோம். இந்த வைபவ விசேஷங்களை நிச்சலும் சிந்தை செய்வார்க்கு நித்ய ஸ்ரீர்நித்ய மங்களம். *

ஆழ்வாரம்பெருமானார் ஜீயர்திருவடிகளே சரணம்.

திருவல்லிக்கேணி.

அ. மு. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் இயற்றிய
ஆசார்யவைபவ த்விசதியின் மூலமும்
பொழிப்புரையும் முற்றிற்று.

श्रीमत्परमहंसपरित्राजकाचार्याणां वैकुण्ठवासिनां श्रीगरुडपुरयतीन्द्रस्वामिपादानां पूर्वाश्रम-ज्येष्ठपुत्ररत्नं.

ति. ईचम्माडि वरददेशिकार्थसमर्पिता

अभिनन्दनपद्यमालिका ॥

१. अण्णङ्गराचार्यगुरुत्तमानां पष्ट्यब्दपूर्व्याख्यमहोत्सवोऽयम् ।
काञ्चीनगर्यामतिवैभवेन प्रवर्तते सज्जनलालितस्सन् ॥
२. प्रतिवादिभयङ्करान्ववाये ह्युदभूत्सूरिरयं यथार्थनामा ।
श्रुतधीसदनुष्ठितिप्रचारैर्निजवंशानुगुणं प्रसिद्धिमाप्तः ॥
३. उभयत्रयन्तरसान् रसज्ञकर्णेपु पूरयन्नेपः ।
सरसोपन्यासरसैरनुभवति हरिं प्रमोदपूर्णात्मा ॥
४. वैष्णववृन्दे चोभयवेदान्ताचार्यविरुदनुलसति ।
यद्यपि, तथाऽपि चास्मिन् प्राज्ञे मुख्यत्वमाप विरुदं तत् ॥
५. वेदद्वितयप्रवचनसंवर्धनमुख्यकृत्यनिरतोऽसौ ।
सद्ग्रन्थलेखनाद्यैस्सर्वं कालं सदा क्षिपन् जयति ॥
६. प्रत्यहमहर्मुखेऽसौ निद्राहिमशीतजाततन्द्रादीन् ।
निर्धूय निरवशेषं सन्तोषोत्साहभरितचित्तस्सन् ॥
७. प्रतिबोध्य वैष्णवौघान् गोदादेवीव तैर्वृतो नित्यम् ।
श्रुतिपारायणघोषैर्हस्तिगिरीशं प्रदक्षिणीकुरुते ॥
८. सन्तोष्य देवराजं प्रभातनिद्रां विमोच्य विप्राणाम् ।
निष्पिष्य कर्णविवरे श्रुतिशुद्धसुधाम् अघं नुदन् जयति ॥
९. अध्ययनवासरेषु श्रुतिघोषमथेतरेषु दिवसेषु ।
आचार्यसूक्तिघोषं चारभयन्नेप लसति विमलयशाः ॥
१०. काञ्चीं वैदिकविद्यानिधिभिः पूर्णां विधाय संतुष्यन् ।
सन्तोषयंश्च सकलान् सूरिरसौ जयति धन्यानिजजन्मा ॥
११. वपुषि च मनसि च दाढ्यं दीर्घायुष्यं च वित्तवृद्धिं च ।
दद्यादमीष्टसिद्धिं भगवानस्मै च मङ्गलं वरदः ॥
१२. गरुडपुरवरददेशिकनामा सूरिः प्रहर्षविवशस्सन् ।
अण्णङ्गरार्यसूरेः पष्ट्यब्दमहे व्यजिज्ञपत्तदिदम् ॥

इति ति. ई. गरुडपुर वरददेशि

ஓர் குதூஹல நடுபாடு

தேவாரத்னம் ஸ்ரீ நல்லப்பா ஜயப்பங்கார், B.A.

(ஸ்ரீ காஞ்சி யதோக்தகாரி ஸன்னிதி நர்மகர்த்தா)

ஸ்ரீ காஞ்சிபுரம் ஜகதாசார்ய வலிம்ஹாஸநாதிபதி உ. வே. மஹாவித்வான், உபன்யாஸகேஸரி பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமியிடம் அனேக வருஷங்களாக நெருங்கிப்பழகும் பாக்யத்வதப் பெற்றவர்களில் அடியேன் ஒருவன். இம்மாதிரியே தென்னாசார்ய ஸம்பிரதாயத்தையும் வடவாசார்ய ஸம்பிரதாயத்தையும் சேர்ந்த அனேக மஹான்களுடனும் நெருங்கிப்பழகும் பாக்யம் அடியேனுக்குண்டு. இந்த ஸ்வாமி எல்லா வித்வான்களுக்கும் மேல் உயர்ந்த சிகரமாய் விளங்குபவர் என்பதை வித்வான்களோடு பாமார்க்களோடு வாசியற எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டுள்ளனர். “வேதம், உபநிஷத், பூர்வாசார்யர்களின் ஸ்தோத்ராதி ஸகல ஸ்ரீஸூக்திகள், ரஹஸ்யங்கள், வியாக்யானங்கள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து திரண்டு உருவெடுத்திருக்கும் ஓர் அபூர்வ வ்யக்தியல்லவோ இவர்” என்று (காலஞ்சென்ற) மயிலாபூர் ப்ரபல வக்கீல் ஸ்ரீ உ.வே.எஸ். கோபால்ஸ்வாமி ஜயங்கார் அடிக்கடி அடியேனிடம் சொல்லிக் கொண்டுவருவது வழக்கம். அந்த வக்கீல் ஸ்வாமி *சைவம் கற்றோம் சமணம் கற்றோம் என்கிற கணக்கில், மேல்நாட்டுத் தத்வ விஷயமானாலும் சரி, நம்முடைய பரந்த ஹிந்து மத விஷயமானாலும் சரி, அவர் பார்த்திராத க்ரந்தமும் கிடையாது, கேட்டிராத வித்வானும் கிடையாது. அவரிடத்தில் சில நுண்ணிய விஷயங்களையறியச் சில பெரிய வித்வான்களும் நாடினதை அடியேன் கண்டிருக்கிறேன், அவர் மதராவில் ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் உபன்யாஸமென்றால் அரைமணி முன்பாகவே சில நண்பர்களுடன் வந்து காத்துக்கொண்டிருப்பது வழக்கம். இவ்வளவு வருத்தாப்பத்திலும் இந்த ச்ரம மேதக்கென்று ஒரு நாள் தொண்டை மண்டல சபைவாசலில் அடியேன் ப்ரஸ்தாபித்தபோது “அடா, நீயும் என்ன இப்படிக்கேட்கிறாயே? வியாசர், பாசரர், வால்மீகி முதலிய ரிஷிகளென்ன, பொய்கையார், பூதத்தார், பேயார், நம்மாழ்வார் முதலிய ஆழ்வார்களென்ன, ஸ்ரீமந்நாதபுரணிகள், ஆளவந்தார், இராமானுஜர், பட்டர், நம்பிள்ளை, பிள்ளைலோகாசாரியர், வேதாந்ததேசிகர், மணவாளமாமுனிகள் முதலிய நம் பூர்வாசார்யர்களென்ன, இவர்களில் ஒருவர்கூட விடாமல், எல்லோரும் புத்தயிர் பெற்றெழுந்து ஒன்றுகூடி யல்லவோ ஓரிடத்தில் உபன்யாஸிக்கிறார்கள்! விஷயமும் மிச்சிற்றந்த விஷயமாயிருக்கிறது! ஒலிபரப்பும் கருவியும் தேவையில்லை! என்றால் இதைக் கேட்க எத்தனையாயிரம் மைல்தான் வரக்கூடாது, எவ்வளவு காலம்! முன்னாடியாகத்தான் வந்து காத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடாது; *பொலிக பொலிக பொலிகவென்று, நாம் மாத்திரமல்ல, ஆழ்வாரும் மங்களாசாஸனம் பண்ணவேண்டிய வ்யக்தி யல்லவோ இவர்! ஒரு வினாடியில் நம்மை இப்பூதவுடலினோடேயே நித்ய விபூதியிலல்லவோ கொண்டுவைத்து, அப் பொழுதைக்கப்பொழுது ஆராவமுதமாக விஷயங்களைப் பொழிந்து நாமும் அனுபவித்து நம்மையும் அனுபவிப்பிக்கிறார்; இப்படித் திரும்பினால் ஓர் அபூர்வமான ப்ரமாணம், அப்படித் திரும்பினால் ஓர் ஆச்சரியமான சாஸ்திரார்த்தம், இந்த வினாடி கல்மனதையும் உருக்கும் ஓர் அரிய ஐதிஹ்யம், அடுத்த வினாடி பாலர்களையும் சிரிப்பூட்டும் ஓர் அதிசயக்கதை; இப்படியே இரண்டு மணியானாலும் சரி நான்கு மணியானாலும் சரி, ப்ரமாணத்தின் மேல் ப்ரமாணமாய், சாஸ்திரார்த்தத்தின்மேல் சாஸ்திரார்த்தமாய், ஐதிஹ்யங்கள் மேல் ஐதிஹ்யங்களாய், வாக்கியார்த்தத்தின் மேல் வாக்கியார்த்தமாய், ரஹஸ்யங்கள்மேல் ரஹஸ்யங்களாய், ஸ்வாபதேசத்தின்மேல் ஸ்வாபதேசமாய் ஒன்றின்மேல் ஒன்று அடித்துக்கொண்டு கங்கா ப்ரவாஹமாகக் கொட்டுகின்றனவே! பகவத் குணங்கள் இவரிடமிருந்து புதைபாணங்கள்போல் கிளம்பி மின்னல் வெடிகள் போலல்லவோ ப்ரகாசிக்கின்றன! நம் பூர்வாசார்யர்களின் அபூர்வ ஆத்ம குணங்களானவை வைரங்கள் பூரிப்பது போலல்லவோ இவர் திருவாக்கியிருந்து ஜ்வலிக்கின்றன; இவர் நமக்குப் பகவத் பாகவத குணங்களைத்தேனும் பாடும் கன்னலும் அமுதுமாக வர்ஷிக்க, நாம் அப்படியே ஸ்தம்பித்து, இதுவென்ன நாயிருப்பது வைகுந்த மாநகரோ, மன்ன

P. B. A. ஷஷ்டியப்த மூர்த்தி நினைவுமலர்.

வடமதுரையோ, திருக்குறடார் திருப்புகழையோ, திருவாங்கம் திருப்புள்ளையின் நிழலோ வென்றென்று மோஹிக்கும்படியாகி விடுகிறதே; இத்தகைய அனுபவம் நமக்கு எங்குக் கிடைக்கும்?" என்றார். பக்தத்திலிருந்த நான்கு ஐந்துபார்களும் "ஆம், ஆம், ஒவ்வொரு விதவா னிடத்தில் ஒவ்வொரு குணம் பரகாசிக்கும்; இவரிடம், எல்லாக்குணங்களும் புஷ்கலங்கள்!" என்றார்கள். இது ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் உயர்வாஸ சக்தியொன்றை அவர் கொண்டாடியபடி.

ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் க்ரந்தங்கள் உலகறிந்தவை. இவை மலைபோல் வளர்ந்து நம் தேச மெங்கும் பரவியவை. இவைகளே ஓர் மாபெரும் புத்தகசாலை யாகும். மிகச் சிறுபிராயத் திலேயே இவர் தம்முடைய திவ்ய ப்ரபந்த திவ்யபார்த்த தீபிகையை வெளியிடத்தொடங்கி மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கப் புலவர்களின் திருவாங்கில் "சேந்திரிற் சேல்வர்" என்கிற விருதைப் பெற்றார். இருபது வயதிற்குமேல் வேதத்தைப்போதி முடிந்து, சிறந்த கனபாடியனும் பெரிய வித்வான்களும் ஆச்சரியப்படும்தகைய தம்முடைய வேதலக்ஷண விசார க்ரந்தங்களை வெளியிட்டார். காலதத்வம் தொடங்கினது முதல் எவராலும் சாதிக்கமுடியாமலிருந்த அரிய விஷயம் இது என்று (கீர்த்தி மூர்த்தியான) மஹாமஹோபாத்யாயர் ஸ்ரீ. உ. வே. கபிஸ்தலம் தேசிகாசார்ய ஸ்வாமியும் மற்றும் பலபெரிய வித்வான்களும் இதைக்கொண்டாடிபுள்ளார்கள். இது போன்றவை இவருடைய ஸம்ஸ்க்ருத பாண்டித்யத்தையும் ஆராய்ச்சி வல்லமையையும் நன்கு விளக்கும். வியாஸபாசார்கள்கூட இத்தகைய பணியைச் செய்யக் கனவிலும் எதிர்பார்த்திரார்கள்!

ஸ்ரீ ஸ்வாமியாற்றிய மற்றோர் அரியபெரிய பணி இவருடைய பதிப்பான க்ரந்தமலைகள். ஸ்ரீ ராமானுஜர், நம்பிள்ளை, வேதாந்த தேசிகர் மணவாள மாமுனிகள் என்கிற இந்த நான்கு பேர்சிரியர்களின் ஸகல க்ரந்தங்களையும் பரிசோதித்து வெகுநீர்த்தியாக ஓர் கோவையாக ப்ரசுரித்து இந்த நான்கு மஹாசாரியர்களுக்கும் இதுவரையில் எவரும் இட்டிராத மலைகளை இவரிட்டு உலகுக்கெல்லாம் ஓர் மஹோபகாரத்தைச் செய்துள்ளார். இப்படியே ஸ்ரீ ஸ்வாமி ஸம்ஸ்க்ருதத்திலும் தமிழிலும் தெலுங்கிலும் ஹிந்தியிலும் இயற்றியிருக்கும், இயற்றிக்கொண்டிருக்கும் நூற்றுக்கணக்கான க்ரந்தங்களையும் இவர் ஆற்றிவரும் நினைத்தற்கரிய மற்றபெரிய பணிகளையும் புத்தகம் புத்தகமாக விவரித்துக்கொண்டே போகலாம். இவைகளைத் திருவல்லிக்கேணி பண்டித ஸ்ரீ. உ. வே. அ. மு. ஸ்ரீ நிவாஸாசாரியரிடமிருந்து "ஆசார்ய வைபவ த்விசத்" என்னும் நூலில் சுருக்கமாகக்காணலாமாயால் ஸ்ரீ ஸ்வாமியிடம் அடியேன் கண்டு கொண்டாடும் சில வைபவங்களை இங்கு விவரிக்க விரும்புகின்றேன்.

ஸ்ரீ ராமானுஜர், நம்பிள்ளை, வேதாந்ததேசிகர், மணவாளமாமுனிகள் போன்ற மஹாசார்யர்கள் ஸ்ரீ விசிஷ்டாத்தவைத சித்தாந்தத்தின் நுண்ணிய உண்மைகளை விளங்கச்செய்தற் பொருட்டு இயற்றிய அபரிமிதமான சிறந்த க்ரந்தங்களையும் அவர்கள் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மதத்தைத் தேசமெங்கும் பரவச்செய்ய ஆற்றிய அரியபெரிய பணிகளையும் நோக்கும்போது ஒரு புருஷாயுஸ்வரில் இவைகளை இவர்கள் சாதித்திருக்கக் கூடுமாவென்கிற சந்தேகம் நம்போஸ் வார்க்கு உதிக்கக்கூடும்; ஸ்ரீ ஸ்வாமி தோன்றி நமது கண்முன் சாதித்துக்கொண்டிருக்கும் அளவுகடந்த ஆச்சரியமான பணிகளைப் பார்க்கும்போது இத்தகைய சந்தேகம் கிளம்புவதற்கு நியாயமேயில்லை என்று ஆப்தர்களுடன் அடிக்கடி அடியேன் கொண்டாடி மகிழ்வதுண்டு. ஸ்வாமியின் குடும்ப யோகக்ஷேமங்கள் எப்படி நடக்கின்றனவென்பது ஸ்வாமிக்கு இளமை தொடங்கியே தெரியாது. ஸ்வாமி ப்ரசுரிக்கும் நூற்றுக்கணக்கான அரிய க்ரந்தங்களுக்கும் ஸ்வாமி ஆற்றிவரும் நூற்றுக்கணக்கான பெரிய பணிகளுக்கும் திரவியம் என்கிருந்து எப்படிவரும் என்பது ஸ்வாமிக்கும் தெரியாது. "தேஹிமே ததாமிதே" என்கிற முறையில் ஒரு அணுகூட எவரிடமும் ஸ்வாமி அபேக்ஷித்ததை அடியேன் போல்வார் கண்டதில்லை. ஆனால் அச்சிடும் க்ரந்தங்களோ மலைபோல் குவிவின்றன! ஆற்றிவரும் பணிகளோ பெருக்காறுகள் போல் பாய்ந்து தேசமெங்கும் பரவுகின்றன!!

ஸ்ரீ ஸ்வாமி க்ரந்தம் எழுதும்போது சில சமயங்களில் அடியேன் நெருங்கியிருக்க நேர்படுவதுண்டு. பேனாவை எடுப்பதுதான் தாமதம், மணிக்கு முப்பது நாற்பது பக்கங்கள் கீழே நழுவிக்கொண்டேயிருக்கும்! தம்மைச்சுற்றி நான்கு பக்கங்களிலும் போர்போராக

அடுக்கப்பட்டிருக்கும் புத்தகங்களில் ஒன்றையாவது எதற்காவது எடுத்துப்பார்க்கவேண்டும் என்கிற அவசியமேயிராது. அவைகளை எந்தவயதில் எப்போது பார்த்திருப்பர் என்பதும் பால்யம்முதல் இவருடன்கூடவே பழகுவரும் அந்தரங்கர்களுக்கும் தெரியாது. இவருடைய ஞாபகசக்தி கூரத்தாழ்வானையே நமக்கு நினைவூட்டும். எழுதியதை மறுபடியும் திருத்துவது என்பதும் ஸ்வாமியிடம் கிடையாது. எழுதியவுடனே கற்றைகற்றையாக மடித்து அப்படியே அச்சாபீசுக்கு அனுப்பிவிடுவார். அவைகளில் ஒருவரியிலாவது ஒருருறில் நெடில்கூட விடு பட்டிராது. ஓரிடத்திலும் ஓரெழுத்தும் அடிபட்டுமிராது. ஸ்வாமி அச்சப்பிழைகளைத்திருத்தும் (Proof Correction) தன்மைபை நாம் காசுகொடுத்துப் பார்க்கவேண்டும். சாதாரண மாக எல்லாரும் ஆரம்பம் முதல் வரிவரியாக வல்லவோ பிழைகளைக்கண்டு திருத்துவது வழக்கம். ஸ்வாமியிடம் இந்த ரீதிகிடையாது. பிழைகள் ஸ்வாமிகன்முன் 'என்னைக்கொள், என்னைக்கொள்' என்று கீழது மேலாகவும் மேலது கீழாகவும் தோன்றி ஒரு நொடிப்பொழுதில் ஒன்றுகூட விடாமல் அடிபட்டுப்போவது வழக்கம். இத்தகைய சக்தியில்லாவிடில் இவருடைய பெரியபெரிய கார்தமாலையாளானவ, இவர் இயற்றிவரும் மற்ற நூற்றுக்கணக்கான கார்தங்களின் நடுவிலும், இவர் தேசமெங்கும் அடிக்கடி சுற்றிச் செய்துவரும் உபன் யாஸங்களின் மத்தியிலும், இவர் ஆற்றிவரும் மற்ற அநேகபணிகளின் இடையிலும் எப்படி இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்குள் வெளியாகி ஸ்ரீவைஷ்ணவவுலகம் குதூஹலிக்க முடியும்?

ஸ்ரீஸ்வாமியிடம் அடியேன் கண்ட மற்றோர் அதிசயத்தையும் இங்குப் பிரஸ்தாபிக் கிறேன். இவருக்கு ஞானசாரியாகவிருந்த உலகம் நிறைந்த புகழாளரான ஜகத்குரு ஸ்ரீ அனந்தர்சாரிய ஸ்வாமியிடம் தற்காலத்திய ஆரோக்ய ராஸ்திரத்திற்கனுகுணமாய்ச் சில கடுமைபான ஆஹார நியதிகளும் உயர்ந்த தேஹாப்யாஸ முறைகளும் இருந்தன. இவரிட மோ, ப்ராதக்கால அனுட்டானம் த்வாதச ஊர்த்வபுண்டா தாரணம் முதலிய நம் பூருவர் தளின் ஆசான்களைத் தவிர, நவீனமுறையில் ஆரோக்யத்தைக் காக்கும்படியான (பானாதிகள் என்று சொல்லக் கூடியவை உள்பட) எவ்வித பழக்கவழக்கமும் புகுந்ததில்லை. தமது சொந்த க்ருஹத்தில யானாலும் சரி, வேறு இடங்களிலே யானாலும் சரி, அவ்வப்போது அகப்பட்டதை ஸ்வீகரித்துத் தமது அரிய பெரிய பணிகளைச் செய்துவருவர். மேல் நாட்டில் ஆரோக்யத்திற்கு அத்யாவச்யக மென்று நவீனசாஸ்திர ஆராய்ச்சியைக்கொண்டு கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் ஜீவசத்துக்கொள்கைகளும் (Vitamin Theories) கலப்பு உணவுமுறைகளும் (Methods of Mixed or Balanced Diet) இவரிடத்தில் என்ன வாயின வென்று வைத்திய நிபுணர்கள் ஆச்சரிப்படத்தான் வேண்டும். ப்ராசீனமாக நமது குடும்பங்களில் ஏற்பட்டிருக்கும் வாராவார எண்ணெய் ஸ்நானம், மாதா மாத விரேசனம் முதலிய ஸர்வ சாதாரண ஆரோக்ய முறைகளும் இவரிடம் கிடையாது. இவை களைப்பற்றி அடியேன் ஒருகால் இவரிடம் வற்புறுத்தியபோது "தொட்டில் பிராயத்தில் தாயார் ஏதாவது விளக்கெண்ணெய் முதலியது கொடுத்திருந்தால் இருக்கலாம். பிறகு இவை ஏற்பட இடமில்லையே" என்று அடியேனுக்கும் இடந்தரவில்லை. *உண்ணும்சோறு பருகும் நீர் தின்னும் வெற்றிலை எல்லாம் நம் கண்ணனாயும் நம்மாழ்வாராயும் நம்பிள்ளை யாயும் நம் ஸ்வாமிக்கு கர்மேண இருக்கும்போது இவைபெல்லாம் எதற்கு!

பொன்னுருகக் காயும் வெய்யிலாயிருந்தாலும் மண்ணுருகப் பெய்யும் மழையா யிருந்தாலும் எம்பெருமானின் திருவீதிப்புறப்பாடுகளில் கோஷ்டியலங்கரிப்பதை இவர் விட்டகலகில்லார். ஸ்ரீ ஸ்வாமியில்லாத கோஷ்டியும் இவர்சேராத பாராயண அனுஸந் தானங்களும் கோயிலில்லா ஊராயும் நீறில்லா நெற்றியாயுமே இருக்கும் என்பது காஞ்சீநகர வாசிகளான எல்லோருடையவும் அனுபவம்.

ஒருநாள் மாலை 8 மணிக்கு [தேவப்பெருமானின் பல்லவோத்ஸவ காலமென்று ஞாபகம்] ஒரு ஸ்வாமி ஓடிவந்து "ஸ்ரீ ஸ்வாமிக்கு ஜூரம்போல் தெரிகிறது. திருவடி கோயிலுக்கு, அதாவது இயல் கோஷ்டி, தொடங்குரிடத்திற்கு வண்டியில் எழுந்தருளிக் கொண்டிருக்கிறார்; கொஞ்சம் தர்மாமீடரை எடுத்துக்கொண்டுவந்து ஜூரம் எவ்வள வென்று பார்க்கவேணும்" என்று அழைத்தார். அடியேன் போவதற்குள் வண்டி திருவடி

கோயில்சென்று சேர்ந்து விட்டது. அருகாமையிலுள்ள ஒரு வீட்டுத் திண்ணையில் ஸ்வாமி சயனித்துக்கொண்டிருந்தார். தர்மாமீடரைக் கையின் கீழ் வைத்தெடுத்ததும் அடியேனைத் தூக்கிவாரிப்போட்டது. டிக்ரி 106! இன்னும் $\frac{1}{2}$ அல்லது 1 டிக்ரி ஏறினால், வைத்திய சாஸ்திரத்தின்படி, மூளைகொதித்து ரத்தக்குழாய்கள் வெடிக்க ஆரம்பிக்கவேண்டும். ஸ்வாமிக்கு ஞாபகம் இருப்பதும் இராததுமான நிலை. இத்தருவாயிலும் ஸ்வாமிக்குக் கோஷ்டியில் அன்வயிக்கும் அவா விட்டபாடில்லே. தம்மையுமறியாமல் தேஹம் கிளம்பி கிறது, திருவடிகள் நடக்க முயல்கின்றன. ஆனாலும் ஐந்தாறு பேர்களின் உதவியைக் கொண்டு ஸ்வாமியைக் கட்டியணைத்து மறுபடியும் வண்டியேற்றி க்ருஹத்திற்குக் கொண்டு சேர்த்தோம். மறுநாள் மதராஸில் நடக்கவேண்டியிருந்த உபன்யாஸத்தை நிறுத்தத் தந்தி கொடுக்கப்பட்டது. சிரஸில் ஐஸ் வைத்துக்கட்டி தகுந்த மருந்துகளையும் கொடுத்து ஐதாம் 104க்கு இறங்கியபின், அடியோன் குடிசைக்கு விடைகொண்டேன். அப்போது இரவு மணி 12. மறுநாட்காலை ஸ்வாமியின் தேஹம் எப்படியிருக்கிறதோவென்று மிகுந்த விசாரமுடன் ஸ்வாமியின் திருமானிகைக்குள் துழைந்ததும் அங்கிருந்தவர்கள் “ஸ்வாமி மதராஸ் எழுந்தருளியாச்சு” என்று சொன்னதை நம்பமுடியவில்லை. இவர் விஷயத்தில் வைத்திய சாஸ்திரம் தவிடுபொடியென்று சொல்லிக்கொண்டே அடிபேன் குடிசைக்குத் திரும்பினேன். இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில்தான் ஸ்வாமி என்ன எம் பெருமானின் தவப்பயனோ, நம்பிள்ளையின் புனரவதாரமோ என்கிற எண்ணங்கள் மனதில் வலிதாகக் கிளம்பும். கட்சித் ஸ்வாமிக்குத் திருமேனி பாங்கில்லை என்பார்கள்; ஆனால் ஸ்வாமி முப்பது வருஷகாலமாக ஸ்ரீ காஞ்சியில் நித்திய க்ருத்யமாக நிர்வஹித்தவரும் ப்ராதக்கால பிரதக்ஷிண வேத கோஷ்டியிலிருந்து அன்றை மறுநாட்காலையே ஸ்வாமியின் கம்பீரமான கண்டத்வனி, யானைவரும் பின்னே மணியோசை வரும் முன்னே என்பதைப் போல், இரண்டு பர்லாங்குக்குமுன் ஊடுருவிச்சென்று அங்கு உறங்குகிறவர்களைக் கிளப்பும்.

ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் பகவத் விஷய காலக்ஷேப நிர்வாஹமோ வாசாமகோசாம். இவருக்கு முன் சில வித்வான்கள் “பகவத் விஷயம்” என்கிற விருதைத் தங்கள் பெயர்கள் முன் கூட்டிக்கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள். அவர்களில் இரண்டொருவரிடம் அடியேன் அனேக பாசுரார்த்தங்களைக் கேட்டதுண்டு. அவர்கள் ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் பகவத்விஷய காலக்ஷேபத்தில் இரண்டொரு நாட்களாவது அன்வயிக்கப்பெற்றிருந்தால், அருளாளப் பெருமானெம்பெருமானார் எம்பெருமானாரிடம் ஈடுபட்டதுபோலவும், நஞ்சீயர் பட்டரிடம் ஈடுபட்டதுபோலவும் ஸ்வாமியிடம் அவர்கள் ஈடுபட்டிருப்பார்கள் என்பது நிச்சயம். விஷயமோ பகவத்விஷயம்; பாசுரங்களோ பரங்குசருடையவை; “ஸஹஸ்ர சாகோப நிஷத் ஸமாகமம்”, “த்ரவிட வேதஸாகரம்” என்கிற ப்ரஸித்தியைப் பெற்றவை; இதற்கு வியாக்கியானம் சாதித்தவரோ ஸகல கலாவல்லபரான நம்பிள்ளை; இதைப் பட்டோலை கொண்டருளிய காலமோ 600 வருஷங்களுக்கு முற்பட்டது; இதில் அரும்பதஉரைகாரர்களென்று கீர்த்திபெற்றவர்கள்கூட அனேகவிடங்களில் இடம்வலம் தெரியாமல் திகைத்திருக்கிறார்கள். இத்தகைய ரத்னாகரத்திற்குள் ஸ்ரீ ஸ்வாமி நம்மை அழைத்துச்சென்று, “இதோ பாருங்கள், இது முத்து, இது கெம்பு, இது பச்சை, இது நீலம், இது ஒரு சிறந்த கோமேதகம், இது ஓர் உயர்ந்த வைநீர்யம், இது ஒரு விலையில்லா மாணிக்கம், இதோ பாருங்கள் ஒரு ஆபிரம்கோட் வைரம்; இன்னமும் பாருங்கள், இதன்பெயர் ‘முத்தக் கெம்பு!’, இது ‘கெம்புப் பச்சை!’, இது பச்சைநீலம்!’, இது ‘நீலகோமேதகம்!’, இது ‘கோமேதக வைநீர்யவைரம்!’, இதைப்பார்த்தீர்களா? இது ஸ்ரீ கௌஸ்து பத்திற்குச் சமானமான ஓர் “கெம்பு நீலரத்ன வைரமணி!”, அதோ அந்த ஆச்சரியத்தைப் பாருங்கள் ‘நீரிலே நெருப்பு!’ அதன்பக்கத்திலேயே பாருங்கள் ‘நெருப்பிலே நீர்!’ என்றென்று, அன்று அர்ஜுனனுக்கு ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் காட்டிய விச்வரூபத்தைப்போல், பகவத் பாகவதகுணங்களைத் தம்முடைய நிரங்குச ஞானஒளியைக்கொண்டு வீசியும், நிகரற்ற மிகக் கூர்மையான ஆராய்ச்சிவல்லமைபைச் செலுத்தியும், நாமெல்லாம் மயிர்க் கூச்செறிவுடன் ஆனந்தப்பட்டும், *நினைந்து நைந்து உள் கரைந்துருகியும் ஈடுபடும்படி ரகாசிப்பித்து நம்மைக் குதுஹலப்படுத்துகிறார்.

ஞாய் ஐம்பதும் நூறுமான டிக்டெட் வாங்கிக் கேட்கவேண்டிய சில சிறந்த கோகிலகான சங்கீதக் கச்சேரிகளையும் அடியேன் கேட்டதுண்டு; உலகிற் சிறந்த சிலபெரிய ஸர்க்கஸ், ஜாலவித்தை, எக்ஸ்பிஷன் முதலிய அற்புதக் கண்காட்சிகளையும் கண்டதுண்டு. உலகப்பிரவித்தமான சில அரிய சொற்பொழிவுகளையும் ஆங்கிலத்தில் கேட்டதுண்டு. சமீபகாலத்தில் உலகிலேயே முதல்தரமான பேசும்படம் என்று அநேக தங்கமெடல்கள் அளிக்கப்பெற்ற ஷேக்ஸ்பியரின் 'ஆமலதன்' (Hamlet) உள்பட சில உயர்ந்த வினி மாக்களையும் பார்த்ததுண்டு. ஆனால் இவை யொன்றிலும் நம் ஸ்வாமியின் பகவத்விஷய காலகேஷபத்தில் உண்டாகுமனுபவங்களில் பதினாயிரத்தில் ஒருபங்குகூட உண்டாகா தென்று திண்ணமாய் ஆணையிட்டுச் சொல்வேன். "பக்தாம்ருதம்", "விச்வஜ்ஞான மோதனம்" என்று நித்யஸூரிசனும், இன்னும் அப்படியே ஸர்வேச்வரனும் மண்டி ஈடுபடும்படியல்லவோ நம் சடகோபரின் பாசாங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. இவைகளின் அர்த்த விசேஷங்களை நமது பூர்வாசார்யர்கள், ஸ்திரீ பாலர்களும் ஈடுபடும்படி, ஸகல சுவைகளையும் வெகு அற்புதமாக அமைத்தல்லவோ நமக்குக் காட்டியுள்ளனர். இவை களில் தலைசிறந்ததல்லவோ நம்பிள்ளையின் "ஈடு"; இதன் ஆழ்பொருள்களை நம் ஸ்வாமி யிடத்திலல்லவோ நாம்கேட்டு ஈடுபட்டு ஆனந்திக்கவேண்டும். இந்த மாபெரும்பாக்யத்தை அடியேன்போல்வார். காஞ்சிபுரத்தில் நம்பிள்ளை ஸந்ரிதியில் தினப்படியாக அனுபவித்துவா ப்ராப்தமாயிருப்பததான் இந்த குதூஹல ஈடுபாட்டுக்கு மூலகாரணமாயமைந்தது.

ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் பகவத்விஷய காலகேஷபத்தில், ஒவ்வோரிடத்தில் "இத்தகைய வியாக்யானம் நம்பிள்ளையைத்தவிர வேறு எவராலும் சாதித்திருக்கமுடியாது" என்கிற உணர்ச்சியும் "இதை ஸ்ரீ ஸ்வாமியைத் தவிர வேறு எவராலும் அறிந்து இப்படிப் பாமராக்கும் நன்றாகப் புரியுமாறு விளக்கமுடியாது" என்கிற மகிழ்ச்சியும், பெரிய வித்வான் களுக்கும், வாய்வெருவும்படி உண்டாவது ப்ரதிதின அனுபவம். ஸகல சாஸ்திரங்களி லேயும் ஸ்ரீ ஸ்வாமிக்கிருக்கும் ஞானம் ஒருவிதத்திலேயும் நம்பிள்ளையின் ஞானத்தைவிடக் குறைந்ததன்று என்கிற உணர்ச்சியும் அநேக தடவைகளில் உண்டாகும். அடியேன் முதலில் ப்ரஸ்தாபித்த மயிலாபூர் ஸ்ரீ. உ. வே. கோபாலஸ்வாமி ஐயங்கார் சொல்லியபடி வேதம், உபநிஷத், இதிலுறாஸபூரணங்கள், திவ்யப்ரபந்தங்கள், ஸ்தோத்திரபாடங்கள், ரஹஸ்யங்கள் இவை யெல்லாவற்றிற்கும் நம் பூர்வாசார்யர்களிட்டிருக்கும் அற்புத வியாக் யானங்கள் இவையெல்லாவற்றையும் கரைத்துக்குடித்து, கூரத்தாழ்வானுடைய ஞாபக சக்தியும் வாய்க்கப்பெற்று, தர்க்க வியாகரண மீமாம்சை முதலிய ஸகல சாஸ்திரங்களிலேயும், காவிய நாடகாதி ஸகல ஸாஹித்யங்களிலேயும் பரிபூர்ண பாண்டித்யமும் பெற்றிருந்தா லொழிய பகவத் விஷய காலகேஷபத்தைக் குறைவற நிர்வஹிக்க முடியாது. இவைகளில் ஒன்று குறைந்திருந்தாலும் இந்த காலகேஷபத்திற்குச் சோபை குன்றியே தீரும். இவை யெல்லாம் ஸ்ரீ ஸ்வாமியிடத்தில் புஷ்கலங்களாய் இருப்பதைப்போல் வேறு எந்த வித்வா னிடத்தில் காணமுடியும்?

ஐந்தாறு நூற்றாண்டுகளுக்கொருமுறை அவதரிக்கும் மஹாசாரிய கோஷ்டிபைச் சேர்ந்தவர் நம் ஸ்வாமி. இவருடைய காலத்தில் நாம் பிறந்திருந்து இவருடைய க்ருபா கடாசூத்திற்கும் இலக்காயிருப்பது பெறுதற்கரிய பாக்யமே. நாம் உடையவர் காலத்தில் பிறந்திருக்கவில்லையே! நம்பிள்ளையின் கோஷ்டியில் அன்வயிக்கக் கொடுத்துவைத்திருக்க வில்லையே! என்கிற இழவுதீர எம்பெருமான் ஸ்ரீ ஸ்வாமியை நமக்கு அனுக்ரஹித்திருக் கிறான். இப்படியே இவர் தம் அளவிலாப் பெருமைகளுடனும், குறையிலாச் சிஷ்யவர்க்கங் களுடனும் இவ்விபூதியில் பல்லாண்டு பல்லாண்டாய் எழுந்தருளியிருந்து, உலகம் உய்ய, நாம் உய்ய, பக்த பரம்பரைகள் உய்ய, தம்முடைய பணிகளை மேன்மேலும் பெருக்கிக் கொண்டிருக்குமாறு அனுக்ரஹிக்க எம்பெருமானை ப்ரார்த்தித்து அடியேனுடைய இச்சிறிய குதூஹல ஈடுபாட்டிற்குத் தற்சமயம் முற்றுப்புள்ளி கொடுக்கிறேன்.

ஆழ்வார்களின் கால ஆராய்ச்சியின் மேலாராய்ச்சி.

(P. B. A. ஸ்வாமி)

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்தில் சிறந்த மெய்யடியார்களாகக் கொண்டாடப்படுகின்ற 'பொய்கையார் பூதத்தார் பேயார் புகழ்மழிசையைன் அருள்மாறன் சேரலர்கோன் துய்யபட்ட நாதன் அன்பர்தாள் தூளி நற்பாணன் நன்கலியன்' என்னும் ஆழ்வார்கள் பிறந்து வளர்ந்தகாலம் எது? என்பதைப் பலர் ஆராயப்புகுந்து பல பல வகையாக வரைந்திருக்கின்றார்களென்பது இவ்வுலகில் பிரசித்தமானதே. இவ்வாராய்ச்சி விஷயமாகச் சிலருடைய கட்டுரைகள் அச்சிடப் பெறுது எழுத்தள விலே பிற்பின்றன. சில வெளிவந்துள்ளன. இத்தகைய புத்தகங்களை நாம் பார்த்திருக்கின்றோம். ஒவ்வொருவர் எழுதியிருப்பதும் மிக விசித்திரமாகவே யுள்ளது. ஆழ்வார்களினுடைய வரிசைக்கிரமம் பூருவாசாரியர்களால் அநுஸந்திக்கப்பட்ட விதம் மணவாளமாமுலிகளால் உபதேச ரத்தினமாலையில் "ஈதிவர் தோற்றத்தடை வாமிங்கு" என்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது. புதிய ஆராய்ச்சியாளர்கள் இவ் வரிசைக் கிரமத்தையும் மாறுபடக் கூறுகின்றனர். ஆழ்வார்களெல்லார்க்கும் பிந்தியே நம்மாழ்வார் அவதரித்தாரென்றும், மதுரகவிகள் நம்மாழ்வார்க்கும் ஆசாரியரே யல்லது சிஷ்யரல்லர் என்றும், ஸ்ரீ ராமானுஜரென்கிற உடையவருடைய காலத்திற்குப் பிறகும் சில ஆழ்வார்கள் தோன்றினர் என்றும் இப்படைகளிலே அவரவர்கள் எழுதிவைத்திருப்பவை மிகவும் விசித்திரமானவை.

சிலர், தாங்கள் மிகவும் பிராமானிகமாக ஆராய்ச்சி செய்வதாகவும், தகுந்த சான்றுகள் காட்டுவதாகவும் கூறி, கி. பி. நாலேந்து நூற்றாண்டுகட்குப் பிறகே ஆழ்வார்கள் அவதரிக்க ஆரம்பித்தார்களென்றும், இற்றைக்கு ஏறக்குறைய ஆயிரத் தைநூறு ஆண்டுகட்கு முன் ஒரு ஆழ்வாரும் இருந்ததில்லையென்றும் வரை கின்றார்கள். ஆங்காங்குச் சில சிலாசாசனங்களும் செப்பேடுகளும் மற்றும் சில ஆதாரங்களும் தங்கட்குத் துணைபுரிவின்றனவாகத் தெரிவிக்கின்றார்கள்.

இருளும் மருளுமே வடிவெடுத்த இவர்களது கட்டுரைகளை நேரிய நெறியிலே களைந்தொழிக்கவேண்டுமென்று பல பெரியார்கள் அடியேனுக்குப் பலகாலும் தெரி வித்ததுண்டு. ஆனாலும் இந்த மறுப்புத் துறையிலே இறங்க எனது மனம் இசைய வில்லை; ஏனெனின், ஆழ்வார்கள் எக்காலத்தில் அவதரித்தவர்களாயினுமாக; பல்லாயிரம் வருடங்கட்கு முற்பட்டவர்கள் என்கிற காரணத்தினாலேயே ஒரு ஏற்ற மும், சில நூற்றாண்டுகட் குள்ளாகவே தோன்றியவர்கள் என்கிற காரணத்தினால் ஒரு தாழ்வும் எண்ணுவாரில்லை. "புராணமீத்யேவ ந ஸாது ஸர்வம் நசாபி காவ்யம் நவமீத்யவத்யம்" என்றார் காலிதாஸ மகாகவி. உப்புக் கிணருனதொன்று நாலாயிர மாண்டுகட்கு முற்பட்ட தென்னும் அதில் தண்ணீரருந்தார்கள்; அமுதக் கிணறு இன்று நேற்றே தோன்றிற்றெனினும் அதனை ஆதரிக்கப் பின்வாங்குவார் ஒருவரு மிருக்கவில்லார். வீடுபற்றுக்களுக்குக் குற்றமும் நற்றமும் காரணமேயல்லது பழமையும் புதுமையும் காரணமல்லவென்பது விவேகிகளுக்குத் தெரிவரிதன்று.

ஆனால் சிலர் சொல்லக்கூடும்; நூதனமாக அமைக்கப்படுகின்ற ஆலயங் களுக்குப் பெருமையிலலாமையும் புராதனங்களென்று புகலப்படுகின்ற ஆலயங் களுக்கே பெருமையிருப்பதும் காண்கின்றோம்; அதுபோல, திவ்வியப் பிரபந்தங் கட்கும் புராதனமென்கிற காரணத்தினால் பெருமையுண்டாகவேண்டுமென்று கருதியே சிலர் ஆழ்வார்களின் காலத்தை வெகு பண்டைக்காலமென்று காட்டப் புகுந்தார்கள் என்று.

இந்த வாதமே பெரும்பாலும் நமது செவியில் விழுகின்றது. இதற்கு நாம் கூறும் விடையை நடு நிலைமையிலுள்ளவர்கள் குறிக்கொள்ளவேண்டும். ஆழ்வார்களுக்கும் அவர்களது திவ்வியப் பிரபந்தங்களுக்கும் பெருமை ஏற்பட்டிராத காலம் யாருடைய புத்திக்காவது புலப்படுகின்றதா? என்று பார்க்கவேண்டும். வடமொழிப் புலவர்களாக பிரசித்தி பெற்றிருந்த ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் ஆளவந்தார் ஸ்ரீ ராமாநுஜர் முதலான பூருவாசாரியர்கள் தாங்கள் உபநிஷத்துக்கள் முதலியவற்றால் போது போக்கு வதை விட்டிட்டு திவ்வியப் பிரபந்தங்களையே ஒவாத ஓணாகக் கொண்டிருந்தார்களென்பது ஒருவராலும் அபலாபம் செய்ய முடியாத விஷயம். உடையவர் காலம் இற்றைக்குச் சற்று ஏறக்குறைய ஆயிரமாண்டு ஆகிறது. அப்போது எழுந்தருளியிருந்த வரான ஸ்ரீபட்டர் [கூரத்தாழ்வான் திருக்குமாரர்] தாம் அருளிச்செய்த ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவத்தில் முதல் சதகத்தில்—“பராங்குசாத்யா : ப்ரதமே புமாம்ஸ : நீஷேதிவாம்ஸே : தசமாம் தயேரந்” என்றருளியுள்ளார். இதனால், அக்காலத்திலேயே ஆழ்வார்கள் பதினமர்க்கும் ஸ்ரீரங்கம்கோயிலில் விக்ரஹப் பிரதிஷ்டை நடந்து முடிந்திருக்கின்றதென்பது ஸ்பஷ்டமாகத் தெரியவருகின்றது. இப்போது ஒவ்வொரு ஆழ்வாருக்கும் தனித்தனி ஆலயம் காணப்படுவதுபோலன்றி அக்காலத்தில் பத்து ஆழ்வார்களும் ஒரிடத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருந்தார்களென்பது மேலெடுத்துக்காட்டிய சுலோகத்தினால் நன்கு விளங்குகின்றது. இந்த ஸந்நிவேசம் ஸ்ரீரங்கத்தில் நான்குக்கும் ப்ரத்யக்ஷ ஸித்தம். இதனால், ஆயிரமாண்டுகட்கு முந்தியே ஆழ்வார்கட்கு விக்ரஹப் பிரதிஷ்டை நடைபெற்றிருக்கின்றமை விளங்கிற்று.

இனி ஆழ்வார்களுடைய திவ்வியப்பிரபந்தங்களுக்குத் தேவாலயங்களில் பாராயணம் எக்காலத்தில் ஏற்பட்ட தென்று பார்ப்போம். கம்பரென்னும் கவிசுக்ரவத்தியானவர் உடையவர்காலத்திற்கு மிக முந்தியவர் என்று சிலரும் பிந்தியவரென்று சிலரும் கூறுவர். அது எப்படியாயினுமாகுக. அவர் இயற்றிய சடகோபரந்தாதியில்,

“அந்தமில் மறையாயிரத்தாழ்ந்த வரும்பொருளைச்
சேந்தமிழாகத் திருத்திலனேல் நிலத்தேவர்களும்
தந்தம் விழாவுமழகுமென்னும் தமிழார்கலியின்
பந்தம் விழாவோழுதுங் குருசர்வந்த பண்ணவனே”

என்று ஒரு பாசரம் பாடியுள்ளார். ஆழ்வாரருளிச்செயல் அவதாரியா திருந்தால் அந்தணர்களின் கதி என்னாகுமென்றும், ஆலயங்களின் கதி தான் என்னாகுமென்றும் உருகிப் பேசுகின்றாரிதில். கம்பர் தாம் கண்கூடாகக் கண்ட விஷயத்தை யன்றோ வரைந்துள்ளார். அக்காலத்து ஸ்ரீவைஷ்ணவ பிராமணர்கள் ஆழ்வாரருளிச்செயல்கொண்டே பெருமை பெற்றிருந்ததும், தேவாலய உத்ஸவங்கள் தமிழ்வேத பாராயணத்தினாலேயே பெருமை பொலிய நின்றதுமாயின உண்மைகளை நிஷ்பக்ஷ பாதமாகக் கம்பர் காட்டியிருக்கின்றாராதலால், வெகு காலத்திற்கு முந்தியே ஆழ்வார்களுடைய பெருமை உலகிற் பொலிந்து வந்த தென்பது தமிழுலகில் மறுக்கத்தகாத விஷயமாகும்.

திவ்வியப் பிரபந்தங்கட்குத் தமிழ்வேத மென்னும் சிறப்புப் பெயர் கம்பர் காலத்திலேயே நிகழ்ந்து வந்ததென்றால், அக்கம்பருக்குப் பிற்பட்டவர்களான சில ஸ்ரீவைஷ்ணவாசாரியர்கள் ஆழ்வார்கட்கும் அருளிச்செயல்கட்கும் ஒரு பெருமையை ஸாதிக்கவேண்டி, புதிய காலத்தைப் பழைய காலமாகி யெழுதி வைத்திட்டார்கள் என்று வாதிப்பது சிறிதேனாம் பொருத்தமுடைத்தோ?

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்தில் ஸ்ரீமந்நாத முனிகட்கு முன் ஒரு ஆசாரியரும் வீறுபெற்று விளங்கினராக நமக்குப் புலப்படவில்லை. நம்மாழ்வார்க்கும் நாதமுனி

கட்கும் இடையே வெகுகாலம் சென்றிருக்கின்ற தென்பது ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின் கொள்கை. ஸ்ரீமத் வேதாந்த தேசிகரும் தாம் இயற்றியருளின குருபரம்பராஸார மென்னும் ரஹஸ்ய நூலில் நாதமுனிகள் நம்மாழ்வாரை யோக தசையிலே ஸாக்ஷாத் கரித்து அருள் பெற்றதாகவே அருளிச்செய்துள்ளார். இதெல்லாம் பொய்யாக எழுதிவைத்தவை என்பது நவீன ஆராய்ச்சியாளர்களின் ஆதாரமற்ற வாதம். இந்த நவீனர்கள் செல்லும் வழியிலேயே நாமுஞ்சென்று பேசுகின்றோமிப்போது.

கம்பர் காலமும் ஸ்ரீமந்நாத முனிசுள் காலமும் ஒன்றேயென்று ஒரு வாத முள்ளது. நாதமுனிகள் காலத்தில்தான் திவ்வியப்பிரபந்தங்களின் பிரசாரம் பிரபலப் பட்டதென்பது யாவருமிசைந்த தொன்று. நாதமுனிகளின் காலத்திற்குச் சில நூற்றாண்டுகட்கு முந்தியே பொய்கையார் முதலிய பதின்மரும் அவதரித்தார்கள் என்றும், நாலேந்து ஆயிரமாண்டுகட்கு முன் அவர்கள் அவதரித்ததாகக் கூறுதல் பொருந்தாதென்றும் போராடுகின்ற புதுமக்கள், திவ்வியப்பிரபந்தங்களில் காணும்சில அரசர்களின் செய்திகளைப் பிடித்துக்கொண்டு, சாசனங்களின் உதவியையுங் கொண்டு தங்களுடைய ஆராய்ச்சியை ஆதாரமுடையதாகச் செய்யப் பார்க்கின்றனர்.

ஆதியந்த மற்றதாகப் பெரும்பாலோரால் இசையப்பட்டுள்ள வடமொழி வேதத்திலும் காண்கின்ற பல கதைகளைப் பற்றிக் கொண்டால் அந்த வேதமும் கி. பி. இத்தனையாவது நூற்றாண்டில் தோன்றியது என்று வாதிக்க இடமேற்படும் போலும். தமக்குத் தந்தை தாயர் இன்னார் என்பதை ருஜுவான பிரமாணத்தினால் திண்ணமாகக் கண்டறிந்து நிஷ்கர்ஷிக்கமாட்டாதவர்கள் பலவகைகளாலும் அதிந்திரியமான விஷயங்களை அனுமானங்களாலும் குயுக்திகளாலும் நிர்ணயிக்கப் புகுவது ஸாஹஸமான காரியமாகும். இவர்கள் காட்டுகிற சாசனங்கள் முதலியன எவ்வளவு தூரம் நம்பத்தகுந்தவை யென்பதும் அவற்றில் இவர்களுடைய மருள்மயக்கங்கள் எப்படிப் பட்டவை யென்பதும் இவர்கள் தாங்களே ஒருவரையொருவர் மறுத்து எழுதும் கட்டுரைகளினால் நன்கு அறியத்தக்கன. அதையும் சிறிது ஈண்டு விவரிக்கின்றோம்.

“தஞ்சாவூர்—கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம் வெள்ளி விழா நினைவு மலர்.” என்று ஸ்ரீமான். த. வே. உமாமகேசுவரனவர்கள் (சங்கத் தலைவர்.) ஒரு புத்தகம் எழுதினார். அதில், திரு. கே. ஜி. சேஷையர் B. A. B. L. அவர்கள் (முன் உயர் நீதிமன்ற நீதிபதி. திருவனந்தபுரம்) எழுதிய கட்டுரையொன்று நம்மாழ்வார் காலவாராய்ச்சி. இதில் இப்பெரியார், ஸ்ரீமான் கோபிநாதராயர் என்பாரொருவர் ‘ஸ்ரீவைஷ்ணவரின் சரித்திரம்’ என்ற நூல் ஆங்கிலத்தில் எழுதியிருப்பதாகவும், அதில் ஆனைமலைச் சிலாசாசனமொன்றை ஆதாரமாகக்கொண்டு நம்மாழ்வார் கி. பி. ஒன்பதாவது நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்தனராகக் காட்டப்பட்டிருப்பதாகவும் கூறி, அதற்கு மறுப்பு எழுதி வருகையில் அந்த கோபிநாதராயரவர்கள் சிலாசாசனத்திலுள்ள வாசகங்களின் பொருளை உள்ளபடி உணரவில்லாது மருண்டு தவறாக எழுதிவிட்டாரென்று நிரூபணம் செய்திருக்கின்றார். * மயர்வற மதிநலமருளப் பெற்றவராகத் தம்மை நினைத்துக் கொண்டு “நம்மாழ்வார் காலம் கி. பி. ஆறாவது நூற்றாண்டின் முற்பகுதியென்று கொள்ளுதல் தரும்” என்று நிகமனஞ் செய்கிறார் அப்பெரியார். திருவாளர் சிவஞானமூர்த்தியார் என்கிற மற்றொரு பெரியார் அந்த சேஷையரவர்களது கட்டுரையையும் மறுத்து நம்மாழ்வார் காலத்தை இன்னும் இரண்டு மூன்று நூற்றாண்டுகட்கு முன்னே தள்ளலாம் என்றெழுதுகின்றார்.

“முள்ளைக்கொண்டே முள்ளைக்களைவது” என்னும் பழமொழியும், வத்ஸாஸுரனைக்கொண்டு கபித்தாஸுரனை மோதி இருவரையும் தொலைத்த கண்ணபிரானது சரிதையும் நமக்கு நினைவுக்கு வருகின்றன.

இருள்துயக்கு மயக்கு மறப்பென்றெவற்றுக்கெல்லாம் கொள்கலமாகிய நம் போலியர் தகர்க்குமளவிலே நிற்பதன்று உண்மைப் பொருள். ஆயினும் இவர்கள் சித்தாந்தம் செய்கிறபடியே ஆழ்வார்கள் மிகவும் பிற்காலத்தவர்களென்றே வைத்துக் கொள்வோம். கி. பி. ஆறாவது நூற்றாண்டிலிருந்தவர் நம்மாழ்வார் என்கிறார்கள். பதினாறாவது நூற்றாண்டிலென்றும் வைத்துக்கொள்வோம். நிகழும் நூற்றாண்டில் என்றும் வைத்துக் கொள்வோம். அருமருந்தன்ன திவ்வியப் பிரபந்தங்கள் “தொண்டர்க்கு அமுதுண்ணச் சொன்மலைகள் சொன்னேன்” என்றபடி அநுபவரஸிகர் களுக்குத் தேனும் பாலும் நெய்யும் கன்னலு மமுதுமாக அமைந்திருக்கின்றமை அபலபிக்க முடியாத விஷயம். பதினாயிர மாண்டுகட்குமுற்பட்டவை யென்று வேறு சில நூற்கள் கிடைத்தாலும் அவற்றை ஒரு பொருளாக மதிப்பாரில்லை.

திருவாய்மொழியின் சுற்றுப் பாகரத்தின் வியாக்கியானத்திலே (சுடுமுப்பத் தாருயிரப்படியில்) நம்பிள்ளை அருளியுள்ள ஒரு அற்புதமான ஸ்ரீஸூக்தி காண்மின் :

“ஆழ்வார்க்குப்பின்பு நூறுயிரம் கவிகள் போருமுண்டாய்த்து; அவர்கள் கவிகளோடு கடலோசையோடு வாசியற்று அவற்றைவிட்டு இவற்றைப்பற்றித் துவளுகைக்கடி இவருடைய பக்தியபிநிவேசம் வழிந்து புறப்பட்ட சோல்லாகையிறே.”

என்கிற இந்த ஸ்ரீஸூக்திகள் விலையுயர்ந்தவை.

இங்ஙனமாக நம்பூருவாசாரியர்கள் விசேஷித்து சுடுபட்டிருத்தற்கு இலக்கான திவ்வியப்பிரபந்தங்கள் உபய விபூதிக்கும் பரம போக்யமாக அமைந்திருக்குமழகு வேறு எந்த நூலுக்கும் அமையமாட்டாதது. இப்படிப்பட்ட திவ்வியப் பிரபந்தங் களும் இவற்றுக்கு வக்தாக்களான ஆழ்வார்களும் என்றைக்கு அவதரித்தாலென்ன?

ஆழ்வார்களுடைய அவதாரம் ஏற்கெனவே மஹர்ஷிகளாலும் புராணங்களிலே காட்டப்பட்டிரா நின்றது. வடமொழிப் புராணங்களில் ஸ்ரீ பாகவதமென்பது மிகவும் ப்ரஸித்தமாகவும் பெருமை பெற்றதாகவும் விளங்குகின்றது. அதில் பதினேராவது ஸ்கந்தத்தில் ஐந்தாவது அத்தியாயத்தில் 38, 39, ஆம் ச்லோகங்கள் ஸ்மார்த்தர் மாத்வர் வைஷ்ணவர் சைவர் என்னும் வாசியின்றி ஸகல ஜனங்களா லும் நிர்விவாதமாகப் பாராயணம் செய்யப்பட்டு வருகின்றன; அந்த ச்லோகங் களாவன:—

“கலேள கலு பவிஷ்யந்தி நாராயணபரமணு:
க்வசித் க்வசித் மஹாபாக த்ரமிடேஷ்டச பூரிச:
தாம்ரபர்ணி நதீ யத்ர க்ருதமாலா பப்ஸவீர்
காவேரீ ச மஹாபுண்யா ப்ரதீசீ ஸபாவர்த்மகா.”

என்பனவாம்.

கலியுகத்திலும் ஸ்ரீ நாராயணனையே உபாயோபேயமாகக்கொண்ட பரம பக்தர்கள் சிற்சில விடங்களில் அவதரிக்கப்போகிறார்களென்றும் தமிழ் நாடுகளிலே (அதாவது) தாமிரபர்ணி, க்ருதமலை, பாலாறு, காவேரி முதலிய புண்ணிய நதிகள் பெருகுமிடங் களிலே விசேஷித்து பக்தர்கள் அவதரிக்கப் போகிறார்களென்றும் இந்த ச்லோகங்களில் கூறப்பட்டுள்ளது. மேற்கூறிய புண்ணிய நதிகளின் கரைகளிலே ஆழ்வார்கள் பதினமர்தாம் அவதரித்துள்ளார்கள் என்பது கையிலங்கு நெல்லிக்கனி போன்றதாகும்.

இங்ஙனே மஹா முனிவர்களின் அகக்கண்ணுக்கு இலக்காகி நின்ற பேராசிரி யர்கள் எக்காலத்தில் அவதரித்தவர்களானாலும் அவர்களது ஒப்பயர்வற்ற பெரு மைக்கும் அவர்களது திவ்ய ஸ்ரீஸூக்திகளின் மஹிமைக்கும் ஒருவராலும் ஒருநாளும் ஒரு குறையும் சொல்லப்போகா தென்பது நினைவாம்.

ஸ்ரீமத் வேதாந்த தேசிகர் மிகப் பிறந்ததோர் வார்த்தையை அருளியுள்ளார். அதாவது, “ததாத்வே நூதநம் ஸர்வம் ஆயத்யாஞ்ச புராதநம்” என்பதாம். எதுவுமே தோன்றும்போது புதிதாயும் நாளடைவில் பழையதாயும் ஆய்விடுமென்பது இதன் கருத்து. இந்த ரீதியிலே நோக்குமவர்கள் காலவிசாரத்தில் சிறிதும் கைவைக்க மாட்டார்கள்.

முற்குறித்த திருவாளர் சேஷைய ரவர்கள் தமது கட்டுரையில் எழுதியுள்ள மற்றுஞ்சில விஷயங்களைப்பற்றியும் தத்துவ முணர்த்துவோமிங்கு.

“நம்மாழ்வார் காலத்தில் சைவவைணவ சம்வாதமில்லை யென்பதற்குத் திருவாய் மொழியே சான்று பகரும், அக்காலத்தில் வைணவரும் திருநீறிட்டு வந்தார் போலும்; “கரிய மேனிமிசை வெளிய, நீறு சிந்தேயீடும்” (4-5-6) என்றும், நீறு செவ்வேயிடக் காணில் நெடுமாலடியாரென்றோடும்” (4-1-7) என்றும் நம்மாழ்வார் கூறியிருக்கின்றார்.”

என்று ஐயரவர்கள் வரைந்துள்ளார். நமது திருவாய்மொழி திவ்யார்த்த தீபிகையுரையை, அல்லது பூருவாசாரியர்களின் வியாக்கியானத்தைச் சிறிதேனும் நோக்கி யிருப்பரேல் இங்ஙனம் எழுதத் துணிந்திரார்.

எமது தீபிகையுரை வாக்கியங்களை அப்படியே யிங்கெடுத்துக் காட்டுகின்றோம். “[கரியமேனி மிசை வெளிய நீறு சிந்தேயீடும்] இதற்குப் பலவகையாகப் பொருள் பணிப்பார்கள். மேலே * பெரிய கோலத் தடங்கண்ணன் * என்று திருக்கண்களின் ப்ரஸ்தாவமிருக்கையாலே கரியமேனிமிசை என்றது—திருக்கண்களில் கருவிழியினுடைய கறுத்த நிறத்தால் வந்த அழகுக்குமேலே என்றபடி. வெளியநீறு சிந்தேயீடும்—அஞ்சன குர்ணத்தை மங்கலமாகச் சிறிது அணிந்து கொள்ளுகிற என்றபடி. ‘வெளியம்—அஞ்சனம்.’ என்று பன்னிராயிரம். வேதாந்த தேசிகன் தாத்பர்ய ரத்நாவளியில் இப்பாசுரத்திற்காக * கர்ப்புராலேப சோபே * என்றருளிச் செய்திருக்கக் காண்கையாலே, சாமளமான திருமேனியிலே பச்சைக்கருப்பூர தூளியை அணிந்து கொள்ளுகிற என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். வெளிய என்றது வெள்ளிய என்றபடி. கரி அம்மேனிமிசை வெளிய, நீறு சிந்தேயீடும் என்றுகொண்டு, கரி-குவலயா பீட யாணையானது, அம்மேனிமிசை-கண்ணாபிரானது அந்தத் திருமேனியிலே, வெளிய-சிறிப்பாய்ந்தவளவிலே, சிந்தே-கண்ணகாலத்திற்குள், நீறு இடும்-அந்த யானையைப் பொடிபடுத்தின, என்றாலும் ஒரு தமிழன்.”

இனி, * நீறு செவ்வேயிடக்காணில் * என்றவிடத்தும் எம்முடைய தீபிகையுரை வாக்கியங்களை யெடுத்துக்காட்டுகின்றோம்:—

“நீறு செவ்வேயிடக்காணில் நெடுமாலடியாரென்றோடும் = திருமாலடியார்களுக்கு பஸ்மதாரணம் சாஸ்த்ர நிஷித்தம் என்னுமிடம் ஆழ்வாரறியாததன்று; நீறு இடுமவர்களை நெடுமாலடியாரென்று பிரதிபத்திபண்ணப் ப்ரஸக்தியில்லை; அப்படியிருக்க இங்கு அருளிச் செய்வதற்குக் கருத்து என்னென்னில்; இங்கே ஆரூயிரப்படி யருளிச் செயல் = ‘த்ரவ்யம் ஏதேனுமாகிலும் ஊர்த்த்வமாக இடக்காணில் நெடுமாலடியாரென்றோடும்’ என்பதாம். இதனை அடியொற்றியே மற்ற வியாக்யானங்களு முள்ளன. பஸ்மதாரணம் பண்ணினவர்களேயாயினும் அந்த பஸ்மத்தைக் குறுக்கே பூசாதே நெடுக இட்டால் ‘ஊர்த்தவ புண்ட்ரதாரிகளினவர்கள்’ என்று அவ்வளவுக்காகப் ப்ரதிபத்தி பண்ணுமென்றபடி. ஸ்ரீமத் வேதாந்த தேசிகன் அருளிச்செய்த ஸச்சரித்ர ரகையில ஊர்த்தவ புண்ட்ரதாரண விதிப்பகுதியில் * நநு ஸமஸ்தபாகவத ஸார்த்த ஸங்க்ருஹீத..... * என்று தொடங்கி அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கும் விஷயங்களும் குறிக்கொள்ளத் தக்கவை. (அவற்றின் சுருக்கம் வருமாறு;) ஸகல பாகவதர்களாலும்

சிரமேற்கொள்ளப்பட்ட தமிழ் வேதமாவிய திருவாய் மொழியில் 'நீறு செவ்வையிடக் காணில் நெடுமாலடியா ரென்றோடும்' என்கிற பாசுரத்தினால் பகவத் பக்தர்களுக்கு பஸ்மதாரணம் லக்ஷணம் போல் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறதே இது எப்படி? என்று கேட்பித்துக் கொண்டு சில ஸமாதானங்கள் அருளிச் செய்யப்பட்டுள்ளன; கீழே நாம் காட்டிய வகையிலே ஒரு ஸமாதானம். மற்றொரு ஸமாதானமாவது-நீறு என்னுஞ் சொல் பஸ்மத்தையே சொல்லும் என்கிற நியதியில்லை; ஆழ்வார்தாமே 'மாயன் தமரடி நீறு கொண்டு அனிய முயலில்' என்று வேரோரிடத்தில் அருளிச் செய்திருக்கையாலே பாகவதர்களின் திருவடிப் பொடியையும் பொருளாகக் கொள்ளலா மென்பதாம்.

பஸ்மதாரணம் பண்ணுகிறவர்கள் குறுக்கே பூசக் காண்பதொழிய ஊர்த்துவமாக இடுவது முண்டோவென்று சிலர் முற்காலத்திலேயே சங்கித்தார்கள்; அதற்குப் பரிஹாரமும் நம்பிள்ளை யருளிச் செய்தார். அட்டு முடிவைக் காரணமின் :- 'அவர்கள் செவ்வையிடுவர்களோ வென்னில், அதுவுமன்றிக்கே இதுவுமன்றிக்கே மசகப்ராயராயிருப்பவர்கள் தரிப்பார்களிறே.' (அதாவது) இரண்டுங் கெட்டான் என்று சொல்லப் படுகிற சிலர் பஸ்மத்தையே ஊர்த்வ புண்டரமாகவும் தரிப்பார்கள் என்றபடி."

மேற்கூறித்த இரண்டு விஷயங்களிலும் இன்று நாம் புதிதாக எழுத வேண்டியது ஒன்றுமில்லை யென்று நிற்கின்றோம்.

நம்மாழ்வார் தமது திருநெற்றியில் விஷ்ணு பாதாகாரமான திருமண் காப்பையே தாம் அணிந்துகொண்டிருந்தமையாத் திருவாய்மொழியிலேயே (1-9-10) *நெற்றியுள் நின்று என்னை யானும் நிறை மலர்ப்பாதங்கள் சூடி* என்கிற பாசுரத்தினால் ஐயந்திரிபறச் காட்டி யிருக்க, அபார்த்தங்களுக்கே அவகாச லேசமுமில்லை யென்றுணர்க. சிவபிரான் முதலான தெய்வங்களுக்கூட விஷ்ணு பாதாகாரமான திவ்யோபார்த்தப் புண்டரத்தையே அணிந்து கொண்டிருந்ததாக நம்மாழ்வார் அப்பாசுரத்தில் காட்டியிருக்கின்ற ரென்பதையும் அறிவுடைமார் கண்டு தெளிக.

ஆழ்வார்களும் ஆசாரியர்களும்.

(P. B. A. ஸ்வாமி.)

ஸ்ரீவைஷ்ணவஸம்பிரதாயத்தில் ஆழ்வார்கள் அவதரித்து திவ்யப்பிரபந்தங்கள் அருளிச்செய்தது போலவே பிறமதங்களிலும் சில பக்தர்கள் தோன்றித் தமிழ்ப்பிரபந்தங்களை அபரிமிதமாகப் பணித்துள்ளார்கள். ஆனால் ஒரு நெடுவாசியுண்டு; ஸ்ரீவைஷ்ணவஸம்பிரதாயத்தில் ப்ராஹ்மணோத்தமர்களாயும், வேதங்கள் உபநிஷத்துக்கள் சாஸ்த்ரங்கள் இவற்றில் ஆழ்ந்தவர்களாயுமுள்ள ஆசாரியர்கள் திவ்வியப் பிரபந்தங்களைத் தமிழ் வேதமாகப் பரிசுரணித்து இவற்றைக் கொண்டே போதுபோக்குவதும், இவற்றுக்கு வியாக்கியானங்களியற்றுவதும், இவற்றைக்கொண்டே உபநிஷத்துக்களின் பொருள்களை நிர்ணயிப்பதுமாயிருந்தார்கள். பிறமதத்துப் பிரபந்தங்களை இவ்விதமாக ஆதரித்தவர் ஒருவருமில்லை. பிராமணர்கள் யாரும் அப்பிரபந்தங்களைத் தொடுவதுமில்லை; அவற்றில் வேதாந்தப் பொருள் உள்ளதாக நினைப்பதுமில்லை.

ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் ஆளவந்தார் எம்பெருமானார் கூரத்தாழ்வான் பட்டர் நஞ்சீயர் நம்பிள்ளை பெரியவாச்சான்பிள்ளை பிள்ளைவேகாசாரியர் வேதாந்ததேசிகன் மணவாள மாமுனிகள் முதலான ஸ்ரீவைஷ்ணவாசார்யர்கள் ப்ராஹ்மணோத்தமர்களாய் வேதங்களிலும்

உபரிஷத்துக்களிலும் சாஸ்த்ரங்களிலும் நல்ல விரகர்களாயிருந்துவைத்து ஆழ்வார்களின் திவ்யப்பிரபந்தங்களைக் கொண்டே போதுபோக்கி வாழ்ந்து வந்தார்களென்பது அவரவர்களது சரித்திரங்களாலும் அவரவர்கள் தாமியற்றிய நூல்களாலும் அறியக்கிடக்கின்றது.

சரித்திரங்களிற்புகாது நூல்களிற் புகுந்து வமர்சிக்க விரும்புகின்றோம். ஆளவந்தார், எம்பெருமானார், கூரத்தாழ்வான், பட்டர் ஆகிய நான்கு ஆசாரியர்களை மாத்திரம் எடுத்துக் கொண்டு இவர்கள் தம் தமது நூல்களில் ஆழ்வார்களைக் கொண்டாடியிருக்கும் விதத்தையும் ஆழ்வார்கள் வெளியிட்டருளின அர்த்தவிசேஷங்களைத் தாங்கள் கையாண்டிருக்கும் விதத்தையும் மிக விரிவாக நிரூபித்து ஒரு கார்த்தமியற்றியிருக்கிறோம். அதிலிருந்து ஒரு பகுதியை சுண்டளிப்போம்.

ஆளவந்தாரும் ஆழ்வார்களும்.

யாமுநாசார்யரென்பவரே ஆளவந்தார்; திவ்யப்பிரபந்தங்களைப் புருத்தாரம் செய்தருளின ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளின் திருப்போனார் இவர். ஸ்ரீராமாநுஜர்க்கும் பரமாசாரியர். இவரைப்போன்ற மஹாவித்வான் *நபூதோ நபவிஷ்தியென்பதை உலகமறியும். *மீமாம்ஸா சாஸ்த்ரயுகம்சாமவிமலமநா: ம்ருக்யதாம் மாத்ருசோந்ய:* என்றும் *நவயம் கவயஸ்து கேவலம் நவயம் கேவலதந்த்ர பாரகா:, அபிது ப்ரதிவாதிவாரண ப்ரகடா டோப விபாடநக்ஷமா: * என்றும் ஸமயவிசேஷத்தில் தம் பெருமைபைத் தாமே வெளியிட்டுக் கொள்ள நேர்ந்ததிவர்க்கு. இப்படி ப்ரசண்ட பண்டிதோத்தமரான இப்போசிரியர் பணித்த திவ்யகார்த்தங்களுள் ஸ்தோத்ரரத்நம் என்பது ஜகத்ப்ரஸித்தமானது. ஆளவந்தார் ஸ்தோத்ரமென வழங்கப்படுவது இதுவே. இதில் ஆழ்வாரைக் கொண்டாடியிருக்கும் ச்லோகம் ஒன்று. ஆழ்வார்கள் வெளியிட்டருளின அர்த்தவிசேஷங்களைக் கையாண்டமை காட்டும் ச்லோகங்கள் பலர். *மாதா பிதா யுவதய:* என்னும் ச்லோகமானது நம்மாழ்வார் விஷயமாக அமைந்திருக்கும் விதம் மிக அற்புதம். ஆழ்வாருடைய திருநாமத்தை நோக்கக் குறிப்பிடாமல். “ஆத்யஸ்ய ந: குலபதே:” என்கிற சொற்றொடரை அமைத்துள்ளார். நம்மாழ்வாரைத் தம்முடைய குலக்கொழுந்தாகத் தெரிவிக்கிறார். லக்ஷ்மீநாதஸமாரம் பாம்.....வந்தே குருபரம்பராம்* என்ற கூரத்தாழ்வானது ஸ்ரீஸூக்தியின்படி லக்ஷ்மீபதியான எம்பெருமான் நமது குருபரம்பரையின் தலையிலே வீற்றிருப்பதனால் ஆளவந்தார் அத்திருமாலையே ‘ஆத்யஸ்ய ந: குலபதே:’ என்கிற சொற்றொடரால் குறிக்கின்றாரென்று கொள்ளலாகாதோ வெண்ணில்; அப்படி கொள்வதற்கிடமில்லை. அடுத்தபடியாக வகுளா பிராமம் என்கிற சொல்லையிட்டுத் தெளிவு பெறுவித்துள்ளாரன்றோ; திருமாவின் திருவடி திருத்தழாய்க் கழறின்றதேயன்றி மகிழ்மலர் கமழ்கின்றதன்றே, *நாட்கமழ் மகிழ் மாலை மார்பினன் மாறன் சடகோபன்* என்று திருவாய்மொழியில் ஆழ்வார்தாமே அருளிச் செய்த படி. மகிழ்மலை நம்மாழ்வார்க்கேபன்றோ நிரூபகம். *வகுளாபாணம் வந்தே ஜகதாபாணம் முகிம்* என்று பின்புள்ளாரும் போற்றுகின்றனர். ஆகவே, *வகுளாபிராமம் ஸ்ரீ மத் ததங்க்ரியுகளம்* என்றதற்குச் சேர ஆத்யகுலபதியென்றது நம்மாழ்வாரையே யென்பது திடமாயிற்று. திருமாலையே ஆத்யகுலபதி யென்றதாகக் கொண்டாலும் குறையில்லை; நம்மாழ்வார் அத்திருமாவின் திருவடியாகவே எங்கும் எஞ்ஞான்றும் ப்ரஸித்தராதலால் வகுளாபிராமம் அங்க்ரியுகளம் என்ற சொற்போக்கினால் நம்மாழ்வாரை வெளியிட்டதாகக் கொள்வதும் சிறக்கும். ஆயினும் பெரியவாச்சான் பிள்ளையும் தேசிகனும் பணித்துள்ள வியாக்கியானங்களுக்குப் பொருத்தமாக முந்தின பொருளே கொள்ளத்தகும்.

இவ்விடத்தில் ஓர் ஆராய்ச்சி; இந்தஸ்தோத்ரரத்னத்தில் முதல் மூன்று ச்லோகங்கள் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் விஷயமானவை; நான்காவதுச் ச்லோகம் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணகர்த்தாவான பராசாமஹர்ஷி விஷயமானது; ஐந்தாவது ச்லோகமே *மாதாபிதாயுவதய: என்கிறவித. இவ்விதமாக ஏன் அமைக்கவேண்டும்? ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுக்கும் நம்மாழ்வார்க்கும் சிஷ்யா சார்யகாமம் ப்ரஸித்தமாக இருக்கும்போது நாதமுனிகளுக்கு அடுத்தபடியாகவே நம்மாழ்

வார் துதியை அமைந்திருக்கவேண்டுமே; இடையில் பாசாமுனிவரைப் புகவிட்டு அவர்க்குப் பிறகு நம்மாழ்வார் துதியை அமைத்தது ஏன்? என்று விமர்சிக்கவேண்டியது அவசியமாகும். பாசா முனிவருடைய புராணத்திற் காட்டிலும் ஆழ்வாருடைய திருவாய்மொழி முதலான திவ்யப் பிரபந்தங்கள் பல காரணங்களினால் பாமவிலக்ஷணங்களாகையாலே இந்த வைலக்ஷண்யம் தோற்றுவதற்காகவே பாசாமுனிவர்க்குப் பிறகு ஆழ்வாருடைய துதி அமைந்ததென்று ஸ்தோத்ரபாஷ்யத்தில் தேசிகன் காட்டியருளுகிறார்.

அன்றியும் பெரியார்கள் பணிப்பதாவது;—நம்மாழ்வாரை எம்பெருமானுடைய அவயவைகதேசமாகவே திருவுள்ளம் பற்றியிருப்பதனால் எம்பெருமானுடைய துதியோடு கூடவே ஆழ்வாருடைய துதியும் தொடர்ச்சியுற்றிருக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணங்கொண்டே பாசாமுனிவரை முன்னே தள்ளிவிட்டுப் பிறகு பகவத் பாதாரவிந்தமான ஆழ்வாரைத் துதிக்கவிழிந்தார் என்பதே. *மாதாபிதாசீலோகத்திற்கு அடுத்தசீலோகத்தை உற்று நோக்கினால் இந்த நிர்வாஹத்தின் சுவை இனிதுவிளங்கும். ஆக ஆளவந்தார் ஆழ்வாரைக் கொண்டாடின விஷயம் விவரிக்கப்பட்டது. இனி, ஆழ்வார்களுட்டிய பொருள்களை ஆள வந்தார் கையாண்ட விதம் விவரிக்கப்படுகிறது.

(சீலோ. 12.) *சு: ஸ்ரீ: ச்ரீய:* = “திருவுக் தந்திருவாகிய செல்வா” என்கிற திருமங்கையாழ்வாராருளிச் செயலையுட்கொண்டு [ச்ரீய: ஸ்ரீ:] என்றார். மேல் 45 ஆம் சீலோகத்தில் “ச்ரீய: ச்ரீயம்” என்றதுங் காண்க.

(சீலோ. 26.) *நிராஸகஸ்யாபி ந தாவதுத்ஸதேஹ* இந்த சீலோகம் முழுவதும் *தருதுயரந்தடாயேல் உன்சரணல்லால் சரணில்லை, விராகுமுவு மலர்ப்பொழில் சூழ்வித்துவக் கோட்டம்மானே, அரிசினத்தாலீன்ற தாய் அகற்றிடினும், மற்றவள் தனருள் நினைந்தே யழுந் குழவியதுவே போன்றிருந்தேனே,* என்கிற பெருமான் திருமொழிப் (5—1.) பாசாத்தின் கருத்தையே கொண்டது.

(சீலோ. 38 ஸ்வவைச்வ.) இதில் “குணேந ரூபேண விலாஸசேஷ்டிதைஸ் ஸ தா தவைவோசிதயா தவச்ரீயா” என்கிற உத்தரார்த்தமானது ‘உனக்கேற்குங் கோல மலர்ப் பாவைக்கன்பா’ (10—10—6.) என்கிற திருவாய்மொழிப்பாசாத்தைச் செல்வனை விவரிப்பது.

(சீலோ. 40 நிவாஸசய்யாஸந.) *இது சென்றாற் குடையாமிருந்தாற் சிங்காசனமாம், நின்றால் மாவடியாம் நீஸ்கடலுள், என்றும் புணையாமணி விளக்காம் பூம்பட்டாம் புல் குமணையாம் திருமாற்காவு* என்கிற பொய்கையார் பாசாத்திற்குப் ப்ரதிச்சந்தமாயமைந்தது.

(சீலோ. 47. திகசசிமலிநீதம்.) திருவாய்மொழியில் (1-5) *வளவேமுலகு பதிகத்தின் ப்ரமேயமே இந்தச்சீலோகமாக வடிவெடுத்தது.

(சீலோ. 52. 53. வபுராதிஷு—மமநாத.) இவ்விரண்டு சீலோகங்களும் “எனதாவிதந் தொழிந்தேன் இனி மீள்வதென்பதுண்டே.....எனதாவிதார்ப்பானார் தந்த நீ கொண்டாக்கினை யே” என்ற (2-3-4) திருவாய்மொழிப் பாசாத்தின் ப்ரதிச்சந்தமே.

(சீலோ. 56 *ஸக்ருத்த்வதாகா) *அருளிச்செயல்களில் பலசந்தைகளை யுட்கொண்டருளிச் செய்த சீலோகமிது. *ஒருநாள் காணவாராயே* நம்மையொருகால் காட்டி நடந் தால் நாங்களுய்போமே* எம்மாவீட்டுத்திறமும் செப்பம் *என்பன முதலான பல பாசாங்களைக் கொண்டேயருளிச் செய்தது. இதில் மஹாத்மபி: என்றது ஆழ்வார்களையே.

(சீலோ 57. ந தேஹம் ந ப்ராணாந்.) இந்தச்சீலோகமும் திருவாய் மொழியில் *ஏறாரு மிறையோன் (4-8.) பதிகமும் பர்யாயமே.

Sriman P. B. Annangaracharya Swami Shashtiabdapoorthi Celebrations.

A P P E A L

SRIMAN P. B. Annangaracharya Swami of Kancheepuram, the great Ubhaya Vedantha Scholar of South India, who has been assiduously serving the cause of Hindu spiritual awakening for the last forty years, will be completing the sixtieth year of his eventful life on 27th March 1951. His towering personality has been a source of great inspiration and strength to thousands of Asthikas all over the country. He is one of the foremost exponents of the Vedanta. The widespread knowledge and appreciation of the teachings of the Alwars (Vaishnava Saints), Sri Ramanuja and other great Acharyas of the Siddhanta, not only in South India but also in the Hindi-knowing world, is in a large measure due to the prodigious volume of literature on the subject which he has published and interpreted, as well as to his vigorous clear and cogent exposition of the Siddhanta and its principles. His stentorian, forceful and eloquent voice has been reverberating from a thousand platforms all these years—from Anantha-sayanam (Trivandrum) in the South to Badri in the North, from Dwaraka in the West to Jagannath in the East. Generations of Asthikas have derived their spiritual knowledge from his writings and thousands their spiritual inspiration from his speeches.

The services of Sriman Annangaracharya Swami to Sri Vedanta Desika, another great Acharya of the Siddhanta, have been equally stupendous. It is due to his unbounded zeal and untiring labours that we owe a scholarly edition of the complete Sanskrit works of this Great Master.

Besides his services to the Siddhanta, particularly to the cult of *Bhakti* and *Prapathi*, Sriman Annangaracharya Swami has been a tower of strength to *Asthikeya* in general. It is, therefore, fitting that the Shashtiabdapoorthi of this great Savant should be celebrated at several centres in India in a manner worthy of his greatness and services. This Appeal is issued by the Committee set up at the Capital in pursuance of the said object, to work in co-operation with the Central Committee that has been formed at Madras with the Honourable Justice W. S. Krishnaswami Naidu as President. It is proposed by the Delhi Committee to celebrate the Shashtiabdapoorthi Day on the 27th March 1951, and, after the celebrations at Kancheepuram and Madras, to accord him a worthy reception on the occasion of his visit to the Capital towards the end of April.

Asthikas and devotees are requested to contribute liberally towards the Shashtiabdapoorthi Commemoration Fund which will be utilised mainly for the construction of a Memorial Lecture Hall at Madras and publication of religious and cultural books, including books in Hindi, like his well-known monthly journal 'Ramanujam'.

Contributions may be sent to the General Secretary (Sri S. R. S. Raghavan, 10, Asoka Road, New Delhi). Cheques should be endorsed in the joint names of Sri S. R. S. Raghavan and Sri C. S. Parthasarathy, and crossed.

President.

(Dr.) K. S. Krishnan (F. R. S.)

Vice-Presidents.

S. Varadachari

M. Ananthasayanam Ayyangar

V. S. Sundaram

A. S. Iyengar [Chairman, Finance

Committee

(Dr.) N. Vythianathan

Gen. Secretary.

S. R. S. Raghavan

Treasurer.

C. S. Parthasarathy

Joint Secretaries.

V. S. R. Chakravarti

A. S. Raghunathan

V. Vaidyanathan

S. S. Ananthachari

Members.

R. Chakravarti

Rajalakshmi Raghavan

A. V. Venkatasubban

R. Krishnamachari

18th February 1951.
New Delhi, 10-Asoka Road.
Telephone No. 40526.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

Sri Mahavidwan P. B. ANNANGARACHARYA SWAMI FALICITATED.

At an impressive gathering of South Indians, held under the auspices of the Swamiji's sashtiabdha Poorthi Celebrations Committee, on March 27, 1951 Dr. Krishnan presiding, a resolution was passed falicitating the Swamiji on the occasion of his Sashtiabdha Poorthi, placing on record his valuble services to Hindu dhrama in general and Visishtadwaita Siddhanta in particular and wishing him another cycle of sixty years of life "in the continued service of spiritual awakening and development to which his life is dedicated". Dr. Krishnan, who has just returned from the celebrations at Kanchee (Swamiji's home) gave graphic description of the grand manner in which they have been conducted there, including chanting of the Vedas and Thiruvoimoli (Tamil Saints' devotional songs), reading of sacred books, learned discourses and pandits' sadas. Other speakers were sri Ananthasayanam Iyengar, Duputy Speaker of Parliament, Sri Ramaswami Naidu, M. P., Sri. Neminathaswami and Pandit Venkatarama Ganapatigal, who referred to the Swamiji's life, long services in the cause of the spiritual awakening of the country through his popular publications, erudite discourses and impressive speeches. The function ended with the singing of devotional songs and the distribution of flowers, chandan and prasadam.

The Secretory of the committee Sri S. R.S. Raghavan, announced that a grand reception would be accorded to the Swamiji when he would visit Delhi about the end of April and appealed to all Asthikas to contribute liberally to the fund that would be then presented to him in furtherance of his spiritual endeavour.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

RESOLUTION.

This meeting of Asthikas of New Delhi and Delhi offers its falicitations to Sriman Mahavidwan P. B. Annangaracharya Swami of Kancheepuram, a great Ubhaya Vedanta scholar and a foremost exponent of the Vedantas, on the occasion of his Sashtiabdha Poorthi. It places on record the valuable servises which the Swamiji has assiducusly rendered during the last forty years of his eventful life for the cause of Hindu Spiritrtal awakening. His towering personality has been a source of inspiration to thousands of Asthikas all over the country. The widespread knowledge and appreciation of the teachings of the alwars (Sri Vaishnava Saints), Sri Ramanuja and other great Acharyas of the Visishtadwaita Siddanta, not only in South India but also in the Hindi-knowing world, is in a large measure due to the prodigious volume of literature on the subject which he has published and interpreted, as well as to the vigorous, clear and cogent exposition of the siddanta and its principles. Besides these and other services to the Siddanta, he has been a tower of strength to Asthkya in general.

This meeting prays to Sri Lakshmi Narayana ta grant him another cycle of sixty of strong, healthy and vigorous life in the continued service of spiritual awakening and to which his li^{fe} is dedicated.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada